Az ezerszínű Afrika

Tropical®

Travel & Lifestyle

www.tropicalmagazin.hu

Exkluzív különszám Afrika országairól

€11
3490 HUF
$12
ISSN 2064-6534
18001
9 772064 653102

MÉTHODE TRADITIONNELLE

FRANÇOIS

FÉRFIAS JÁTÉKOK

FRANCOISPEZSGO.HU FRANCOISPEZSGO FRANCOISPEZSGO

ANNO 1886
L.FRANÇOIS & CO
MÉTHODE TRADITIONNELLE

Látogassa meg Gyergyót!

Gyergyó kapcsán a legtöbb embernek a Gyilkos-tó jut az eszébe, pedig a környéken számos más izgalmas lehetőség is vár az aktív kikapcsolódásra vágyó turistákra.

Túl azon, hogy a kicsiny Gyergyói-medence a legtöbb jellegzetes székelyföldi látnivalóval rendelkezik – hegyvidéki hangulat, medveles, itt van Borszék, a borvizek városa, valamint a híres Lázár-kastély –, az egyedi természeti környezet, az országos szinten is kiemelkedő természeti látványosságok ideális outdoor központtá teszik a térség tágabb környezetét.

Hirdetésünket a GYERKI és a Szerencsejáték Service Nonprofit Kft. támogatta.

Tropical®
Travel & Lifestyle
www.tropicalmagazin.hu

TARTALOM

Az ezerszínű Afrika

AFRIKA ORSZÁGAI:

22 Algéria
24 Angola
26 Benin
28 Bissau-Guinea
30 Botswana
32 Burkina Faso
36 Burundi
38 Comore-szigetek
40 Csád
44 Dél-afrikai Köztársaság
48 Dél-Szudán
50 Dzsibuti
52 Egyenlítői-Guinea
56 Egyiptom
60 Elefántcsontpart
62 Eritrea
64 Etiópia
66 Gabon
68 Gambia
70 Ghána
72 Guinea
74 Kamerun
76 Kenya
78 Kongó
80 Kongói Demokratikus Köztársaság
82 Közép-afrikai Köztársaság
84 Lesotho
86 Libéria
88 Líbia
92 Madagaszkár
94 Malawi
96 Mali
100 Marokkó
102 Mauritánia
104 Mauritius
108 Mozambik
110 Namíbia
114 Niger
118 Nigéria
120 Ruanda
122 São Tomé
126 Seychelle-szigetek
130 Sierra Leone
132 Szenegál
134 Szomália
136 Szudán
138 Szváziföld
140 Tanzánia
142 Togo
144 Tunézia
148 Uganda
150 Zambia
152 Zimbabwe
154 Zöld-foki-szigetek

Tropical
Travel & Lifestyle
2018/1
HU ISSN 2064-6534

KIADÓ
GLOBS MEDIA
1025 Budapest, Ferenchegyi út 13.

ALAPÍTÓ
BALOGH Sándor

ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ
SZABÓ Roland

CÉGCSOPORT-FŐSZERKESZTŐ
Dr. KISS Róbert Richard

FŐSZERKESZTŐ
SZABÓ Roland

SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG
BALOGH Sándor
BALOGH Klaudia
DOBOS Imre
FINCZICZKI Mária
Dr. KISS Róbert Richard
SZERBIN Éva

SZERZŐK
BALOGH Sándor
BALOGH Szonja
BÁRDOSSY Adrienn
BIERNACZKY Szilárd
BRECZ Judit
GULYÁS Gáspár
GYÖRGY Gabriella
Dr. FODROS István
Prof. Dr. KANIZSAY Endre
KEMBE Sorel-Arthur
KISS Kamilla
Dr. KISS Róbert Richard
KOMJÁTI Emese
LUKÁCS Balázs
LUKÁCSNÉ NOVÁK Mónika
MORENTH Péter
NÉMETH Dávid
SIPOSHEGYI Zoltán
Prof. Dr. STEIER József
SZABÓ Györgyi
SZABÓ Kata
SZABÓ-KÓRÉ Anita
SZABÓ Roland
SZERBIN Éva
SZERBIN Judit
Cecilia Khofi SZEREMLEY
SZILASI Ildikó
SZILÁGYI Balázs
SZLIMAN Ahmed
SZŰCS Tamás
TIKÁSZ Cseperke Orsolya
Steven YEBOAH
Pam YOUNG
André VAN ZYL

SALES MANAGER
ROSTÁS Imola
sales@tropicalmagazin.hu

DIVATSZERKESZTŐ
SZABÓ-KÓRÉ Anita

FOTÓS
BALOGH Kristóf

GRAFIKUS
BODOLAI László

FORDÍTÓ
BALOGH Szonja

TÖRDELÉS
Alfa Press Design Kft.

NYOMDA
Premier Nyomda Kft.

TERJESZTÉS
Lapker Zrt.

TERJESZTÉS
LAPKER Zrt./Relay/Inmedio/ Auchan/Tesco/Kaisers/ Spar/ Interspar hálózatok üzleteiben. Megjelenik kéthavonta. Előfizethető a szerkesztőség címén és az alábbi e-mail-címen: info@tropicalmagazin.hu.

MINDEN JOG FENNTARTVA!
A Tropical magazin bejegyzett védjegy a GLOBS MEDIA tulajdona. A lap teljes vagy részbeni tartalmának, illetve a lapban leközölt képeknek bárminemű utánközlése kizárólag a kiadó előzetes írásbeli hozzájárulásával lehetséges. A lapban leközölt hirdetések tartalmáért a kiadó semmiféle felelősséget nem vállal. A meg nem rendelt kéziratok és képek megőrzéséért a kiadó nem vállal felelősséget.

SALES PARTNER
LifeTime Media Kft.

EGYÜTTMŰKÖDŐK:
ahu.hu, kozepsuli.hu, gasztrokonyha.hu, pikanteria.hu, , sarkoziakos.com, cyberpress.hu, lokal.hu, Origo.hu, olimpiajatekok.eu, blikk.hu, life.hu, minap.hu, szeretlekmagyarorszag.hu, i.szallas.hu, vizipolo.hu, visitvisegrad.hu

Az ezerszínű Afrika

Afrika a világ harmadik legnagyobb földrésze (Ázsia és Amerika után), az összes szárazföld egyötödét teszi ki. Népei valószínűleg több különféle (800-1000-féle) nyelvet beszélnek, mint bármely más kontinens lakói.

Ezt a földrészt hagyományos értelemben nem fedezték fel, ugyanis ez az emberiség bölcsője, itt történt évmilliókkal ezelőtt az emberré válás folyamata, és innen széledtek szét az ősemberek utódai benépesítve az egész Földet.

Az írott utazásokat körülbelül négyezer évvel ezelőttre tehetjük, ekkor már fáraók uralkodtak Egyiptomban.

Afrika az európai kalandvágyók és utazók kedvenc színtere lett, egy ideig csak természettudósok és kutatók merészkedtek egyre beljebb a földrész belsejébe.

Magyar vonatkozásai is vannak a felfedezéseknek: Teleki Sámuel, Magyar László és Almásy László munkássága megbecsülést hozott Magyarország számára.

A kontinensen megtalálható minden, amit az ember kívánhat egy vakáció alkalmával: kellemes időjárás, lenyűgöző tájak, nagyszerű strandok, modern szállások és persze a szuper konyha. A természet kivételesen gazdag ásványkincskészlettel, arannyal, gyémánttal, egyedülálló állat- és növényvilággal ajándékozta meg.

Emellett rengeteg olyan kalandot is kínál, melyek életre szóló emlékként maradnak meg majd az idelátogatókban, legyen az egy izgalmas szafari vagy egy búvárkaland a fehér cápák közelségében.

Afrika fejlett kultúrával rendelkezik, ahol a természetet érintetlen formájában csodálhatjuk meg, és mindenki számára tartogat élményeket, új ismereteket az ősi és új világról.

Afrika gyarmatosítása nagyon későn kezdődött: egészen a 19. század végéig csak kis tengerparti erődök vették körbe Afrika partjait. A késői gyarmatosítás alól az egyetlen kivétel Dél-Afrika volt. Fokföldön az európaiak azonnal otthon érezték magukat. A sok virág, a lankás, szőlőt termő domboldalak, a dús legelők, amelyeket mintha a szarvasmarháknak teremtett volna az Isten, mind marasztalták a telepeseket. És ez nem változott napjainkig sem... Persze ma már távolabb is ellátogatunk – ki a sivatagokba és az őserdőkbe, ki a végtelen szavannákra és a homokos tengerpartokra utazik –, de ez az otthonos érzés az idegen környezet ellenére is megmaradt. Ezt a különös, mégis sokszor nagyon ismerős világot hoztuk el most Önöknek exkluzív különszámunkban.

Kellemes olvasást kívánok!

SZABÓ Roland, főszerkesztő

www.boyarvodka.ru

Taste of Russia

MERT EGYETLEN JÓ KALAND SEM INDULHAT EL NÉLKÜLE

JÉGHIDEGEN AJÁNLJUK FOGYASZTANI, AKÁR KOKTÉL ALAPNAK IS KITŰNŐ.

MISKOLCI LIKÖRGYÁR ZRT.

06 46 501 378 info@miskolcilikorgyar.hu
www.miskolcilikorgyar.hu mil.palinkamanufaktura

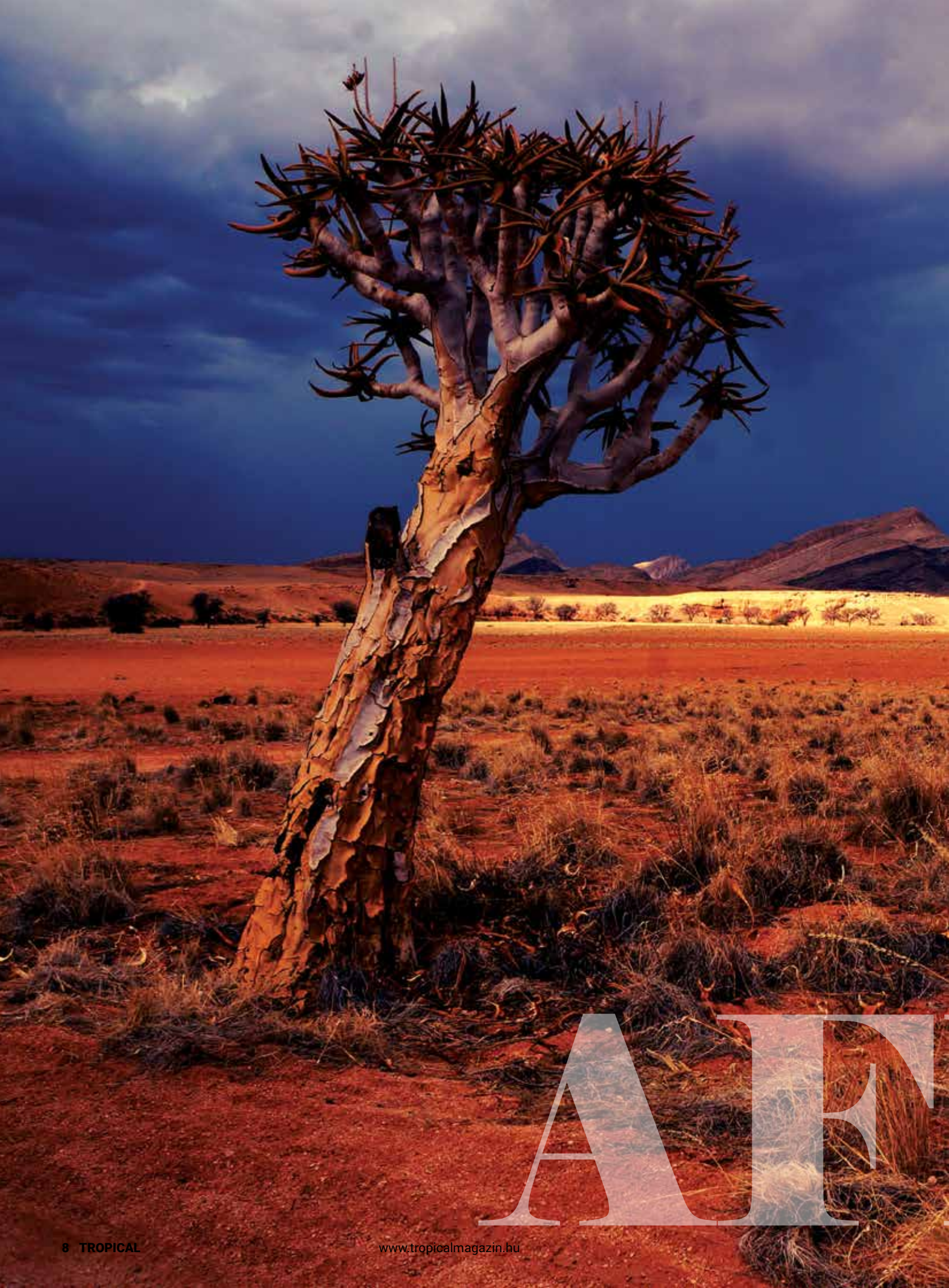

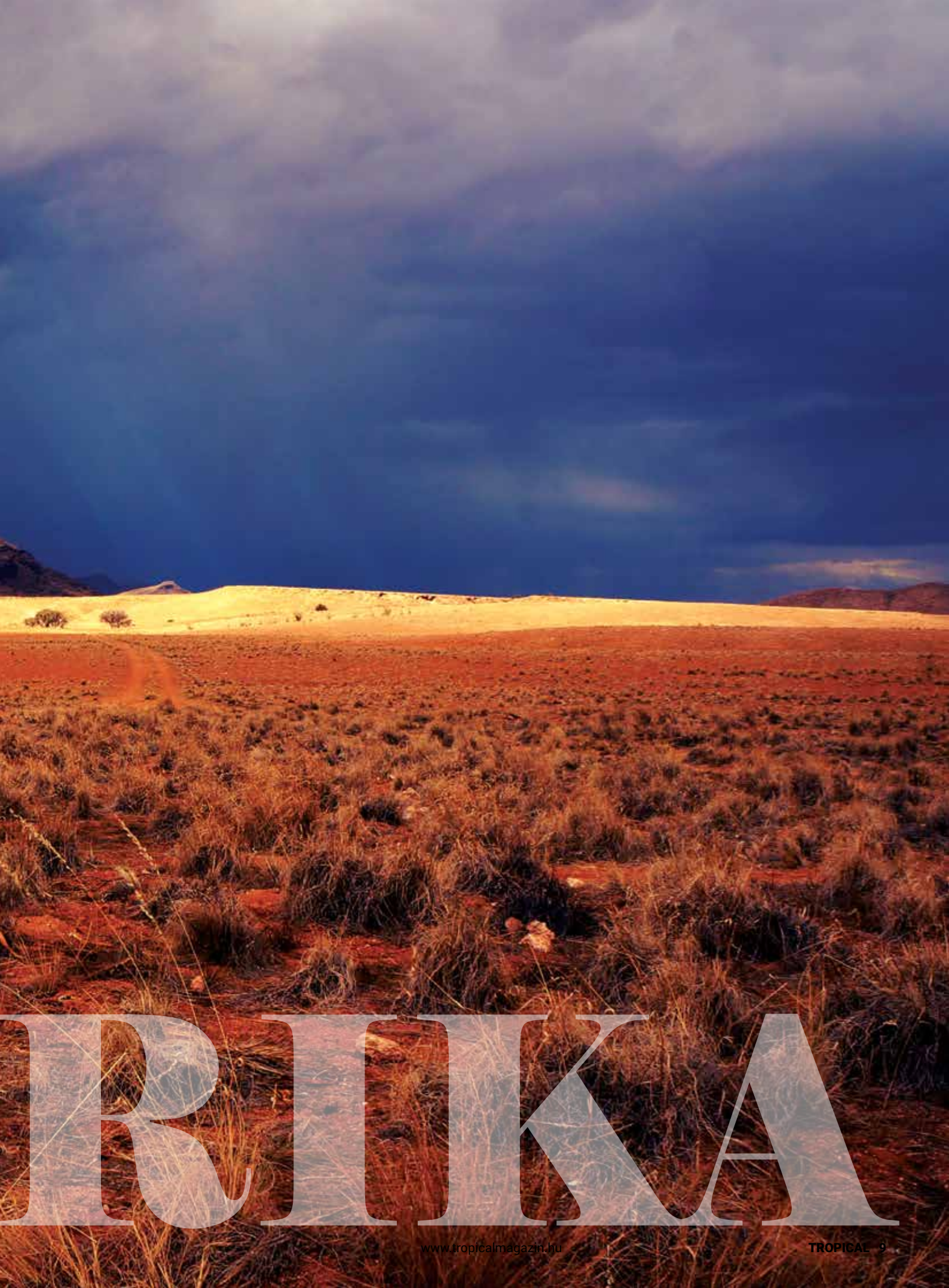

RIKA

AZ IDŐ MINKET IGAZOL

Balogh Sándor a Magyar Afrika Társaság elnöke, üzletember, vállalkozó, sportszervező. A napja mintha huszonhat-huszonnyolc órából állna, és a hete legalább kilenc napból – annyira szerteágazó a tevékenysége. Több mint tíz éve alapította meg Közép-Európa immár legtekintélyesebb Afrikával foglalkozó civil szervezetét, a Magyar Afrika Társaságot. Ennek eredményeiről kérdeztük most.

Szerző: SZŰCS Tamás

– Négy évvel ezelőtt jelent meg először az Afrika különszám, azóta nagyot változott a világ, Afrika – mondjuk így – címlapra került, nemcsak itt, másutt is, és általában nem pozitív előjellel. Hogyan élték meg ezt önök a Magyar Afrika Társaságban?

– Egy részről mint mindenkit Magyarországon aggodalommal töltött el az, ami az elmúlt években történt, és még mindig történik a világban. A migrációs válság sokak életét borította fel, sokakban keltett, kelt félelmet. Más részről viszont az, ami az elmúlt években történt, minket igazolt. Mi már megalakulásunkkor, több mint tíz évvel ezelőtt figyelmeztettünk arra, hogy a politikai, gazdasági vagy akár klimatikus változások Afrikában akármikor felboríthatják a kényes egyensúlyt, és milliós tömegeket indíthatnak meg. És az igazsághoz hozzátartozik, hogy Európában, különösen annak a keleti felén évekig az volt az uralkodó vélemény, hogy ez minket nem érinthet, hogy Afrika messze van, és az ottani problémák megoldásához nekünk sem eszközeink, sem érdekeink nem fűződnek. Ez 2015 nyarán egyik napról a másikra változott meg – mondhatjuk, hogy Közép-Európa ajtaján bekopogott a valóság –, és az átlagos közép-európai tévénéző is megláthatta, hogy az, ha tőlünk ötezer kilométerre kimarad egy aratás, bizony akár a mi életünkre is hatással lehet.

– Jelenti-e ez azt is, hogy azóta többen keresik Önöket, többen számítanak az Önök tanácsaira?

– Mindenképpen. Mára már szinte közhelyszerű lett az, amit mi mindig is mondtunk, hogy a segítséget kell oda vinnünk, ahol gond van még azelőtt, hogy a gond jönne hozzánk. De ezt sokkal könnyebb elmondani, mint komolyan megtenni. Afrika nem olyan egyszerű terep, és ahhoz, hogy tudjuk, hogy hova mit kell vinni, hogy az valóban segítség legyen, és ne csak a jótékonyság látszatát teremtse meg, olyan szakértők kellenek, akik éveket töltöttek el terepen, akik ismerik a helyi viszonyokat, akiknek akár személyes kapcsolataik is vannak. Ez az, amiben mi tudunk segíteni, és amiben ki is kérik a tanácsunkat.

– Sokan ugyanakkor kritizálják a Nyugat hozzáállását, hogy humanitárius segítséggel próbálja megoldani Afrika problémáit, hogy a saját lelkiismeret-furdalását a gyarmatosítás miatt csökkentse, és átrendeződést sürgetnek más programok felé. Önöknél volt-e hangsúlyváltás?

– Folyamatosan változunk, reagálunk a külső környezet változására, és persze tanulunk is. A külső környezet pedig gyorsan változik. Vannak olyan országok Afrikában, amelyek maguk is megmondták, nem kérnek abból, hogy segélyeket adjunk, vigyünk oda üzletet, partnerséget, amiből ott munkahelyek teremtődnek. Fontos észrevenni, hogy Afrika megtartó ereje nem attól lesz nagyobb, ha ételt osztunk. Nem azok az emberek kelnek ugyanis útra Európa felé, akiknek semmijük nincs, és akik éheznek. Ők a kontinensen belüli migrációs helyzetet rontják. Annyiban jelentenek elsősorban Európára is veszélyt, hogy destabilizálhatnak teljes régiókat. Európa felé azok indulnak, akik már rendelkeznek egy kevés pénzzel és némi információval – nincs viszont megfelelő munkájuk,

hosszú távú kilátásuk a hazájukban. Ezen munkahelyteremtéssel, az üzleti élet élénkítésével és képzéssel lehet javítani. És pontosan ezek azok a területek, amelyek – a hagyományos, elsősorban orvosi humanitárius munka mellett – növekvő szerepet kapnak a munkánkban.

– Melyek azok a régiók, ahol az elmúlt négy évben előrelépést értek el?
– Elsőként mindenképpen Ugandát említeném. Ott már pontosan ilyen komplex kísérleti projektjeink futnak. Egy-egy közösségben egyszerre vagyunk jelen humanitárius segítséggel – építünk kórházat, fúrunk kutat, viszünk adományokat az árváknak – és munkahelyteremtő, fejlesztő tevékenységgel. A mintafarmunk nemcsak munkát ad jó néhány helyi családnak, de segít olyan modernebb mezőgazdasági technikák elsajátításában is, amelyek azután, ha elterjednek, a közösség élelmiszerbiztonságának megteremtésével a régió megtartó erejét növelhetik. És itt akár egészen apró dolgokra is érdemes odafigyelni, például hogyan vetik a kukoricát. Minimális változtatással

sokkal jobb termésátlagokat érnek el azok, akik kijárták a mi képzésünket, így többet tudnak termelni, és biztosabban tudják leadni az árujukat. A Magyar Kereskedelmi és Kulturális Központ afrikai hálózatának jelentős kiterjesztésével az ilyen programok egyre több országban elérhetőek. Uganda, Marokkó és Malawi mellett már olyan, a magyarok által kevéssé ismert helyeken is dolgozunk, mint Botswana vagy éppen Gabon. A mi terjeszkedésünk pedig igen szerencsés módon egybeesik a déli nyitás

politikájának erősödésével, így egyre több helyen tudunk együttműködni az újonnan megnyitott magyar nagykövetségekkel.

– Azt is látjuk ugyanakkor, hogy Ön az utóbbi években fontos pozíciót tölt be a magyar sportélet szervezésében. Hogyan lehet ezt összeegyeztetni az Afrika iránt érzett elkötelezettséggel?
– Nem látok ellentmondást.
A sportsikerek és a sikeres sportrendezvények, amelyek közül egyre több kerül hazánkba, komolyan növelik hazánk ismertségét, népszerűségét a világban függetlenül attól, melyik kontinensen járunk. A politika, de akár a gazdaság is tud megoszló lenni – ami az egyiknek nyereség, az a másiknak lehet veszteség –, a sport, az emberi teljesítmény legtisztább, legszebb manifesztálódása soha. Ezért fontos a sport Afrikának is. Ez az, amivel a legegyszerűbb, legszegényebb, legmostohább körülmények között élő afrikai fiatalok is, ha elég tehetségesek és elég kitartóak, a világ élvonalába kerülhetnek. Megmutathatják, hogy pontosan olyan sikeresek tudnak lenni, mint azok, akik sikeresebb országokban születtek, hogy az egyéni teljesítmény igenis ér valamit. De ehhez kell tudás, felkészülés, és ebben mi, magyarok is tudjuk segíteni Afrikát. Egy-egy sportiskola – amelyek megteremtése már elindult – azt jelentheti, hogy az afrikai tehetségek tucatjai tudnak majd bekapcsolódni a nemzetközi sportéletbe dicsőséget szerezve saját hazájuknak, így persze közvetve nekünk is.

Magyar Afrika Társaság

African–Hungarian Union (AHU)

A **Magyar Afrika Társaság** egy nemzetközi fejlesztéssel és segélyezéssel foglalkozó nonprofit NGO, amelyet 2006-ban alapítottak az Afrikáért tenni akaró magyarok és a Magyarországon élő afrikaiak egy kis csoportja. A szervezet küldetése, hogy az általa elért afrikai országokban a fejlesztést hosszú távon, fenntartható módon, az érintett országok aktív részvételével, saját erőforrásaik bevonásával és aktivizálásával valósítsa meg. Legalább ilyen fontos cél az is, hogy Magyarországon az Afrikáról és az afrikai emberekről élő negatív sztereotípiákat lebontsa, és a különböző kultúrákat övező ellenérzéseket és félelmeket eloszlassa.
Az AHU Magyarországon is tevékenyen részt vállal társadalmi programokban, és sokat tesz azért, hogy közvetlenül eljusson a leghátrányosabb csoportokhoz. Kiemelt célja az is, hogy szemléletformálással közelebb hozza a szerencsésebbeket az elesettekhez minden korosztályban. Tevékenységeik széles skálán mozognak, az egyszerű adományozástól az ismeretterjesztő előadásokon és oktatáson át az egészségügyi missziókig számos területen futnak programjaik.

Szerző: KISS Kamilla

Orvosi missziók

A szervezet talán legismertebb, a médiumokban leginkább követhető programjai az egészségügyi missziók. 2009 és 2018 között 19 misszióban több mint 40 orvos és egészségügyi szakember vett részt, több mint 50 000 betegen segítve. Az orvosok teljesen önkéntes alapon, tiszteletdíj nélkül, szabadságuk terhére vállalják a munkát, a költségeket pedig az AHU adományokból, az orvosok által beérkezett felajánlásokból és a szponzorok támogatásából fedezi. Jelenleg kétféle orvosi misszió, egy általános egészségügyi és egy speciális sebészeti misszió segít az afrikai betegeknek. Egy-egy általános orvosi misszió 4-5 hétig tart, és főleg olyan, a külvilágtól elzárt területekre koncentrál, ahol az alapfokú általános egészségügyi ellátás sem megoldott. Ennek megfelelően leginkább háziorvosi jellegű ellátást nyújt, a rendelést bárki felkeresheti. A különböző területekről érkező szakorvosok, ápolók, mentőtisztek a körülmények mellett azzal a kihívással is szembesülnek, hogy minimális diagnosztikai eszközökkel és szinte csak a saját gyógyszerkészletükkel felszerelve sokszor improvizálniuk kell. A missziók során olyan afrikai országokban is segítettünk, mint a Kongói Demokratikus Köztársaság, Mali, Madagaszkár és Guinea, az utóbbi években pedig Ugandában és Malawiban vagyunk aktívak.

2018-ig speciális sebészeti misszió öt alkalommal indult Malawiba, eddig fül-orr-gége szakorvosok és idegsebészek utaztak ki. Az egyenként kéthetes missziók során 20–40 műtétet végeztek el, ezzel nagyon sokaknak megadva a teljes gyógyulást és az addiginál messze jobb életminőséget. Egyik legfontosabb alapelvünk, hogy csak olyan helyekre indulunk el, ahol a fogadó fél részéről is érezzük

az igényt és a törekvést az együttműködésre. Egy sebészeti misszionál ennek kiemelten jelentősége van, hiszen az orvosaink már összegyűjtött esetekhez, előkészített betegekhez érkeznek meg, gyógyításukhoz elengedhetetlen a kinti kollégáikkal való jó kommunikáció és kooperáció. Ezek a kiváló orvosok és emberek nemcsak egy életre szóló tapasztalatot szereznek az afrikai kontinensen végzett gyógyítás alatt, de az ott megszerzett speciális tudásukat fel tudják használni az európai munkájuk során is.

Az AHU a gyermekekért

A Magyar Afrika Társaság 2010 óta futó gyermektámogatási programjai olyan gyerekeket segítenek, akik árvák, fogyatékkal élők, vagy nagyon rossz szociális körülmények között élnek. Adományozóink „nevelőszülői” támogatására e programok keretein belül van lehetőség. A támogatók jelképes örökbefogadással segíthetik az általuk kiválasztott gyermek tanítását és étkeztetését egy előre meghatározott havi összeggel. A program jelenleg Maliban, Bamakóban működik.

Knowledge for the Village – új AHU-projekt a nőkért

Az új projekt fókuszában az afrikai nők oktatása áll. A saját környezetükben helyi trénerekkel együtt dolgozva olyan ismereteket és készségeket tervezünk tanítani nekik, amelyek egyrészt segítik őket a ház körüli és a családdal kapcsolatos teendőik elvégzésében, másrészt lehetőséget teremtenek számukra a pénzkeresésre. Hisszük – már tapasztaltuk is –, hogy Afrikában egy-egy közösség helyzetének hosszú távú javításához a kulcs a nők helyzetének és lehetőségeinek javítása. Hiszünk abban is, hogy az az igazi segítség, amely nemcsak egyszeri, hanem eredménye hosszú távra szól. Az oktatással, képzéssel pedig pontosan ilyen segítséget tudunk nyújtani. Az első képzés egy pilotprojekt keretében valósul meg hamarosan Uganda egyik kis falujában, Manafwában. Terveink szerint a programot szeretnénk rendszeressé tenni, és kiterjeszteni más országokra, mint Mali vagy Malawi, ahol már megkezdtük a kapcsolatépítést a helyi szervezetekkel, pl. egy családtervezési központtal. Ezek elengedhetetlen lépések ahhoz, hogy minden közösségben a valós problémákra és igényekre tudjunk reagálni, és a helyiek szükségleteinek megfelelő segítséget nyújtani, természetesen az ő aktív bevonásukkal.

Ismeretterjesztés, szemléletformálás

Társaságunk a működése során szoros munkakapcsolatot alakított ki a magyar afrikanisztika legjobbjaival. Célunknak tekintjük és támogatjuk, hogy ez a tudás ne maradjon az egyetemek falain belül, hanem minél több érdeklődő és laikus is hozzáférjen ahhoz a tudáshoz, ami Afrikáról felhalmozódott hazánkban. Ennek a feltáró-segítő munkának mára számos gyümölcse termett. Az egyik legfontosabb a 2013-ban indult Afrika Tudástár, de szervezetünk segíti az Afrikáról szóló ismeretek terjesztését is fotókiállításokkal, filmklubokkal, ismeretterjesztő programokkal. 2017-ben indítottuk útjára az AHU Kaleidoszkóp nevű sorozatot, amely a meghívott előadóktól és az érdeklődéstől függően nagyon változatos témákat fed le. Szó volt már protokollról, vallásról, biztonságtudatosságról, trópusi betegségekről, missziós orvoslásról és a missziós tevékenység etikai szempontjairól.

Ko nipa Afrika! – Taníts Afrikáról!

Az elsősorban gyerekekkel foglalkozó projektcsomagnak többek között fontos szerepe van a toleranciára való korai nevelésben, valamint a kisebbségekkel szembeni érzékenység kialakításában. Célja továbbá a tudományos gondolkodás kialakítása, és egy olyan kutatási területre való figyelemfelkeltés is, amely a magyar oktatási rendszerben kevésbé érintett terület: az afrikai kontinens. Az egyre inkább multietnikussá váló hazai környezetben megvalósuló hiánypótló projektünk erre a kihívásra próbál modellértékű megoldást adni. A program három korcsoportot céloz meg: óvodások, általános, valamint középiskolások. A Ko nipa Afrika! program mellett az AHU rendszeresen szervez előadásokat oktatási intézményekben, melyek során az adott intézmény igényei szerinti témák közül válogatva ismerhetik meg a diákok az afrikai élet és szakterület sajátosságait. Előadásokat, foglalkozásokat tartunk óvodában, általános és középiskolában, valamint főiskolákon, egyetemeken is.

A Magyar Afrika Társaság számos fórumon képviselteti magát érzékenyítő programok formájában is. Az adott helyszín és korosztály igényei szerint tart az afrikai kultúrába bepillantást nyújtó érzékenyítő előadásokat, önkéntességre motiváló bemutatókat, kézműves-foglalkozásokat, illetve Magyarországon élő afrikai tagjainknak és barátainknak köszönhetően színes, hangszeres előadásokat és táncbemutatókat.

57
RESTAURANT

A Café 57, mint a város első minimalista bárja, 2001 májusában nyitotta meg kapuit a budapesti Rózsadombon. A fúziós menünkön szereplő egyedi ajánlatok minden félévben teljesen megújulnak. A heti menünk pedig bővíti ezt a választékot, melyet tovább tökéletesítünk egyedi borokkal a dinamikus borválasztékunkból.

Tel.: +36 1 325 6078

1025 Budapest, Pusztaszeri út 57.
E-mail: cafe57@cafe57.hu
cafe57BP restaurant57

www.cafe57.hu

AHU
Mentőszolgálat

2017-ben az AHU régi álma valósult meg egy mentőautó megvásárlásával és az AHU Mentőszolgálat létrehozásával. A projekt elsődleges célja az Országos Mentőszolgálat munkájának segítése, illetve az autó esetenként rendezvényeken is megjelenik. Emellett országszerte alkalmi szűréseket végez hátrányos helyzetű területeken speciális, érzékenyítő programok kíséretében. A szűrőnapokra az adott település vezetőivel egyeztetve (pl. polgármester, a kisebbségi önkormányzat vezetője, családsegítő) minden olyan érdeklődőt várunk, aki azelőtt bármilyen okból nem, vagy nagyon régen vett részt szűrővizsgálatokon. Célunk, hogy a nehéz helyzetben élők nagyobb bizalommal forduljanak orvoshoz, és kérjenek segítséget, jobban figyeljenek a megelőzésre és az életvitelükre – ezzel a jövőben saját maguknak spórolva orvosi és gyógyszerköltséget –, illetve egészségesen jobb életminőséget és jobb esélyeket kapjanak az élet más területein is, és a gyerekeik már ebben a mentalitásban nőjenek fel. A közösséget személyesen megismerve a jövőben célzott adományt is el tudunk helyezni.

Önkéntesség, összefogás

Programjaink során legnagyobbrészt az önkénteseink munkájára, lelkesedésére és tudására támaszkodunk. Szeretnénk, ha a szabadidő hasznos és lélekemelő eltöltése mellett azt éreznék ezek az önkéntesek, hogy a tudásukkal és idejükkel sokat tudnak adni, és szükség van rájuk. Habár célunk, hogy önkénteseinkkel hosszú távon együtt dolgozhassunk, örülünk és büszkék vagyunk arra is, ha valaki – akár orvosi, akár más területről érkezett – az AHU programjai során talál rá a saját útjára, és tőlünk elindulva hoz létre és valósít meg további segítő projekteket.

Együtt tudunk nagyot tenni!

Hogyan segíthet? Adományozás

Támogassa a Magyar Afrika Társaság tevékenységeit anyagi felajánlással! Legyen az egy gyermek jövőjének biztosítása, egy egészségügyi központ létrehozása vagy akár az AHU Medical Team munkájának segítése, adománya a rászorulók javára válik.
További információt az info@ahu.hu e-mail címen kaphat.
Magyar Afrika Társaság – adományszámlaszám: CIB Bank 10700378-44706104-52000001

Önkéntesség

Amennyiben a Magyar Afrika Társaság csapatának munkája felkeltette érdeklődését, és bővebb információra lenne szüksége, kérjük, vegye fel a kapcsolatot önkéntes munkatársunkkal, Orzói Zsuzsával az alábbi elérhetőségeken:
E-mail: info@ahu.hu
Tel.: +36 1 288-0080
Web: www.ahu.hu

AFRIKA
A TUDÁSTÁR EXTRASZÉLES ELEKTRONIKUS ORSZÁGÚTJÁN

Szerző: BIERNACZKY Szilárd

„Biernaczky Szilárd mint szervezetünk (a Magyar Afrika Társaság) egyik tagja vetette fel néhány éve egy hazai elektronikus könyvtár ötletét, amelybe a sokféle tudományágat magában foglaló hazai afrikanisztika teljes anyagát – természetesen fokról fokra – bele lehetne (kellene) foglalni a 16. századi kezdetektől napjainkig.

A Magyar Afrika Társaság az elképzelést magáévá tette, és vállalta, hogy költségtérítéssel, egy honlap (http://afrikatudastar.hu, egyszerűbben: www.afrika.hu) folyamatos működtetésével, szerverháttérrel segíti az AHU Magyar Afrika Tudástár (AHU MATT) megteremtését. A konkrét munka végül 2011/2012-ben kezdődött meg. Őszre készültek el az első elektronikus rögzítések. A honlap 2013 elejére formálódott ki, ekkor kerültek fel rá az elsőként elkészült dokumentációk. A Tudástár hivatalos bemutatására a májusi Afrika-rendezvények sorában, az Alexandra Könyvesház Lotz Termében került sor 2013. május 29-én" – írja Balogh Sándor, a Magyar Afrika Társaság elnöke a több helyütt is megjelent cikkében, amely elsőként a Forrás folyóiratban látott napvilágot 2014-ben.

Azóta a Tudástár állománya jelentősen megszaporodott. Az idei (2018) év végével közel 3000 művet foglal magában, vagyis kb. 700 könyv és 2300 tanulmány, cikk és dokumentum kapott helyet a gyűjteményben. A látogatók száma már meghaladta az 5 milliót, és egyes tételeket több mint 2000-en töltöttek le.

A Tudástár fő feladatául azt tűzte ki, hogy a várható olvasói igényeket – tematikai szempontból is – kiszolgálja. Ennek jelentőségét Szombathy Zoltán kollégánk, az ELTE BTK Orientalisztikai Intézet igazgatója, az arab és iszlám, valamint szuahéli nyelv szakértője fogalmazta meg:

„Minthogy a Tudástár általános körképet kíván nyújtani – s egyre inkább nyújt is – az Afrikával kapcsolatos magyarországi kutatásokról, az sem tekinthető problémának, hogy nem kizárólag afrikanista szakemberek komoly tudományos munkáit, hanem tudomány-népszerűsítő, ismeretterjesztő jellegű műveket, illetve alapvetően nem Afrikával foglalkozó szerzők valamilyen módon mégis a területhez kapcsolódó írásait is közli. Itt nem egy szigorúan megszűrt, kizárólag a magas tudomány kritériumainak megfelelő írásokat közlő fórumról van szó, hanem olyan adatbázisról, amely valóban teljes panorámát kíván nyújtani az Afrikával kapcsolatos magyarországi gondolkodásról… Az adatbázis ilyen módon alapvető tájékozódási pont a témában, s folyamatos bővülésével ez a szerep nyilván csak erősödni fog a jövőben."

Magának a Tudástárnak a hitvallása az indulásakor a következőkben fogalmazódott meg:

Első magyar, szabad felhasználású, elektronikus, ágazati, szakmai könyv-, tanulmány-, cikk-, dokumentum- és adattár

Az adatbázis magyar és idegen – angol, francia, német, orosz, spanyol, olasz és szükség szerint más – nyelveken készült publikációk (hangzó és vizuális anyagok) elektronikus könyvtára.

Az Afrikai Magyar Egyesület (AHU) nonprofit civil szervezet, amely az oktatók, kutatók, diákok és érdeklődők számára hozta létre az itt elérhető elektronikus adattári szolgáltatást. Ennek célja kettős, szerkesztői mindenekelőtt sokoldalú és gazdag anyagú ismeretekkel kívánják elősegíteni a magyar afrikanisztikai kutatásokat, illetve kielégíteni a mind növekvő ismeretigényt, másrészt arra törekszenek, hogy feltárják az afrikai témájú hazai publikációs tevékenységet teljes dimenziójában a kezdetektől máig.

Az adattárban elhelyezett tartalmak szabad megközelítésűek, de olvasásuk vagy letöltésük feltételekhez kötött.

Tegyük ehhez hozzá, ma már számos visszajelzésből tudjuk, hogy könyvtárunk anyaga számos szakterületen hasznosítható: közgazdászok, orvosok, mérnökök, agrárszakértők, békefenntartó szerepet vállaló katonák, humanitárius feladatokat vállaló fiatalok, a legkülönfélébb humán és reál területen tanulmányokat folytató egyetemi hallgatók, kereskedők, diplomaták, illetve a csak egyszerűen érdeklődők valóban az AHU MATT böngészésével kezdik a tájékozódást. Amikor e cikk szerzője nemrégiben előadást tartott a Lakitelek Alapítvány meghívására, akkor a hallgatók sorából felállt egy doktorandusz, és elmondta, hogy a Corvinus Egyetemen, ha valaki Afrika iránt érdeklődik, a tanárok első javaslata az, hogy tekintse meg a Tudástár anyagát.

Ami a gyűjtemény legutóbbi újdonságait illeti, megtalálható mára benne a magyar afrikanisztika talán legkiemelkedőbb alakjának, Torday Emilnek (1875–1931) a teljes munkássága (a 8-ból 6 könyv, kb. 40 tanulmány, kb. 60 ismertetés). Ugyanígy az első nagy jelentőségű afrikai terepmunkásunk – az idén ünnepeljük születésének 200. évfordulóját –, Magyar László (1818–1864) teljes életműve (könyv magyarul és németül, 6 naplókivonat, 57 levél) is felkerült már. S a mindkettőre vonatkozó kritikai szakirodalom jelentős része is.

Az AHU MATT megszületésének 5. évfordulójára ugyanakkor egy kötet is megjelent (Biernaczky Szilárd és B. Wallner Erika szerk.: Magyar Afrika Tudástár. Egy elektronikus könyvtár születése, Érd, Mundus Novus Könyvek, 354 old.), amely többek között az első 2000 tétel bibliográfiáját foglalja magában.

MILYEN SZEREPET TÖLTHET BE AZ AHU MATT ELEKTRONIKUS KÖNYVTÁR?

– A magyar művelődéstörténet egy eddig árnyékba, helyenként egyenesen ismeretlenségbe vesző részterületének a feltérképezése, így akár hungarikának minősíthető terepmunka, illetve kutatói, orvosi, mérnöki stb. teljesítmény fényre hozása.

– A hungarikák és más magyar afrikanisztikai eredmények esetében annak tudatosítása, hogy magyar teljesítményről van szó (még Basil Davidson, a nemrégiben majd százévesen elhunyt brit tudós is, mellesleg a magyarok nagy barátja, Torday Emil hazánkfiát eleinte belga kutatónak vélte).

– Hozzájárulás az országimázs emeléséhez itthon (tekintettel arra, hogy az eddigieknél sokkal nyilvánvalóbbá válhat, a magyarok Afrika iránti érdeklődése nem csak a nagyszámú utazási könyv megjelentetéséből tevődik össze).

– Hozzájárulás az országimázs emeléséhez külföldön (tekintettel arra, hogy a magyar afrikanisták idegen nyelvű írásművei is fokozatosan bekerülnek majd a Tudástár anyagába, így nyilvánvalóvá válik, hogy Magyar László vagy Torday Emil után is születtek jeles magyar eredmények, fontos publikációk ezen a területen).

– Hozzájárulás az országimázs emeléséhez Afrikában (tudjuk, hogy Sík Endre monumentális, négykötetes Afrika története mára elavult, azonban számos afrikai országban ma is nagy a keletje, így e műnek a felhelyezése ugyancsak szimpátiát kelthet Magyarország iránt).

– Az előző szempontból következik: az afrikai–magyar kapcsolatok elősegítése (hiszen a kis Magyarország minden, Afrika iránt megnyilvánuló publikációs tette – főleg idegen nyelveken, de magyarul is azok számára, akik nálunk tanultak – nem a volt gyarmatosító, hanem egy leendő kedves partnerország gesztusának számít).

– Az afrikai–magyar kapcsolatokat idővel azzal is elősegíthetjük, ha különrovatot nyitunk az egykor nálunk tanuló afrikai kollégák számára (máris rendelkezünk a nálunk kandidátusi fokozatot szerző Peter Adwok Nyaba, Dél-Szudán felsőoktatási minisztere kenyai emigrációban írt angol nyelvű könyvével).

Balogh Sándor elnök úr szavaival kezdtük az AHU MATT bemutatását, és az ő szavaival zárjuk:

„Az Afrika Tudástár anyagának kiépülését magam is, mint az AHU elnöke, folyamatosan nyomon kísérem. És úgy vélem, az máris talán a legjelentősebb olyan hazai, közvetlenül hozzáférhető közismereti gyűjtemény, amelynek segítségével az immár 54 országot, több ezer népet, nyelvet és kultúrát magában foglaló kontinens a tudás extraszéles elektronikus országútján megközelíthető.”

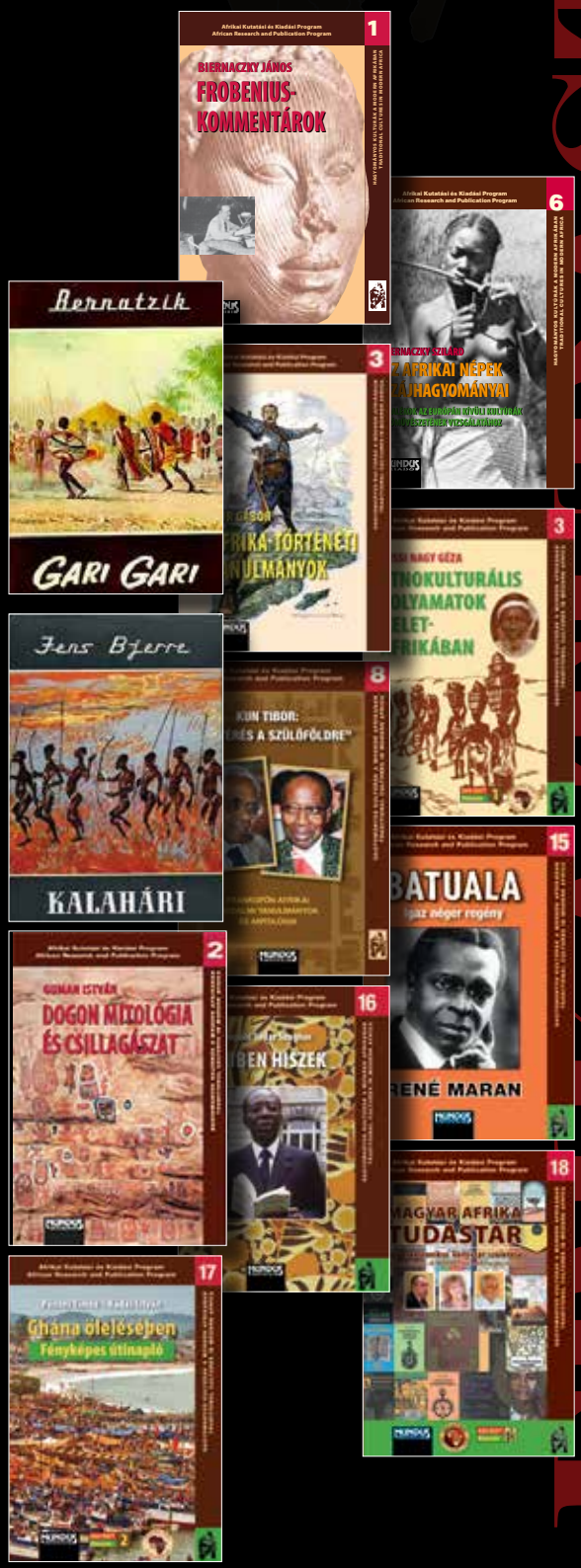

Algéria

Szerző:
André
VAN ZYL

Algéria a közép-európai ember számára felfoghatatlanul hatalmas ország, ahol egymás mellett él a mediterráneum európai hagyománya az arab és berber kultúrával, a Szahara ősi kultúráival. Aki egyszer látta Algírt a Notre Dame d'Afrique melletti kilátóról, az sosem fogja feledni. Algír nemcsak Afrika, de a világ egyik legszebb fekvésű városa. A Földközi-tenger, a hegyek, a zöld erdők és a fehér házak együttese bárhonnan nézve elbűvölő. És Algériának nem a főváros az egyetlen gyöngyszeme – az országban vannak a Római Birodalom valaha volt és máig álló legszebb városai. Timgadon, Dzsemilán, Tipazán, mintha nem fogott volna rajtuk az idő. A rómaiak valóban otthon érezték magukat Afrikának ebben az északi, igazán mediterrán hangulatú szegletében, és miután a béke hosszú századaiban épültek e városok, helyük kiválasztásában nem a védelem, hanem csak az esztétika volt a mérvadó. Aztán a rómaiak elmentek, a városok maradtak. És ma úgy sétálhatunk végig az egykori Cuicul utcáin, hogy szinte várjuk, hogy valaki egy kapualjból majd latinul szól hozzánk. Timgadban véste egykor a forum kövébe valaki egy boldog kor emlékeként, hogy az élet értelme a nevetés, a fürdőzés, az öröm és a vadászat. Akit pedig a középkor titokzatos világa, a karavánok és a misztikus szentek földje vonz, az sem találhatna magának jobb helyet. Ghardaia a titokzatos, fehér csadorba burkolódzó asszonyaival, befelé forduló házaival, rekkenő hőségével és pálmaligeteivel maga a misztikum. Onnan délre pedig a végtelen Szahara, a színek sivataga, a hatalmas dűnék és rejtett oázisok világa vár.

Gazdaság és fejlesztés – Algéria földje alatt található a világ tizedik legnagyobb földgázkészlete, és az ország a világ hatodik legnagyobb gázexportőre. Hála a hatalmas szénhidrogénvagyonnak az ország Afrika egyik legstabilabb gazdasága: valutatartalékai elérik a 200 milliárd dollárt, a külföldi adósság pedig mindössze a GDP 2%-át teszi ki. Az országban jelentős infrastrukturális fejlesztések folynak, amelyben meghatározó szerepet játszik az állami irányítás. A hetvenes-nyolcvanas években kiemelkedően jó kapcsolatokat ápoltak Magyarországgal, így a magyar cégekre most is számítanak, elsősorban a mezőgazdaságban, a vízgazdálkodásban, de a nagy közlekedési projektekben vagy például a stadionépítésben is. Az elmúlt években a déli nyitás politikájának egyik sikerországa lett, a magyar–algériai áruforgalom dinamikusan nő.

Természet – Éghajlata mérsékelt, télen hideg és csapadékosabb, nyáron meleg, száraz. Az északi mediterrán területeket az Atlasz hegység választja el a hatalmas sivatagi résztől.

Turizmus – praktikus tanácsok – Az elmúlt évtizedekben az ország alapvetően a széhidrogénkincséből élt, a turizmusfejlesztést sokáig másodlagosnak érezték. Az elmúlt években azonban Algéria komoly erőfeszítéseket tett a turizmus élénkítésére. Amióta pedig Budapestről az Air Algerie közvetlen járatával is el lehet jutni Algírba, egyre több magyar látogat az országba. Algéria változatos történelmi emlékei és a csodálatos természeti környezet sokakat vonz. Az északi részen számos jó állapotban megmaradt pun és római romváros (Tipaza, Dzsemila, Timgad – mind világörökségi színhely), vadregényes arab óváros (Algír, Constantine) várja az utazókat. A Szahara ősi oázisai (Oued, Ghardaia) mellett elképesztő természeti szépségeket is rejt. Aki oda akar utazni, annak mindenképpen szüksége lesz egy helyi partnerre, aki segít a vízumhoz szükséges iratok beszerzésében. A vízumot az ország budapesti nagykövetsége adja ki. Mivel a nyár a Szaharában igen forró, télen pedig éjszaka nagy hidegek lehetnek, leginkább a tavaszi-őszi időszakot javasolják utazásra.

Algériai Népi Demokratikus Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Abd el-Azíz Buteflíka (1999-től)
Miniszterelnök: Ahmed Ujahja (2017-től)
Függetlenség: 1962. július 5. (Franciaországtól)
Terület: 2 381 740 km²
Népesség: 40 969 000 fő
Etnikai összetétel: arab 85%, berber 10%, fekete-afrikai 4%, francia 1%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: arab
• egyéb beszélt nyelvek: berber (tamazigt), francia
Vallás: szunnita muzulmán 99%, katolikus és zsidó 1%
Főváros: Algír
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 632,9 milliárd USD
• egy főre jutó: 15 200 USD
Pénznem: algériai dínár (DZD)
1 DZD = 2,8 HUF

Szerző:
SZILASI Ildikó

Angola

Idén 200 éve, hogy Magyar László megszületett Szombathelyen 1818. november 13-án. Elődünk szépen gazdagította hazánk Afrika-kutatóinak sorát, hiszen aktív életének nagy részét Angolában töltötte. Ott alapított családot, a bihéi fejedelem leányát, Ina-Kullu-Ozorót vette feleségül. Saját tanyát, ún. libátát épített, és a helyiekkel együtt, a népszokásaikat ismerve élt. Érdemei közé tartozik a transzatlanti rabszolga-kereskedelem és az ovimbundu társadalom leírása, továbbá számos térkép és hiánypótló etnográfiai leírás készítése. 2012 nyarán Lantai-Csont Gergely fotográfussal Magyar László nyomába eredtünk, hogy két hónap alatt egykori útvonalának egy részét bejárjuk Angolában és Kongóban. Jártunk a természettel szimbiózisban élő kvanyama népnél, a Kunene folyónál. Beszélgettünk szóbákkal, hagyományos vezetőkkel az egykori bihéi fejedelemség területén. Közben Magyar László homály fedte sírját kerestük több temetőben, sikertelenül. Felkerestük a festői öblöt az Atlanti-óceán partján, Lucirát, ahol festőmoha-kereskedelemmel foglalkozott. Az expedíció legnagyobb élménye mégis utazásunk legvégén ért. Elődünk 1848. május 9-én a Kongó folyó torkolatvidékének felderítésére indult. Másfél hónappal később érte el az egykori Fáro-szongói vízesést, amit ma Jellalának hívnak, melyről ezt a feljegyzést készítettem 2012. július 6-án: „A folyó a szikla közelebbi oldalán csendesen csordogál. A szikla másik oldala maga a teremtő erő bizonyítéka. Dübörög, pörög, zúg, szakít, tombol. Olyan erővel, amilyennel csak a természet tud. Ez a hely – mint oly sok más itt Afrikában – a természet megkérdőjelezhetetlen felsőbbrendűségét hirdeti. Ha az ember kiül a sziklára, a zúgók felé hajol, és átérzi azt az erőt és energiát, amely itt lecsapódik a köveken. Hát igen, Magyar Lászlónak kiváló szimata volt ahhoz, hova kell jönni. Mintha radarja lett volna arra, hogy a legvarázslatosabb helyeket pillantsa meg kitaposatlan útjai végén.”

Gazdaság és fejlesztés – Hála a cabindai olajvagyonnak Angola hosszú éveken át a világ leggyorsabban fejlődő országai között volt. Bár a növekedés ma már nem két számjegyű, a fejlődés mértéke még ma is lenyűgöző. A szénhidrogénszektor jelenleg az ország GDP-jének mintegy 85%-át termeli ki. Ennek a pénznek a nagy része a fővárosban csapódik le, amely így Afrika egyik legdinamikusabb, ugyanakkor a világ legdrágább városainak egyike lett. Az ország fejlesztésében az első számú partner már évek óta a Kínai Népköztársaság, amely olajszükségletének egyre növekvő részét szerzi be Angolából. Emellett – a hagyományos jó kapcsolatokra alapozva – a magyar cégeket is várják: az együttműködés legfőbb területei az oktatás, a vízgazdálkodás és a mezőgazdaság lehetnek.

Természet – A tizenkét magyarországnyi országban az afrikai partvidék mérsékeltebb, a belső térség forró trópusi.

Turizmus – praktikus tanácsok – Akik ott jártak, azt mondják, Angola Afrika legjobban őrzött titka. Számos nemzeti parkja van, tengerpartjai gyönyörűek, és az egyenlítői dzsungeltől a szavannán át egészen a sivatagig mindenféle élőhelyet láthatunk az országban. A hosszú polgárháború és a rossz infrastruktúra miatt azonban kevesen jutnak el máig is oda. A portugál gyarmati kor emlékei (Sao Miguel-erőd, Carmo-templom, Remédios-katedrális, Nossa Senhora da Nazaré-templom) mellett a középkori keresztény Kongói Királyság fővárosa (Mbanza Congo) is érdekes helyszín. Az ország vízumköteles, vízumot a budapesti nagykövetség adhat ki. Legkönnyebben Lisszabonon keresztül érhető el. Aki oda utazik, készüljön fel – a gyors fejlődés meglátszik az árakban –, a turistáknak nyújtott szolgáltatások európai mértékkel nézve is drágák.

Angolai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Goncalves Lourenco (2017-től)
Függetlenség: 1975. november 11. (Portugáliától)
Terület: 1 246 700 km²
Népesség: 29 310 000 fő
Etnikai összetétel: ovimbundu 37%, kimbundu 25%, bakongo 13%, félvérek 2%, európai 1%, egyéb 22%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: portugál
• egyéb beszélt nyelvek: számos afrikai nyelv és nyelvjárás
Vallás: különféle törzsi vallások hívei 47%, római katolikus 38%, protestáns 15%
Főváros: Luanda
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 190,3 milliárd USD
• egy főre jutó: 6800 USD
Pénznem: angolai kwanza (AOA)
1 AOA = 2,7 HUF

Benin

Kevés vallásnak van olyan rossz sajtója, mint a vudunak. Aki csak hallja a szót, a fekete mágiára, titkos szertartásokra, átszúrt babákra gondol. Pedig aki Beninbe megy, jobb, ha megbarátkozik a vuduval, és azzal a gondolattal, hogy a vudu nem valamiféle gonosz, titkos varázslat, hanem egy olyan népi vallás, ami nagyon is sokban emlékeztet a világ más ismert sokistenhívő vallásaira. Vannak templomai, papjai, szent állatai – bár kétségtelen, ezek a kígyókezek a kígyók nem a legkellemesebb asszociációkat keltik más népekben –, szertartásai, van teremtéstörténete és vannak az istenekről szóló legendái. Oudiahtól Niatingouig betérhetünk falvakba, és beszélgethetünk a pappal, aki – ha áldozunk az isteneinek – még egy szertartást is bemutat a kedvünkért, elmehetünk végignézni egy állatáldozatot, sőt, akár kisebb-nagyobb falusi ünnepre is benézhetünk. Pár nap után már hozzászokunk a gondolathoz, hogy Legba nem valamiféle gonosz démon, csak olyan, mint a mi ókorunkban volt Jupiter, Zeusz vagy éppen Thór – egy nép fontos, sajátos istene. Megtanulunk máshogy nézni a vudutáncra: nem valami őrült rítust látunk benne, hanem a falusi ünnep egyik fontos velejáróját. Hiszen míg az asszonyok révülnek, addig megy a beszélgetés, barátkozás, lehet vidáman iszogatni, zenélni, mint akármelyik más vallás más ünnepén egy másik faluban, onnan sok ezer kilométerre. És azt is el tudjuk fogadni, hogy Beninben még azok is hisznek kicsit a vudu erejében, akik magukat kereszténynek vagy muszlimnak vallják, mert a vudu ott van a levegőben.

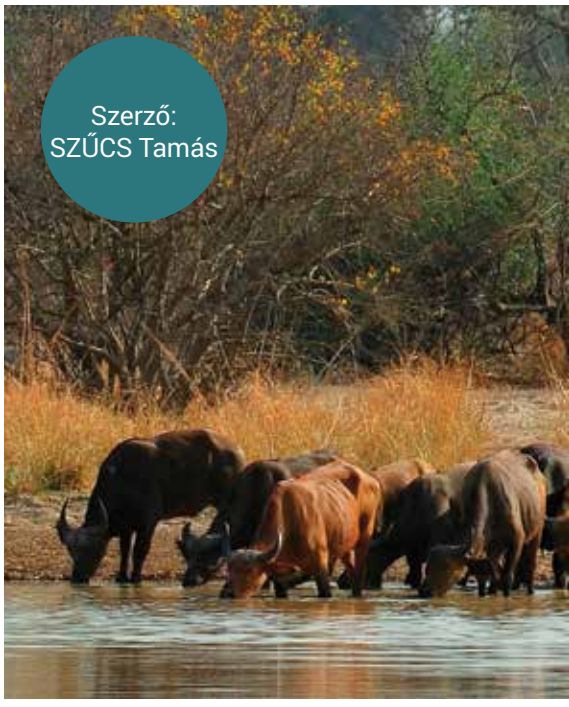

Szerző:
SZŰCS Tamás

Gazdaság és fejlesztés – Benin a térség szegényebb országai közé tartozik. A politikai stabilitás és a kormány elszántsága azonban az utóbbi években vonzotta a külföldi tőkét, és megindult a fejlődés is. Nagy súlyt fektetnek az oktatásra, képzésre és a nagyon rossz állapotban levő infrastruktúra fejlesztésére.

Természet – Az ország déli, nedvesebb területei igen sűrűn lakottak, észak felé haladva, ahogy csökken a csapadék mennyisége, csökken a népsűrűség is. Ott találhatók az ország nemzeti parkjai. Az éghajlat trópusi, folyamatosan forró, az esős évszak rövid.

Turizmus – praktikus tanácsok – Az utóbbi években dinamikusan nő a turisztikai szektor súlya Beninben. A legfőbb vonzerőt az ország sajátos kultúrája adja: Benin lakosságának jelentős része máig vuduhívő, és Beninben található a „vuduhívők Mekkája", Ouidah is. A januári nagy vuduünnepre már nemcsak a hívők érkeznek az ország minden részéből, hanem a turisták is a nagyvilágból. Sokakat vonz az abomey-i palota, és más kulturális nevezetességek is. Az országban két – nyugat-afrikai viszonylatban – jó nemzeti park (Pendjari, W) található. A vízumot a turistáknak az ország berlini követsége állítja ki. Utazásra elsősorban a száraz évszak ajánlott.

Benini Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Patrice Talon (2016-tól)
Függetlenség: 1960. augusztus 1. (Franciaországtól)
Terület: 112 622 km²
Népesség: 11 038 000 fő
Etnikai összetétel: fon 49%, bariba 16%, adzsa 11%, szomba 9%, joruba 7%, fulbe 4%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: fon, joruba, törzsi nyelvek
Főváros: Porto Novo (gazdasági központ: Cotonou)
Vallás: keresztény 42,8% (római katolikus 27,1%, celeste 5%, metodista 3,2%, egyéb protestáns 2,2%, egyéb 5,3%), muzulmán 24,4%, vodoun 17,3%, egyéb 15,5%
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 25,33 milliárd USD
• egy főre jutó: 2300 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Bissau–Guinea

Szerző:
GULYÁS
Gáspár

Szenegáltól délre található a több száz szigetből álló ország, amit a világ legnagyobb kesudió-exportáló országként tartanak számon. Az ország legnagyobb bevételi forrását biztosító kesuexport főként az indiai piacra kerül.
Bissau portugál gyarmat volt, így a portugál nyelv a hivatalos, ez okoz némi problémát nemzetközi, illetve regionális területeken, különösen a szomszédos Szenegállal való kapcsolattartás területén.
A több száz lakatlan sziget remek alapul szolgálhat a turizmus fejlesztéséhez. A kormány adókedvezményekkel próbálta serkenteni a befektetőket, ennek eredményeként teljesen megváltozott az ország arculata. A régi, lepusztult gyarmati időkből fennmaradt raktárépületek ma elegáns éttermekként, üzletekként üzemelnek, az ország remek úthálózattal bír, nemzetközi szállodaláncok jelentek meg, és még sorolhatnám.
Egy biztos, Bissauba érve az ember érzi a lüktetést, érzi, hogy az ország működik, mindezt a nyüzsgő piacok és a hatalmas forgalmi dugók bizonyítják.
Az ország nemzetközi megítélése nem felhőtlen, mint afrikai kábítószer-elosztó bázist emlegették éveken keresztül, aminek – valljuk be őszintén – volt is némi alapja.
De ez már a múlt, a transzparens gazdaság és a szabadpiac eredményeként a gazdasági fellendülés elindult, és ugyanúgy, mint a többi afrikai fejlődő országban, Bissau Guineában is szinte minden területen fejlődés tapasztalható.

Bissau-guineai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: José Mario Vaz (2014-től)
Miniszterelnök: Aristides Gomes (2018-tól)
Függetlenség: 1973. szeptember 24. (Portugáliától)
Terület: 36 125 km²
Népesség: 1 792 000 fő
Etnikai összetétel: balanta 25%, fula 20%, mandingo 12%, manyako 10%, egyéb (biaffada, bidjogo, pepel, 23%)
Nyelv:
• hivatalos nyelv: portugál
• egyéb beszélt nyelvek: volof, kreol, törzsi nyelvek
Vallás: törzsi vallású 50%, muzulmán 40%, keresztény 10%
Főváros: Bissau
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 3,137 milliárd USD
• egy főre jutó: 1800 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Gazdaság és fejlesztés – Bissau-Guinea a világ legszegényebb országai közé tartozik. Gazdasága szinte kizárólag a fejletlen, időjárási viszontagságoknak kitett mezőgazdasági ágazatra (földimogyoró-termesztés), a halászatra és a fakitermelésre épül. A polgárháború során lerombolt infrastruktúra ma is romokban hever, az újjáépítés igen lassan, nehézkesen halad. Jelen vannak viszont a latin-amerikai drogkartellek – a kis nyugat-afrikai ország kulcsszerepet játszik az Amerika és Európa közti drogcsempészetben. Ha kellő mértékben stabilizálódik a belpolitikai helyzet, és sikerül visszaszorítani a kábítószer-kereskedelmet, az ország akár a kitermelő iparban, akár a turizmusban jelentős szerepet játszhat.

Természet – Az ország jelentős része ma is lakatlan őserdő, éghajlata trópusi, száraz és forró, júniustól novemberig tart a csapadékosabb időszak.

Turizmus – praktikus tanácsok – A bizonytalan politikai helyzet és a magas bűnözési ráta miatt Bissauban különös elővigyázatossággal kell eljárni. Északi területeire nem javasolja az utazást a Külügyminisztérium. A fejletlen infrastruktúra amúgy sem tenné egyszerűvé például az olyan érintetlen természeti szépségek meglátogatását, mint a Bijagos-szigetvilág. A tömegközlekedési eszközök rossz állapotban vannak, ugyanez mondható el a többi járműről is, bár különböző arányban új autók is közlekednek. A gépkocsivezetők körültekintés nélkül vezetnek. Az utak, különösen a nagyobb városokon kívüliek rosszak, éjszaka a városok elhagyását nem javasolják. A védőoltások felvétele is elengedhetetlen, ezek nélkül komoly fertőző betegségeket lehet elkapni. Kiemelten maláriafertőzött terület.

Botswana

Szerző:
SZILÁGYI
Balázs

Botswanát sokan afrikai sikertörténetnek tekintik, hiszen az országban érvényesülnek a demokratikus kormányzási gyakorlatok, a korrupció mértéke elenyésző a kontinens többi országához viszonyítva. Függetlenségét 1966-ban nyerte el, majd közvetlenül ezután hihetetlen szerencse mosolygott az országra: felfedezték a világ leggazdagabb gyémántlelőhelyét. Gazdasága erősen kötődik Dél-Afrikáéhoz, az ország importfüggő, azonban a mezőgazdaságát vizsgálva a szarvasmarha-tenyésztés kiemelkedő, az iparában a bányászat a legjelentősebb. A nemzetközi utak aszfaltozottak, állapotuk megfelelő. A turizmusban hatalmas potenciál van, tavaly közel 2 millió turistát fogadtak. A főszezon májustól szeptemberig tart, ilyenkor a nappalok kellemesen melegek, bár az éjszakák gyakran hűvösek. Az európai igényeknek megfelelő szálláshelyek főleg a fővárosban, Gaboronéban találhatók, valamint a szafariturizmus köré épült táborokban, lodge-okban. Botswana nem csupán a szafarikedvelők, hanem az afrikai földrész iránt rajongók paradicsoma is. Ennek oka, hogy minden olyan tényező érvényesül az országban, amit az utazó egy afrikai úttól elvár. Beleértve az állatvilág igen széles, az összes, Afrikára jellemző nagyvadat felsorakoztató palettáját és a meseszép természeti látnivalókat. Az ország hatalmas – ám ritkán lakott – területén 164 emlős-, 157 hüllő-, 80 hal- és 550 madárfajt regisztráltak. Az ország vezetése kiemelt figyelmet fordít ezen természet adta kincsek megóvására és az ökológiai egyensúly fenntartására.

Gazdaság és fejlesztés – Botswana Afrika egyik legjobban teljesítő gazdasága. A stabil, kiszámítható politikai környezet és a jó infrastruktúra, valamint Dél-Afrika közelsége is sokat tett azért, hogy mára az ország kiemelkedett a szegénységből. A GDP fél évszázad alatt, a függetlenség idején harmincszorosára nőtt. A fejlődés legfőbb alapja a gyémántbányászat, máig ez termeli meg a GDP egyharmadát, és ez hozza az exportbevételek 80%-át. A 2009-es gazdasági válság idején nehéz helyzetbe került az ország, mert erősen csökkent a luxuscikkek iránti kereslet, mára azonban már túl vannak a válságon.

Természet – Éghajlata trópusi, enyhe telek és forró nyarak jellemzik. A téli nappalok melegek, az éjszakák hidegek, a sivatagos területeken dér, fagy is lehet. Botswana területének mintegy 75%-át a Kalahári sivatag uralja. Az 'eső' jelentésű cvána szó, a pula szerepel az ország címerében, és ez a nemzeti valuta elnevezése is. Mivel népsűrűsége igen alacsony, az ország jelentős részén érintetlen még a természet, így jó terepet biztosít az állatrezervátumok és nemzeti parkok létesítésére. Afrikai mértékkel is magas a védett területek aránya.

Turizmus – praktikus tanácsok – A gyémántbányászat mellett a turizmus a másik legfontosabb gazdasági szektor az országban. A legnagyobb részt magánkézben levő vadasparkok kiváló, személyre szabott, minden igényt kielégítő szolgáltatást nyújtanak. Olyan közel kerülhet bennük a látogató az afrikai vadvilághoz, amilyen közel másutt nem is engedik, mindezt a legmagasabb szolgáltatási színvonalon kapja. Látnivaló pedig van bőven. Itt található Afrika legkülönlegesebb vizes élőhelye, az Okawango deltája, de hatalmas élmény nyújt a Chobe Nemzeti Park is. Az országba 90 napig a magyar állampolgárok vízum nélkül utazhatnak be, a legkönnyebben Johannesburgon keresztül. Az ország kiemelkedően biztonságos, az infrastruktúra a kontinensen a legjobbak közé tartozik. Ennek azonban ára van: a szolgáltatások, különösen a magánvadasparkokban bizony nem olcsók.

Botswanai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Mokgweetse Eric Masisi (2018-tól)
Függetlenség: 1966. szeptember 30. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 600 370 km²
Népesség: 2 214 000 fő
Etnikai összetétel: tsvana 75,5%, shona 12,4%, szan 3,4%, koi koi 2,5%, ndebele 1,3%, egyéb 4,9%, európai kb. 2%
Nyelv:
hivatalos nyelv: angol, setswana
Vallás: keresztény (többségében protestáns) 71,6%, badimo 6%, egyéb 1,4%, nem meghatározott 0,4%, ateista 20,6%
Főváros: Gaborone
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 38,86 milliárd USD
• egy főre jutó: 17 800 USD
Pénznem: botswanai pula (BWP)
1 BWP = 29,5 HUF

Burkina Faso

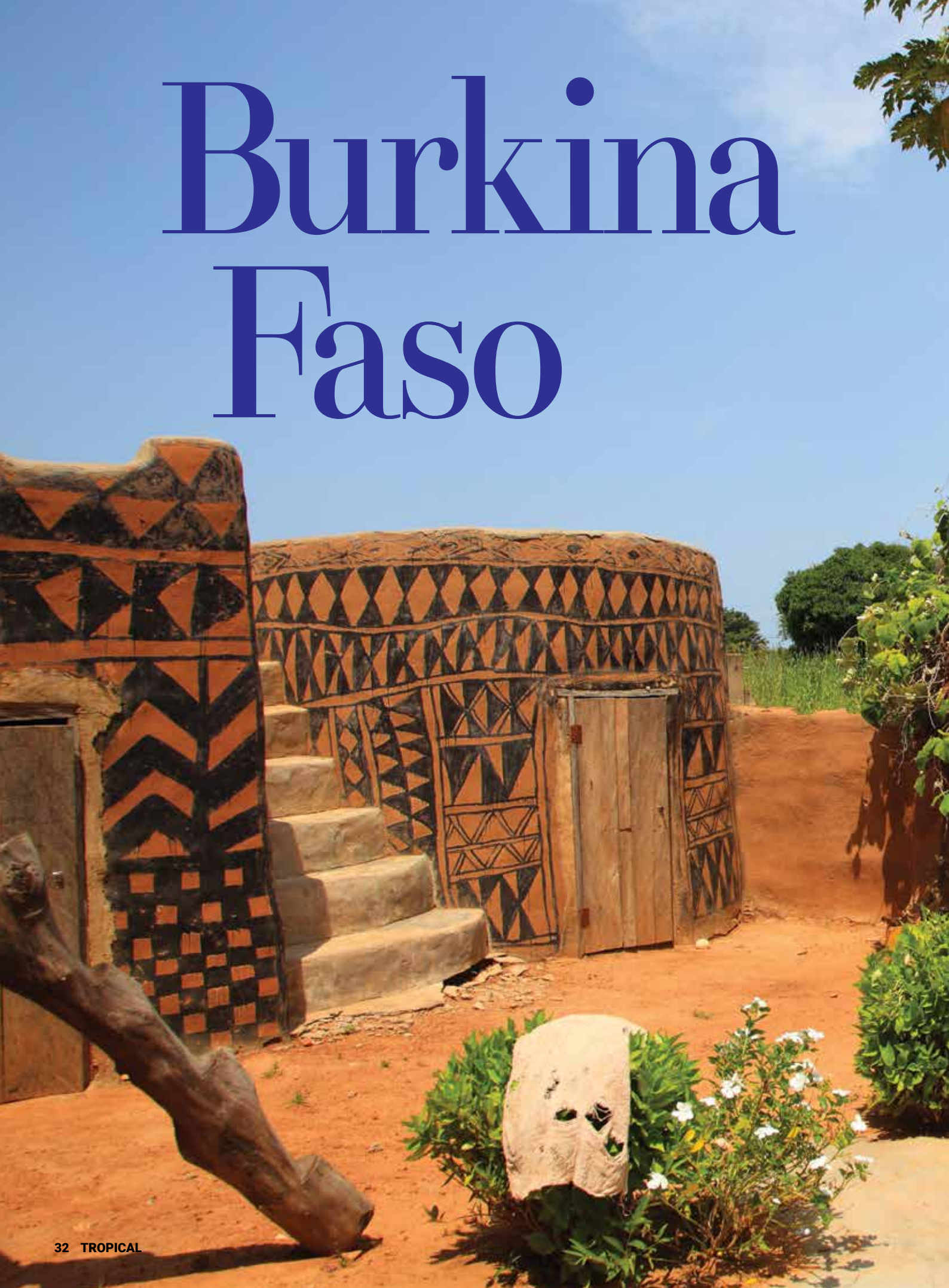

Szegény, egykori francia gyarmat nehezen megjegyezhető nevű fővárossal – gondolják a legtöbben a nyugat-afrikai Burkina Fasóról. Pedig a „becsületes emberek országa" ennél jóval több. Az 1973-ban feltárt régészeti leletek bizonyítják, hogy már a Kr. e. 13. századtól éltek az ország északnyugati részén vadászó-gyűjtögető csoportok, és azóta is folyamatosan lakja ember az igen száraz vidéket. Ráadásul az állat- és növényvilág is rendkívül változatos. Élnek itt többek között nagymacskák, elefántok, vízilovak, majmok, antilopok, egzotikus madarak. Őket, illetve a lélegzetelállító homokdűnéket, a hegyvidéki területeket, a vízeséseket négy nemzeti parkban is megcsodálhatja az utazó. Bár Afrika egyik legbarátságosabb helyének tartják Burkina Fasót, a kezdő turistának mégsem való. Ennek leginkább a fejletlen infrastruktúra az oka. Burkina Faso Afrika első számú gyapottermesztője, amelyet a helyiek fehér aranynak is hívnak. A nemesfémből is jelentős készlet áll rendelkezésre, ehhez kapcsolódik az ország első UNESCO világörökségi helyszíne. A délen található Loropéni romok legalább ezerévesek, a hatalmas kövekből álló egykori erődök és épületmaradványok a transzszaharai aranykereskedelem jelentőségére emlékeztetnek. Az országban hatvan különböző népcsoport él, ennek köszönhetően rendkívül színes a kulturális élet. A két legnagyobb város, Ouagadougou és Bobo-Dioulasso változatos zenei és kézműveshagyományokat ápol. Sőt, a fővárosban rendezik meg kétévente a kontinens első filmfesztiválját (Fespaco) is. Az ország 1984-ben felvett neve is az etnikai sokszínűségből fakad. Burkina moszi nyelven becsületes, őszinte embert, a faso pedig dioula nyelven szülőföldet jelent.

Szerző:
BÁRDOSSY
Adrienn

Gazdaság és fejlesztés – Burkina Faso még mindig a világ legszegényebb országai közé tartozik, a lakosság 90%-a él a mezőgazdaságból, és nekik nagy problémát jelent egy-egy szárazabb év. Az ország kivitelének legnagyobb részét az arany és a gyapot teszi ki. Az ország nagyon sok téren szorul fejlesztésre, a legfontosabb talán a szárazságtűrő növényfajták és a speciális mezőgazdasági technikák meghonosítása lenne.

Természet – Éghajlata trópusi, meleg száraz telek, forró, valamivel csapadékosabb nyarak jellemzik. Nagy az elsivatagosodás veszélye, különösen az északi területeken.

Turizmus – praktikus tanácsok
A turizmus egyelőre nem játszik jelentősebb szerepet Burkina gazdaságában. Ennek legfőbb oka, hogy drága oda eljutni – kevés légitársaság repül Ouagadougouba –, és az országon belül is gyenge az infrastruktúra. Pedig aki eljut oda, azt rabul ejti az ország: a Bobo-Dioulasso-i nagymecset a térség egyik legszebb száheli stílusú mecsetje, Loropéni romjai (világörökségi helyszín) pedig a gyarmatosítás előtti korszak fontos történelmi emlékei.
Az ország vízumköteles, de a vízum a belépéskor felvehető. Az elmúlt években több terrortámadás is történt az országban, amelyek jelentősen növelték a biztonsági kockázatot.

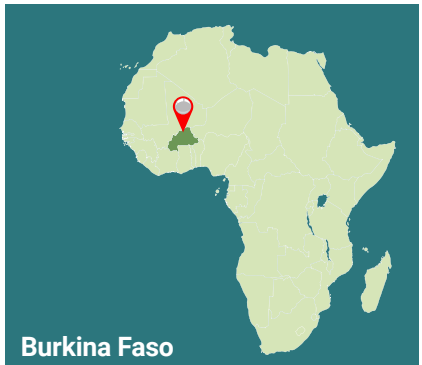

Burkina Faso

Államforma: köztársaság
Államfő: Roch Marc Christian Kabore (2014-től)
Miniszterelnök: Paul Kaba Thieba (2016-tól)
Függetlenség: 1960. augusztus 5. (Franciaországtól)
Terület: 274 200 km²
Népesség: 20 107 000 fő
Etnikai összetétel: mossi, bobo (bwa), fulbe, gourmantché, mande, senufo, gurunsi (kasem), lobi, bissa és tuareg
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: szudáni eredetű törzsi nyelvek
Vallás: muzulmán 50%, különféle törzsi vallások 40%, keresztény (főként római katolikus) 10%
Főváros: Ouagadougou
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 35,78 milliárd USD
• egy főre jutó: 1900 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Burundi

Szerző:
BALOGH
Sándor

Afrika egyik legapróbb, ám mégis legsűrűbben lakott gyöngyszeme a Kongói Köztársaságtól keletre fekvő Burundi. Az ország mindössze 28 000 négyzetkilométeren fekszik, ez Magyarország területének kevesebb, mint egyharmada, népessége azonban meghaladja a 10 milliót. A lakosság három törzs leszármazottaiból tevődik össze, a hutukból, a tutsikból és az alig 1%-ot képviselő twa népcsoportból. Ez a három csoport szerepel a nemzeti zászlón is a három piros csillag formájában.
Visszamaradottsága ellenére Burundi kifejlett úthálózattal rendelkezik, mely lehetővé teszi a teljes ország átutazását autóval.
Fővárosa, Bujumbura a Tanganyika-tó partján fekszik, a nyugati térségben. Ha nem tántorít el minket a hőség (ugyanis az év bármely szakában utazunk, nem valószínű, hogy 20 fok alá esik a hőmérséklet), csodás kirándulásokat tehetünk a városhoz közel fekvő nemzeti parkokban, a Ruzizi folyónál és a Tanganyika-tó környékén.

A Tanganyika a második legrégebbi édesvizű tó a világon, emellett pedig a második megmélyebb tó is a maga 1470 méteres legmélyebb pontjával. 2017-ben a Global Nature Fund (GNF) veszélyeztetett státuszúnak titulálta a tavat, mely több száz élőlény otthonául szolgál, ugyanis a partján lévő városok szennyvize nagymértékben kerül a mederbe. Emellett a szárazság elleni küzdelem is terheli a Tanganyika természetes vízkészletét.
A kultúra kedvelői Bujumbura belvárosában kézművesvásárokat és a francia gyarmatosítás hatására megmaradt felejthetetlen francia éttermeket találhatnak. A kialakult politikai helyzet miatt a város közbiztonsága is megingott. Mindenesetre érdemes elkerülni az éjszakai sétákat az ország, így Bujumbura utcáin is.
Burundi bár nincs a legkedveltebb turistacélpontok között, mégis különleges élményt nyújthat a vállalkozó szelleműeknek és a kontinens szerelmeseinek.

Gazdaság és fejlesztés – A Nemzetközi Valutaalap 2009-es kimutatása szerint a Föld legszegényebb országa Burundi volt, máig is a GDP több mint 40%-a származik a nemzetközi donorok segélyeiből. Bár a polgárháború vége óta a gazdaság töretlenül fejlődik, az infrastruktúra gyenge, és mivel az országnak nincsenek jelentős természeti erőforrásai, a külföldi tőke is kevésbé érdeklődik Burundi iránt. Legfőbb kiviteli cikke a kávé és a tea, így az ország gazdasága nagyon érzékeny a nemzetközi piaci ingadozásokra. Az elmúlt évek zavargásai tovább rontottak a gazdaság helyzetén.

Természet – Éghajlata területileg változékony, a hegyvidékeken inkább mérsékelt több csapadékkal, máshol általában forró és száraz. A nagy népsűrűség és a hányattatott történelem miatt kevés és szegényes nemzeti parkja, védett területe van.

Turizmus – praktikus tanácsok – Legfőbb nevezetessége, hogy Burundiban van a Nílus legdélibb forrása. A turizmus egyelőre nem játszik szerepet az ország gazdaságában, sőt az elmúlt évek zavargásai miatt gyakorlatilag teljesen leállt az országban. A vízum a határon felvehető.

Burundi Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Pierre Nkurunziza (2005-től)
Függetlenség: 1962. július 1. (Belgium alatt álló ENSZ-igazgatástól)
Terület: 27 830 km²
Népesség: 11 466 000 fő
Etnikai összetétel: hutu 85%, tuszi (tva) 14%, pigmeus 1%, egyéb 4%
Nyelv:
• hivatalos nyelvek: kirundi, francia
• egyéb beszélt nyelv: szuahéli
Vallás: keresztény 67% (római katolikus 62%, protestáns 5%), törzsi vallások 23%, muzulmán 10%
Főváros: Bujumbura
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 7,99 milliárd USD
• egy főre jutó: 700 USD
Pénznem: burundi frank (BIF)
1 BIF = 0,14 HUF

Comore–szigetek

Szerző:
Dr. KISS
Róbert
Richárd

Kevés egzotikusabb hely van a világon, mint a Comore-szigetek. Mert kevés hely van, ahová oly kevés külföldi jut el, és ahonnan oly ritkán érkeznek hírek, mint onnan. Itthon sokunknak még az is gondot okoz, hogyan is hívjuk ezeket a szigeteket, hogyan ejtsük ki a nevüket, mit is kezdjünk ezzel a kis szigetcsoporttal. Nos akkor most elmondjuk: az országnév nálunk használt alakja francia eredetű, ezért a kiejtése „komór szigetek".
Amúgy sok szempontból is különleges hely a szigetcsoport: a világ legdélebbi muszlim országaként jól mutatja, meddig terjedt ki az egykor az arab kereskedők által bejárt világ, hiszen ők hozták el ide Mohamed vallását.

Ugyanakkor, mint az iszlám világ legszélén, itt tovább élnek azok a hagyományok, amelyek talán furcsák lennének máshol – a nők nemhogy elnyomottak, de sok helyen máig nőágon öröklődik a birtok, ami a régi afrikai matriarchátus maradványa. A nők amúgy is szabadabbak itt, mint másutt az iszlám világban.
Egyébként is olyan érzése van az embernek, mintha itt felejtették volna a szigeteket egy más idősíkból – és ez bizonyos fokig igaz is. Az európai felfedezések után az arab kereskedők világa, amely a szigeteknek formát adott, elveszett, és a Szuezi-csatorna megnyitása a maradék kis jelentőségét is elvette a szigeteknek. Ami maradt, az a kókuszdió, a fűszerek és néhány dél-afrikai, aki ide jár nyaralni.

Gazdaság és fejlesztés – A Comore-szigetek a világ egyik legszegényebb állama. A függetlenség hosszadalmas kivívása óta politikai puccsok sorozata tette egyre instabilabbá az országot mind gazdasági, mind társadalompolitikai értelemben. A földrajzi adottságokból következően valamennyi nyersanyag- és energiaforrás tekintetében importra szoruló ország gazdasági értelemben teljesen szétforgácsolódott, állami szinten nagyon kevés beruházás jut el a megvalósulásig, a lakosság főként mezőgazdasági termelésből igyekszik fenntartani magát.

Természet – Éghajlata trópusi, igen csapadékos, a magas népsűrűség miatt a szigetek nagy része beépült.

Turizmus – praktikus tanácsok – A többi indiai-óceáni szigetországgal ellentétben a turizmusa fejletlen. Jelentősebb számú turista egyedül a relatíve közeli Dél-Afrikából érkezik. Bár partjai szépek, az infrastruktúra nincs kiépülve, az eljutás nehéz, és a szigorú muszlim hagyományok miatt nem alakulhatott ki olyan pezsgő éjszakai élet, mint a többi szigeten. A folyamatos politikai bizonytalanság miatt nem is tartják tanácsosnak a turisztikai célú utazásokat, bár a sajátos kultúra, az érintetlen hagyományos városkák és a gyönyörű partok komoly vonzerőt jelentenének. Aki mégis nekivágna, az felveheti a vízumot a repülőtéren.

Comore-szigeteki Unió

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Azali Assoumani (2016-tól)
Függetlenség: 1975. július 6. (Franciaországtól)
Terület: 2 170 km²
Népesség: 808 080 fő
Etnikai összetétel: comorei 97%, makua 2%, francia 1%
Nyelv:
hivatalos nyelvek: comorei, arab, francia
Vallás: szunnita muzulmán 98%, római katolikus 2%
Főváros: Moroni
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 1,313 milliárd USD
• egy főre jutó: 1600 USD
Pénznem: comorei frank (KMF)
1 KMF = 0,6 HUF

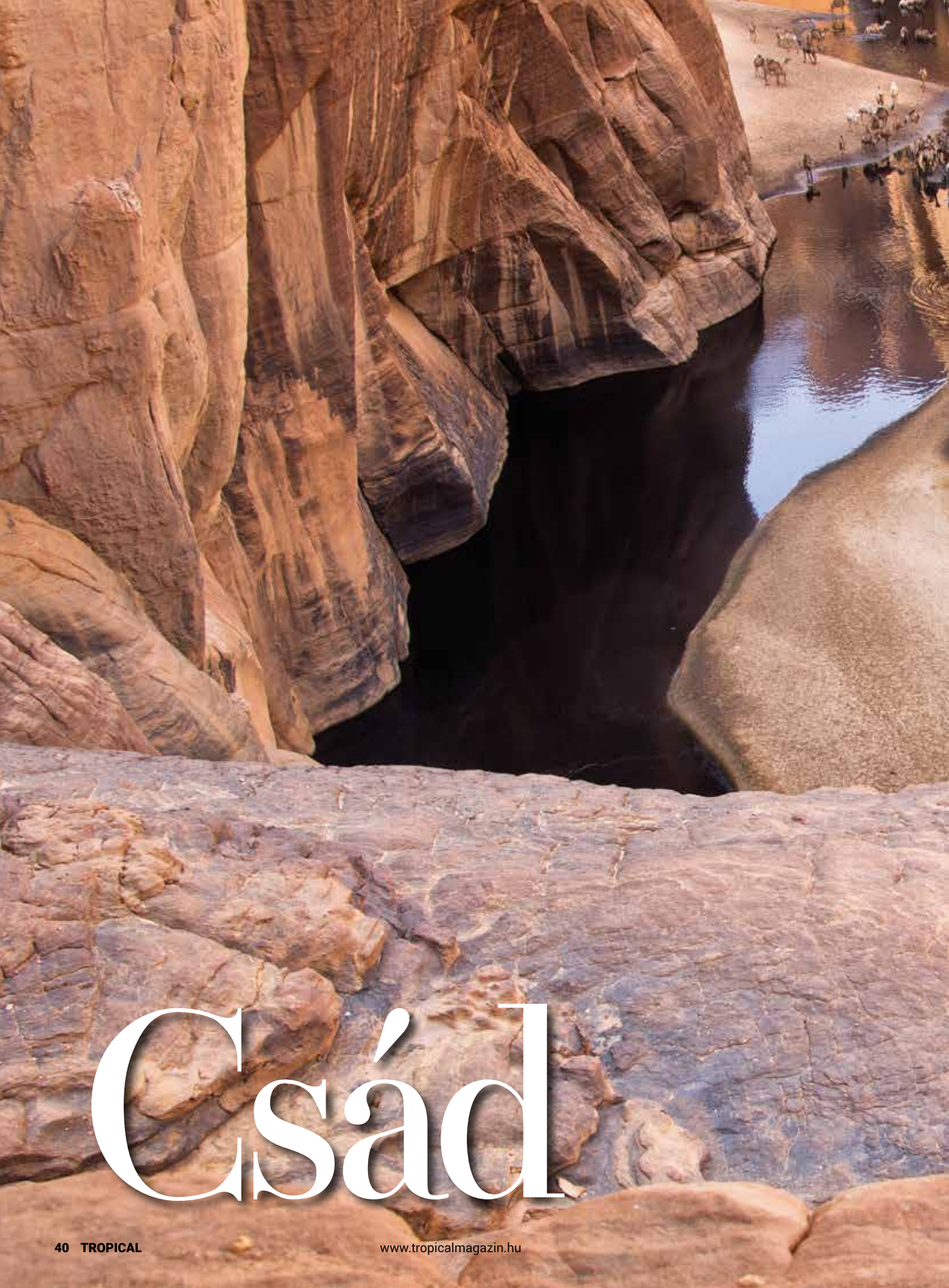

Csád

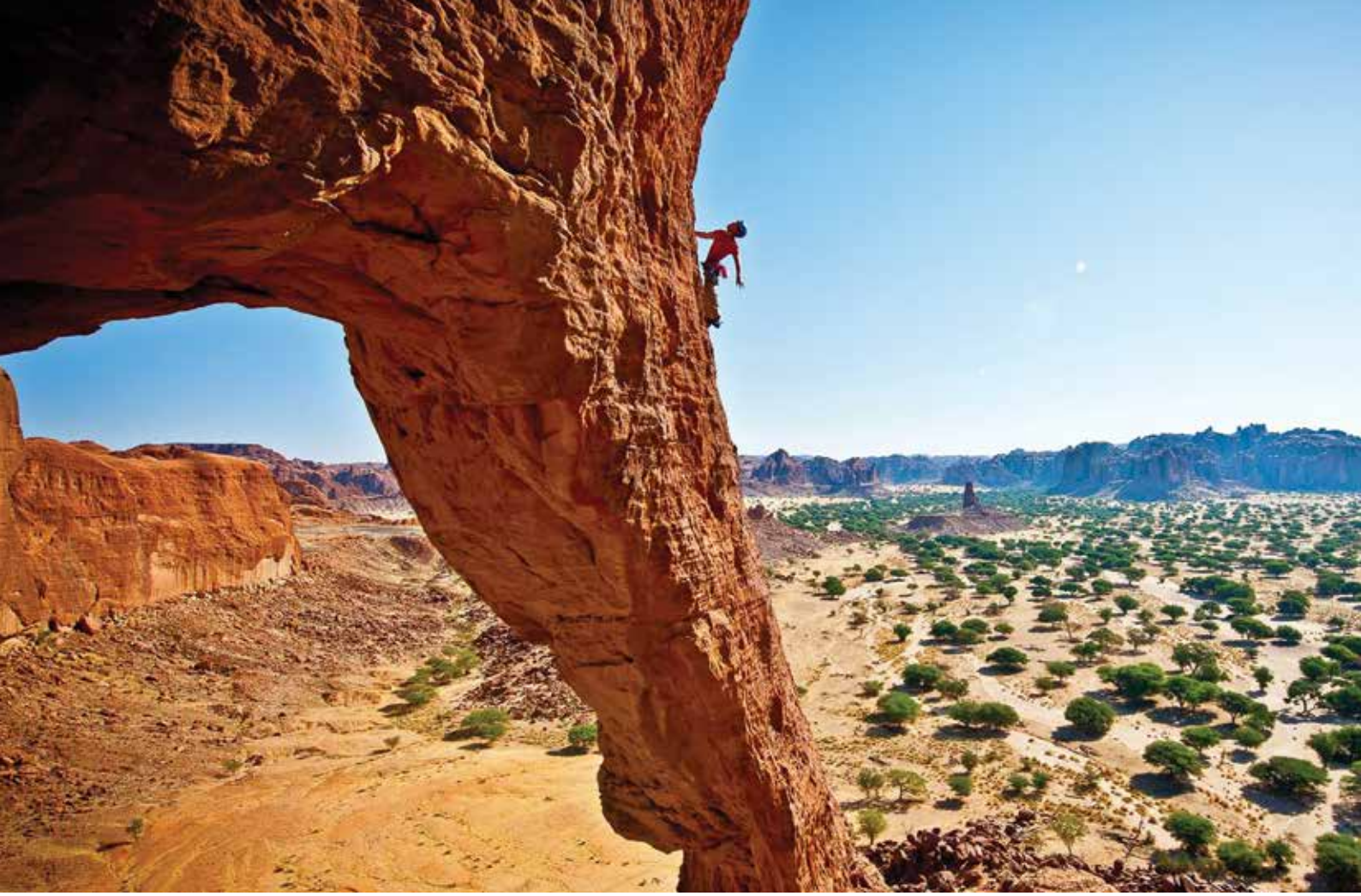

Csád – vagy más néven Afrika szíve – az ötödik legnagyobb afrikai ország. Az ország nemzeti zászlója szinte teljesen megegyezik a román zászlóval, azzal a különbséggel, hogy a lobogóban található kék egy árnyalattal sötétebb európai társánál.

Az ország egyik leghíresebb tava a nyugati részen található Csád-tó, mely mai formájában mindössze 5%-a a valaha volt legnagyobb területének. Ez többnyire a térséget sújtó szárazságnak a következménye, mely ellen a tó vizével védekeznek évtizedek óta.

Csád (jelentése tó) északon szinte teljesen lakhatatlan a sivatagi körülmények miatt. Gazdag állat- és növényvilága is a déli térségre jellemző. A nagyvadak közül bivalyok, oroszlánok és elefántok is élnek itt, utóbbiak azonban nagy veszélynek vannak kitéve az illegális vadászat miatt.

A természet kedvelői számára nemzeti parkok és az északi régió szaharai városai nyújtanak felejthetetlen élményt. A sivatagi miliőt itt-ott tavak szakítják meg, ezek vizet biztosítanak, valamint a bennük élő halak élelemmel látják el a környéken élőket. Csád legmagasabb pontja az Emi Koussi, amely egy nem aktív vulkán, és a maga 3445 méterével nemcsak az ország, de a Szahara legmagasabb pontja is. Az országban található két olyan helyszín is, melyek felkerültek a világörökségi listára. Ezek a Csád északkeleti részén található Ounianga tavai, illetve az ország északkeleti részén fekvő Ennedi kultúrtáj, melynek szépségét a természet sziklákra gyakorolt hatása adja.

Csád lakosságát mintegy kétszáz különböző népcsoport alkotja, melynek következtében száz különböző nyelvjárás él a területen. A leginkább beszélt nyelvek a francia (a gyarmatosítás hatásaként), az arab és a szara.

A fővárosa N'Djamena, mely egyben az ország legnagyobb városa és kikötője a Chari folyó partján. Sajátos hangulatát a piacok, kézművesvásárok, az Afrikára jellemző kúpházak és a modern épületek összessége adja.

Szerző:
BÁRDOSSY
Adrienn

Gazdaság és fejlesztés – Bár az elmúlt évtizedben földjében olajat találtak, és megindult az export is, az ország továbbra is nagyon szegény, és a szénhidrogének áresése az utóbbi években rontott is a kilátásokon. A dél-szudáni és közép-afrikai bizonytalanság sem tett jót az ország gazdaságának. A fejlesztés elsősorban a kínai cégek kezében összpontosul.

Természet – A déli terület trópusi, északon rendkívül száraz és forró sivatagos. Legnagyobb természeti kincse a Csád-tó lenne, amelyről az ország a nevét is kapta, de az elsivatagosodás következtében Afrika egyik legnagyobb tava mára szinte teljesen eltűnt, és ez súlyosan veszélyezteti az ott leszálló vándormadarak élőhelyét is.

Turizmus – praktikus tanácsok – Csádba eljutni nehéz és drága, látnivaló pedig nem sok akad. A Külügyminisztérium csak a szükséges esetekben történő beutazást javasolja. Kivétel ez alól N'Djamena, a főváros, amely nem esik utazási korlátozás alá.

Csádi Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Idriss Déby (1990-től). (2018-ban az új alkotmány megszüntette a miniszterelnöki tisztséget.)
Függetlenség: 1960. augusztus 11. (Franciaországtól)
Terület: 1 284 000 km²
Népesség: 12 075 000 fő
Etnikai összetétel: sara 27,7%, arab 12,3%, mayo-kebbi 11,5%, kanem-bornou 9%, ouaddai 8,7%, hadjarai 6,7%, tandjile 6,5%, gorane 6,3%, fitri-batha 4,7%, egyéb 6,4%, ismeretlen 0,3%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia, arab
• egyéb beszélt nyelvek: sangho és további 120 törzsi nyelv
Vallás: muzulmán 53,1%, római katolikus 20,1%, protestáns 14,2%, animista 7,3%, egyéb 0,5%, ismeretlen 1,7%, ateista 3,1%
Főváros: N'Djamena
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 28,56 milliárd USD
• egy főre jutó: 2300 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

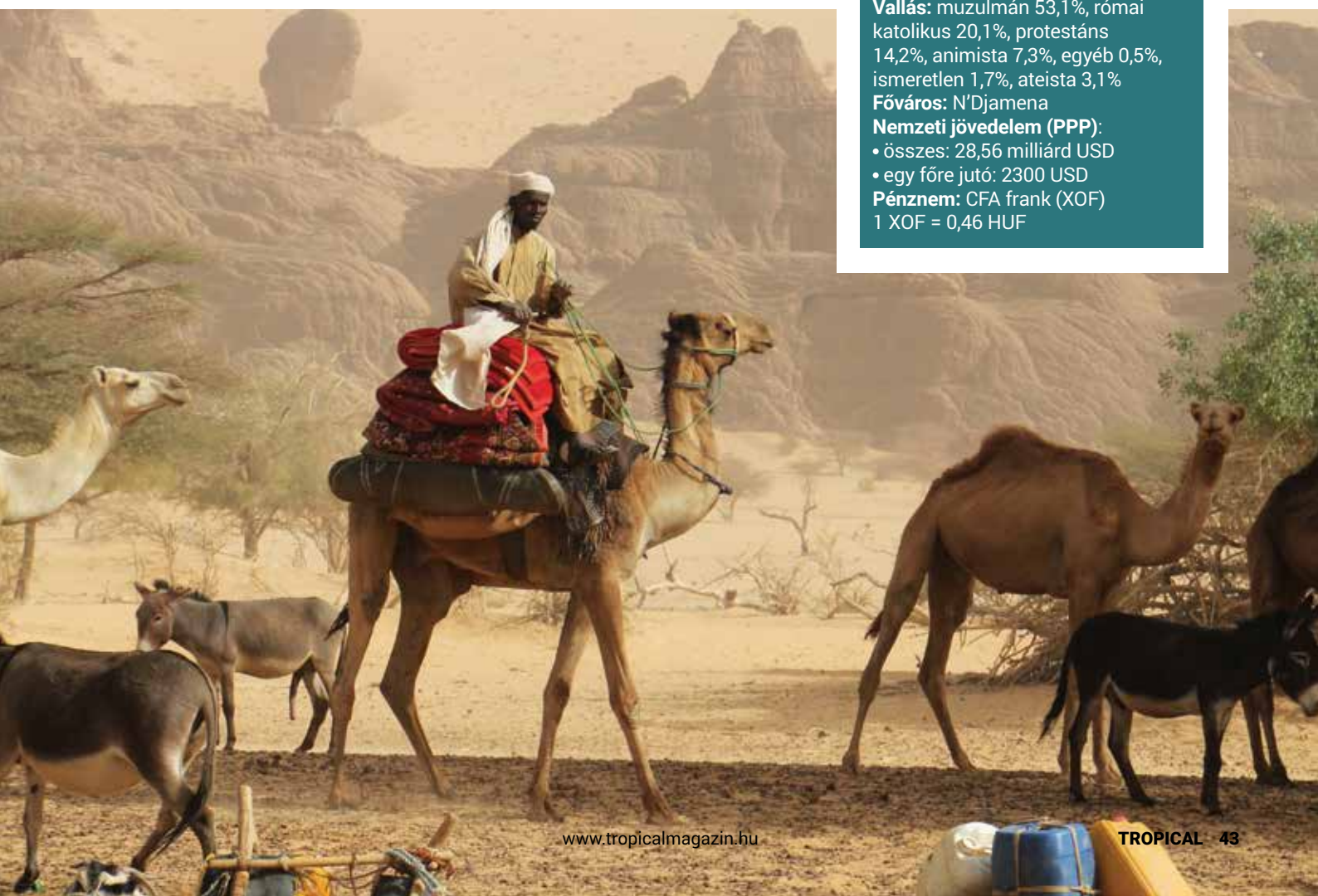

Dél-afrikai Köztársaság

Szerző:
SZILÁGYI
Balázs

DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG

Dél-afrikai Köztársaság

Államforma: szövetségi köztársaság
Állam- és kormányfő: Cyrill Ramaphosa (2018-tól)
Függetlenség: 1910. (az Egyesült Királyságtól); Dél-Afrika 1961 óta köztársaság.
Terület: 1 219 912 km²
Népesség: 54 841 000 fő
Etnikai összetétel: afrikai/fekete 79%, fehér 9,6%, egyéb 8,9%, indiai/ázsiai 2,5%
Nyelv:
hivatalos nyelvek: angol, afrikaans (búr), zulu, pedi, tsonga, xhosza, swati, ndebele, sotho tswana, venda
Vallás: cion keresztény 11,1%, karizmatikus 8,2%, római katolikus 7,1%, metodista 6,8%, református 6,7%, anglikán 3,8%, egyéb keresztény 36%, muzulmán 1,5%, egyéb 2,3%, nem vallásos 16,5%
Fővárosai:
• Pretoria (közigazgatási)
• Fokváros (törvényhozási)
• Bloemfontein (bírói)
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 765,6 milliárd USD
• egy főre jutó: 13500 USD
Pénznem: dél-afrikai rand (ZAR)
1 ZAR = 21,4 HUF

Dél-Afrika az afrikai kontinens legfejlettebb országa gazdasági szempontból, tagja a G20 szervezetnek. Az ország a Föld leggazdagabb ásványkincslelőhelye, például a világ aranykitermelésének 45%-át az ország adja. Az infrastruktúra kiváló, jól kiépített úthálózat a jellemző, a városokban a tömegközlekedés szervezett módon üzemel. A főszezon szeptember és május között van, habár lényegében mindig kellemes a klíma az utazáshoz. Színvonalas szálláshelyeket – az ötcsillagos luxushoteltől a szalmafedeles kunyhókig – országszerte találni. Bármerre is jár az utazó, szembetűnő az ősi és modern kultúrák ötvözése. A csodálatos tájak, a nemzeti parkok hihetetlenül gazdag állatvilága, a különleges vegetáció, az őslakosság egzotikus kultúrája, a történelmi emlékek bősége és a gyönyörű városok szebbnél szebb épületei jelentik a fő vonzerőt. Dél-Afrika partvonala összesen 2500 kilométer hosszú. A fokvárosi Table Mountain (Asztal-hegy) vélhetően a világ egyik legrégebbi hegye. Az Asztal-hegy növényvilága elképesztően gazdag, körülbelül 1500 növényfaj található ott. A nemzeti parkok területein gazdag állatvilág lelhető fel, az Afrikában őshonos nagyvadak zöme, valamint a hideg, déli-sarkvidéki áramlatoknak köszönhetően az ország nyugati partszakaszán pingvinek élnek, egyedülálló látványosságot jelentve az afrikai kontinensen. Az ország közbiztonsági helyzetével kapcsolatban azonban vannak aggályok, rengeteg rablást jelentenek országszerte, ezért fontos az elővigyázatosság, továbbá az utazás előtti megfelelő tájékozódás.

Gazdaság és fejlesztés – A Dél-afrikai Köztársaság a kontinens egyik vezető gazdasági-politikai hatalma, a világ feltörekvő hatalmait tömörítő BRICS csoport tagja. Fejlett, szabad piacgazdaság. Gazdag nyersanyag- és ásványkincstartalékai, nagy százalékban magasan kvalifikált humán bázisa, kitűnő kereskedelmi adottságai, valamint viszonylagos stabilitása vonzóvá teszi a külföldi beruházók számára. Számos ásványkincs kitermelésében és feldolgozásában világvezetőnek tekinthető az ország, importra szinte kizárólag a modern technikai berendezések terén szorul. A magyar cégek, vállalkozások számára ideális ugródeszkát jelenthet a térségben, hiszen a kapcsolatokat segíti a Dél-Afrikában élő jelentős számú magyar közösség is. Gazdasági együttműködés az ipar, különösen a feldolgozóipar, és a mezőgazdaság számos területén képzelhető el.

Természet – Az ország déli területét (Fokföld) kellemes mediterrán klímája tette vonzóvá az európai betelepülők számára. A világ legszebb virágmezőinek tartják Fokföld tájait, de kiválóan alkalmas a terület például bortermelésre is. Itt találhatók Afrika legismertebb, immár világszínvonalú pincészetei. Az északabbi, melegebb, szárazabb területek viszont az érintetlen afrikai állatvilág menedékei. Az országban számos kiváló nemzeti park (Kruger, Pilanesberg, Drakensberg, Saint Lucia, Richtersveld) található.

Turizmus – praktikus tanácsok – A Dél-afrikai Köztársaság a kontinens egyik turisztikai nagyhatalma. Különböző régiói más-más turisztikai vonzerőt jelentenek. Fokföld leginkább a kulturális és gasztronómiai utak kedvelőinek nyújt sokat. Az ország legfejlettebb régiójában van Fokváros, amely számos látnivalót is kínál a Tábla-hegytől a Robben-szigetig, ahol Nelson Mandela raboskodott. Innen indul ki a legszebb virágokat megmutató Garden Route, és a dél-afrikai borok útja is. Johannesburg, az „arany városa" látványos bányászattörténeti parkjaival vonzza a turistákat. A legjobb nemzeti parkok Kwazulu-Natalában és Mpmalungában találhatók. Sun City kaszinóvárosa pedig Afrika igazi ötcsillagos Las Vegasa. Budapestről – átszállással – több útvonalon is elérhető a Dél-afrikai Köztársaság, Fokváros és Johannesburg mellett Durban is jelentős nemzetközi repülőtérrel rendelkezik. Az utasoknak nem szükséges vízum a beutazáshoz. Míg a nagyvárosokban a közbiztonság gyakran elég rossz, vidéken, akár a borrégiókban, akár a nemzeti parkok környékén kiváló infrastruktúrára és biztonságos, barátságos környezetre számíthatunk. Ha valaki gépkocsit kíván bérelni, előre foglalja azt le, mert a rendelkezésre álló járműpark korlátozott. Dél-Afrikában bal oldali közlekedés van, amely önmagában is veszélyeket rejt magában.

MÉTHODE TRADITIONNELLE

FRANÇOIS

FÉRFIAS JÁTÉKOK

Louis François, a franciaországi Reimsből Törley József pezsgőgyáros által Magyarországra csábított pezsgőmester négyévi gyümölcsöző együttműködés után, 1886-ban önállósította magát, és az időközben szintén Budafokra települt öccsével, Césarral megalapította saját pezsgőgyárát Louis François et Co. Budafok néven. Még abban az évben 7243 palack pezsgőt töltöttek le. Ezzel elkezdődött Philipe François, a champagne-i Montigny pezsgőgyár pezsgőmesterének Magyarországra származott fiai által létrehozott üzem látványos fejlődése, mely nagymértékben hozzájárult a budafoki pezsgőgyártás fejlődéséhez és elismertetéséhez.

Louis François birtokában volt a már analitikai alapokon nyugvó champagne-i pezsgőgyártás ismereteinek, és magával hozta a családi tradícióból eredő tudást is, melyet csak társával, az öccsével, Césarral osztott meg, akivel egymást kiegészítve, teljes egyetértésben dolgoztak. A gyár éves forgalma 1914-ben már 800.000 palack volt. Az I. világháború kitörésekor óriási készletek voltak, de a forgalom jelentősen visszaesett. Nem volt export, a belföldi forgalom csökkent, a készletek nőttek, viszont a 4-5 éves pezsgők minősége kiváló volt. A gazdasági válság további terheket jelentett az üzemnek, 1928-ig csak évi 30-40 ezer palackot töltöttek. Louis 1921-ben meghalt, ezt követően César vezette a céget. 1928-tól újabb fellendülés következett, a 40-es évek elején az éves forgalom 200.000 palack volt. 1944 augusztusában hat bombatalálat érte az üzemet, minden romba dőlt, a készletek megsemmisültek. A családnak nem sikerült talpra állítani a céget, végül 1949-ben a Pénzintézeti Központ felszámolta, az ingatlanokat az állam tulajdonába vette.

A François és Törley közös története 1982-ben folytatódik, amikor is a Törley Pezsgőgyár 100 éves jubileumán megvásárolta a családtól a névhasználatot, és felújította az eredeti pincéket. A minőségre mindig kényesen ügyelő François Pezsgőgyárban azóta is kizárólag az Etyek–Budai borvidéken található, saját ültetvényről származó chardonnay és pinot noir fajtájú szőlőből készülnek a kiválóbbnál kiválóbb pezsgők. A márka a fejlesztés és gyártás során is különös figyelmet szentel arra, hogy olyan pezsgőket kínáljon, amelyek tökéletesen illeszkednek a hazai ízlésvilághoz.

A François név egyet jelent a hagyománnyal és a minőséggel. A pincékben ma is a tradícióknak megfelelően, a hagyományos champagne-i eljárással (Méthode Traditionnelle) készül a pezsgő.

A több mint 130 éves múltra visszatekintő François pezsgők minden kortya ma is azt a különleges élményt nyújtja, amelyet mindig újra és újra szívesen átélünk.

A François pezsgők készítése nagy kihívás a számunkra. Arra törekszünk, hogy a lehető legelegánsabb és legkomplexebb pezsgőt tudjuk a palackba varázsolni. Olyat, amelybe nem elég egyszer beleszagolni, nem elég egyszer belekóstolni, hanem minden illat és korty valami újat nyújt a fogyasztójának. Mindezt úgy, hogy a hosszabb érlelés nem teszi nehézkessé a pezsgőt, hanem éppen finommá, légiessé válik, és az apró buborékok „halkan” olvadnak szét a szánkban. Ott a helye minden jeles eseményen.

A tradíciók tisztelete és megtartása mellett egy korszerű, nyitott és sokoldalú márkaként definiáljuk magunkat. Hagyományos eljárással készülő, mégis modern pezsgőt kínálunk az ínyenc pezsgőrajongóknak, amit olyanok fogyasztanak, akik tudják, mit akarnak, és azt is tudják, ezt hogy érjék el. Akik komolyan veszik az életet, nemcsak egyszerű kalandokat keresnek, hanem ragaszkodnak a különlegességek adta élményekhez.

Szerző:
BALOGH
Szonja

Dél-Szudán

Több tízévnyi polgárháborút követően, amelyet belső politikai érdekellentétek robbantottak ki, 2011-ben végre Dél-Szudán hivatalosan is levált a vele északról szomszédos Szudáni Köztársaságtól, és önálló állammá avanzsált egy 99%-kal megnyert referendumot követően.
Ekkoriban még úgy tűnt, hogy akár a legmerészebb elképzeléseiket is sikerül az újszülött állam lakosainak megvalósítaniuk: sokan hittek egy tartós béke eljövetelében a kínkeservvel kiharcolt országukban. Sajnálatos módon az események kedvezőtlenül alakultak számukra. Alig két évvel az új állam megszületése után, 2013-ban egy újabb konfliktus robbant ki Dzsubában, az ország fővárosában, ami rögvest nemzeti szintű etnikai és politikai krízisbe torkollott. Ennek következtében minden földművelési tevékenység megnehezült (s ez különösen fontos, mert a populáció nagy része ebből tartja el magát), a piac működése zavart lett, s a lakosság megélhetési színvonala mélyzuhanásba kezdett.
Az ország jelenleg közel 12 millió lakossal büszkélkedhet egy körülbelül franciaországnyi (644 329 km²) területen. A hivatalos nyelv az angol, de a beszélt nyelvek között megtalálható az arab, a nuer, a shilouk vagy a bari is, amelyek helyi nyelveknek számítanak. A hivatalos pénznem a dél-szudáni líra, melynek megalapítása óta folyamatosan csökken az értéke, s jelenleg kb. 0,0065 euróval egyenlő.
Ha ellátogatunk az amúgy túlnyomórészt keresztény országba, érdemes megnéznünk többek között a Boma Nemzeti Parkot, a görög múlttal is rendelkező fővárost és a Bor nevű kísértetvárost.

Gazdaság és fejlesztés –Dél-Szudán gazdasága a hosszú polgárháború után gyakorlatilag romokban van. Az elmúlt években az amúgy is rossz állapotban levő gazdaság további súlyos recesszióba süllyedt. Az elemi infrastruktúra is hiányzik. Az ország egyetlen jelentősebb bevételi forrása az olajkitermelés lehetne, amelyet kínai segítséggel működtettek az északi, Szudánnal határos területeken. A polgárháború 2018 nyarán – elvben – lezárult, és ez lehetőséget adhat a fejlesztés újraindítására.

Természet – Az északi szárazabb területektől délre a Fehér-Nílus mocsarai terülnek el. A hosszú évtizedekre visszatekintő polgárháború miatt igazán fel sem mérték még pontosan az ország természeti értékeit. Sokan állítják, hogy a szinte érintetlen pusztákon a kodok vonulása egyedszámban és látványban is vetekszik a híres tanzániai nagy vonulással.

Turizmus – praktikus tanácsok –Az országban 2018 nyarán ért csak véget a polgárháború, és a helyzet azóta is folyamatosan bizonytalan, gyakoriak a törzsi összecsapások. A turisztikai célú utazást nem javasolja a Külügyminisztérium. Turisztikai – vagy egyéb – infrastruktúra az országban gyakorlatilag nincs.

Dél-szudáni Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Salva Kiir Mayardit (2011-től)
Függetlenség: 2011. január 1. (Szudántól)
Terület: 619 745 km²
Népesség: 13 026 000 fő
Etnikai összetétel: dinka, nuer és silluk
Nyelv:
• hivatalos nyelv: angol
• egyéb beszélt nyelvek: dinka, nuer, bari
Vallás: keresztény60%, afrikai törzsi vallások 32%, iszlám 6%
Főváros: Dzsúba
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 18,74 milliárd USD
• egy főre jutó: 1800 USD
Pénznem: dél-szudáni font (SSG)
1 SSG = 39 HUF

Dzsibuti

Szerző:
SZABÓ
Roland

Dzsibutiban sok a külföldi, ezt a városban – ami tulajdonképpen maga az ország – azonnal láthatjuk. Ahogy egy, a nagy kereskedelmi utak kereszteződésében elhelyezkedő kereskedővároshoz illik, mindenfelől érkeznek ide emberek: láthatunk európaiakat, arabokat, ázsiaiakat és természetesen sok-sok afrikait. De a legtöbben nem turistaként érkeznek. Hiszen Dzsibuti nem egy igazán turistás hely. A kis ország nagy része kopár, kellemetlen sivatag, bár van pár kis kiszáradófélben levő sós tó és tengerparti zöldebb vidék is. Dzsibuti városa pedig zsúfolt, nyüzsgő és gazdag – a kelet-afrikai viszonyokhoz képest –, de apró, szűk belvárosa nem túl sok érdekességet kínál az utazónak. Akkor mégis miért jönnek ide olyan sokan? Dzsibuti, az egykor francia gyarmat igen sikeresen pozicionálta magát az elmúlt évtizedekben. Ebben persze sokat segített a fekvése – a Vörös-tengert az Indiai-óceánnal összekötő szoros stratégiai elhelyezkedése is –, hiszen az Európa és Ázsia közti áruforgalom jelentős része halad itt keresztül, no meg az, hogy a két kikötő, amelyek még a térségben lennének – Masszava Eritreában és Berbera Szomáliában –, sokáig partvonalra kerültek. Így a térség egyetlen biztonságos jó kikötője, ahonnan árukat lehet szállítani a szárazföld belsejébe, és ahol a szorost ellenőrző, a hajózás biztonságát segítő haditengerészeti bázist fenn lehet tartani, itt maradt Dzsibutiban.

Gazdaság és fejlesztés – A kereskedelmi szempontból kedvező földrajzi adottságok (a tágabb térség egyetlen mély vízi kikötője) következményeként Dzsibuti gazdasága szinte 100%-ig a szolgáltatási szférára (vendéglátóipar, kikötői bérletek, raktározás stb.) épül. Stratégiai helyzete miatt több nagyhatalom is működtet itt katonai bázist, ami jelentős keresletet generál, illetve Dzsibuti kikötőjén keresztül folyik a térség külkereskedelmének jelentős része. Sem a mezőgazdaság, sem az ipar számára nincsenek természeti erőforrások, az ország majd mindenből importra szorul. A magas munkanélküliségi ráta következtében a szükségszerű nemzetközi segélyek döntő hányada szociális kiadásokra fordítódik, a beruházások száma mérsékelt.

Természet – Száraz, kietlen sivatag, legjellemzőbb pontja az Abbé-tó úgynevezett „gőzkéménye".

Turizmus – praktikus tanácsok – Az országnak turisztikai jelentősége nincs, az ide érkező külföldiek általában üzleti ügyben, kereskedőként vagy átutazóban járnak Dzsibutiban. A Külügyminisztérium csak a szervezett formában történő beutazást javasolja.

Dzsibuti Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Ismail Omar Guelleh (1999-től)
Miniszterelnök: Abdoulkader Kamil Mohamed (2013-tól)
Függetlenség: 1977. június 27. (Franciaországtól)
Terület: 23 000 km²
Népesség: 865 000 fő
Etnikai összetétel: szomáli 60%, afar 35%, egyéb 5%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: arab, francia
• egyéb beszélt nyelvek: szomáli, afar
Vallás: muzulmán 94%, keresztény 6%
Főváros: Dzsibuti
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 3,632 milliárd USD
• egy főre jutó: 3600 USD
Pénznem: dzsibuti frank (DJF)
1 DJF = 1,2 HUF

Egyenlítői-Guinea

Szerző:
BÁRDOSSY
Adrienn

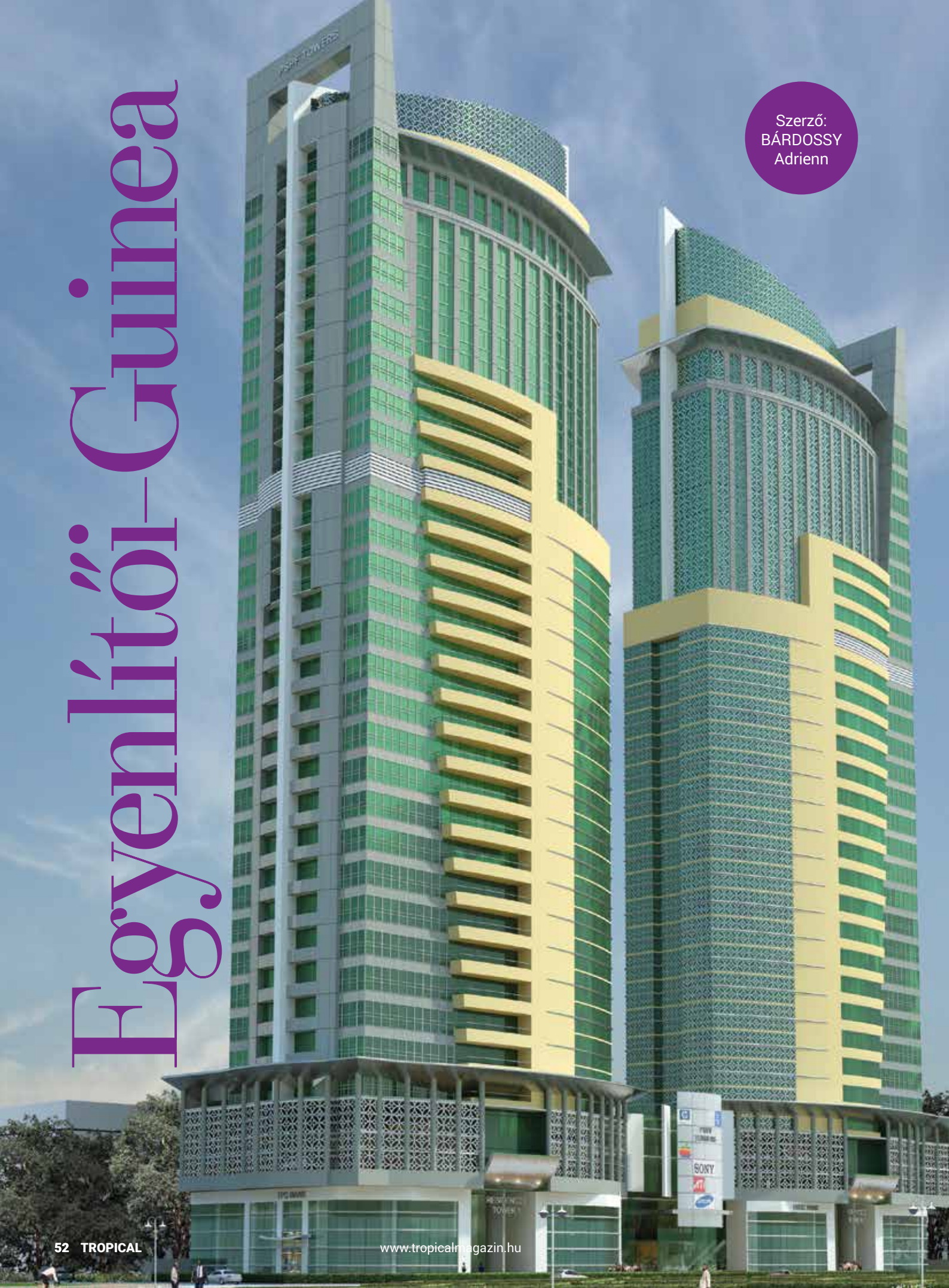

Egyenlítői-Guinea nevéből is kiderül a földrajzi helyzete, mely pár fokkal az Egyenlítő fölé tehető. Különlegességét többek között az is adja, hogy az egyetlen olyan afrikai ország, ahol a hivatalos nyelv a spanyol, bár a szomszédainak köszönhetően itt is erős a francia hatás. Területe egy apró, Afrikához tartozó szárazföldi területet (Rió Muni), amely szigeteket (Bioko és Annobón) is magába foglal. Egyenlítői-Guinea fővárosa jelenleg a Bioko szigetén található Malabo, de 2020-ra egy új, modernebb fővárost építenek – Ciudad de la Paz, vagyis „a béke városa" néven – az ország szárazföldi területén.
Az éghajlatára is furcsa kettősség jellemző, ugyanis nem ugyanazt az időjárást fogjuk tapasztalni egy adott perióduson belül a Rió Munin, mint Biokón vagy Annobónon. Míg a szárazföldi részt monszunjellegű esők áztatják, addig Bioko szigetén kellemes száraz időt élvezhetünk.
A napsütés szerelmeseinek nem ajánljuk Annobón szigetét, ugyanis az elmúlt években alig akadt olyan nap, amikor ne burkolózott volna vastag felhőtakaróba.
Az ország a területre nagyon jellemző trópusi növények és állatok otthona, így több majomfaj és zsiráfok is élnek a sík területeken.
A vidéket három vulkán is tarkítja, melyek közül egy, a Pico Basilé aktívnak mondható a legutóbb 1923-ban történt kitörésével.
1995 óta Egyenlítői-Guinea olajkitermeléssel is foglalkozik, ám mivel a készlet 10 éven belül kifogyni látszik, rengeteg intézkedés történik a kormányzat részéről a jövő biztosítására.
Az olajexport mellett az országnak fejlett a művészete, legfőképp szobrászatáról híres. A gasztronómia szerelmesei könnyen felfedezhetik a spanyol hatásokat az ország konyhájában, és mennyei afrikai paellát fogyaszthatnak látogatásuk alkalmával. Az ország tehát maximális fejlődésben van, így könnyen lehet, hogy hamarosan népszerű turisztikai célponttá is válik.

Egyenlítői-guineai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Teodoro Obiang Nguema Mbasogo (1979-től)
Miniszterelnök: Francisco Pascual Eyegue Obama Asue (2016-tól)
Függetlenség: 1968. október 12. (Spanyolországtól)
Terület: 28 051 km²
Népesség: 778 000 fő
Etnikai összetétel: fang 85,7%, bubi 6,5%, mdowe 3,6%, annobon 1,6%, bujeba 1,1%, egyéb 1,4%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: spanyol, francia, portugál
• egyéb beszélt nyelvek: kreol, fang, bubu, ibo
Vallás: római katolikus
Főváros: Malabo
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 30,35 milliárd USD
• egy főre jutó: 36 000 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Gazdaság és fejlesztés – Az ország méretéhez képest hatalmas kőolaj- és földgázlelőhelyek felfedezése után Egyenlítői-Guinea gazdasága virágzásnak indult. Az addig meghatározó mezőgazdaság ugyan némileg háttérbe szorult, de a lakosság döntő többsége ma is halászatból, fakitermelésből és kókusztermesztésből él. A Világbanktól és az IMF-től érkező nemzetközi segélyek 1993-ban végleg elapadtak, elsősorban az országban tapasztalható korrupció következtében. Az ország egy főre eső GDP-je világszinten is kiemelkedő, a valós társadalmi helyzet azonban a legkevésbé sem tükrözi mindezt. A nagy infrastrukturális projektek hiányoznak, az olajjövedelemek nagyon kevés embert tesznek nagyon gazdaggá. Az elmúlt években – mivel a gazdaság diverzifikációja elmaradt az alacsonyabb olajárak miatt – jelentős visszaesés volt tapasztalható. A kis közép-afrikai ország az Egyesült Államok legfontosabb gazdasági partnere a térségben.

Természet – Éghajlata trópusi, forró és száraz egész évben. A szigetekre eső részek igen sűrűn lakottak, míg az afrikai szárazföldre eső része az országnak szinte lakatlan őserdő.

Turizmus – praktikus tanácsok – Az ország nagykövetségei jelenleg nem, vagy csak igen indokolt esetben adnak ki turisztikai vízumokat. De ha meg is kapjuk, az ország egyes részeire csak külön engedéllyel lehet eljutni. A helyi légitársaságok gépei biztonsági okok miatt nem repülhetnek az EU légterében. Járataikra az interneten nem lehet jegyet vásárolni, csak és kizárólag a légitársaság irodájában, ahol készpénzzel lehet fizetni. Az árak az ország területén magasak. Így a szigetek – amúgy nem túl nagyszámú – nevezetessége rejtve marad. Pedig – elméletben – érdekes lehetne például a malabói Santa Isabel-katedrális vagy Bioko, a „majomsziget”

ÚJ HONDA CR-V:
AZ AUTÓZÁS ÉLMÉNYE

Az 1995-ben bemutatott Honda CR-V elképesztő karriert futott be az elmúlt években, olyannyira, hogy a világ legnagyobb példányszámban értékesített szabadidő-autóját tisztelhetjük benne. Legújabb generációjának tervezésekor azt tartották szem előtt, hogy a vásárlók minden elvárásának megfeleljen, egyúttal megőrizze egyedi karakterét és előkelő piaci pozícióját. A vadonatúj CR-V méretesebb, mint a korábbi generáció, és a hosszabb tengelytávból, illetve a szélesebb kialakításból fakadóan nagyobb helykínálattal rendelkezik. A kiemelkedő helykihasználás hozadékaként minden utas kényelmesebben utazhat, és a szélesebb, mélyebb csomagtartóba is több poggyász fér be. Új, két helyzetben rögzíthető, sík csomagtérpadlójának köszönhetően ezentúl még nagyobb tárgyak szállíthatók a CR-V-ben, és az ötödik ajtó nyitásával-zárásával sem kell bíbelődnie a tulajdonosnak, hiszen akár kéz nélkül is működtethető.

Nem mehetünk el szó nélkül az – ultramodern, aktív menetbiztonsági és vezetést segítő eszközöket magában foglaló – Honda SENSING csomag mellett sem, különösképpen, hogy minden modellváltozathoz alapáron jár. Ezt a rendszert a kategória legjobbjai között tartják számon, hiszen átfogó védelmet nyújt az autó utasainak. A működéséhez szükséges adatokat különleges kamerák, radarok és ultramodern szenzorok szolgáltatják, segítségükkel a vezető még időben észreveheti és elkerülheti a balesetveszélyes helyzeteket.

Az új CR-V 1,5 literes, benzines VTEC TURBO modellváltozata már kipróbálható a hazai Honda márkakereskedésekben. Ezt a motort elsőként a Civic legújabb nemzedékénél vetette be a gyártó, ám kifejezetten a CR-V-hez hangolták, akárcsak a turbófeltöltőt. Kimagasló fejlettségéről tanúskodik, hogy teljesítmény és üzemanyag-hatékonyság terén is kategóriája egyik legjobbja, a kezelését megannyi különleges technikai megoldás teszi könnyebbé.

A Honda CR-V vadonatúj, hibrid hajtáslánccal szerelt modellváltozatára sem kell már sokat várni, 2019 elején érkezik Magyarországra.

Egyiptom

Szerző:
SZABÓ-KÓRÉ
Anita

Egyiptomra igazán nincs felkészülve az ember. Mert az, amit az iskolában tanul Egyiptomról, az igazán köszönőviszonyban sincs azzal, amivel a valós modern Egyiptomban találkozik. Az iskolában Egyiptom története valamikor az őskorban kezdődik, és véget is ér azzal, hogy Augustus a birodalomhoz csatolja császári magánbirtokként az országot. Közte meg van piramis, múmia és fáraó – a Nemzeti Alaptanterv szerint ennyit kell tudni az országról. A modern Egyiptomban persze ezeket is láthatjuk, hiszen, aki Kairóban jár, az bizonnyal kimegy a piramisokhoz, és lát a múzeumokban számos múmiát is. De senki sem készít fel az iszonyatos tömegre, a folyamatos zsúfoltság érzésére, amit egy jó húszmilliós metropolisz jelent. A térképről láthatjuk, hogy az ország alig néhány százaléka lakható. De egészen más ezt megtapasztalni, látni a Nílus mentén a hihetetlen dús növényzetet, az apró parcellákat, a csatornákat, amelyek már négyezer éve viszik a folyó éltető vizét ki a földekre, majd mintha elvágták volna, a pálmafák mögött a sárga, szürke élettelen sivatagot, ahogy mindent beborít a homokjával, a parasztokat, akiknek talán évezredek óta alig változott az élete, akik elképesztő kitartással, küzdelmekkel védik meg kevéske földjüket a pusztító sivatagtól. Megismerhetjük itthon az ókor életét, de semmi sem készít fel arra, hogy hogyan élnek tovább az évezredes szokások, hogyan határozza meg a földrajz, a hagyomány azt, ahogy egy tisztviselő viselkedik, ahogy egy család szervezi az életét, vagy ahogy egy országot irányítanak. Mert Egyiptom ma is hatalmas, de ma is attól fél, amitől évezredek óta mindig: a dezintegrálódástól, a zűrzavartól, a sivatagból érkező támadásoktól.

Egyiptomi Arab Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Abdel-Fatták esz-Szíszi (2014-től)
Miniszterelnök: Musztafa Madbúli (2018-tól)
Függetlenség: 1922. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 1 001 449 km²
Népesség: 104 000 000 fő
Etnikai összetétel: arab 99%, görög, núbiai, örmény, olasz, francia 1%
Nyelv:
hivatalos nyelv: arab
Vallás: muzulmán (leginkább szunnita) 90%, kopt 9%, egyéb keresztény 1%
Főváros: Kairó
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 1201 milliárd USD
• egy főre jutó: 12700 USD
Pénznem: egyiptomi font (EGP)
1 EGP = 31 HUF

Gazdaság és fejlesztés – Az egyiptomi gazdaságot a hatalmas ellentétek jellemzik. Egy részről az egész országnak óriási gondot jelent a hatalmas munkanélküliség és az, hogy az ország gazdasági növekedése nem képes lépést tartani a lakosság számának növekedésével. A forradalom után a turisztikai bevételek csökkenése, illetve a nemzetközi pénzügyi szervezetekkel való kapcsolat ingadozása miatt Egyiptom többször az arab világ segítségére szorult. Más részről viszont Egyiptom Afrika egyik legfejlettebb gazdasága. Fejlett feldolgozóipara, hadiipara van, és jelentős hazai tőke áll mögötte. A magyar cégek számára vonzó terület lehet, hiszen több évtizedes jó kapcsolatokra tekinthet vissza a két ország, számos magyar vállalat ért el sikereket az egyiptomi piacon – máig emlegetik a Ganz motorvonatokat. A mezőgazdasági együttműködés mellett az egyiptomiak érdekeltek a technológiai transzferben, új gyártási folyamatok meghonosításában, és például egészségturisztikai fejlesztésekben is.

Természet – Az ország területének alig 6%-a lakható. A Nílus völgye így a világ egyik legsűrűbben lakott vidéke, itt koncentrálódik az ország lakosságának 96%-a. Nagyobb mezőgazdasági művelésre alkalmas területek a folyó pár kilométeres, csatornákkal szabdalt sávján kívül egyedül a delta vidékén vannak. A sivatagban a nagyobb oázisok – Fajjúm, Sziva – területén van település.

Turizmus – praktikus tanácsok – A külföldön dolgozó egyiptomiak hazautalásai és a Szuezi-csatorna bevételei mellett Egyiptom legfontosabb bevételi forrása a turizmus. A legsikeresebbnek számító 2010-es évben 14 millió turista látogatta meg a fáraók földjét. A forradalom utáni politikai bizonytalanság miatt ez a szám jelentősen esett. A helyzetet Egyiptom számára tovább rontotta az orosz gép felrobbantása a Sínai-félsziget felett, ugyanis a két legnagyobb turisztikai partner, Nagy-Britannia és Oroszország is leállította a közvetlen járatokat Egyiptomba. Némi élénkülést a kínai turisták számának növekedése hozott, de még így is nagyon sok a kihasználatlan férőhely, és több olyan régió van, ahol gyakorlatilag pang a turizmus. A Sínai-félszigeten nagyon nehezen szorítja csak vissza az egyiptomi hadsereg az Iszlám Állam fegyvereseit, így továbbra is fennáll a terrorveszély. A kormányzat ugyanakkor komoly fejlesztésekkel – különösen Kairóban és a Nílus völgyében –, az ókori Egyiptom emlékeinek feltárásával és népszerűsítésével igyekszik visszavonzani a turistákat.

A legfőbb turisztikai régiók:
– A Vörös-tenger vidéke (Sarm es-Sejk, Dahab, Hourgada, El-Guna – nyaraló- és búvárturizmus).
– A Nílus völgye és Kairó világörökségi helyszínei: Kairó óvárosa, a piramisok, Théba és a hozzá tartozó nekropolisz (Királyok völgye), Núbia ókori emlékei (Asszuán, Abu Szimbel), illetve más ókori emlékek: Edfu, Kom Ombo templomai – kulturális turizmus, nílusi hajóutak.
– A nyugati sivatag (Sziva-oázis) – kaland- és egészségturizmus, második világháborús emlékek (El-Alamein).

Elefántcsontpart

Szerző:
SZERBIN
Judit

Bár a neve talán ismerősen cseng, mégis kevesen ismerik igazán az Elefántcsontpart nevű afrikai országot. A bemutatást kezdjük például azzal, hogy két fővárossal rendelkezik: Yamoussoukrou az ország negyedik legnagyobb városa s egyben a politikai fővárosa is, míg Abidzsán pénzügyi központként üzemel.

Az ország több járvány által is sújtott, ezért mindenképp ajánlott utánanézni a szükséges oltásoknak a kiutazás előtt. Mivel általában sok oltásról van szó, ha nem kezdjük el időben (akár hónapokkal kiutazás előtt) beadatni őket, lehet, hogy nem sikerül időre.

Az ország közbiztonsága kriminális. Terrorveszéllyel és fegyveres rablásokkal egyaránt kell számolnia az odautazónak, tekintve, hogy a fegyverkereskedelem mindenféle ellenőrzés nélkül működik. Ha megtörténik a baj, „engedelmes" viselkedéssel tudja az áldozat elkerülni, hogy a helyzet tovább romoljon.

Fizetési eszközük a Communauté Financière Africaine, vagyis az „Afrikai Pénzügyi Közösségi frank." Röviden csak CFA.

Ha Elefántcsontpartot választjuk úti célul, akkor érdemes ellátogatni a Banco Nemzeti Parkba, amely Abidzsánban, a városközpontban található meg, itt megismerkedhetünk az elefántcsontparti gazdag növény- és állatvilággal.

Yamassoukrouban a Miasszonyunk, a béke királynője bazilika a turisták által leginkább frekventált helyek közé tartozik. Megdöntötte a „legnagyobb keresztény építmény" Guinness-rekordját. Az elnöki palota tavában található krokodilok általában egy tonnát nyomnak, és akár 6 méter hosszúságúra is megnőhetnek. A helyiek egyaránt szentként tisztelik a helyet és az ott élő állatokat.

Gazdaság és fejlesztés – Az elefáncsontparti gazdaságot sokáig a térség éllovasának tartották. Abidzsán ma is Nyugat-Afrika egyik üzleti központja, a polgárháború azonban sokban visszavetette az ország fejlődését. Az ország elsődleges bevételi forrása az exportorientált mezőgazdaság. Elefáncsontpart a világ egyik legnagyobb kakaó, kávé és pálmaolaj termelője. Elsősorban a könnyűipar területén zajlanak – külföldi tőkebevonással – komoly állami beruházások, azonban a bányászat és az ércfeldolgozás is előtérbe került a tragikus polgárháború utáni stabilizálódást követően. A belső feszültségek következményei (szakemberek, külföldi vállalatok távozása, csempészcsoportok rablógazdálkodása) súlyosan hátráltatták Elefántcsontpart gazdasági fejlődését az elmúlt évtizedben. Az olajipar fejlesztése Elefántcsontparton is főként a kínai tőkének köszönhető, az évtized végéig a napi termelést 650%-kal kívánják emelni. Mivel azonban az ország egyelőre továbbra is erősen kitett a mezőgazdasági termékek áringadozásának, a kakaó árának csökkenése többször súlyos válságba sodorta az államkasszát.

Természet – Az ország déli, nedvesebb területei igen sűrűn lakottak, északra, ahogy csökken a csapadék mennyisége, csökken a népsűrűség is. Ott találhatók az ország nemzeti parkjai is (Comoé, Nimba). Az éghajlat trópusi, folyamatosan forró, az esős évszak rövid.

Turizmus – praktikus tanácsok – Korábban Abidzsán jó éttermekkel, szállodákkal és pezsgő éjszakai élettel hívogatta a turistákat. Ma lassan éledezik a turizmus, amelynek főbb célpontjai a nemzeti parkok, illetve a gyarmati múltat idéző (immár világörökségi címmel rendelkező) Grand Bassam és Yamoussoukrou, ahol a Miasszonyunk, a béke királynője bazilika található. Az ország vízumköteles, de a vízumot a helyi külügyminisztérium online felületén keresztül is meg lehet szerezni. Korábban kiváló, saját légitársaságuk volt, és így Abidzsánba könnyen el lehetett jutni, ma kevés európai légitársaság repül egyelőre Elefántcsontpartra.

Elefántcsontparti Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Alassane Dramane Ouattara (2010-től)
Miniszterelnök: Am adou Gon Coulibaly (2017-től)
Függetlenség: 1960. augusztus 7. (Franciaországtól)
Terület: 322 460 km²
Népesség: 24 184 000 fő
Etnikai összetétel: baule 23%, bete 15%, senufo 15%, agni-asanti 14%, malinke 11%, kru 10%, déli mande 8%, egyéb 4%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: dioula, további mintegy 90 nyelv és nyelvjárás
Vallás: muzulmán 38,6%, törzsi vallású 11,9%, keresztény 32,8%, egyéb és nem vallásos 16,7%
Főváros: Yamoussoukrou (gazdasági központ: Abidzsán)
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 40,36 milliárd USD
• egy főre jutó: 3900 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Eritrea

Szerző:
André
VAN ZYL

Eritrea földrajzilag Afrikában fekszik, de mintha egy egészen külön kontinenst kellene alkotni neki, annyira különbözik minden mástól, amit a Földön láthat az ember. Ennek oka a vidék egészen sajátos történetében keresendő – az ősi civilizációk után az etióp birodalmak, az oszmánok, majd az olaszok birtokolták e földet. Ők adták a nevét az országnak, és még sokkal többet is. Itálián kívül sehol máshol nincs annyira olasz város, mint Aszmara, amit egykor egy végül soha fel nem épülő hatalmas afrikai gyarmatbirodalom központjának szántak. Ebből a furcsa álomból sokkal több maradt, mint a puszta falak, a világ talán legkülönösebb benzinkútja és leggrandiózusabb mozijai. Megmaradt a konyha és a kávé (amit persze itt sokkal régebben ittak már, mint Itáliában), megmaradt a bátor mérnökök által tervezett csodás tájakon végigvezető vasút és a bárok a főutca mentén. És az, hogy valahogy Aszmarában nem érzi Afrikában magát az ember: nincs hőség, és nincs forgalmi dugó, nincs dudálás, és nincs rendetlenség. Egy új, kevesebb mint három évtizede született országot látunk, ahol talán éppen amiatt, hogy frissen kellett mindent felépíteni, még mindenki közvetlen. A miniszterek gyalog járnak haza a munkából, vagy éppen maguk vezetik a kocsijukat, a közélet meghatározó szereplői csak úgy beülnek kávézni a bárokba, és ha arra jársz, meghívnak egy narancslére.

Gazdaság és fejlesztés – Bár Eritrea az olasz gyarmatbirodalom ékessége volt, mára a világ egyik legszegényebb országa. A függetlenség kivívása óta Eritrea súlyos gazdasági problémákkal küszködik, a lakosság döntő hányada él a létminimum alatt. Az Etiópiával való háborúskodás jelentős mértékben rombolta le az ország infrastruktúráját, a lakosság fő bevételi forrásának minősülő mezőgazdaság is súlyos károkat szenvedett. A fejlődés a legutóbbi években indult meg, részint kínai segítséggel jelentős infrastrukturális projektek kezdődtek. A mezőgazdaság, az olajipar, a kereskedelem, a szállítás fejlesztésében nagy lehetőségek vannak. Az Etiópiával kötött békeszerződés minden bizonnyal újabb impulzust fog adni a gazdaságnak.

Természet – Éghajlata a partvidéken forró és száraz egész évben, a belső területeken valamivel csapadékosabb. A hegységben fekvő Aszmara – a magasságnak köszönhetően – kellemes hűvös éghajlattal rendelkezik.

Turizmus – praktikus tanácsok – Kevés légitársaság repül Aszmarába – az ország azonban most már az Etiópiával kötött békeszerződés életbe lépése óta szárazföldön is megközelíthető. A belépés vízumköteles, a belépési engedélyt Eritrea berlini nagykövetségén szerezhetik be a magyar állampolgárok. Az ország turizmusa egyelőre jelentéktelen, pedig a főváros, Aszmara – az olasz modernista gyarmati építészet emlékeivel – egészen különleges élményt ad. Aki azonban Aszmarán túl is szeretne valamit látni az országból, annak helyben engedélyt kell kérnie. Ez azonban nem jelenti azt, hogy rossz lenne a közbiztonság. Eritrea közbiztonsági helyzete – a mindenütt érvényesülő erős állami ellenőrzésnek köszönhetően – európai viszonylatban is kiemelkedő, Afrikában pedig valószínűleg egyedülálló. Az országban nincsenek törzsi vagy vallási villongások.

Eritrea

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Iszaiasz Afeverki (1991-től)
Függetlenség: 1993. május 24. (Etiópiától)
Terület: 121 320 km²
Népesség: 6 000 000 fő
Etnikai összetétel: tigrinya 50%, tigre 30%, afar (danakil) 8%, szaho 3%, bedzsa 3%, kunama 2%, egyéb (bilen, hadereb, nara, rashaida) 4%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: tigrinya, arab, angol
• egyéb beszélt nyelvek: amhara, afar, kunama
Vallás: muzulmán többségében, de vannak koptok, római katolikusok és protestánsok is
Főváros: Aszmara
Nemzeti jövedelem:
• összes: 9,382 milliárd USD
• egy főre jutó: 1600 USD
Pénznem: eritreai nakfa (ERN)
1 ERN = 21,2 HUF

Etiópia

Szerző:
BALOGH
Sándor

Kevesen tudják róla, de a világ egyik legrégebbi keresztény országa. Ezana császár még a Krisztus utáni ötödik században tért meg, és a kereszténység azóta meghatározó eleme az etióp életnek. De ez a kereszténység egészen más, mint az, amit itthon tapasztalunk, sokkal ősibb, sokkal érintetlenebb. És nem is kell vallástörténésznek, teológusnak lenni, hogy ezt átlássuk – elég egy vasárnap reggel elmenni egy etióp városba. Emberek veszik körbe a templomokat, a templomkertben is tömegek állnak, ott áldoznak. A mise hangjai az évezredek mélyéről szólnak, olyan hangszereket hallunk, amilyeneket Európában utoljára talán a Római Birodalom idejében használtak, és olyan dallamokat, amilyeneket még a gregorián előtt énekelhettek a keresztény templomokban. És mindenki tiszta fehérben megy templomba, ahogy az ókori Egyiptomban volt szokás. A fehér ruháknak csak a szegélyein vannak színes, arany, kék, zöld, lila díszek. Odabent a festményeken sajátos, furcsa etióp szentek képei, akik közül sokakat nem is ismer a nyugati egyház.

Ebből azt hihetnénk, hogy az ország beleragadt az ókorba – pedig ez legkevésbé sem igaz. Etiópiában járva nap mint nap láthatjuk az elmúlt évek rohamos fejlődésének jeleit, a vadonatúj addisz-abebai vasútállomástól a főváros modern villamoshálózatán át a gomba módra szaporodó gyárakig. Etiópia az elmúlt évtizedben az egész világ egyik legdinamikusabban növekvő gazdasága lett. Most pedig igyekeznek sok más szempontból is utat mutatni – nem csak Afrikában előremutató, hogy az ország első női államfőjét választották meg, és a kormányban is eléri a nők aránya az ötven százalékot.

Gazdaság és fejlesztés – Az utóbbi években Etiópia egyike a világ leggyorsabban fejlődő országainak. A gyors, gyakran két számjegyű GDP-növekedés alapja a külföldi befektetéseken alapuló feldolgozóipar. Etiópia egyre nagyobb mértékben jelenik meg a textiliparban és egyéb munkaigényes iparágakban. Szintén gyorsan fejlődik az exportra termelő mezőgazdaság, a korábban szinte kizárólag a kávéra épülő kivitelben már jelentős szerepe van például a virágexportnak. Az infrastruktúra fejlődésében is nagy a szerepe a külföldi – elsősorban kínai – tőkének. Mindennek ellenére Etiópia az egy főre eső GDP tekintetében a világ egyik legszegényebb országa maradt, és a lakosság jelentős részét továbbra is az önellátó mezőgazdaság foglalkoztatja, igaz, az éhezést jelentősen vissza tudták szorítani. Az új kormányfő jelentős reformokat és üzletbarát politikát ígért.

Természet – Az etióp magasföld éghajlata kellemes, csapadékos, hűvös, ott termelik meg az ország élelmiszer-szükségletének nagy részét. Innen ered a Kék-Nílus is. Ugyanakkor Etiópiában van a világ legmelegebb pontja, és területének jelentős része száraz, forró sivatagos.

Turizmus – praktikus tanácsok – Etiópia több évezredes történelme, ősi keresztény kultúrája, különleges gasztronómiája és vadregényes természeti nevezetességei évről évre egyre több turistát vonzanak. Mára a kulturális és kalandturizmus az ország egyik meghatározó iparágává nőtte ki magát. A legfőbb nevezetességek:
– Az „északi útvonal”: Axum, az ókori etióp királyság fővárosa, Gondar, Etiópia újkori birodalmi központja, a 17. századi császári palota romjaival, a Simien Nemzeti Park, Lalibela sziklába vájt temploma, a Tana-tó körül épült kolostorok és a Kék-Nílus-vízesés.
– A „keleti útvonal”: Dire Dawa, „a sivatag királynője”, Harar épen maradt középkori városa, az Erta Ale vulkán, a világ legmelegebb pontja.
– A „déli útvonal”: Konszo és az Omo völgyének látványos, bennszülött afrikai kultúrája, egzotikus törzsek.
Magyar állampolgárok csak vízummal léphetnek be Etiópiába, a vízumot az ország berlini nagykövetsége állítja ki. Az Ethiopian Airlines Afrika egyik legjobb légitársasága, és mivel az utak, vasutak állapota nem túl jó, aki utazni akar, nagy valószínűséggel igénybe is fogja venni.

Etióp Szövetségi Demokratikus Köztársaság

Államforma: szövetségi köztársaság
Államfő: Mulatu Tesome Virtu (2013-tól)
Miniszterelnök:
Abij Ahmed (2018-tól)
Függetlenség: Afrika legrégebbi független állama, 1935–45 között állt olasz megszállás alatt.
Terület: 1 127 127 km²
Népesség: 105 350 000 fő
Etnikai összetétel: oromo 34,5%, amhara 26,9%, szomáli 6,2%, tigray 6,1%, szidamo 4,0%, guragide 2,5%, welaita 2,3%, hadiya 1,7%, afar 1,7%, gamo 1,5%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: amhara
• egyéb beszélt nyelvek: angol, tigrinya, oromija, szomáli, arab
Vallás: keresztény 60,8% (ortodox 50,6%, protestáns 10,2%), muzulmán 32,8%, törzsi 4,6%, egyéb 1,8%
Főváros: Addisz-Abeba
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 200,2 milliárd USD
• egy főre jutó: 2200 USD
Pénznem: etióp birr (ETB)
1 ETB = 11,4 HUF

Gabon

Szerző:
SZILÁGYI
Balázs

Gabon a közép-afrikai régióban egy kicsi, ritkán lakott ország, amely 1960-ban vált függetlenné a francia gyarmati uralom alól. Mérete ellenére aránylag gazdag országnak számít a térségben. Az egy főre eső GNP többszöröse a legtöbb szubszaharai országénak, ugyanakkor a jövedelem aránytalanul van elosztva, éppen ezért rengeteg ember él Gabonban a szegénységi küszöb alatt. Ezt tetézi, hogy az árszínvonal afrikai viszonylatban magas. Az ország fő bevételi forrása a kőolajból, az egyéb bányakincsekből, továbbá a fakitermeléséből származik. Jellemző az importfüggőség, gyakorlatilag az alapvető élelmiszereken kívül minden termék külföldről érkezik. A közúthálózat fejletlen, gyakran találkozik az utazó földutakkal még akkor is, ha a főutakon közlekedik. Gabon kedvelt úti cél, sokan keresik fel nyaralás, kirándulás és üzleti utazás céljából is. Az ország 90%-át őserdő borítja, ezért a fő vonzerőt az érintetlen természeti látnivalók, a túrázási lehetőségek jelentik. Mindazonáltal a nagyobb városokban pezsgő élet, fények, kaszinók, vásárlási lehetőségek tömkelege várja az utazókat. A legalkalmasabb időpont egy gaboni látogatásra a száraz évszak idején van, ami májustól szeptemberig tart. Az év többi részében fülledt, perzselő napok váltják egymást rengeteg esővel, egészen reggeltől estig. Az éghajlat jellemzőinek és a ritka ökoszisztémának köszönhetően a világ gorillaállományának 80%-a Gabonban él, továbbá más ritka fajok is fellelhetők, mint például az erdei elefánt. A természeti kincsek megőrzéséért a kormány nemrégiben szigorító intézkedéseket vezetett be, például az orvvadászat visszaszorítása érdekében.

Gazdaság és fejlesztés – Gabon a szubszaharai Afrika egyik leggazdagabb országa az egy főre jutó GDP arányát tekintve. Ennek ellenére a legtöbb afrikai országhoz hasonlóan rá van utalva a nemzetközi segélyekre. Az olajbevételek a nemzeti jövedelem majd 50%-át teszik ki, de jelentős a hozzájárulása az egyéb bányászati ágaknak és a fakitermelésnek is. A bányászatban ma már a kínai tőke a meghatározó az országban. A volt gyarmatosító Franciaország szintén jelentős segélyeket invesztál, nem kimondottan gazdasági beruházásokba, hanem inkább a társadalmi feszültségek mérséklésébe.

Természet – Az ország területének nagy része máig sűrű, áthatolhatatlan trópusi esőerdő, a népsűrűség igen alacsony. Ezekben az erdőkben olyan veszélyeztetett fajok élnek, mint például a síkvidéki gorilla.

Gaboni Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Ali Bongo Ondimba (2009-től)
Miniszterelnök: Emmanuel Issoze-Ngondet (2018-tól)
Függetlenség: 1960. augusztus 17. (Franciaországtól)
Terület: 267 667 km²
Népesség: 1 772 000 fő
Etnikai összetétel: fang 36%, mpongve 15%, mbete 14%, punu 12%, egyéb bantu törzsek 23%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: fang, myene, nzebi, egyéb törzsi nyelvek
Vallás: keresztény 55%-75%, animista, muzulmán 1%
Főváros: Libreville
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 36,73 milliárd USD
• egy főre jutó: 19 200 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Turizmus – praktikus tanácsok – A turizmus fejlesztésébe csak az évezred elején fogott bele Gabon. Elsősorban az öko- és kalandturizmust helyezik előtérbe. Számos nemzeti parkot alakítottak ki az őserdős vidékeken. A turizmus ennek ellenére – és annak ellenére, hogy az igazi érintetlen esőerdőt kevés más helyen lehet olyan jól látni, mint itt – nem számottevő. Az elegáns, nyüzsgő éjszakai élettel és jó szállodákkal ellátott Libreville-en kívül az infrastruktúra továbbra is elég fejletlen. A turizmust az is visszafogja, hogy Gabonba kevés légitársaság jár, és ezért meglehetősen drágák a jegyek. Magyar állampolgárok számára a belépéshez kötelező a vízum, amelyet az ország párizsi nagykövetségén szerezhetnek be. A trópusi klíma miatt a sárgaláz elleni oltás kötelező.

Gambia

Szerző:
GULYÁS
Gáspár

Egy kicsi, nem fontos afrikai ország valahol Nyugat-Afrikában fejletlen iparral, mezőgazdasággal, egyetlen bevételi forrással, a turizmussal. Így jellemzik Gambiát azok, akik nem ismerik a régiót, illetve magát az országot.

Egy volt angol gyarmatról beszélünk, ahonnan az amerikai kontinens fekete bőrű lakossága ered. The Roots are in The Gambia – mondják az USA-ban.

Az 1965-ben függetlenné vált kicsiny ország, amely a Gambia folyó két oldalán helyezkedik el, két dologról híres:

Remek földrajzi fekvés, az óceán és a folyóvíz közelsége, kifogástalan klíma, barátságos emberek. A régióban „mosolygó partként" emlegetik a turizmusáról méltán híres kicsiny országot.

Egy másik kuriózum az országgal kapcsolatosan, hogy vér nélküli hatalomátvétel történt, immáron két esetben. Ez Afrikában ritkaság, a mai napig vannak olyan afrikai országok, amelyek 5000 emberáldozat alatt nem is adnak hírt az eseményekről. Adama Barrow, a demokratikusan megválasztott elnök békés hatalomátvétel után lett az ország első embere, ugyanúgy mint elődje, Jammeh elnök, aki egyetlen lövés nélkül, észérvekkel győzte meg Jawara elnököt, hogy távozzon. A sors iróniája, hogy a történelem megismételte önmagát. Ő is elődjéhez hasonlóan távozott. A demokratikus választások meghozták a gazdasági fellendülést, az EU, az AU és az UN több mint 1,5 milliárd eurót bocsájtott rendelkezésre a fenntartható fejlődés, illetve a gazdasági és belbiztonsági fejlesztés biztosítására.

Gambia az ECOWAS, a Nyugat-afrikai Gazdasági Közösség tagja, ami azt jelenti, hogy egy 400 milliós piac áll rendelkezésére annak, aki Gambiában jelen van. Így lett egy kicsi országból egy remek afrikai bázis.

A mezőgazdaság, a könnyűipar, illetve a turizmus a preferált területek, amelyek egyelőre nyitottak a külföldi tőkére. Miért egyelőre?

Gambia felkapott ország lett a politikai stabilitás és a nemzetközi támogatottság eredményeként, ezért most érdemes megismerni ezt a nyugat-afrikai gyöngyszemet.

Gazdaság és fejlesztés – Az ország szűkös természeti erőforrásai és földrajzi adottságai miatt sem a feldolgozóipar, sem a mezőgazdasági szektor nem támaszkodhat hazai alapanyagokra. A kisvállalkozói kézművesipar mellett a halászat és a földimogyoró-termesztés számít vezető ágazatnak, de a turizmus fejlesztésére szánt összegek is lassan meghozzák a várt eredményt. A 2017-es kormányváltás után a gazdaság fejlesztése felgyorsult, az új kormány gazdaságélénkítő politikája sikeresnek látszik. A magyar cégeket, befektetőket, partnereket is elsősorban a mezőgazdaságban, illetve a turisztikai fejlesztésekben és a (turizmushoz is kapcsolódó) oktatásban, képzésben látnák szívesen.

Természet – A sűrűn lakott, kellemes éghajlatú tengerparti sávon túl az ország száraz, forró trópusi belső vidékei már jóval ritkábban lakottak.

Turizmus – praktikus tanácsok – „Afrika mosolygós partja" néven vált ismertté a gambiai tengerpart. Az ország Nyugat-Afrika egyik turisztikai központja, a kevés hely egyike, amelyik a térségben jelentős nyaraló, üdülő turistát fogad. A politikai stabilitás mellett ez leginkább a különösen kellemes éghajlatnak (egész évben kellemes 25 °C körüli hőmérséklet, kevés eső), az angol nyelv általános ismeretének és a viszonylagosan jó infrastruktúrának köszönhető. A tengerparti pihenésen túl a turisták élvezhetik a nyüzsgő éjszakai életet, ellátogathatnak történelmi emlékekhez (Kunta Kinteh-sziget), és a tengerparti mangrovemocsarakba (Abuko Nemzeti Park). Nyugat-Európából számos olcsó charterjárat repül Banjulba, és az utazáshoz már vízumra sincs szükség.

Gambiai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányő: Adama Barrow (2017-től)
Függetlenség: 1965. február 18. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 10 380 km²
Népesség: 2 051 000 fő
Etnikai összetétel: mandinka 39,5%, fulbe 18,8%, wolof 14,6%, diola 10,6%, serahuli 8,9%, serer 2,8%, aku 1,8%, manjago 0,8%, bambara 0,7%, egyéb 1,5%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: angol
• egyéb beszélt nyelvek: mandinka, volof, fula
Vallás: muzulmán 90%, keresztény 8%, különféle törzsi vallású 2%
Főváros: Banjul
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 3,602 milliárd USD
• egy főre jutó: 1700 USD
Pénznem: gambiai dalasi (GMD)
1 GMD = 5,6 HUF

Ghána

Szerző:
SZABÓ Kata

Egy kisfiú kötött macit tart a kezében. A nappal szemben készített fotó még jót is tesz az összképnek, a maci művészien elhomályosodik, és a kamera így Christopherre fókuszál, aki a fővárostól, Accrától pár órára lévő kpandói árvaház kis növendéke. Afrika nyugati partjára, Ghánába utazott néhány évvel ezelőtt a nővérem, ott találkozott a csillogó szemű fiúval, akinek több elszánt társával együtt önkéntesként segített. Nagymamánk azóta is büszkén nézegeti az előbbi képet, hiszen Magyarországtól Ghánáig nem kis utat tett meg a keze munkája, a kötött maci. Ebben az afrikai országban is kifejezetten sok a gyerek és a fiatal, a lakosság kb. 57%-a 25 év alatti.

A szoninke nyelven harcos királyt jelentő ország egyébként az egyik legstabilabb Nyugat-Afrikában. 1957-ben vált függetlenné a britektől, ezzel az első szubszaharai ország lett, amely kivívta függetlenségét gyarmattartójától. Ghána gazdasági felemelkedését az aranynak, a kakaónak és újabban az olajnak köszönheti. Tipikus ghánai ételek a banku és a fufu (kasszavából, illetve kukoricalisztből gyúrt és főzött étel, ami ránézésre olyan, mintha nyers kelt tészta lenne). Ezt általában földimogyoró-levessel eszik.

Szürreális, az európai felfogástól teljesen különböző esemény Ghánában a „funeral weekend", vagyis az a hétvége, amikor temetni lehet. Be kellett vezetni ugyanis, hogy minden hónap első hétvégéjén lehet csak temetéseket rendezni, mert akkora forgalmi bonyodalmakat okozott a gyászoló-ünneplő tömeg az utakon, hogy sokszor megbénította a forgalmat. Az ilyen hétvégéken az egész város átváltozik egy zajos bulivá. Zenével, dobolással, tánccal búcsúztatják a holtakat a helyiek. Náluk a temetés az élet ünnepléséről szól, úgy emlékeznek, hogy közben örülnek annak, hogy az illető velük lehetett, és hogy az élet azért folytatódik.

Gazdaság és fejlesztés – Az ország bőséges természeti erőforrásaira (arany, gyémánt, kőolaj) építve Ghána Afrika egyik vezető és gyorsan fejlődő államává vált. A GDP közel 40%-át, illetve a foglalkoztatottak majd 2/3-át a mezőgazdaság adja, de az ipar több területén is jelentős állami és külföldi beruházások zajlanak. Egyre jelentősebb az ország könnyűipara, és hála a térségnél jobb infrastruktúrájának, könnyen válhat Nyugat-Afrika szolgáltató és pénzügyi központjává. Az országra jellemző viszonylagos stabilitás és átláthatóság, valamint a kiaknázható források vonzóvá teszik a korábbi Aranypartot a nemzetközi befektetők számára. Ghána a déli nyitás politikájának egyik sikerországa, a kétoldalú kereskedelem többszörösére nőtt, amióta Accrában újranyitották a magyar nagykövetséget, és jelentős élénkülés mutatkozik a magyar befektetések terén is. Több magyar cég kezdett aktív munkába az országban, és több helyen épül magyar részvétellel termelőüzem.

Természet – Az ország déli, nedvesebb területei igen sűrűn lakottak, északra, ahogy csökken a csapadék mennyisége, csökken a népsűrűség is. Ott találhatók az ország nemzeti parkjai. Az éghajlat trópusi, folyamatosan forró, az esős évszak rövid.

Turizmus – praktikus tanácsok – Ghána önmagában is egyre több – elsősorban kulturális – turistát vonz. Accra közlekedési központi szerepe és jobb infrastruktúrája Ghánát a nyugat-afrikai körutak ideális kiindulópontjává is teszi. A legfőbb látnivalók:
– Accra és környéke: Kakum Nemzeti Park (séta az őserdő felett), Cape Coast és Elmina erődje, Nzulezu cölöpökre épült falva.
– Kumasi és környéke: az Ashanti Királyság emlékei, a királyok palotája és szentélyei, Kumasi piaca.
– Az ország középső és északi része: Larabanga misztikus mecsetje, a Mole Nemzeti Park, Navrongo katolikus katedrálisa.

Ghánai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Nana Addo Dankwa Akufo-Addo (2017-től)
Függetlenség: 1957. március 6. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 238 540 km²
Népesség: 27 499 000 fő
Etnikai összetétel: akan 45,3%, mole-dagbon 15,2%, ewe 11,7%, ga-dangme 7,3%, guan 4%, gurma 3,6%, grusi 2,6%, mande-busanga 1%, egyéb afrikai népcsoportok 1,4%, egyéb 7,8%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: angol
• egyéb beszélt nyelvek: twi, moszi-dagomba, ewe, ga
Vallás: keresztény 68,8%, muzulmán 15,9%, törzsi vallású 8,5%, egyéb 0,7%, ateista 6,1%
Főváros: Accra
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 133,7 milliárd USD
• egy főre jutó: 4700 USD
Pénznem: ghánai cedi (GHS)
1 GHS = 77 HUF

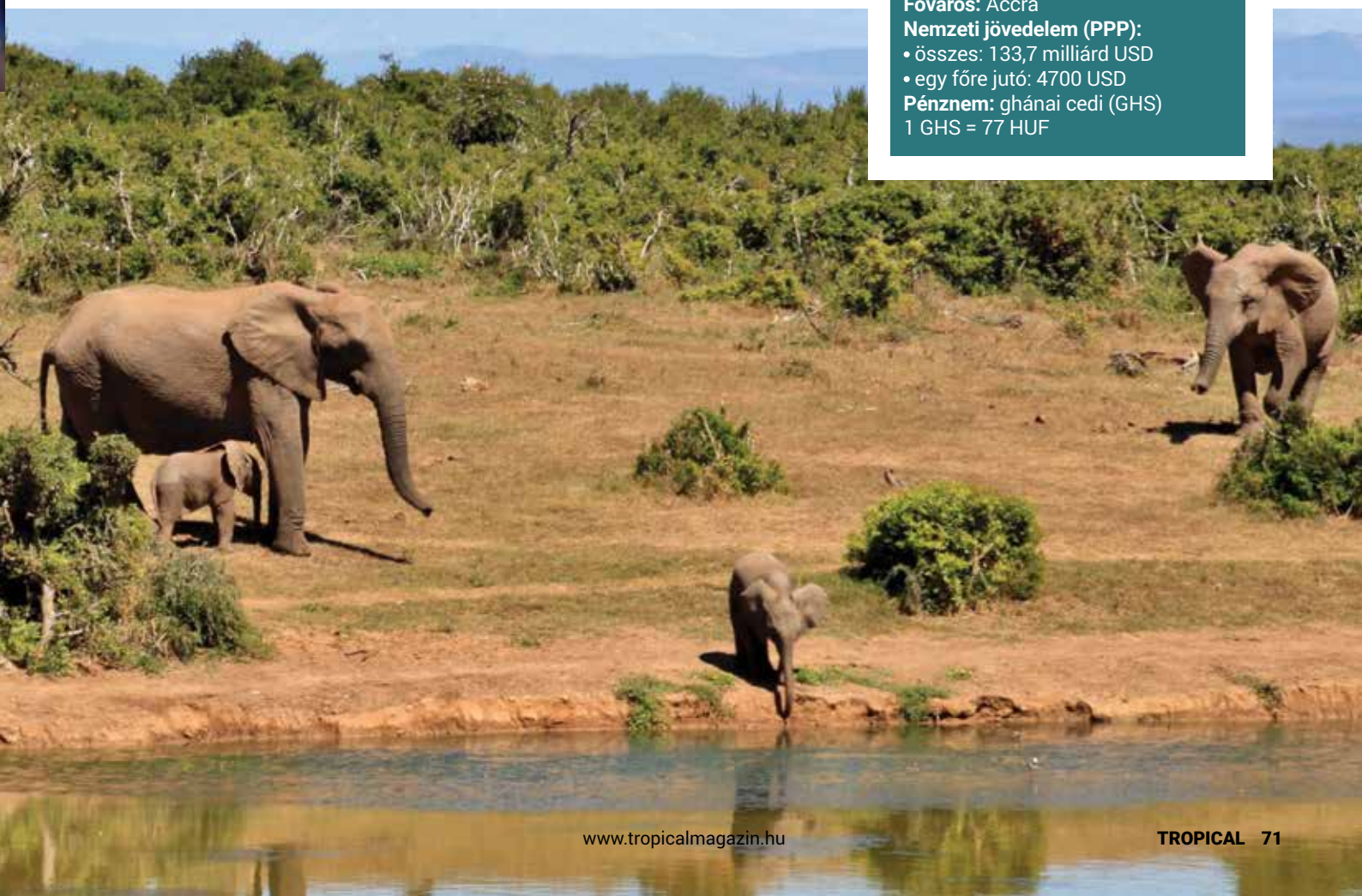

Guinea

Szerző:
Prof. Dr.
STEIER
József

A Guineai Köztársaság igazi trópusi ország – a volt francia gyarmat –, Nyugat-Afrika egyik legnagyobb gazdasági potenciállal rendelkező országa. A világ harmadik legnagyobb bauxitkincse, valamint mágnesvasérc, gyémánt és arany található itt. Itt ered Afrika néhány nagy folyója, többek között a Niger és a Szenegál. Méltán hívják az országot „Chateau d'eau d'Afrique"-nak, azaz Afrika víztornyának, miközben a klímaváltozás, a dzsungel irtása és a felégetéses földművelés miatt szenvedő környezet egyre pusztul. Ugyanakkor a lakosság lélekszáma egyre növekszik, és a vidéki élet nehézségei miatt túlnépesednek a városok. Így van ez Conakryval, a fővárossal is, amely egykor a francia gyarmatbirodalom ékköve volt, de mára túlzsúfolt és áramhiánnyal küszködő milliós metropolis.

Az ország a Sekou Touré elnök halálát követő folyamatos katonai puccsokból és a 2012–14-es ebolajárvány okozta gazdasági sokkból nem tud kikeveredni. Ipara romokban hever, és – bár a két éve újraválasztott Alpha Condé köztársasági elnök komoly nemzetközi presztízzsel bír az Afrikai Unióban – a belső politikai bizonytalanság miatt a nemzetközi tőke kerüli Guineát.

Nekünk, magyaroknak pedig jó a renoménk az országban, hiszen éppen hat évtizede, hogy magyar szakértők népes csoportja segítette az elsők között függetlenné vált afrikai országot a saját lábára állni. Magyar professzorok oktattak, szerelték a telefonrendszert, és edzették a guineai nemzeti válogatottat, a „Sily"-ket. Ennek tudható be, hogy az országban több helyen ma is értékesebb a „Zakarias" vagy a „Budai" név a kapcsolatépítésben, mint a helyi valuta. A Loos-szigeteken a bauxitbányászatban kis kolóniában dolgozó magyarok pedig komoly presztízst vívtak ki nemcsak a bányaüzemeltetéssel, de a világ legnagyobb bauxitbányája (Boké-Sangaredi) szakembereinek a kiképzésével is. Turizmusban, kultúrában az ország fantasztikus kincsekkel rendelkezik, azonban ezek hazai hasznosítása évtizedek óta késik. Bár a fővárosból alig 30 percnyi hajóúttal (inkább nevezzük lélekvesztőn tett kirándulásnak) elérhetjük a csodálatos, a dzsungel által a bányászattól visszahódított Loos-szigetek strandjait, a kalózszigetet, a Roumot, vagy megnézhetjük Nyugat-Afrika egyik nagy rabszolgabörtönének romjait Tamara szigetén. Azonban kevés a szálláshely, hogy ezeken a romantikus helyeken megszálljunk. A belső utak nem ajánlottak a minőségük, valamint a gyorsan változó közbiztonsági helyzet miatt. Guinea a kihívások országa, és az elkövetkező húsz évben sok meglepetéssel szolgálhat, ha a külföldön végzett guineai fiatalok hazaviszik a tudásukat.

Gazdaság és fejlesztés – Az ország hatalmas természeti erőforrásokkal rendelkezik. Földjében rejtőzik a világ legnagyobb bauxitkészlete (mintegy 28 milliárd tonna), de jelentősek a készletei aranyból, gyémántból és vasércből is. Mindezek mellett jelentős mennyiségű vízi vagy napenergia is rendelkezésre állna. Bár az ország exportjának legjelentősebb részét ma is a bauxit teszi ki, és a bányászat egyre több külföldi tőkét vonz, az ország messze a lehetőségei alatt teljesít, a lakosság nagy része igen szegény.

Természet – Éghajlata általában száraz és forró, júniustól novemberig tart a csapadékosabb időszak. Az ország belső területei Nyugat-Afrika talán legérintetlenebb esőerdőit foglalják magukba. A legszebb tájnak a vízesésekkel tarkított Fouta Djallon fennsíkot tartják.

Turizmus – praktikus tanácsok – Guinea – bár Conakry éjszakai életéről és a Fouta Djallon fennsík szépségéről sokat mesélnek, akik eljutottak oda – alapvetően nincs felkészülve a turizmusra. Az infrastruktúra a fővároson kívül rossz, az eljutás bárhova is borzasztó sok időt és energiát vesz igénybe. Az ország turisztikai megítélésén rontott az ebola megjelenése is, bár a járványt sikerült viszonylag gyorsan legyőzni.

Guineai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Alpha Condé (2010-től)
Miniszterelnök: Mohamed Said Fofana (2010-től)
Függetlenség: 1958. október 2. (Franciaországtól)
Terület: 245 857 km²
Népesség: 12 413 000 fő
Etnikai összetétel: fulbe 40%, malinka 30%, susu 20%, egyéb (kpélé, kissi, toma, baga) 10%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: fula, arab
Főváros: Conakry
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 26,47 milliárd USD
• egy főre jutó: 2000 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Kamerun

A 23,5 milló lakosú Kamerun Nyugat- és Közép-Afrika találkozásánál helyezkedik el, a köznyelvben az afrikai térség összekötő zsanérjaként nevezik. Az ország nemzeti zászlójával kifejezi mindazt, ami jellemzi ezt a csodás természeti adottságokkal rendelkező területet. A lobogóban található zöld az erdők és dzsungelek jelképe, melyek a keleti sarokban találhatók, a sárga a sivatagot jelzi, amely északon jellemző, a piros azt az egységet szimbolizálja, amit az ország 1960-ban kiharcolt magának a hosszas német, francia és brit uralmat követően, a csillag pedig az egység védelmezőjének a szimbóluma.

Kamerunt sokan Afrika lekicsinyített másaként jellemzik, hiszen határain belül minden klíma megtalálható: a már említett sivatag és trópusi éghajlat mellett találhatunk tengerpartot, illetve hegyeket is. Ezeken kívül a mai napig aktív vulkánok is fellelhetők a területen, valamint egy olyan természeti jelenség, amely nemcsak félelmetes, de páratlan is.

A vulkáni tevékenységeknek következtében Kamerun tavai az esetleges földrengések hatására nagy mennyiségű széndioxidot termelnek, melyek halálos veszélyt jelentenek a környezetükben lévő élőlényekre. Így történt, hogy 1986 augusztusában a Nyos-tó nagyjából kétszázezer tonna széndioxidot termelt egyszerre, melynek következtében a 23 kilométeres körzetben rengeteg állat és több város lakói is életüket vesztették.

Kamerun azonban sokkal többet nyújt annál, hogy emiatt ne látogassuk meg a térséget. Fővárosa Yaoundé, ám a tengerhez közelebb fekvő Douala nagyobb és fejlettebb. Párizsból, Brüsszelből és Isztambulból közvetlen járattal is eljuthatunk ebbe a tengerparti városba.

A kulturális programokon kívül Kamerun rengeteg élményt nyújt a természet szerelmeseinek, és olyan állat- és növényfajoknak ad otthont, melyek a kihalás szélén állnak.

Szerző:
SZERBIN
Judit

Gazdaság és fejlesztés – Az ország jelentős természeti erőforrásokkal rendelkezik, tengerparti részén, illetve a hozzá tartozó tengerfenék alatt olajat találtak, amelynek kitermelése folyamatban van. A sok csapadék ideálissá teszi a mezőgazdasági termelésre. Az ország további előnye a befektetők számára a belpolitikai stabilitás, ami kiemeli a térség országai közül, bár az utóbbi időben ismét felerősödtek a feszültségek az ország frankofón többsége és anglofón kisebbsége között. A fejlesztésben elsősorban a mezőgazdaságban, az erdőgazdálkodásban, a városi infrastruktúra fejlesztésében számítanak a magyar szakemberek, cégek együttműködésére is.

Természet – Éghajlata igen változékony, a tengerparton mérsékelt, a hegyvidéken a kontinensátlaghoz képest hűvös, máshol forró, száraz trópusi. Trópusi esőerdőiben számos ritka faj él.

Turizmus – praktikus tanácsok – Az ország tengerpartja igen látványos, de a turisztikai infrastruktúra nem épült ki. Egyelőre általában kevés látogató lép Kamerunba. Aki mégis, azt elsősorban a Kongóval és a Közép-afrikai Köztársasággal közös határon fekvő nemzeti parkok vonzzák, ahol a hatalmas érintetlen dzsungelekben még láthatnak főemlősöket, illetve meglátogathatják az ott élő pigmeus falvakat. Az ország vízumköteles, amelyet a bécsi konzulátuson lehet megszerezni. Doualába, a gazdasági és Yaoundébe, a politikai központba egyaránt több légitársaság repül.

Kameruni Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Paul Biya (1982-től)
Miniszterelnök: Philemon Yang (2009-től)
Függetlenség: 1960. január 1. (a Franciaország vezette ENSZ-igazgatás alól)
Terület: 475 440 km²
Népesség: 24 994 000 fő
Etnikai összetétel: kameruni magasföldiek 31%, egyenlítői bantu 19%, kirdi 11%, fulani 10%, északnyugati bantu 8%, egyéb afrikai 20%, Afrikán kívüliek 1%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia, angol
• egyéb beszélt nyelvek: szángó, további 24 törzsi nyelv
Főváros: Yaoundé (gazdasági központ: Douala)
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 88,86 milliárd USD
• egy főre jutó: 3700 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

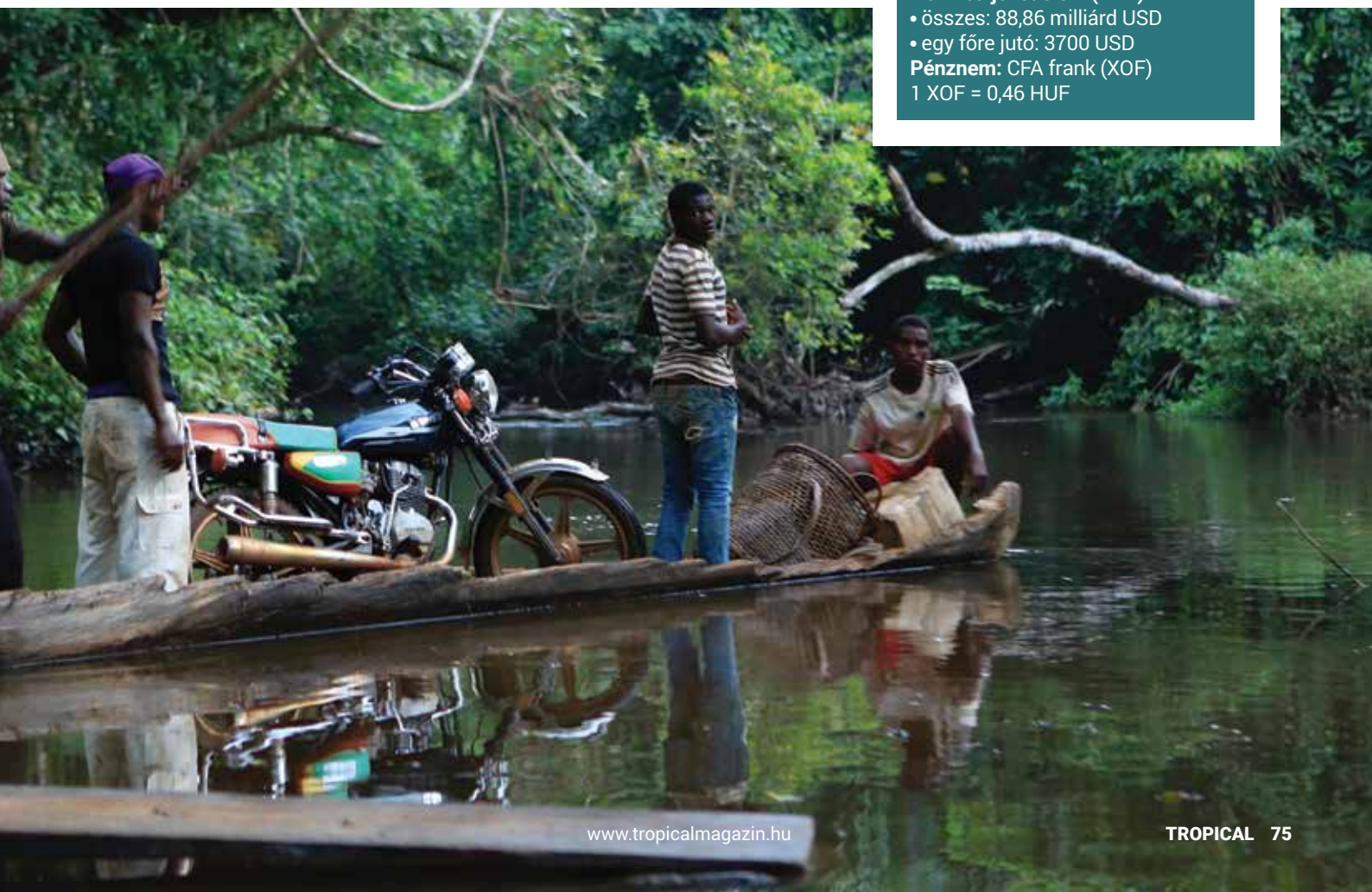

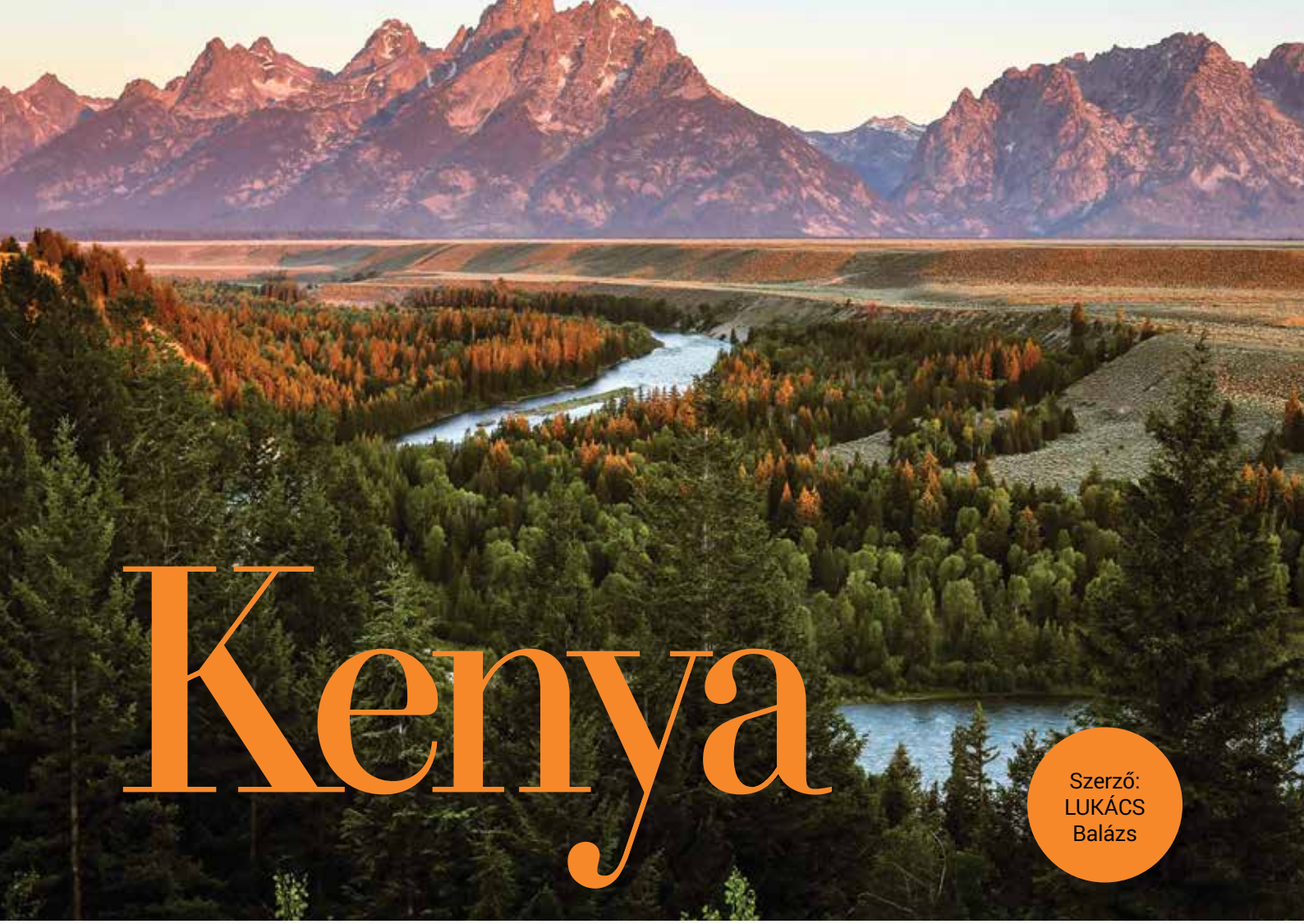

Kenya

Szerző:
LUKÁCS
Balázs

Egy Theresa Mayről készült táncos videó járta be nemrég a világhálót. Kenyából jelentkezett ugyanis a brit miniszterelnök, akinek sutára sikerült tánclépésein az egész világ derült.
A ritkaságszámba menő államfői koreográfia viszont ráirányította a figyelmet a gyönyörű kelet-afrikai országra, amelyről viszonylag keveset hallunk. Ezt igyekszik a cikk röviden pótolni.
Kenya – egész pontosan a Turkana-medence – az emberiség bölcsője. Ezt állítja legalábbis a tudósok egy része, akik az itt fellelt csontok alapján jutottak arra a következtetésre, hogy a modern ember erről a területről indult. Így előfordulhat, hogy ha mi még nem is, de felmenőink valószínűleg már jártak ezen a vidéken. A tudományos viták továbbra is zajlanak, ezért teljes bizonyossággal csak a kenyai turisztikai honlapok állítják, hogy Kelet-Afrika, azon belül is Kenya az, ahonnan származunk.

Az ország hivatalos nyelvei az angol és a szuahéli, viszont valójában jóval színesebb a nyelvi repertoár, hiszen 40 etnikai csoport 60 különböző nyelvet beszél. A híres kenyaiak közül két nevet mindenképp érdemes megjegyeznünk. Az egyik dr. Wangari Maathai, az első afrikai hölgy, aki Nobel-békedíjat nyert. A társadalmi aktivista és elszánt kenyai környezetvédő 2004-ben vehette át a rangos elismerést a fenntartható fejlődés, a demokrácia és a béke érdekében tett munkásságáért. A másik pedig idősebb Barack Obama, kenyai közgazdász, akinek fia az első színes bőrű elnökként került az USA élére.
A kenyai társadalomra jellemző, hogy inkább csoportban gondolkodnak, mint egyénekben. A gyerekeket is úgy nevelik, hogy nemcsak a közvetlen családtagok alakíthatják őket, hanem a szélesebb közösség is. Így alakult ki az a szemlélet, hogy akár az idegennel szemben is segítőkészek legyenek, hogy ismertségtől függetlenül törődjenek a másikkal.

Gazdaság és fejlesztés – Kenya Kelet-Afrika legnagyobb és egyik legdinamikusabb gazdasága. Természeti erőforrásain felül a régió átlagához képest képzett munkaereje és relatíve jó infrastruktúrája is hozzájárul ahhoz, hogy Kelet-Afrika pénzügyi, szolgáltatási és ipari központja legyen. Az utóbbi években ambiciózus infrastrukturális projektek indultak meg, köztük a lamui kikötő fejlesztése, a Dél-Szudánnal, Etiópiával és Ugandával megteremtendő szállítási és közlekedési korridorok kiépítése. Emellett természetesen továbbra is meghatározó ágazata az ország gazdaságának a turizmus.

Természet – A Nagy-hasadékvölgy tavai környékén és az ország magas füvű szavannáin hatalmas csordái maradtak meg annak a jellegzetes afrikai állatvilágnak, amely a szafarituristák kedvenc célpontja. Az ország tengerparti vidékeinek kellemes enyhe klímája pedig a tengerparti nyaralóturizmus számára teremt ideális környeztet. Az északi területeken ugyanakkor jelentős veszélyt jelent a szárazság, az elsivatagosodás.

Turizmus – praktikus tanácsok – A turizmus Kenya legjelentősebb bevételi forrása, és több millió embernek ad munkát. Az ország környezetében növekvő feszültségek, illetve a szomáli szélsőségesek beszivárgása veszélyt jelent erre az iparágra. A kormányzat éppen ezért próbál mindent megtenni, hogy visszaszorítsa Kenyából a szélsőségeseket.
A turizmus legfőbb központjai az országban:
– A tengerpart: Mombasa, Malindi, Lamu, ahol az üdülés mellett a hagyományos szuahéli kultúra emlékeivel ismerkedhetnek meg (Lamu óvárosa, Jézus-erőd Mombasában, Gedi).
– A déli szavannák: a klasszikus szafariközpontok: Massai Mara NP, Ambolsai NP, Tsavo NP, ahol az öt nagyvadat láthatják.
– A Nagy-hasadékvölgy: a Nakuru, Naivasha és Turkana tavak, a flamingók és vízilovak otthonai.
Míg Nairobi a rossz közbiztonságáról híres, a tengerparti üdülőövezetben, illetve a nemzeti parkokban általában jó a közbiztonság. A vízumot a repülőtéren felvehetjük. Az országba Budapestről átszállással, a legtöbb európai nagyvárosból, sőt akár Bécsből közvetlen járattal juthatunk el.

Kenyai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Uhuru Kenyatta (2013-tól)
Függetlenség: 1963. december 12. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 581 787 km²
Népesség: 47 615 000 fő
Etnikai összetétel: kikuju 22%, luhja 14%, luo 13%, kalendzsin 12%, kamba 11%, kiszí 6%, meru 6%, egyéb afrikai népek 15%, nem afrikai etnikum (ázsiai, európai, arab) 1%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: szuahéli, angol
• egyéb beszélt nyelvek: kikuyu, kamba, luhja, luo, kalendzsin, turkana
Vallás: protestáns 45%, római katolikus 33%, muzulmán 10%, törzsi vallások 10%, egyéb 2%
Főváros: Nairobi
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 163,1 milliárd USD
• egy főre jutó: 3500 USD
Pénznem: kenyai shilling (KES)
1 KES = 2,54 HUF

Kongói Köztársaság

Szerző:
KEMBE
Sorel-Arthur

Nagyon kicsi voltam, amikor először Kongóban jártam. Szándékos a költői túlzás, hisz egy 16 hónapos gyermek viszonylag ritkán ugrik ki Kongóba. Szüleimmel együtt 1977-től 1980-ig éltünk a Kongói Köztársaságban, régi nevén Brazzaville Kongóban. A főváros Ouenzés (ejtsd: Uenzé) negyedében éltünk, ami akkor még csak a piac mellett terült el, mára ez már maga a piac, annyira benőtte a kereskedők sűrű világa ezt a negyedet. A házak fala szándékosan magasra építve éktelenkedik, hatalmas vaskapukkal a közepén. Az utcán mindenhol por. Aki járt már Afrikában, az egy dolgot megjegyzett örök életére. A homok mindig mindenhova bejut, ahova be lehet jutni. Ha az ember az esős évszakot fogja ki, akkor bizony az izzadós. Nemcsak a napi szintű égszakadásoktól és a magas páratartalomtól, hanem a viszonylag gyér áramellátás miatt is, hisz még a 2008-as utazásom során is voltak sajnos gondok ezzel. No, de térjünk vissza a piachoz egy kicsit, mert igazi gourmandnak kell lennie annak, aki például európaiként egy igazi kongói piacon vásárolt alapanyagokból készít vacsorát. Előfordulhat, hogy egy finom krokodilraguval gazdagszik, vagy füstölt denevért is elfogyaszthat, ha az kívánja meg hirtelenjében. Grandiózus látvány a Kongó folyó, ami gyakorlatilag ketté vágja a két Kongó két fővárosát, Kinshasát és Brazzaville-t. Gyakran jártunk a partjánál az unokatestvéreimmel. Olyan helyen, amit csak a helyi zsiványok ismernek. Innen mentünk mindig vissza a belvárosba, ahol egy kis Európába csöppentünk, leszámítva azt, hogy sokkal több volt a sötétebb bőrtónusú ember, mint az europid. Nagybátyám mindig úgy fogad, ha eljutok Brazzaville-be: „É Soreléééé tu est la?" „Hát itt vagy?" Igen, legbelül mindig ott vagyok, és esténként műanyag széken ülve isszuk a helyi sört az unokatestvéreimmel.

KONGÓI KÖZTÁRSASÁG

Gazdaság és fejlesztés – A Kongói Köztársaság gazdasága elsősorban az agrár- és kézművesszektorra épül, az iparon belül csak az olajfeldolgozás számottevő, a szolgáltatási hálózat kiépületlen, az állam költségvetési gondjai következtében egyetlen ágazatot sem tud kellően támogatni. A „felfedezett" olajipar főként a kínai befektetések nyomán vált innovatívvá, ma az ország tényleges bevételeinek döntő százalékát képezi. A szörnyű következményekkel járó polgárháború hatásait még nem sikerült elfeledtetni sem gazdasági, sem társadalmi, sem pedig politikai szempontból. A kialakulóban lévő külkereskedelem jelenleg egyirányú, döntően Kínához köthető.

Természet – Az ország jelentős része sűrű trópusi esőerdő, ez ad otthont a világ síkvidéki gorilla- és vadcsimpánz-populációja négyötödének.

Turizmus – praktikus tanácsok – Pointe-Noire egyre felkapottabb tengerpartja, Brazzaville éjszakai élete mellett természetesen a legnagyobb vonzerőt az ország őserdői, és a benne máig nagy számban élő főemlősök jelentik a turistáknak. Bár a polgárháború elmúltával a helyzet már normalizálódott, az utazás lehetséges, és biztonságos is, az infrastruktúra igen szegényes, ezért a távolabbi helyek meglátogatása igen idő- és/vagy pénzigényes lehet.

Kongói Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Denis Sassou-Nguesso (1997-től)
Miniszterelnök: Clement Mouamba (2016-tól)
Függetlenség: 1960. augusztus 15. (Franciaországtól)
Terület: 342 000 km²
Népesség: 4 954 000 fő
Etnikai összetétel: kongo 52%, teke 17%, mbosi 12%, mbete 5%, punu 3%, szanga 3%, maka 2%, egyéb 6%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: kikongo, lingala, más törzsi nyelvek
Vallás: keresztény 50%, animista 48%, muzulmán 2%
Főváros: Brazzaville
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 28,88 milliárd USD
• egy főre jutó: 6600 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Kongói Demokratikus Köztársaság

Kongóra igencsak fel kell készülnie az utazónak. Az 1960-ban Belgiumtól függetlenné váló, közel 80 millió lakosú óriásország nem mindennapi utazási kalandokat ígér. Kinshasából, a folyamatosan lüktető fővárosból Alsó-Kongó megye felé indulva, a Lola Ya Bonobo park és a Zongo-vízesés érintésével a Kongó torkolatvidékéhez juthatunk el. Errefelé élnek a jombék, akiket könnyen fel lehet ismerni sajátságos, maniókákkal vagy rőzsével megpakolt hátikosarukról, melyet homlokukra erősítve szállítanak. Megtekinthetjük a kőre épült Matadi várost és Henry Morton Stanley baobabfáját a Kongó folyónál, a történelmi kikötővárosban, mely a transzatlanti rabszolga-kereskedelem emlékhelye is egyben. Magyar László volt az egyik, aki részletes beszámolót írt a Kongó folyó mentén zajló „embertelen embervér kereskedelemről" a 19. század közepén. Kongó szíve felé indulva érdemes a Gungu Fesztiválra időzíteni az utazásunkat, ahová az általam vezetett, kis létszámú utazási csoportok előtt tisztelegve a magyar zászlót is fel szokták húzni a szervezők, és ahol pirospaprikás-fokhagymás gyorspácban magyar módra sütik a kecskehúst. A Bandundu megyében található kisvárosba az 1900–1909 között három kongói kutatóexpedíciót abszolváló Torday Emil nyomában Kikwit érintésével juthatunk el. A Gungu Fesztivál egy varázslatosan látványos néptáncfesztivál és -verseny, ahová Kongó minden szegletéből érkeznek előadóművészek, hogy maszkjaikban és öltözeteikben izgalmas hangszereken mutassák be népi kultúrájukat fesztiváli köntösben. Aki erre indul, készüljön fel az út expedíciós jellegére, és a mély homokos utakra, amelyeket csak négykerék-meghajtású terepjárókkal lehet leküzdeni, és azt is csak a három hónapig tartó száraz évszakban, június és augusztus között.

Szerző:
SZILASI Ildikó

Gazdaság és fejlesztés – A Kongói Demokratikus Köztársaság, főként annak keleti vidékei (Katanga és Kivu) bővelkednek természeti erőforrásokban, ez hatalmas gazdasági bázist jelenthetne az ország fejlesztéséhez. Csak felsorolásként: kobalt, réz niobium, tantál, kőolaj, ipari gyémánt, coltan arany, ezüst, cink, magnézium, urán, szén, bauxit. Ezek közül több a csúcstechnológiai ipar alapvető fontosságú nyersanyaga. Az elhúzódó háborúskodás, a belső konfliktusok és a korrupció azonban komoly akadályt teremt mindennek. A lakosság döntő többsége szörnyű körülmények között tengődik, mind az agrár-, mind a nehézipari ágazatban rendkívül alacsonyak a munkabérek. A különböző politikai és gazdasági csoportok hatalmaskodása következtében még mindig szabályozatlan kitermelés folyik a legjövedelmezőbb ágazatokban (gyémánt-, arany-, ezüst-, contanbányászat). A külföldi tőke csak a közvetlen kitermeléshez köthető szinten produkál fejlesztő beruházásokat.

Természet – Közép-Afrika hatalmas őserdői sok helyen még ma is érintetlennek látszanak. A növekvő emberi jelenlét azonban egyre nagyobb pusztítást is okoz. Bár a Kongói Demokratikus Köztársaságnak számos természeti világörökségе van (Garamba Nemzeti Park, Kahuzi-Biéga Nemzeti Park, Okapi Vadrezervátum, Salonga Nemzeti Park, Virunga Nemzeti Park), az illegális vadászat miatt mind felkerültek a veszélyben levő helyszínek listájára.

Turizmus – praktikus tanácsok – Az ország hatalmas területéhez katasztrofális állapotban levő infrastruktúra társul. A legtöbb helyre csak hajóval vagy a gyakran borzasztó műszaki állapotú bozótrepülőkkel lehet eljutni. Az ország keleti részén továbbra is folyamatos a bizonytalanság. Ugyanakkor vannak olyan régiók – gyakran több ezer kilométerre a veszélyes övezetektől –, ahová már megfelelően felkészült vezetővel, előre szervezett úton érdemes és lehetséges ellátogatni. A bonobók – a legokosabbnak tartott emberszabásúak – élete, Kinshasa vibráló kultúrája vagy a Kuba Királyság tradíciói egyre több látogatót vonzanak. Az utóbbi időben rendszeresen jelentenek kisebb ebolajárványokat az országból, utazás előtt mindenképpen érdemes érdeklődni a helyi közegész-ségügyi helyzetről.

www.tropicalmagazin.hu

Kongói Demokratikus Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Joseph Kabila (2001-től), mandátuma 2016-ban lejárt, a választást azóta nem sikerült megtartani.
Miniszterelnök: Bruno Tshibala (2017-től)
Függetlenség: 1960. június 30. (Belgiumtól)
Terület: 2 345 410 km²
Népesség: 83 301 000 fő
Etnikai összetétel: bantu 80%, szudáni 18%, nilóta 2%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: lingala, kikongó, szuahéli, csiluba, szangó, kingwana
Vallás: római katolikus 50%, protestáns 20%, kimbanguista 10%, muzulmán 10%, egyéb (számos törzsi vallás) 10%
Főváros: Kinshasa
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 68,45 milliárd USD
• egy főre jutó: 800 USD
Pénznem: kongói frank (CDF)
1 CDF = 0,24 HUF

Szerző:
SZERBIN
Éva

Közép-afrikai Köztársaság

A Fekete-Afrikához tartozó, vagyis a Szaharától délre eső Közép-afrikai Köztársaság napjainkban nem a legkedveltebb utazási célpontok egyike, ám természeti adottságai és csodálatos állat- és növényvilága páratlan élményt nyújt azoknak, akik mégis e mellett a szokatlan úti cél mellett döntenek. Az ország visszamaradottságának ellenére a lakosai barátságosak és nyitottak, mindig bizakodással tekintenek a jövőbe. A Közép-afrikai Köztársaság szegénységének ellentmondóan gazdag gyémántban, aranyban és kőolajban, valamint otthont ad néhány kihalástól fenyegetett állat- és növényfajnak.
Fővárosa, Bangui, amelynek építészetén erősen érződik a francia gyarmatosítás hatása, melynek 1960-ban vetettek véget az országtól való függetlenedéssel.
A 2013 óta tartó politikai hátterű felkelések nem adnak sok esélyt a fejlődésre, ám Bangui városában mégis működik az 1961-ben épült egyetem, ahol többek között gazdaságtudományi és jogi kar is található.

Csupán néhány kilométert kell megtennünk a fővárostól, hogy eljussunk az ország következő lélegzetelállító pontjához. A Les Chutes de Boali (Boali-vízesés) 50 méter magasról zuhan a mélybe, és szárazság idején a térséget vízzel látja el.
A természetbúvárok másik ajánlott célpontja, a Dzanga Sangha Nemzeti Park valóságos védett paradicsom minden élőlény számára. A parkban majmok, gorillák, elefántok és olyan gyógynövények találhatók, melyek páratlanok az országban. A turisták számára csoportos szafariprogramokat is szerveznek, melyeken keresztül betekintést nyerhetnek a dzsungel és a Szahara valóságos világába.
A kultúra kedvelői számára a parkban tánc- és zenebemutatót is tartanak a baka népcsoport tagjai.
A Dzanga Sangha csak egyike a Közép-afrikai Köztársaság csodás nemzeti parkjainak, ezért érdemes az utazás előtt útvonalat tervezni ezek meglátogatására.

Gazdaság és fejlesztés – Bár formálisan a 2016-os elnökválasztás véget vetett a keresztény és muszlim milíciák közti polgárháborús időszaknak, az ország jelentős területeire továbbra sem terjed ki a központi kormány fennhatósága, így a gazdaság továbbra is stagnál a fel-fellobbanó feszültségek miatt. Az ország a békés időszakban is Afrika egyik legszegényebb szegletének számított: a lakosság nagy része továbbra is a mezőgazdaságból próbál megélni. A valutabevételek jelentős része gyémántbányászatból és fakitermelésből származik. Az országban nagy problémát jelent a szárazság.

Természet – A trópusi őserdők és szavannák határán fekszik az ország. Északi részén jelentős problémát jelent a szárazság.

Turizmus – praktikus tanácsok – A fegyveres konfliktus miatt az ország meglátogatása jelenleg nem ajánlott. Korábban a legfőbb látványosságot az ország déli részén fekvő Dzsanga-Sangha Nemzeti Park (a világörökség része) jelentette, ahol síkvidéki gorillák és mangábék is élnek. Az erdőkben itt élnek a baka pigmeusok, akiknek paleolit kori életformát tükröző falvait is szívesen látogatták korábban turisták.

Közép-afrikai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Faustine-Archange Touadera (2016-tól)
Miniszterelnök: Simplice Sarandji (2016-tól)
Függetlenség: 1960. augusztus 13. (Franciaországtól)
Terület: 622 984 km²
Népesség: 5 625 000 fő
Etnikai összetétel: baja 33%, banda 27%, mandija 13%, sara 10%, mbum 7%, m'baka 4%, jakoma 4%, egyéb 2%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: sangho (francia és afrikai törzsi nyelvek keveréke)
Vallás: törzsi vallások 35%, protestáns 25%, római katolikus 25%, muzulmán 15%
Főváros: Bangui
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 1,928 milliárd USD
• egy főre jutó: 700 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Lesothói Királyság

Szerző:
MORENTH
Péter

Lesotho sok szempontból különleges ország. Magas hegycsúcsai miatt „Afrika Svájcának” vagy „Afrika égi királyságának” is nevezik. Az éghajlat szubtrópusi és kontinentális jellegű, hasonlóan, mint itthon, csak természetesen fordított évszakokban. Az év 365 napjából majd 300 napon süt a nap, így a tél a városokban enyhébb, de a hegyekben kemény hideg van, és a nyár pedig elég forró.

A királyság, amely független volt a búrok idejében, és az angolok is ragaszkodtak hozzá a szabad Dél-Afrika létrejöttekor, San Marino és Vatikánváros mellett a világ harmadik szuverén enklávéja. Lesotho szinte minden értelemben függ Dél-Afrikától az 1966-ban elnyert függetlensége óta. A világ legmagasabban fekvő országai közé tartozik. Az ország nyugati részét az 1500 és 1800 m közötti tengerszint feletti magasságban lévő síkságok alkotják, és keleten emelkedik a Drakensberg-hegység, amelynek magassága meghaladja a 3400 métert. A hűvösebb klíma lehet az oka, hogy bár Lesotho szegény ország, de sípályával azért rendelkezik. Afrika déli féltekén mindössze két síparadicsom van, a másik a dél-afrikai Tiffindellben, a lesothói határtól nem messze. Az Afriski 3050 méter magasan van a Maluti-hegységben, és 1 km-es sípályája van, a kezdőknek külön lejtővel. A síparadicsom júniustól augusztusig – az ottani tél idején – üzemel.

A sok hónak és esőnek köszönhetően az ország igazi „aranya” a tiszta víz, amit három kisebb víztározóban gyűjtenek. Ennek vízéből először villamos energiát termelnek az országnak, majd a felesleges vizet eladják öntözésre Dél-Afrikának.

Az utolsó érdekesség, hogy az ország kicsi, a lakossága is kevés, nincs kétmillió, de művelt, oktatott és képzett. Az írástudás itt a legmagasabb Afrikában, a nőknél közel 88%-os, a férfiaknál pedig 74% körüli. Az ország önálló állami egyetemi kampusszal rendelkezik Roma nevű városában, mely nemcsak Afrikában elismert, hanem egy-két tanszéke nemzetközi szinten is.

Gazdaság és fejlesztés – Lesotho földrajzi fekvéséből következően jelentősen ráutalt a Dél-afrikai Köztársasággal való megfelelő kereskedelmi együttműködésre. Az ország természeti erőforrásait (gyémánt, különböző ércek, kő) elsősorban a bányászati szektor tudja kihasználni, míg a földrajzi adottságok (hegyvidékek, folyók, jelentős vadvilág) a turizmus fejlesztésének lehetőségét hordozzák magukban. A nehézipari ágazatok főként exportra termelnek, míg a könnyűipar az országba érkező turistákat célozza meg. A mezőgazdaság jelentősége folyamatosan csökken.

Természet – Magashegyi fekvése miatt Lesotho Afrika leghűvösebb országa, a nyarak sem túl forróak, a telek viszont kimondottan kemények tudnak lenni. A hegyekből lezúduló folyók jelentős vízenergiához juttatják az országot.

Turizmus – praktikus tanácsok – A legtöbb turista szervezett túra keretében Dél-Afrikából a Maloti-Drakensberg világörökségi helyszínen keresztül látogat el az országba. A megkapó hegyes tájon kívül a „takarók népének" sajátos kultúrája is érdeklődésre tarthat számot.

Lesothói Királyság

Államforma: alkotmányos monarchia
Államfő: III. Letsie király (1996-tól)
Miniszterelnök: Tomas Motsoahane Thabane (2017-től)
Függetlenség: 1966. október 4. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 30 355 km²
Népesség: 1 958 000 fő
Etnikai összetétel: sotho 99,7%, európaiak, ázsiaiak 0,3%
Nyelv:
hivatalos nyelv: angol, sesotho
Vallás: keresztény 80%, törzsi vallások 20%
Főváros: Maseru
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 6,955 milliárd USD
• egy főre jutó: 3600 USD
Pénznem: lesothói loti (LSL)
1 LSL = 21,6 HUF

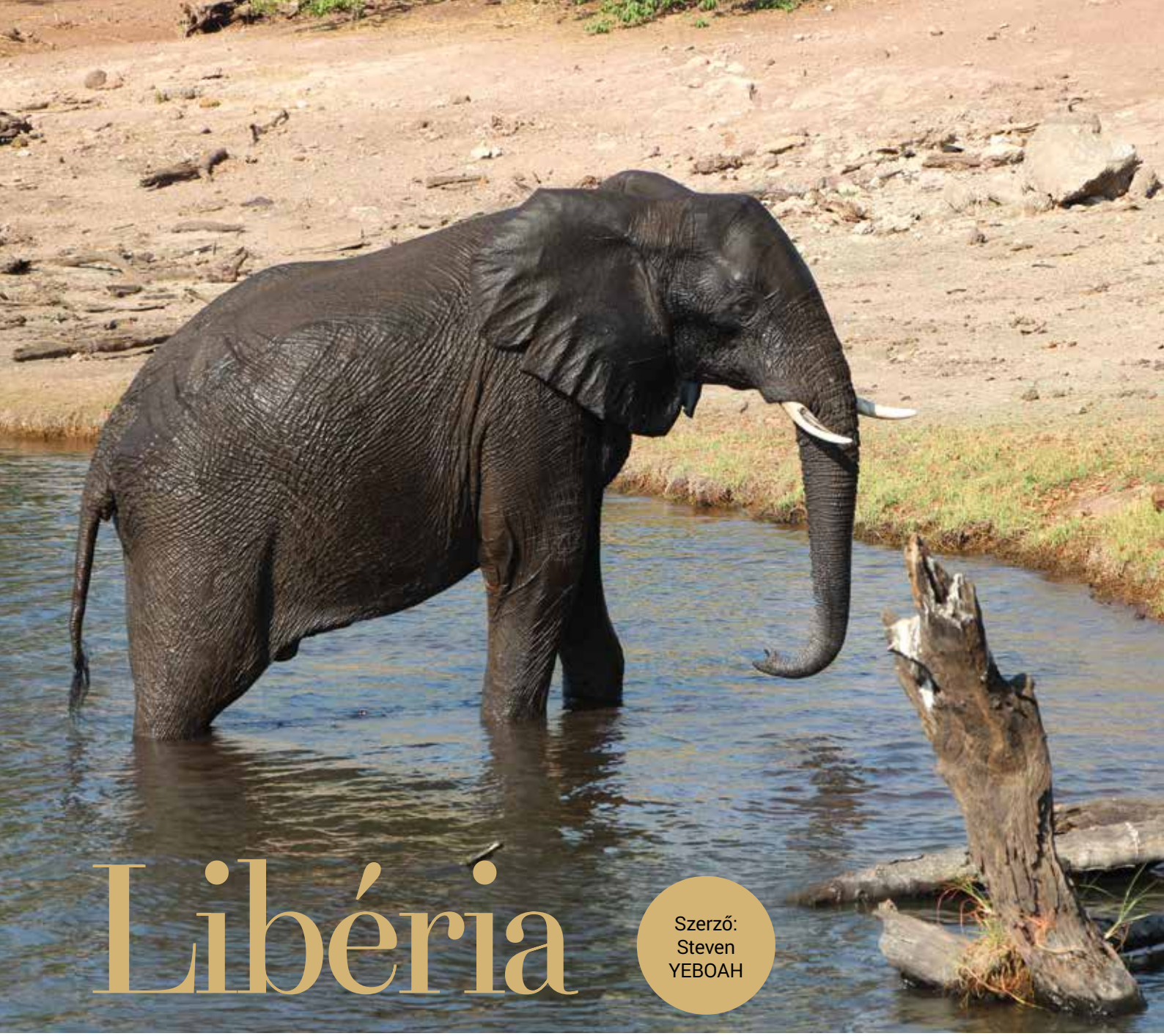

Libéria

Szerző:
Steven
YEBOAH

A mini Amerikának is becézett Libéria Afrika nyugati partjánál 96 000 négyzetkilométernyi területen található. Ha Libériába utazunk, egyszerű dolgunk van, ugyanis hivatalos nyelvük az angol, bár nagymértékben beszélik a libériai kolokwa nyelvet is, amely a törzsek nyelvjárásaiból olvadt össze, és valamennyire hasonlít az angolra is.
Libéria sajnos nem népszerű úti cél, de lakosai rendkívül barátságosak, az ország pedig alapvetően olcsónak mondható. A libériaiak szeretik a feltűnést, nagy rajongói a divatnak, és szívesebben költenek új mobiltelefonra, mint saját otthonuk renoválására.
Az ország fővárosa az Atlanti-óceán partján fekvő Monrovia, a nevét James Monroe amerikai elnökről kapta.
A sok esőzés miatt Libéria nem féltétlenül alkalmas túrázásra, de aki ezt a csodás országot választja úti céljául, az feltétlenül a száraz évszakban, november és április közöttre időzítse látogatását!

Monrovia bármely fejlettebb afrikai településhez hasonló: itt is jellemző a nyüzsgés, a kézműves termékek és -vásárok, ahol helyben termesztett gyümölcsök, zöldségek kaphatók.
Libériát 1822 előtt „Pepper coast”-nak, vagyis „Paprikapart”-nak nevezték, egyik fő kereskedelmi cikke, a helyben termesztett malagueta paprika után. Ez az erős paprika egyébként hetedik a világ legcsípősebb paprikáinak listáján. Innen is ered, hogy a nemzet konyhája alapvetően csípős, erre jó, ha felkészülnek az odautazók.
Turistaként érdemes felkeresnünk a Libéria déli részén fekvő Sasstown szikláit, a Lofa esőerdőt, illetve a Kpatawee-vízesést.
A sport szerelmeseinek kitűnő úti cél Robertspot, ahol ideálisak a feltételek a szörfözéshez.
Sajnos a 2014-es Ebola-vírus kitörése óta az ország nem tudja függetleníteni magát a járványtól, pedig 2016 óta hivatalosan is ebolamentes zóna.

Gazdaság és fejlesztés – Az évtized első felében Libéria egyike volt Afrika, sőt a világ leggyorsabban fejlődő országainak. Ennek oka egy részről az, hogy korábban szinte teljesen elpusztult a gazdaság – volt honnan fejlődnie. A lerombolt infrastruktúra, az elpusztított termőföldek és a rablógazdálkodás szerint folytatott, ma is ENSZ-szankciókkal terhelt gyémántbányászat következtében a kormánynak mindent az alapoktól kell újra felépítenie. A háború nyomán elmenekülő-kivonuló külföldi szakembereket és vállalatokat, tőkeforrásokat máig nem sikerült teljesen pótolni. A politikai stabilitás megteremtődése, a kormányzat gazdaságpolitikai, korrupcióellenes és szervezett rekonstrukciós intézkedései mind-mind serkentőleg hatnak Libéria prosperitására, a nemzetközi segélyek szabályozott elosztása hatékonyan csillapítja a területi különbségeket. A gazdaság fejlődésének használt, hogy az évtized első felében emelkedett azoknak az alapanyagoknak az ára, amelyekben Libéria gazdag. A kivitelt elsősorban a vasérc- és gyémántbányászat, a kaucsuktermelés és a fakitermelés alkotja. Az elmúlt években – a kereslet csökkenése miatt – ez a látványos fejlődés megtorpant, ami az ország politikai életében is megmutatkozott, hiszen 2018-ban az elégedetlenség miatt kormányváltásra került sor.

Természet – Az ország klímája folyamatosan forró, erősen csapadékos. A sűrűn lakott, szinte teljesen beépült tengerparti sávon túl áthatolhatatlan, sűrű trópusi őserdők fekszenek.

Turizmus – praktikus tanácsok – Bár az országnak gyönyörű trópusi tengerpartjai és érintetlen erdőségei vannak, a kormányzat egyelőre nem tett lépéseket a turizmus fejlesztése érdekében. Libériába nehéz eljutni, és az országon belül sem egyszerű a közlekedés. A külföldieknek nyújtott szolgáltatások nagyon drágák, ha egyáltalán hozzáférhetőek. Az országba történő belépés vízumköteles, és csak sárgaláz elleni védőoltásról kiállított igazolás birtokában lehetséges.

Libériai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: George Weah (2018-tól)
Függetlenség: 1847. július 26. (Az országot Amerikából visszatelepült egykori rabszolgák alapították.)
Terület: 96 320 km²
Népesség: 4 694 000 fő
Etnikai összetétel: különböző afrikai törzsekhez tartozók 95% (kpelle, bassa, gio, kru, grebo, mano, krahn, gola, gbandi, loma, kissi, vai, dei, bella, mandingo és mende), amerikai libériaiak (az USA-ból visszatelepült egykori rabszolgák leszármazottai) 2,5%, kongók (a karibi térségből visszatelepült egykori rabszolgák leszármazottai) 2,5%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: angol
• egyéb beszélt nyelvek: afrikai nyelvjárások
Vallás: keresztény 40%, muzulmán 20%, törzsi vallások 40%
Főváros: Monrovia
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 6,01 milliárd USD
• egy főre jutó:1400 USD
Pénznem: libériai dollár (LBD)
1 LBD = 2,6 HUF

Líbia

Szerző:
BRECZ Judit

Öt UNESCO világörökségi helyszínnel rendelkező, csaknem teljesen sivataggal borított észak-afrikai ország a Földközi-tenger partján. Ha a part mentén maradunk, csodálatos, mediterrán jellegű övezet tárul elénk vendégszerető lakosokkal. Líbia fővárosa, az ősi Tripoli fejlett afrikai kikötőváros és kulturális központ, tele modern szállodákkal, de ha a végtelen sivatagra vágyunk, Fezzanban megtalálhatjuk számításunkat.

Tripoli óvárosa, melynek falát még a rómaiak építették, teljesen eltér a modern, nyüzsgő fővárostól – itt érdemes megtekinteni a medinát, a turisták kedvencét, ahol a legautentikusabb helyi portékákat (ékszereket, ruhákat) alkudozás során tudjuk beszerezni a hangulatos bazársorról. Ezenkívül kedvelt célpont az Assai al-Hamra, azaz a Vörös Palota a város északi oldalán, ami egy ottomán időszakot idéző palotakomplexum, többek közt az ország történetét bemutató Jamahiriya Múzeummal.

Benghazi a második legnagyobb város tele római kori romokkal, az al-Jreed bazárral, strandokkal vagy a Garian turistaközponttal.

Ha a sivatagra vagyunk kíváncsiak, Ghadhames, az egykori karavánközpont megfelelő választás lehet, hiszen egy csodás oázis közepén fekszik, és nem hiába kapta a „Sivatag Ékköve" becenevet. A Tripolitól egy órára lévő Leptis Magna a Római Birodalom fennmaradt több ezer éves romjainak egyik legszebb darabja jól megőrzött amfiteátrumával, piacterével és arénáival, amelyekből a mai napig óriási terület fekszik feltáratlanul.

Líbiában a korábbi Kadhafi-rezsim és az azóta is zavaros politikai helyzet miatt régóta bukdácsol a turizmus, pedig mindene megvan hozzá, hogy turistaparadicsommá váljon. Gondoljunk csak az Akakusz-hegységből kiemelkedő sziklaformációkra, a pálmafákkal szegélyezett oázisokra, és a mindenütt felbukkanó, több ezer éves sziklarajzokra, melyek egy letűnt kort idéznek.

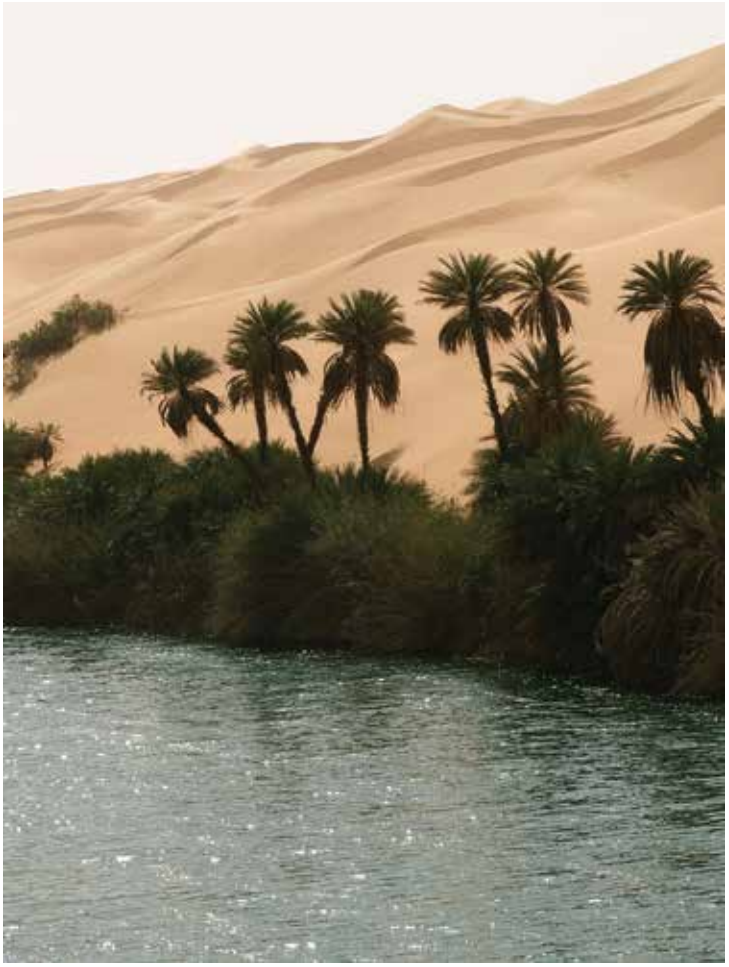

Líbia Állam

Államforma: köztársaság
Államfő: Az államfői jogokat a 2015-ös líbiai politikai megállapodás értelmében az Államtanács gyakorolja egészen addig, míg meg nem tartják az elnökválasztást, amelynek időpontját egyelőre nem tűzték ki.
Miniszterelnök: Fajez asz-Szerrádzs (2015-től). A nemzetközileg elismert tripoli kormány az ország kisebb, nyugati felére terjed ki, az ország keleti felén de facto a Líbiai Nemzeti Hadsereg parancsnoka, Halifa Haftár tábornok gyakorolja a hatalmat.
Függetlenség: 1951. december 24. (ENSZ-igazgatás alól)
Terület: 1 759 540 km²
Népesség: 6 653 000 fő
Etnikai összetétel: arab 90%, berber 5%, egyéb 5%
Nyelv:
hivatalos nyelv: arab
Vallás: szunnita muzulmán 97%, egyéb 3%
Főváros: Tripoli
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 64, 4 milliárd USD
• egy főre jutó: 10 000 USD
Pénznem: líbiai dínár (LYD)
1 LYD = 182 HUF (Jelenleg két sorozat is érvényben van a dínár bankjegyekből, egyet a Líbiai Központi Bank „nyugati”, egyet pedig a „keleti” részlege rendelt meg Nagy-Britanniából, illetve Oroszországból.)

GLOBS
FOREIGN AFFAIRS & TRADE

MEGÉRKEZETT!

A november-december szám már elérhető az Inmedio és Relay üzletekben is országszerte.

www.globsmagazine.com

Gazdaság és fejlesztés – Líbia földje alatt található a világ egyik legnagyobb kőolaj- és földgázkészlete, így gazdasága évtizedek óta a szénhidrogéneken alapul. A forradalom és a polgárháború kitörése után azonban a kitermelés radikálisan csökkent, az olajkikötők többször gazdát cseréltek, és még a legutóbbi időkben is rendszeresek az összecsapások az olajmezők és a kikötők térségében, így a korábbi olajbevételeknek csak töredéke jut el az államkasszába. A forradalom előtt számos ambiciózus állami infrastrukturális projekt indult (autópálya- és csatornaépítések, a városi közlekedés fejlesztése több városban is), de ezek a pénz és a stabilitás hiánya miatt jelenleg állnak. Ha sikerülne elérni a stabilitást, Líbia kiváló gazdasági partnere lehetne akár a magyar vállalkozásoknak is. Líbia mindenből – olajat kivéve – behozatalra szorul, még ivóvízből is, és óriási szüksége lesz a polgárháború utáni újjáépítésben szakemberekre és technológiára is.

Természet – A tengerparti, alig néhány kilométer széles mediterrán sáv kivételével az egész ország forró, száraz sivatag. Az ország legérdekesebb, legkülönlegesebb természeti jelenségei a sivatagi oázisok, tavak.

Turizmus – praktikus tanácsok – Szomszédaival ellentétben Líbia vezetése még a forradalom előtti időkben sem szorgalmazta – sőt erősen korlátozta – a turizmust. Pedig az ország adottságai kiválóak lennének, a hosszú mediterrán tengerpartja mellett számos kiváló, épségben megmaradt ókori emléke (Leptis Magna, Sabratha, Cyrene) és festői oázisa (Ghadamesz) van. Jelenleg azonban az általános bizonytalanság miatt turisztikai céllal senkinek nem javasolt az országba utaznia.

8. HTCC AFRIKA EXPO ÉS VÁSÁR

HTCC
Hungarian Trade & Cultural Center

2019. FEBRUÁR 21-24. HUNGEXPO A PAVILON

AZ UTAZÁS KIÁLLÍTÁS EGYIDEJŰ RENDEZVÉNYE

AFRIKA EGÉSZ ÉVBEN!

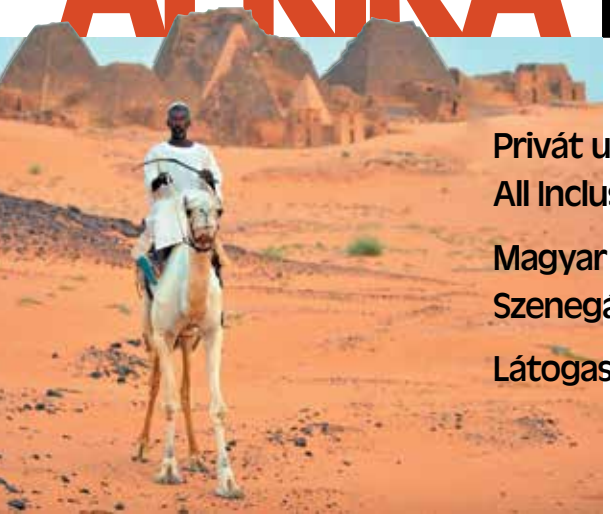

Privát utazások és szafarik Tanzániába zanzibári üdüléssel
All Inclusive ellátással ötcsillagos wellness szállodákban

Magyar szakértők által vezetett kis csoportos körutazások
Szenegálba, Szudánba, Madagaszkárra.

Látogasson el honlapunkra aktuális ajánlatainkért!

utazzafrikaba.hu
Utazz Afrikába Utazási Iroda

www.utazzafrikaba.hu • info@utazzafrikaba.hu

Madagaszkár

Szerző:
SZILASI Ildikó

A világ negyedik legnagyobb szigete, a nyolcadik kontinensként is emlegetett Madagaszkár számtalan utazási lehetőséget rejt. Déli szigettúrára indulhatunk Antananarivótól Ifaty üdülővárosig több nemzeti park érintésével. Mehetünk augusztus tájékán bálnalesre Saint-Marie szigetére, a keleti partokhoz vagy éppen orchideaexpedícióra, természetfotós túrára is. De választhatjuk Nosy Bét, amely Madagaszkár fő szigetétől északra helyezkedik el. A 320 négyzetkilométer területű és kb. 70.000 lelket számláló Nosy Be (jelentése malgas nyelven: nagy sziget), központi városában, Hell Ville-ben könnyen szert tehetünk vaníliára, amelynek kilónyi ára ma már az ezüstével vetekszik, és amit egyenként, kézzel kell beporozni az év egyetlen napján. Nosy Be a vízi programok szerelmeseinek a fellegvára. Katamaránról horgászhatunk, és figyelhetjük a repülőhalakat és a rájákat a kristálytiszta vízben. A Lokobe Nemzeti Parkban pedig gyorstalpalót kaphatunk Madagaszkár érdekességeiről, őshonos állatfajairól: ylang-ylang-termesztés, makik, kaméleonok. Madagaszkár különlegessége, hogy az összes állat- és növényfajának 80-85%-a endemikus, azaz csak és kizárólag itt őshonos. Nosy Tanikelyra is érdemes átmenni, ez egy 10 hektáros, piciny sziget, védett tengeri övezet, a könnyűbúvárok paradicsoma, ahol 11 fajta hüllő, 106 korallfajta és 85 fajta hal él meg. Itt élnek a közönséges cserepesteknősök is, amelyekkel ráadásul együtt lehet úszni! Ha pedig ennyi sem lenne elég a kalandokból, akkor ajánljuk a legjobbat: a Tripadvisor szerint a régióban található Nosy Iranja volt 2015-ben a világ legszebb szigete. Itt a fehér homok tényleg egybeér a kékeszöld, élénk színű vízzel és az égbolttal. Ez tényleg egy harmonikus álom, két piciny sziget találkozása, amelyeket apály idején egy keskeny földnyaláb köt össze. Nem véletlenül települt ide egy kis búvárbázis, ahol elképesztő tenger alatti élményben lehet része a búvároknak. Hat méter széles mantarájákkal és szelíd cetcápákkal úszkálhatnak 17 méter mélyen.

Gazdaság és fejlesztés – Madagaszkár korábbi szocialista beállítottságú gazdaságát a kilencvenes évek elején kezdték a Világbank és az IMF közreműködésével átalakítani. Az ennek hatására elinduló lassú növekedés eredményeként diverzifikálódott az ország gazdasága, a mezőgazdaság mellé felzárkózott a könnyűipar (textil-, élelmiszer-, fa- és vegyipar) is. Az ország jelentős potenciálja ellenére szegény. Jelentős tere lehetne még a fejlesztésnek, humanitárius programoknak.

Természet – Madagaszkár élővilága a földi fajgazdagság mintegy 5%-át teszi ki, és az itteni élővilág 80%-a őshonos. Az endemikus fajok magas arányát a sziget hosszú geológiai elszigeteltsége okozza. Az ősi Gondwana szuperkontinens 135 millió éve vált szét egy Madagaszkár+Antarktisz+India és egy Afrika+Dél-Amerika földrészre. Az előbbi földrész 88 millió éve vált szét Madagaszkár és India partjai közt. A tektonikus mozgások miatt Madagaszkár ma már közelebb van Afrikához, mint Indiához, de élővilága ma is inkább indiai jellegű. Legjellegzetesebb endemikus fajai: a lemúrok vagy félmajmok, a kaméleonok és az óriás baobabfák.

Turizmus – praktikus tanácsok – Madagaszkár gazdaságában egyre nagyobb szerepet játszik az izmosodó turizmus, amelyet részint az ország természeti adottságai, részint gazdag, sehol másutt meg nem található élővilága motivál. A legfőbb turisztikai régiók:
– A főváros, Antananarivo és környéke (Ambohimanga, a merinák szent hegye, a Rova, a királyi palota).
– Nosy Be szigete (klasszikus nyaralóturizmus).
– Az „északi útvonal”: Masaola-félsziget, Ankarana, Atsiranana, különös sziklaalakzatok (ún. tsingyk) és buja őserdők, ahol vadon is találkozhatunk a lemúrokkal.
A „déli útvonal”: Tuléar, Beretny – száraz, félsivatagos terület, sajátos kultúrával, hatalmas baobabokkal és a bozótban élő lemúrokkal.

Madagaszkári Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Hery Martial Rajaonarimampianina Rakotoarimana (2014-től)
Miniszterelnök: Christian Ntsay (2018-tól)
Függetlenség: 1960. június 26. (Franciaországtól)
Terület: 587 041 km²
Népesség: 25 054 000 fő
Etnikai összetétel: maláj indonézek, kotierek (különböző afrikai, ázsiai és arab felmenőkkel bírók), franciák, indiaiak, kreolok, comoreiek
Nyelv:
hivatalos nyelv: malgas, francia, angol
Vallás: törzsi vallások 52%, keresztény 41%, muzulmán 7%
Főváros: Antananarivo
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 11,46 milliárd USD
• egy főre jutó: 1600 USD
Pénznem: madagaszkári ariary (MRO) – 1 MRO = 0,93 HUF

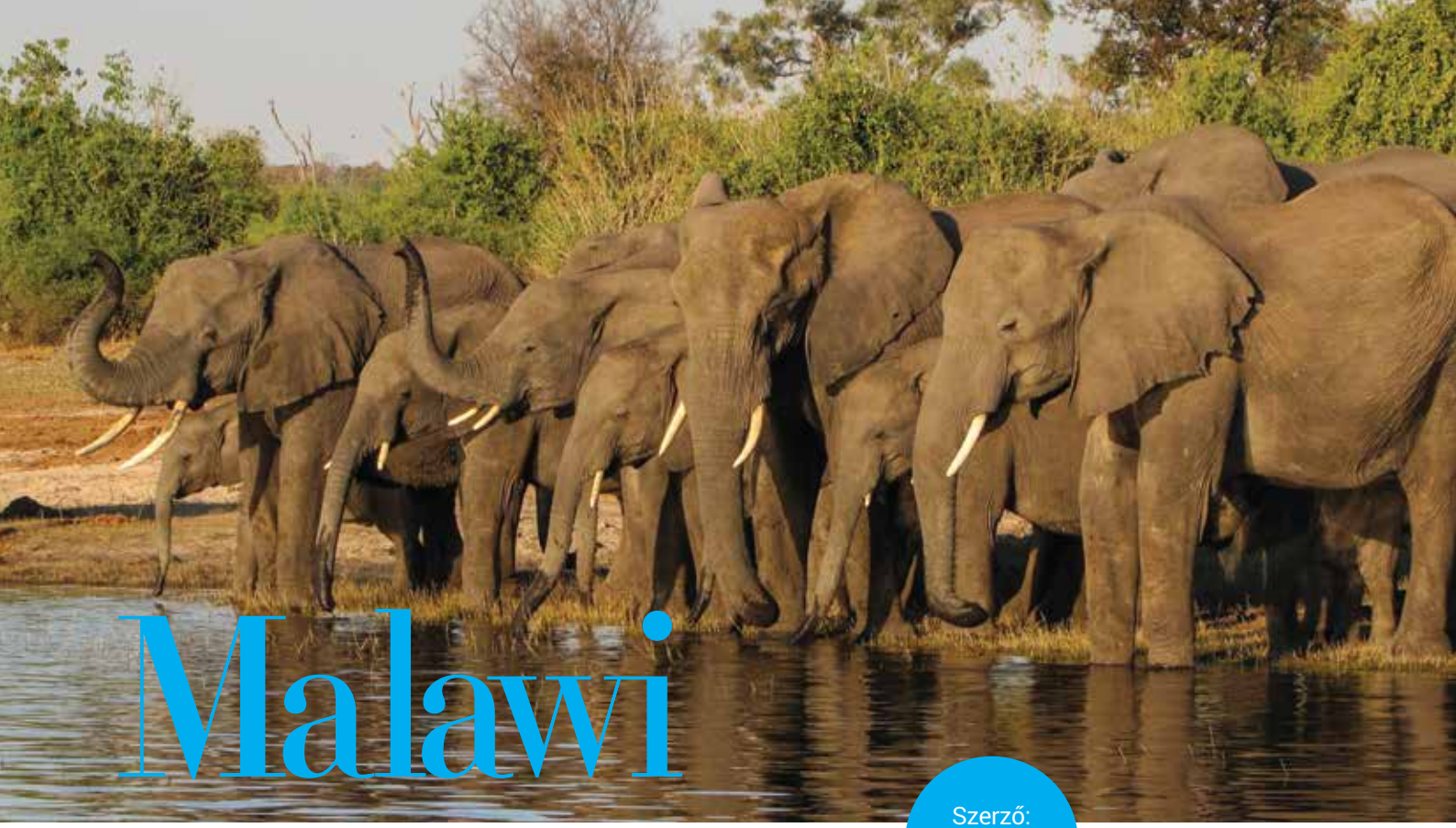

Malawi

Szerző:
Cecilia Khofi
SZEREMLEY

Malawi évtizedek óta megérdemelten viseli az „Afrika meleg szíve” elnevezést, köszönhetően a helyiek kedvességének és nyitottságának.
A természeti adottságok, a tó és a lenyűgöző nemzeti parkok és vadrezervátumok a világ minden tájáról idevonzzák a látogatókat. A Malawi-tó a világ kilencedik legnagyobb és Afrika második legmélyebb tava. Kiváló úti cél az ország azoknak is, akik a híres „nagy ötös” szafarit szeretnék kipróbálni. (Big five: afrikai elefánt, orrszarvú, kafferbivaly, oroszlán, leopárd – a ford.) A helyiek vendégszeretete és segítőkészsége otthonosságot és biztonságérzetet teremt.
Sajnos Malawi a világ legszegényebb országai közé tartozik, a lakosok nagy többsége a szegénységi küszöb alatt él. Az oktatáshoz, egészségügyi szolgáltatásokhoz, elegendő és megfelelő ételhez sokan nem jutnak hozzá, és komoly probléma a túlnépesedés is. Számos szervezet segít az országban segélyekkel, különböző célokra szervezett adománygyűjtésekkel és kampányokkal, pl. a lányok iskoláztatására, iskolaépítésre vagy a nélkülözők alapvető cikkekkel történő ellátására. Jellemző az országra, hogy az itt élők tudják, nem várhatnak csak külső segítségre, egymáshoz is odafordulnak, összefognak, segítik a szükségben élőket.
További komoly társadalmi probléma a gyermekházasság. A hagyomány erősen tartja magát, a lányok majdnem fele 18 éves kora előtt, 12%-a 15 éves kora előtt megy férjhez. Ez veszélyt jelent az egészségükre, a tanulmányaikra, az egész jövőjükre. Érdekes magyar vonatkozás, hogy 2017 malawi szépségkirálynője, aki felkarolta ezeket a lányokat, és eltökélten küzd a korai házasság szokásának felszámolásáért, egy magyar férfi mellett találta meg a boldogságot, és Magyarországon is ment férjhez. Elmondása szerint a legtöbb lány nagyon vágyik rá, hogy tanulhasson, de ezt az anyagi és családi körülményeik nem engedik. Miss Malawiként lehetősége van rá, hogy saját kultúrájukból érkező példaképként szolgáljon ezeknek a lányoknak, reményt adva nekik arra, hogy sikerülhet egy szebb jövőt elérniük.
További reményre ad okot, hogy Malawiban a többség támogatja és segíti a lányok oktatásáért szervezett kampányokat és adománygyűjtéseket, és hisznek a mondásban, amely szerint „egy erős és képzett lány remény egy szebb jövőre.”

Gazdaság és fejlesztés – Malawi a világ legfejletlenebb, gazdaságilag legelmaradottabb országai közé tartozik. A mezőgazdaság túlsúlya minden szempontból (foglalkoztatottak és bevételi források aránya) érezhető. A fejletlen infrastruktúra, a rossz egészségügyi körülmények és az általános instabilitás következtében minimális a bevont külföldi tőke és a szakemberek aránya, valamint kihasználatlanok – főként turisztikai szempontból – a természeti adottságok is. Magyar részvétellel több humanitárius program működik az országban.

Természet – Az országban a szubtrópusi éghajlat uralkodik, és három évszakot különböztethetünk meg. Május és augusztus között hűvös, augusztus és november között forró, november és április között esős az idő. Az állam területének jelentős részét foglalják el a vadrezervátumok és a nemzeti parkok. Ezeken kívül ma már ritkán látni nagyvadat. A rezervátumokon belül azonban Malawi – korlátozottan – lehetővé teszi a vadászatot, amivel jelentős turisztikai bevételre tesz szert.

Turizmus – praktikus tanácsok – Könnyű megközelíthetősége – közel esik Dél-Afrikához –, változatos tájai és állatvilága Malawit a térség egyik kedvelt turisztikai célországává teszi. A legfontosabb attrakció természetesen a Malawi-tó, amely mellett kiváló strandok, szállodák épültek, illetve a tó mentén elhelyezkedő nemzeti parkok és vadrezervátumok: a Nyika Nemzeti Park, a Kasungu Nemzeti Park, itt a legkönnyebb nagyvadakat látni. A Malawi-tó Nemzeti Parkban (világörökségi helyszín) sokféle édesvízi trópusi hal él. A Liwonde Nemzeti Park az elefántjairól híres. Magyar állampolgárok vízummal léphetnek be az országba, ezt azonban a határon fel lehet venni.

Malawi Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Arthur Peter Mutharika (2014-től)
Függetlenség: 1964. július 6. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 118 480 km²
Népesség: 19 196 000 fő
Etnikai összetétel: chewa, nyanja, tumbuka, jao, lomwe, sena, tonga, ngoni, ngonde, ázsiai, európai
Nyelv:
• hivatalos nyelvek: angol, chichewa,
• egyéb beszélt nyelvek: chichewa, chinyanja, chiyao, chitumbuka, chisena, chilomwe, chitonga
Vallás: keresztény 79,9%, muzulmán 12,8%, egyéb 3%, ateista 4,3%
Főváros: Lilongwe
Nemzeti jövedelem:
• összes: 22,37 milliárd USD
• egy főre jutó: 1200 USD
Pénznem: malawi kwacha (MWK)
1 MWK = 0,56

Mali

Szerző:
SZABÓ
Györgyi

A Magyar Afrika Társaság és a Maliban működő, a bamakói fogyatékos gyermekeket támogató alapítvány (AEDMP) együttműködése közel 10 éves. A támogatott gyermekek többsége az Utolsó Reménysugár Központba jár, ahol a gyerekek képességeik és koruk szerinti csoportokban tanulnak írni, olvasni, és különféle fejlesztő foglalkozásokon vesznek részt.

A családok sok esetben nem tudják előteremteni az iskolába járáshoz szükséges minimális költségeket, illetve a fiataloknak nagyon korán munkát kell vállalniuk a tanulás mellett. Ezek ismeretében egyértelmű, hogy egy olyan országban, ahol az írni-olvasni tudók aránya kevesebb mint 40%, az egyetlen kiút a szegénységből az, ha mindent megtesznek azért, hogy a gyerekek iskolába járhassanak, és a jobb élethez szükséges tudásanyagot megszerezzék. Sokat elárul az oktatás színvonaláról az is, hogy bár a hivatalos nyelv a francia, mégis kevesen beszélik elfogadható szinten. Mindemellett nem nehéz tehetséges gyerekekbe botlani, olyanba, aki karateversenyeken remekel, vagy aki vak létére ámulatba ejtően zongorázik. Van, aki vidámnak, van, aki a nyomorúságának terhét magán viselve nagyon szomorúnak tűnik.

A Magyar Afrika Társaság fogyatékos és rászoruló gyermekeket támogató bamakói programjában a családlátogatások során lehetőség nyílik a gyermekeken és otthonaikon keresztül benyomásokat szerezni a világ egyik legszegényebb országáról és annak mindennapi életéről. Az emberek a muszlim szokásoknak megfelelően többnyire nagycsaládokban élnek, az egyes feleségek közös udvarból nyíló, általában egyszobás lakóhelyiségekben laknak gyermekeikkel.

A Maliban élőknek a 2012 óta fennálló polgárháborús helyzet következményeivel is meg kell birkózniuk. Összecsapások már nemcsak az északi, hanem a Bamako környéki területeken is előfordulnak. A háború előtt sok turista érkezett az országba, hiszen Mali több UNESCO-műemlékkel, gazdag kultúrával, rengeteg látnivalóval büszkélkedhet.

Szerencsére a támogatott szervezet vezetője, M. Koné még bizakodónak tűnik, ezért így zárta legutóbbi levelét: „Les politiciens veulent détruire ce beau pays, mais ils ne pourront jamais!" – A politikusok el akarják pusztítani ezt a gyönyörű országot, de soha nem fog nekik sikerülni!

Kívánjuk, hogy a mali emberek álma mielőbb valóra váljon!

Gazdaság és fejlesztés – Mali a világ legszegényebb országai közé tartozik. Területének 65%-át sivatag borítja, súlyos és akut nyersanyaghiánnyal küszködik. A lakosság 80%-a a mezőgazdaságból próbál megélni, egy részük nomád pásztor termelő, többségük pedig a Niger mentén kialakított öntözéses ültetvényeken dolgozik farmerként vagy halászként. Mali erősen függ a gyapot világpiaci árának alakulásától, amely a gazdaság legfőbb kereskedelmi terméke. A fellendülőben lévő arany- és egyéb ércbányászat főként külföldi, elsősorban kínai tőke bevonásával működik. A 2012-ben kitört polgárháború tovább rontotta az ország helyzetét, mert megbontotta a korábbi viszonylagos stabilitást. Magyar részvétellel több humanitárius program működik az országban.

Természet – Éghajlata szubtrópusi, egész évben száraz, forró, sivatagos. Nagy veszélyt jelent az országra az éghajlatváltozással együtt járó elsivatagosodás.

Turizmus – praktikus tanácsok – A szegényes infrastruktúra ellenére a polgárháború előtti időszakban Maliba rendszeresen érkeztek turisták. Elsősorban a történelmi emlékek – Djenné, Mopti, Timbuktu, Gao – meglátogatására. Mivel azonban ezek közül több is a fegyveres konfliktusok által érintett területen fekszik – Timbuktu világörökségi védelem alatt álló részei közül sok el is pusztult a harcokban –, jelenleg a turizmus gyakorlatilag nullára esett vissza. A Külügyminisztérium nem javasolja a magyar állampolgároknak a Maliba történő beutazást.

Mali Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Ibrahim Boubacar Keita (2013-tól)
Miniszterelnök: Soumeylou Boubeye Maiga (2017-től)
Függetlenség: 1960. szeptember 22. (Franciaországtól)
Terület: 1 240 000 km²
Népesség: 17 885 000 fő
Etnikai összetétel: mande 50%, peul 17%, voltai 12%, songhai 6%, tuareg és mór 10%, egyéb 5%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelv: bambara
Vallás: szunnita iszlám
Főváros: Bamako
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 41 milliárd USD
• egy főre jutó: 2200 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Kövess a facebookon,
s oszd meg a barátaiddal
a posztjaimat!
Olvasd a blogomat!

facebook.com/alomutazo
www.alomutazo.hu

L. Kelemen Gábor világjáró újságíró vagyok. Hobbim az utazás, eddig 104 országban jártam, ezek közül sokban többször is. Gyakorlatilag mindenhol megfordultam már a Földön, ahol nincs háború, éhínség, betegségek, extra veszély, mert ezeket a helyeket kerülöm.

Az irodám falán lóg egy nagy világtérkép, azon jelölöm kis zászlókkal, hogy mely országokban voltam már. Annyi tapasztalatot, élményt gyűjtöttem az utazásaim során, hogy ezeket szeretném megosztani másokkal is, ezért hoztam létre a www.alomutazo.hu blogot, s ezért posztolok utazási témákban – ehhez kapcsolódva – a facebookon: facebook.com/alomutazo.

Remélem, hogy tanácsaimmal, s utazási cikkeimmel segíteni tudok azoknak, akik szeretnék bejárni a Föld minden zegzugát, illetve inspirálni tudom az embereket, hogy hova menjenek! Az utazási múltam ad hitelt számomra, s remélem, hogy egyre többen követnek a világhálón, s aki már rám talált, az másoknak is ajánlja facebook.com/alomutazo posztokat és a www.alomutazo.hu blogot az interneten.

Biztosan állíthatom, igaz az a mondás:

„Minél többet látsz, annál többre vágysz!"

Marokkó

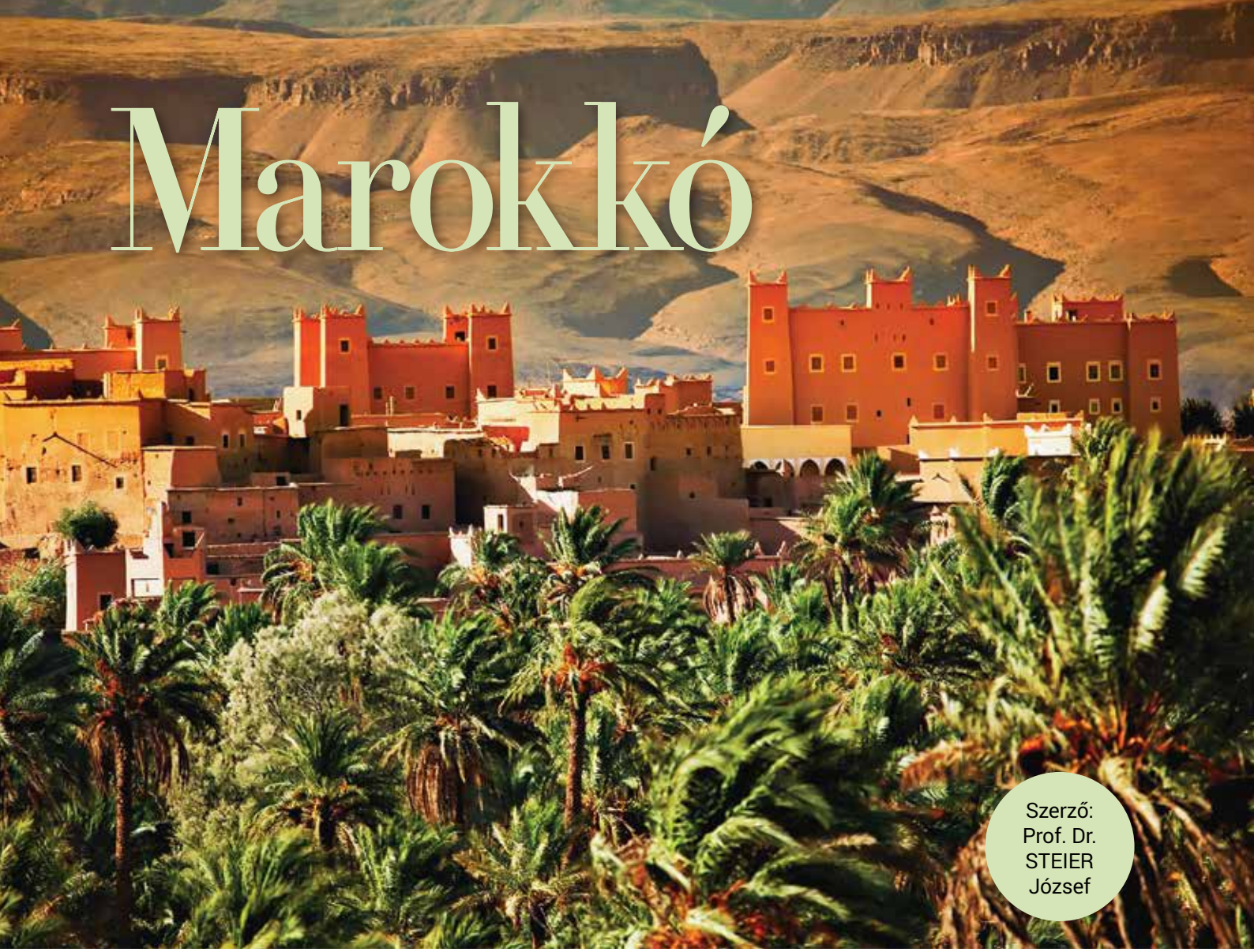

Szerző:
Prof. Dr.
STEIER
József

Afrika kapujaként emlegetik ezt a legnyugatibb arab országot, amely kulturális, gazdasági és geopolitikai sokszínűségével, potenciáljával a XXI. század Afrikájának kétségkívül legnagyobb kihívása, talán megkockáztathatjuk, hogy a fejlődés motorja.

A Marokkói Királyság – mint alkotmányos monarchia – VI. Mohamed király immár negyedszázadot meghaladó uralkodásával 2018-ra az arab és az afrikai országok zászlóvivője lett. Sikeresen kerülte el az arab tavasz okozta rombolást, és belső biztonsága nemzetközi léptékkel mérve is példaértékű. A király nemcsak sikeresen folytatta édesapja – a néhai II. Hassan király – technokrata országépítő munkáját, de azt lokálisan és regionálisan is kibővítette.

Az országban olyan nagy ívű programokat hirdetett, mint a Zöld Marokkó terv (fásítással és intenzív mezőgazdasági kultúrákkal), a megújuló energia részarányának 50% fölé emelése 2030-ra és a csúcstechnológia meghonosítása (Boeing, TGV stb). Sikeres a király nemzetközi diplomáciája is, hiszen az országot – közel 40 év távollét után – visszavették az Afrikai Unióba (AU), és tagja lett a Nyugat-afrikai Országok Gazdasági Közösségének, az ECOWAS-nak, amelyben rögtön komoly pozíciókat is szerzett. Marokkó komoly erőfeszítéseket tesz, hogy a nemzetgazdaság három lábát adó mezőgazdaságot, foszfátkivitelt és turizmust tovább diverzifikálja, és új szektorokat (járműgyártás, energiaipar stb.) építsen ki. Ehhez kedvező befektetési feltételeket és hatalmas mennyiségű jól képzett, fiatal munkaerőt biztosít.

A majd egy évtizedig „Csipkerózsika-álmát alvó" marokkói–magyar kapcsolatok 2010-től indultak fejlődésnek, amikor gazdasági területen a Marokkói–Magyar Üzleti Tanács, az AHU, majd a HTCC képviseletével és irodanyitásával új időszak kezdődött a két ország között.

Hatalmas lökést jelent a heti négy közvetlen légi járat, amely indulása óta (2017 októbere) telt járatokkal üzemel. Elismerés országunknak, kultúránknak, hogy egy marokkói turista utazását átlagosan 3-5 családtag vagy barát utazása követi. Marokkóban pedig dívik az ország terepjárós felfedezése azzal, hogy novembertől márciusig egy Marrakech–Agadir útba a síelést és a tengert is összehozhatjuk. Különösen, hogy a két turistaparadicsomot jó minőségű autópálya köti össze.

A fejlődésre jellemző, hogy november 15-én adták át a kontinens első nagy sebességű vonalát a Tanger–Rabat TGV vasutat. Alig két óra alatt érhetjük el Rabatot a Gibraltár közeli kikötővárosból!

Új arcát mutatja Marokkó, érdemes megismerni.

Gazdaság és fejlesztés – Marokkó gazdaságát sikerült a kilencvenes évek elején stabilizálni. A munkanélküliség visszaszorításával, valamint a kereskedelem élénkítésével párhuzamosan a magánszektor is fejlődésnek indult a mezőgazdasági és az ipari-szolgáltatási szférában egyaránt. A kormány egyúttal széles körű privatizálási kampányba is kezdett, több szektorban (közlekedés, telekommunikáció stb.) nagyarányú piacosítás valósult meg. Az Európai Unió és az Egyesült Államok támogatásával jelentős oktatási-tudományos fejlesztések indultak, melyeknek célja Marokkó integrálása a nemzetközi kutatási-fejlesztési térbe. Mindez és az EU és Marokkó közt kialakult jó kapcsolat a magyar vállalkozók számára is ideális tereppé teszi az észak-afrikai királyságot, jó ugródeszkává akár a további afrikai terjeszkedéshez is.

Természet – Az óceáni partvidéken hűvös, párás óceáni légáramlat a jellemző, amelynek nyáron kellemesen hűtő, télen a nyirkos hidegérzést fokozó hatása van. A Földközi-tenger mentén az éghajlat a spanyol és olasz partokéhoz hasonló. A belső, illetve déli területeken a nyár nagyon meleg és száraz, a tél enyhe, kivéve a Rif- és az Atlasz hegység magasabb területeit, ahol télen hó és fagy van. Az utóbbi területeken kívül általában csak a jobb szállodákban van fűtés télen. A nyár száraz és meleg (sivatagi széljárás esetén a tengerparton is lehet 40 fokos meleg), a tél csapadékos. Nyáron a sivatagos keleti, délkeleti területeken homokvihar veszélye áll fenn.

Turizmus – praktikus tanácsok – Marokkó nemzetközileg kedvelt idegenforgalmi célpont, a magyar turisták szempontjából biztonságos országnak tekinthető. Az idegenforgalmi szektor elsődleges gazdasági jelentősége miatt a marokkói hatóságok kiemelt figyelmet fordítanak a külföldi turisták biztonságára, elhelyezésük, pihenésük és szórakozásuk feltételeire. Az országban a közbiztonság kiemelkedően jó, a közlekedés azonban rejthet magában veszélyeket.

Kiemelt turistacélpontok:
– Agadir, a tengerpart legjobban kiépült üdülőhelye, ahol télen is igen kellemes a klíma.
– A „királyi városok" – Fez, Marrakech, Meknes, Rabat, Mazagan –, a marokkói történelem látványos emlékei a középkorból ránk maradt fallal körülvett óvárosokkal, színpompás palotákkal.
– A sivatag – Ouarzazat, Ait ben Haddou, Zamora –, kalandok a dűnéken.
– Az északi terület nagy és kis városai (Tanger, Teouan, Chafchouen) nagyvilági, fiatalos szórakozást és történelmi hangulatot nyújtanak egyszerre.

Marokkói Királyság

Államforma: alkotmányos monarchia
Államfő: VI. Mohammed király (1999-től)
Miniszterelnök: Saad-Eddine al-Othmani (2017-től)
Függetlenség: 1956. március 2. (Franciaországtól)
Terület: 446 550 km²
Népesség: 33 986 000 fő
Etnikai összetétel: arab-berber 99,1%, zsidó 0,2%, egyéb 0,7%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: arab
• egyéb beszélt nyelvek: francia, berber
Vallás: muzulmán 98,7%, keresztény 1,1%, zsidó 0,2%
Főváros: Rabat
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 298,6 milliárd USD
• egy főre jutó: 8600 USD
Pénznem: marokkói dirham (MAD)
1 MAD = 27,27 HUF

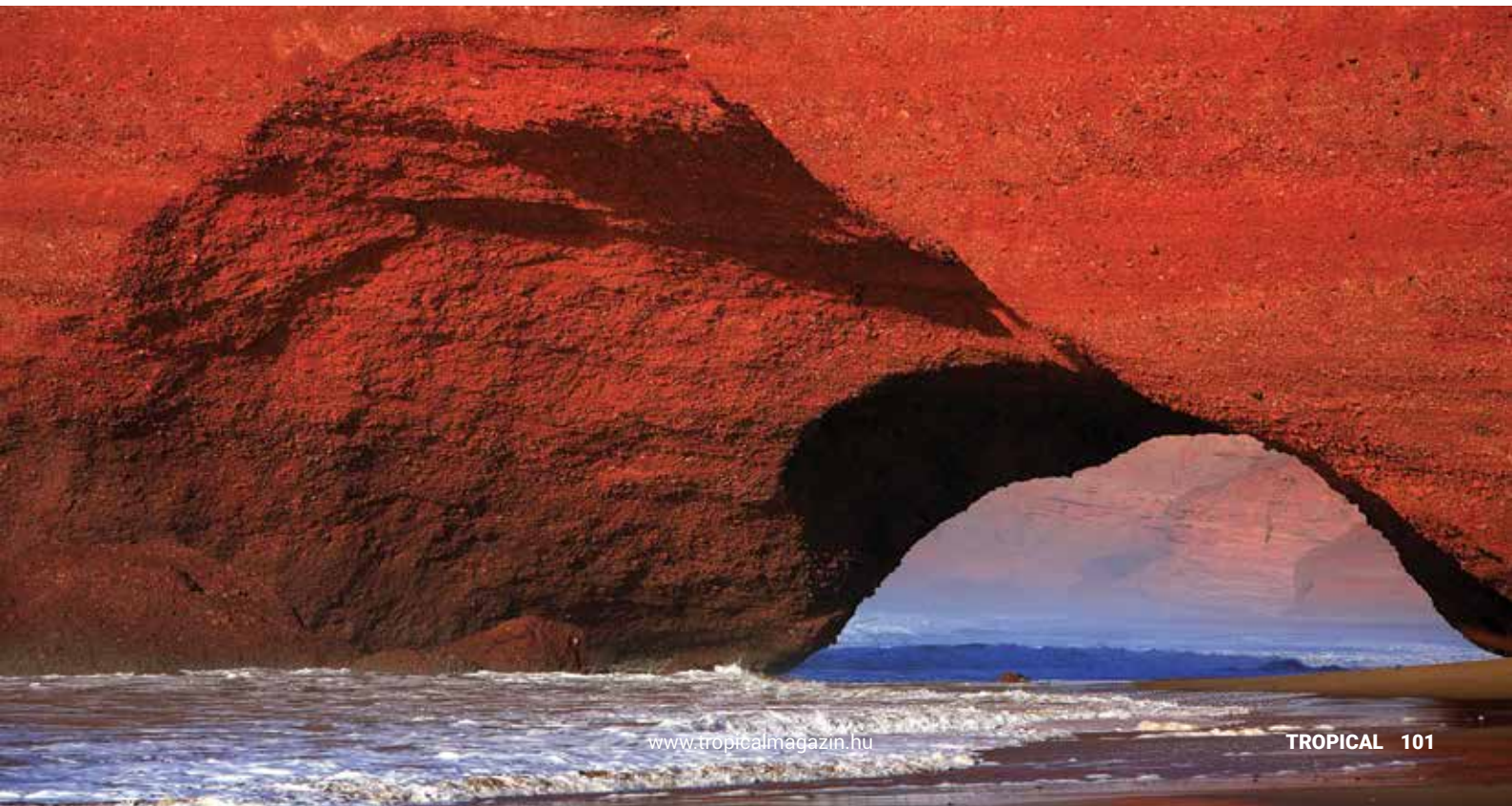

Mauritánia

Szerző:
Pam YOUNG
és SZLIMAN
Ahmed

Mauritánia, ez az afrikai köztársaság a 14. legnagyobb szuverén állam a kontinensen, az ősi berber királyságra vezetheti vissza eredetét.
Területének mintegy 80%-a a Szaharában fekszik, a Maghreb-államokat és Fekete-Afrikát – mint egy kereskedelmi és kulturális híd – köti össze.
Saint-Exupéry világhírű író „A kis herceg" című remekművét a nyugat-szaharai és mauritániai élményei, víziói ihlették.
Mauritánia kulturális szokásai merőben eltérnek mind az arab világtól, mind pedig az iszlámtól. A társadalomban kiemelt szerepe van a nőknek:
– A válást megünnepelik, egyáltalán nem szégyen.
– Egy nő önállóan, egyedül is fogadhat akár férfi vendégeket is, ez az araboknál nem szokásos.
– A nőknek különleges szerepük van a kultúrában, a zenében és a művészetekben is.
– A vendégség alatt nemcsak főz, hanem művészeti jellegű tevékenységgel is szórakoztatja vendégeit: énekel, zenél, fest a háziasszony.
Mauritániában nagyra értékelték az utóbbi tíz évben a civil szervezetek segítségét. Külön kiemelendő a Magyar Afrika Társaság segítsége – élén Balogh Sándor elnök nagylelkű támogatásával – az iskolai és tiszta ivóvíz programokban.
Az évek során partnerkapcsolatok is létrejöttek mauritániai és magyar szervezetek között: az angol származású Pam Young alapítványa, a Village Ventures elsősorban árvák és fogyatékkal élő gyermekek támogatását tűzte ki célul. Az alapítvány – együttműködésben a Magyar Afrika Társasággal – folyamatosan segíti a helyiek életét.
A Budapest–Bamako Rally segítségével nemrég jó néhány varrógépet sikerült kijuttatni a térségbe, s ez óriási előrelépést jelentett a helyiek számára: a gépeket felváltva használva ruhákat varrnak maguknak, a gyermekeknek és eladásra is.

Gazdaság és fejlesztés – Az ország bevételeinek 75%-át a nyersanyagkivitel adja. Mauritánia a vasérc és foszfát mellett, amiből igen jelentős készletekkel rendelkezik, gazdag gipsz-, arany- és rézlelőhelyeket is magáénak tudhat. Megkezdődtek a kutatások földgáz és olaj után is. Az egyik legfontosabb – máig kiaknázatlan – erőforrása a napenergia, ezzel egész Európát el tudná látni árammal. A mezőgazdasági termelés a 70-es 80-as évek nagy szárazságai után nagyon visszaesett, a parti vizek viszont igen gazdagok halban, a világ legjobb halászhelyeinek számítanak. Az ország ennek ellenére a térséghez mérten is szegény, fejlesztésre szorul.

Természet – Az ország szinte teljes területe száraz, forró sivatag. Itt található a nagy madárvonulások egyik útvonala (Barc d'Arguin Nemzeti Park).

Turizmus – praktikus tanácsok – Az utóbbi években a vissza-visszatérő terrorfenyegetések miatt az ország turizmusa valamelyest visszaesett. Addig a legfontosabb vonzerőt a világörökségi helyszínek, a középkori városok (Vádáne, Síngít, Tísít és Valáta) és a vándormadarak kolóniáinak otthon adó nemzeti parkok jelentették. A Külügyminisztérium most arra figyelmeztet, hogy a korábban a legbiztonságosabb útvonalnak számító, a Marokkót a fővárossal (Nouakchott) összekötő, mintegy 500 km hosszú szakasz szintén veszélyes, hiába van jelentősebb katonai, rendőri jelenlét, illetve ellenőrzési pontok, a megfelelően informált, jó technikai felszereltséggel rendelkező terroristáknak nem jelent problémát a külföldiek közelébe férkőzni. Az ország területén kizárólag a konvojban haladás lehet biztonságos, az éjszakai utazás mindenképpen kerülendő. A fővárosban is történtek emberrablások. Minden külföldiek által látogatott hely fokozott terrorveszélyt jelent!

Mauritániai Iszlám Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Mohamed Uld Abdel Aziz tábornok (2009-től)
Miniszterelnök: Yahya Ould Hademine (2014-től)
Függetlenség: 1960. november 28. (Franciaországtól)
Terület: 1 030 700 km²
Népesség: 3 758 000 fő
Etnikai összetétel: vegyes (mór/fekete) 40%, mór 30%, fekete 30%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: arab
• egyéb beszélt nyelvek: hasaniya (arab dialektus), fulani, soninke, volof, francia
Vallás: szunnita iszlám
Főváros: Nouakchott
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 17,25 milliárd USD
• egy főre jutó: 4400 USD
Pénznem: mauritán ouguiya (MRO)
1 MRO = 0,76 HUF

Mauritius

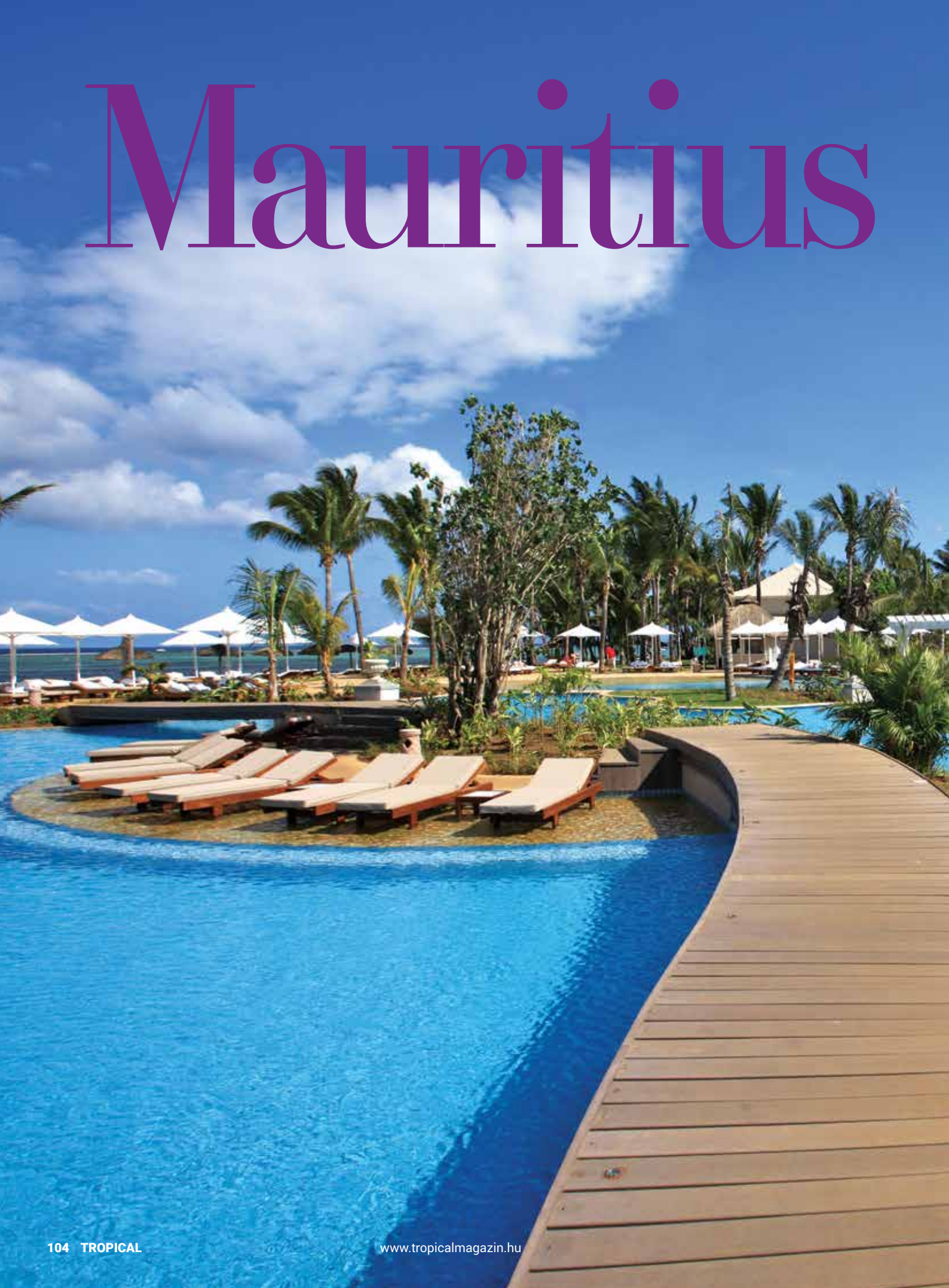

Szerző:
André
VAN ZYL

A paradicsomi sziget alig nagyobb egy valamirevaló városnál, mégis akár hetekig lehet rajta nézelődni, annyi a csodás látványosság. A különös helyi növények legszebb példányait a Pamplemouse botanikus kertbe gyűjtötték össze, ám a természet más csodáiért el kell zarándokolni, de mivel kicsi a sziget, nem túl messzire: a Trou aux Cerfs kráter, a Chamarel-vízesés környékén olyan békés a természet, mintha nem is egy apró szigeten lennénk. A Hétszínű Föld pedig maga a természeti csoda, a neve mindent elmond, mégis leesik az álla annak, aki ott jár. Nyüzsgő hely viszont a tó, amelyről a helyiek úgy hiszik, hogy az indiai szent Gangesz vizével kommunikál, és amely körül hindu istenek szobrai segítik az elmélyülést. Aki pedig kóstolni is szeretne, annak érdemes megismerkednie a vanília vagy a cukor történetével egy-egy manufaktúrában. Amikor a franciák, majd az angolok elfoglalták Mauritiust, azonnal rájöttek, csodálatos éghajlata igencsak alkalmas arra, hogy itt hasznos és jól eladható növényeket termesszenek. Így honosították meg itt az ország máig legfontosabb exportcikkeit: a cukornádat, a vaníliabokrot és a teacserjét. Ebből készül az igazi mauritiusi tea, aminek hagyományos előállítását – hogyan lesz a cserjéből erős, gőzölgő, forró ital – magunk is végigkövethetjük. Azt is megtudhatjuk, hogyan néz ki valójában a vanília, még mielőtt a nagymama kredencére kerülne vaníliás cukor formájában. Közben pedig bepillanthatunk a régi gyarmati Mauritius mindennapjaiba is, hisz az ültetvény, valamint az étterem, ahol egzotikus ebédünket elfogyasztjuk, a száz évvel ezelőtti kor hangulatát idézi.

Gazdaság és fejlesztés – Mauritius a függetlenség kivívása óta szegény agrárországból lassan, de folyamatosan fejlődő, a lehetőségekhez képest diverzifikált gazdasággal bíró állammá vált. A szolgáltatási ágazat – főként a turizmus-vendéglátás és a bankszektor – előretörése, valamint a kormány szervezett könnyűipari és kereskedelemfejlesztési beruházásai nyomán a szűk földrajzi keretek közé szorított mezőgazdaságot harmadlagos bevételi forrássá sikerült visszaszorítani. Mauritius mára Afrika egyik – mind politikai, mind gazdasági értelemben – legstabilabb államává lépett elő. Az utóbbi években pedig a lakosság indiai kapcsolatait jól kamatoztatva számos indiai high-tech cég települt meg az országban, és Mauritius is bekapcsolódott az indiai informatikai konjunktúrába.

Természet – Mauritius éghajlata igazán idilli. A nyár decembertől júniusig, a tél júliustól szeptemberig tart. Nyáron az átlaghőmérséklet 30 °C körül van, télen éjszaka 17 °C, kora délután 24 °C körüli. A kettő között – szeptembertől novemberig – az átlaghőmérséklet 25 °C és 28 °C között van. A sziget elég sűrűn lakott, ennek ellenére van nemzeti parkja – Black River Gorge –, igaz, az endemikus fajok jelentős része (köztük az emblematikus röpképtelen dodo madár) kihalt, vagy a kihalás szélén áll.

Turizmus – praktikus tanácsok – A sziget egyik legfőbb bevételi forrása a turizmus, így aki ide utazik, az bízhat a magas színvonalú vendéglátásban és a jó infrastruktúrában. A tengerparti pihenés mellett egy-egy napos kirándulásokkal ismerhetik meg a turisták a sziget sajátos kultúráját, legszebb helyeit.

Mauritiusi Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Paramaslyum (aka Barlen) Pillay Vyapoory (2018-tól)
Miniszterelnök: Pravind Jugnauth (2017-től)
Függetlenség: 1968. március 12. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 2 040 km²
Népesség: 1 356 000 fő
Etnikai összetétel: indo-mauritiusi 68%, kreol 27%, sino-mauritiusi 3%, franco-mauritiusi 2%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: angol, francia
• egyéb beszélt nyelvek: kreol, bhojpuri
Vallás: hindu 48%, római katolikus 23,6%, muzulmán 16,6%, egyéb keresztény 8,6%, egyéb 2,5%, nem meghatározható 0,3%, nem vallásos 0,4%
Főváros: Port Louis
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 27,46 milliárd USD
• egy főre jutó: 21 600 USD
Pénznem: mauritiusi rúpia (MUR)
1 MUR = 7,33 HUF

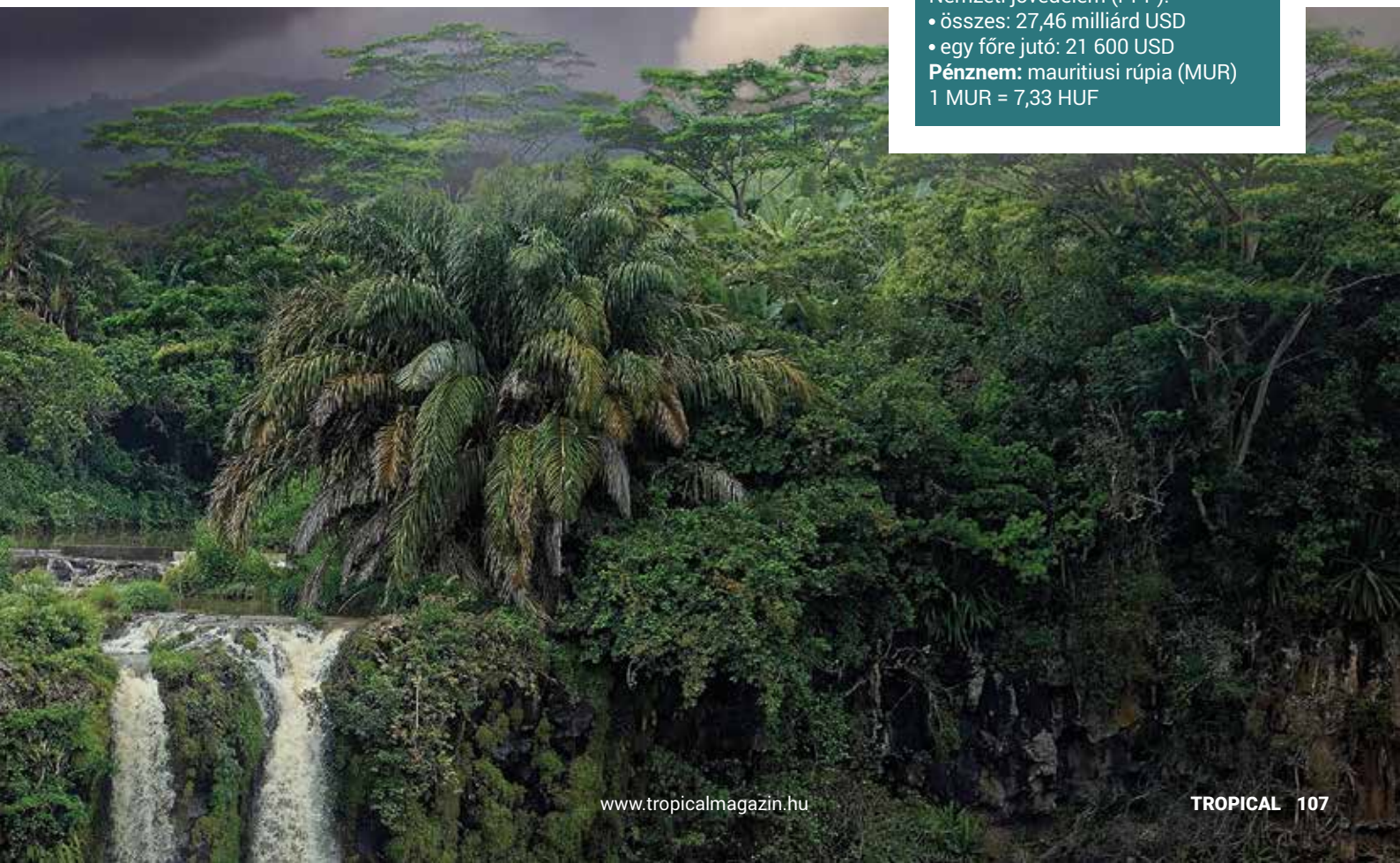

Mozambik

Szerző:
SIPOSHEGYI
Zoltán

Mozambik Dél-Afrika talán legszebb és legizgalmasabb országa. A turisták még nemigen fedezték fel maguknak, pedig Johannesburgból és Dar es-Salaamból is könnyen és olcsón megközelíthető. A 2300 kilométeres partszakasza pedig hemzseg a fehér homokos strandoktól. A helyiek egyedülállóan tisztességesek, és mivel meglátták az idegenforgalomban rejlő lehetőségeket, segítőkészek is. Régebben még érdemes volt tartani a korrupt rendőröktől, manapság azonban a maputói kormány is mindent megtesz azért, hogy több külföldi érkezzen az országba. A vízumot a nagyobb repülőtereken, valamint határátkelőkön is meg lehet váltani, és egymás után épülnek a minden igényt kielégítő szállodák. Ettől függetlenül Mozambik továbbra is a világ egyik legszegényebb országa. Praya do Ouro tökéletesen szemlélteti a mozambiki helyzetet. Az ország egyik legszebb partján sorban állnak a bungalók és a búváriskolák, de a település csak félórányi sivatagi rali árán közelíthető meg. A buckákról viszont már látszik, hogy néhány éven belül elkészül az autópálya. Egyre több a benzinkút is, de ezek többsége napenergiával működik, így ha hosszabb időre beborul az ég, az állomás leáll. Az útrendszer jónak mondható, kivéve ha az esős évszakban egy felduzzadt patak keresztülvágja a főutat, és ezért 800 kilométert kell kerülnünk. Mert ez mind megtörténhet, de éppen ez Mozambik bája. Szóval, ha még most szeretné valaki látni a Bazaruto szigetcsoport türkizkék tenger fölé magasodó, 40 méteres homokbuckáit, vagy sétálna egyet Mozambik-sziget kolonialista remekművei között, akkor ne habozzon, és mielőbb induljon útnak!

Gazdaság és fejlesztés – Mozambik függetlenné válása óta a világ legszegényebb országai közé tartozik. A távozó gyarmatosítók, a diktatórikus szocialista rezsim hatalomépítő tevékenysége, valamint az elhúzódó polgárháború egyaránt súlyos károkat okozott Mozambik lakosságának. A bőséges és a világpiacon jól értékesíthető természeti erőforrásokra (szén, titán, földgáz, tantál, grafit) építve Mozambik gazdasága az elmúlt években fejlődésnek indult. A beáramló nemzetközi tőke bizonyos ágazatokban (bányászat, vegyipar, kőolajipar) érezhető innovációt indított el. A déli – fejlettebb – rész számára fontos Dél-Afrika közelsége is.

Természet – Az éghajlata trópusi-szubtrópusi, rövid csapadékos időszakkal. A trópusi ciklonok időszaka általában novembertől áprilisig tart, és Mozambik középső és északi partvidéki területeit fenyegetheti. Kérjük, tájékozódjanak utazás előtt a ciklonok aktuális helyzetéről, az esetleges veszélyről!

Turizmus – praktikus tanácsok – A turisták az elmúlt években kezdik felfedezni Mozambikot, sőt mondhatjuk, hogy a kétezres évek afrikai turizmusának Mozambik az egyik sikerországa. Képes ugyanazt nyújtani, amit más környező országok, de versenyképesebb árakon. A tengerpartokon egyre több nemzetközi színvonalat biztosító szálloda nyílik, mellettük pedig egyre több turistát vonzanak a nemzeti parkok (Banhine Nemzeti Park, Bazaruto Nemzeti Park, Gorongosa Nemzeti Park, Limpopo Nemzeti Park, Quirimbas Nemzeti Park, Zinave Nemzeti Park) is. Magyar állampolgárok vízummal léphetnek be az országba, ezt azonban a határon fel lehet venni. A vízumot előzetesen kell igényelni valamelyik mozambiki nagykövetségen vagy főkonzulátuson. A mozambiki utazások többsége problémamentesen zajlik, de sok a közlekedési baleset a közutak rossz állapota miatt.

Mozambiki Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Filipe Jacinto Nyusi (2015-től)
Miniszterelnök: Carlos Agostinho Do Rosario (2012-től)
Függetlenség: 1975. június 25. (Portugáliától)
Terület: 801 590 km²
Népesség: 26 573 000 fő
Etnikai összetétel: makua 47%, tsonga 23%, malawi 12%, shona 11%, yao 4%, kínai 3%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: portugál, makuva, szuahéli, szena
• egyéb beszélt nyelvek: elomwe, cisena, echuwabo
Vallás: katolikus 23,8%, muzulmán 17,8%, cioni keresztény 17,5%, egyéb 17,8%, ateista 23,1%
Főváros: Maputo
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 36,73 milliárd USD
• egy főre jutó: 1200 USD
Pénznem: mozambiki metical (MZM) – 1 MZM = 7 HUF

Namíbia

Szerző:
SZILASI
Ildikó

Egy kutatási ösztöndíjjal három hónapot a 350.000 lelket számláló, koloniális hangulatú főváros, Windhoek egyetemén töltöttem. Napközben antropológiai témájú kutatásomon dolgoztam, az estéket pedig a herero nép által lakott negyedben töltöttem, ahol folyamatosan szólt a zene, folyamatosan sütötték a marhahúst, és mindig óriási volt a hangulat. Herero barátaimmal utaztam be a csodálatos Namíbia egy részét. Velük ettem kudupörköltet Swakopmundban, velük kerestem fel az „élő busman múzeumot", ahol a Kalahári sivatag vadászó-gyűjtögető népcsoportjának hagyományos kultúrájába kaphat skanzenszerű bepillantást az utazó. Legkülönlegesebb élményem az volt, amikor Gobabis környékén ellátogattam velük herero földre. Sajátságos kultúrába kaptam bepillantást, ugyanis a herero asszonyok – lévén, hogy legnagyobb gazdagságuk a szarvasmarha – óriási, két szarvra emlékeztető fejdíszt viselnek, hosszú, redős szoknyájuk alatt pedig párnával növelik meg hátsójuk méretét, hogy a helyi szépségideálnak még inkább megfeleljenek. Sok minden van, amiért Namíbiát szeretni lehet. Az Etosha Nemzeti Park határás autóúttal közelíthető meg a fővárosból, és mivel gyér a növényzet, messziről is jó az állatok láthatósága. A 20.000-es lakosságú Swakopmund óceánparti városban mindig enyhe az időjárás, ez a horgászok kedvelt helye is egyben. Gyönyörű és egyedi iparművészeti termékeket lehet kapni a város takaros butikjaiban. A világ legősibb sivatagjában, a közel 80 millió éves Namib-sivatagban a világ legmagasabb, 400 méter magas homokdűnéi karéjában élhetjük át a földöntúli táj hangulatát. Aki pedig a zöld Namíbiára vágyik, érdemes a Zambézi folyó vidékén kalandoznia, ahol rengeteg az elefánt és a bivaly. Itt érdemes a máláriamegelőzésre is gondolni, Namíbia szárazabb tájain erre nincsen szükség. Mivel Namíbiában bevett szokás, hogy bérelt, tetősátras terepjáróval fedezzük fel a környéket, ha időnkbe belefér, Zimbabwéba is át lehet menni az elefántok nyomában. Namíbia az állatok tekintetében tényleg kiemelkedő statisztikákkal büszkélkedhet: itt él a legtöbb a rendkívül veszélyeztetett feketeorrszarvú-populációból, itt a legnagyobb a szabadon élő, kb. 2500 egyedet számláló gepárdállomány, és Mali után ez az egyetlen hely, ahol sivatagi elefántokra is bukkanhatunk.

Namíbiai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Hage Geingob (2015-től)
Miniszterelnök: Saara Kuugongelwa-Amadhila (2015-től)
Függetlenség: 1990. március 21. (a Dél-afrikai Köztársaság mandátumából)
Terület: 825 418 km²
Népesség: 2 484 000 fő
Etnikai összetétel: afrikai 87,5% (ovambok, kvangok és más törzsbeliek) fehér 6%, kreol, ázsiai, egyéb 6,5%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: angol
• egyéb beszélt nyelvek: afrikaans, német, afrikai dialektusok
Vallás: keresztény 80-90% (protestáns 50%), törzsi vallású 10-20%
Főváros: Windhoek
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 26,51 milliárd USD
• egy főre jutó: 11 300 USD
Pénznem: namíbiai dollár (NAD)
1 NAD = 21,5 HUF

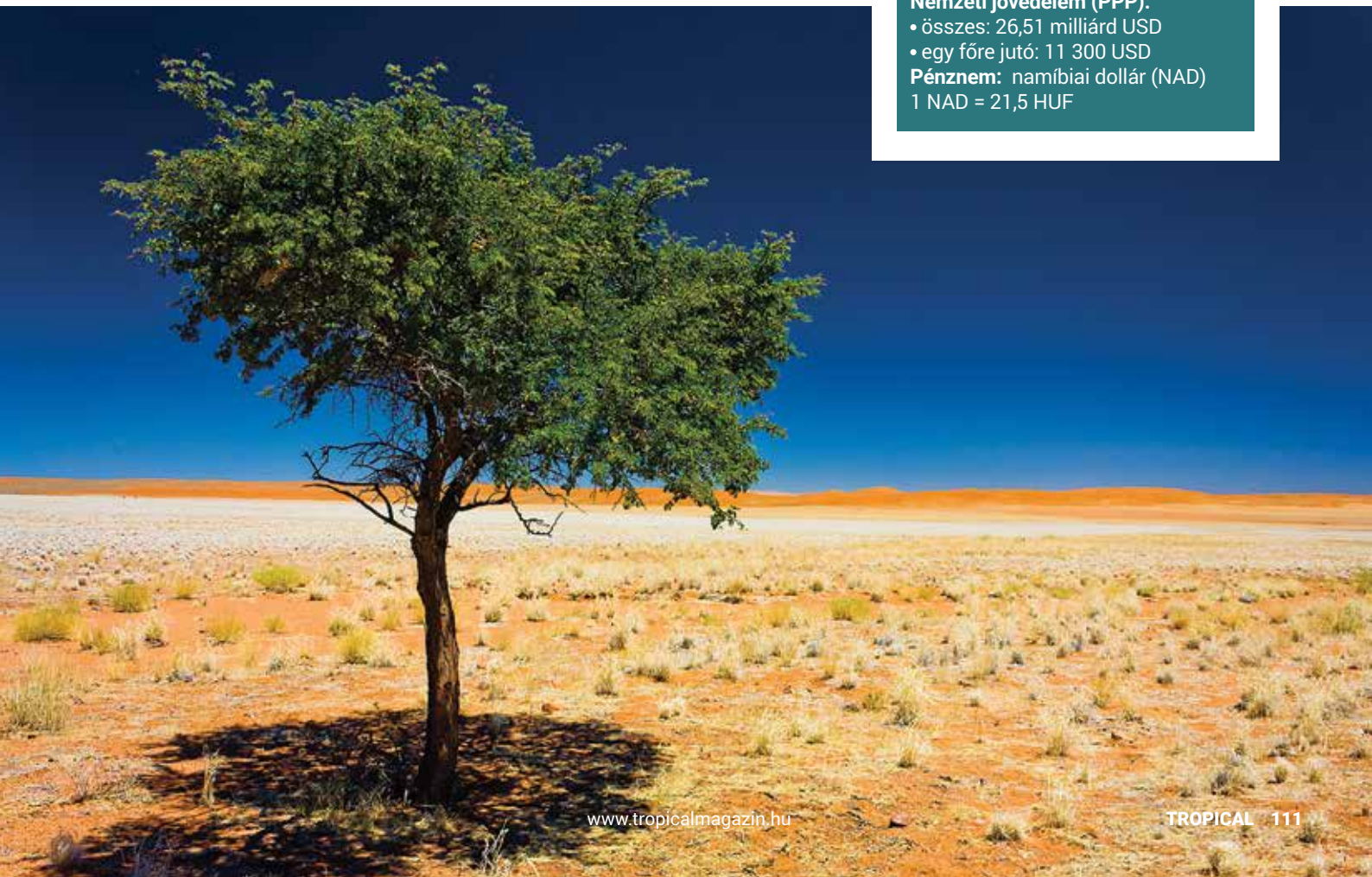

Gazdaság és fejlesztés – Namíbia hosszú évtizedekig a Dél-afrikai Köztársaság mandátumterületét képezte, melynek alapvető hatásai vannak mind a mai napig az ország gazdaságára, az import mellett az anyagi és a humántőke jelentős hányada is Dél-Afrikából származik. Namíbia mezőgazdasági szempontból kedvezőtlen adottságait pótolják a föld mélyén rejlő gazdag és differenciált ásványkészletek (uránérc, volfrám és ónérc, germánium, kadmium, lítium, grafit, réz, gyémánt), a bányászat, valamint az ahhoz kapcsolódó feldolgozó iparágak a gazdasági bevételek 20%-át adják. Különösen jövedelmező az uránkitermelés, amely világszinten is az első öt között található. Az afrikai szinten magas GDP jó infrastruktúrát és – afrikai viszonyok közt – magas életszínvonalat teremtett.

Természet – Namíbia éghajlata szubtrópusi. Éghajlatát a nyári és a téli évszakok határozzák meg. A nyár (az úgynevezett esős évszak) általában október végétől április végéig tart. A hőmérő higanyszála napközben meghaladhatja a 30 °C-ot is. A tél májusban kezdődik, és októberig tart. A hőmérséklet ilyenkor éjszaka mínusz 5-8 °C-ra is lesüllyedhet, napközben viszont kb. 20-25 °C-ra emelkedik. Az ország nyugati része egész évben szeles, és ritka a csapadék, itt vannak a föld legszárazabb pontjai, ahol a sivatag egészen sajátos ökoszisztémát teremtett. Az Atlanti-óceán partján hideg délnyugati szelek fújnak.
A víz hőmérséklete ritkán haladja meg a 15 °C-ot.

Turizmus – praktikus tanácsok – Namíbia kedvelt turisztikai célpont, kiváló infrastruktúrája és nagy tapasztalatai garantálják az élményszerű utazást. A turisták elsősorban a különös hangulatú, egykori német gyarmati városokat (Lüderitz), a nemzeti parkokat (Mudumu Nemzeti Park, Mamili Nemzeti Park, Etosha Nemzeti Park,) és a máig paleolit szinten élő busman törzseket látogatják. A hatalmas, ritkán lakott ország közbiztonsága jó, de az extrém klimatikus viszonyokra, a nagy hőségre, szárazságra, az éjszakai hidegre viszont alaposan fel kell készülni, hiszen van úgy, hogy tíz–száz kilométeren keresztül teljesen magunkra vagyunk hagyatva. Magyar állampolgár vízum birtokában utazhat be az országba, amelyet Namíbia bécsi nagykövetségén kell a kiutazás előtt kérelmezni.

iGlass® Case

Sokszínű védelem egy tokban.

www.iglass.hu

Niger

Szerző:
Dr. KISS Róbert Richárd

Ha az ország nevét halljuk, sajnos az utóbbi években bizony nem jó dolgokra asszociálunk. Lelki szemeink előtt megjelennek a Szaharán keresztül Európába igyekvők karavánjai, a Líbiából egész Nyugat-Afrikába szétszóródó terroristák, a szegénység, az éhség képei. Pedig Niger nem, vagy legalábbis nem csak ezt jelenti. Niger jelenti az egykori gazdagságot, a Szaharán keresztül vezető híres kereskedelmi utakat, ahol – amikor még nem fedezték fel Afrika partjait – az európai hajósok eljutott az őserdős vidékek aranyának számító területekre, a mediterráneum városaiba, és ahol hittérítők és építészek, költők és hadvezérek vándoroltak északról délre, hogy elvigyék a Közel-Kelet civilizációját Afrikába. Agadez vagy Dosso palotái ennek a kornak a legszebb emlékei közül valók. És Niger, még ha nagy része puszta sivatag is, jelenti Afrika egyik leggazdagabb, legérdekesebb élőhelyét, a W Nemzeti Parkot, ahol bivalycsordák legelnek hosszú sorokban, és ahol az elefántok a kicsinyeikkel ússzák át a nagy folyót. És – a legérdekesebbet hagyva a legvégére – Niger jelenti a nyugat-afrikai zsiráfok utolsó menedékét, a helyet, ahol a jámbor, békés állatok immár a művelt földek között sétálgatva legelészik a legnagyobb lelki nyugalomban a fák leveleit. Olyan élményt nyújtanak annak, aki meglátogatja őket, és lassan barátkozva velük a közelükbe jut, amilyet szinte egyetlen nemzeti park sem adhat a kontinensen.

Nigeri Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Mahamadou Issoufou (2011-től)
Miniszterelnök: Brigi Rafin (2011-től)
Függetlenség: 1960. augusztus 3. (Franciaországtól)
Terület: 1 267 000 km²
Népesség: 19 425 000 fő
Etnikai összetétel: hausza 55%, djerma 21%, tuareg 9%, fulbe 8,5%, beri beri 4,5% (kanuri), egyéb 2%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: hausza, fula, gurma, kanuri, zarma, tamasek
Vallás: muzulmán 80%, egyéb (főként keresztények és különböző törzsi vallásúak) 20%
Főváros: Niamey
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 21,84 milliárd USD
• egy főre jutó: 1100 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Gazdaság és fejlesztés – Niger a világ egyik legszegényebb országa, az ENSZ humánindex (HDI) felmérései alapján egyértelműen sereghajtó. Földrajzi és természeti adottságai (nincs tengerpartja, főként sivatagi területek) rendkívül hátrányosan érintik az ország gazdaságát, melynek legfőbb bevétele az uránbányászatból származik. A gyors ütemben növekvő lakosság döntő hányada (90%) az agrárágazatból próbálja fenntartani magát – kevés sikerrel –, a szegénység, az éhezés és a nyomor miatt a nemzetközi segélyek elengedhetetlenül az azonnali szükségletek kielégítésére fordítódnak. További komoly problémát jelent a migráció, amelyben Niger egyszerre kibocsátó és tranzitország. Ennek megfékezésére az utóbbi években jelentős összegeket kap az ország Európából.

Természet – Éghajlata szubtrópusi, egész évben száraz, forró, sivatagos. A Niger folyó közvetlen körzetén kívül az ország területe jószerivel földművelésre alkalmatlan. Nagy veszélyt jelent az országra az éghajlatváltozással együtt járó elsivatagosodás.

Turizmus – praktikus tanácsok – Nigerben a szegénység, a rossz infrastruktúra (pocsék utak, rossz járművek stb.) miatt a turizmus sosem volt jelentős. Ha kalandvágyó turisták eljutottak valahová, az elsősorban a Szahara igen látványos nigeri része volt (Agadez városa, Aïr és Ténéré Természeti Rezervátumok). Az arab tavaszt követő forrongás és a szomszédos Maliban kitört polgárháború azonban ezen a területen is a terroristatevékenység erősödését hozta. Ma a Külügyminisztérium ezekre a területekre nem javasolja az utazást. A déli rész – a főváros és a W Nemzeti Park – biztonságos, de az utazás ott is fáradságos és/vagy nagyon drága élmény. A beutazáshoz előre megszerzett vízum és sárgaláz elleni oltás szükséges.

Élet&Stílus
Life&Like

www.eletstilusmagazin.hu

Merjen valaki lenni, éljen stílusosan!

www.eletstilusingatlan.hu

Élet&Stílus
ingatlan

Az Élet&Stílus Ingatlaniroda egyet jelent a megbízhatósággal, szakértelemmel, odafigyeléssel.

Ingatlanját a legmagasabb áron értékesítjük

+36 30 691 0908

Nigéria

Nigéria a legnépesebb állam Afrikában. Nevét – Nigerhez hasonlóan – a fő folyójáról kapta, melynek alsó folyásán terül el. Függetlenségét 1960-ban nyerte el, és leginkább természeti kincseiről és focicsapatáról ismert. Míg a futball szerelmesei a világbajnokság alatt a kanapén ülve nézhetik a csapatot, addig az ország természeti kincseit és sajátosságait élőben kell megcsodálnunk! A tengerpart mentén sós vizű mocsarak alakultak ki, ezek a híres mangroveerdők. A szavannák, a majomkenyérfák és esőerdők felé fordítva a figyelmünket könnyen megfeledkezhetünk arról, valójában milyen sokszínű Nigéria. Lagosban – a korábbi fővárosban – a felhőkarcolók, a felüljárók és egyben a nyomornegyedek nyüzsgő városát látjuk, míg a félreeső falvakban sokan ma is a törzsi hagyományok szerint élnek, sárkunyhókból álló falvakban, családi alapokon szerveződő nagyobb csoportokban. Az ország három elkülönülő, sőt ellenséges vidékre oszlik. Az etnikai-vallási ellentétek többször véres zavargásokban tetőztek, sőt szakadáshoz vezető polgárháborút is előidéztek már. A turisták számára Nigéria kifejezetten veszélyes hely, az ország egész területén fenyegeti a látogatót a terrorveszély és az emberrablás kockázata. Lagostól pár kilométerre található Makoko, a vízen fekvő nyomornegyed. Nincs pontos szám, de valahol 150.000 és 250.000 ember között lehet a lakossága. Ennyien laknak szörnyű körülmények között, vízen lebegő viskókban.

Szerző:
KOMJÁTI
Emese

Gazdaság és fejlesztés – Nigéria Afrika egyik legfejlettebb, legiparosodottabb országa. Mindez elsősorban az ország hatalmas ásványkincstartalékainak köszönhető: kőolaj, földgáz, szén és különböző ércek tekintetében is kontinenselső Nigéria, melynek természeti adottságai fejlődőképes agrárágazatot, földrajzi fekvése pedig kedvező kereskedelmi feltételeket kínál. A korábbi katonai diktatúra során monokulturálissá váló nemzetgazdaság az utóbbi években diverzifikálódásnak indult, a nehézipar mellett a könnyűipari szektor is fejlődésen megy keresztül (textilipar, élelmiszer-feldolgozás stb.). A rohamos ütemben növekvő lakosság döntő hányada ugyan még mindig földművelésből él, azonban a szekunder és a tercier ágazatokba invesztált jelentős hazai és külföldi tőkeinjekciók hatására lassú társadalmi szerkezetváltás indult el. A beruházók többsége ugyan az olaj- és földgázkitermelés területén tevékenykedik, mindez azonban általános infrastrukturális és feldolgozóipari fejlesztésekkel is jár (vegyipar, műtrágyagyártás stb.). Nigéria kereskedelmi kulcspozícióját kihasználva növekvő befolyású központtá válik Afrikában és a világban is. Mindez vonzóvá teheti az országot a magyar üzletemberek számára is, de azt ugyanakkor figyelembe kell venni, mielőtt üzletbe bocsátkoznánk, hogy az országban jelentős a gazdasági bűnözés, igen gyakoriak a csalások.

Természet – Éghajlata északon forró, sivatagos, a középső területeken trópusi, délen mérsékeltebb. Az eredeti természetes növénytakaró szinte mindenütt eltűnt. A nagy népsűrűség és a szegénység miatt az állatállományt szinte teljesen kiirtották.

Turizmus – praktikus tanácsok – Bár a kormányzat tett kísérleteket arra, hogy külföldieket vonzzon turistaként az országba (pl. Abuja karnevál), de ha külföldi érkezik, szinte biztosan csak üzleti ügyben jár ott. A közbiztonság még azokban a városokban is nagyon rossz, ahol kimondott terrorveszély nincs. Az ország északi területein működik a Boko Haram, a világ egyik legveszélyesebb terrorszervezete. A Külügyminisztérium ezen területek meglátogatását egyáltalán nem javasolja.

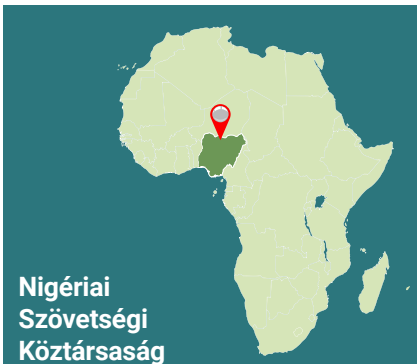

Nigériai Szövetségi Köztársaság

Államforma: szövetségi köztársaság
Állam- és kormányfő: Muhammadu Buhari (2015-től)
Függetlenség: 1960. október 1. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 923 768 km²
Népesség: 190 632: Nigériában több mint 250 különböző etnikum él. A legfontosabbak: hausa és fulani 29%, yoruba 21%, ibo 18%, ijaw 10%, kanuri 4%, ibibio 3,5%, tiv 2,5%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: angol
• egyéb beszélt nyelvek: hausza, igbó, joruba
Vallás: muzulmán 50%, keresztény 40%, különböző törzsi vallású 10%
Főváros: Abuja (gazdasági központ: Lagos)
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 1119 milliárd USD
• egy főre jutó: 5900 USD
Pénznem: nigériai naira (NGN)
1 NGN = 1,37 HUF

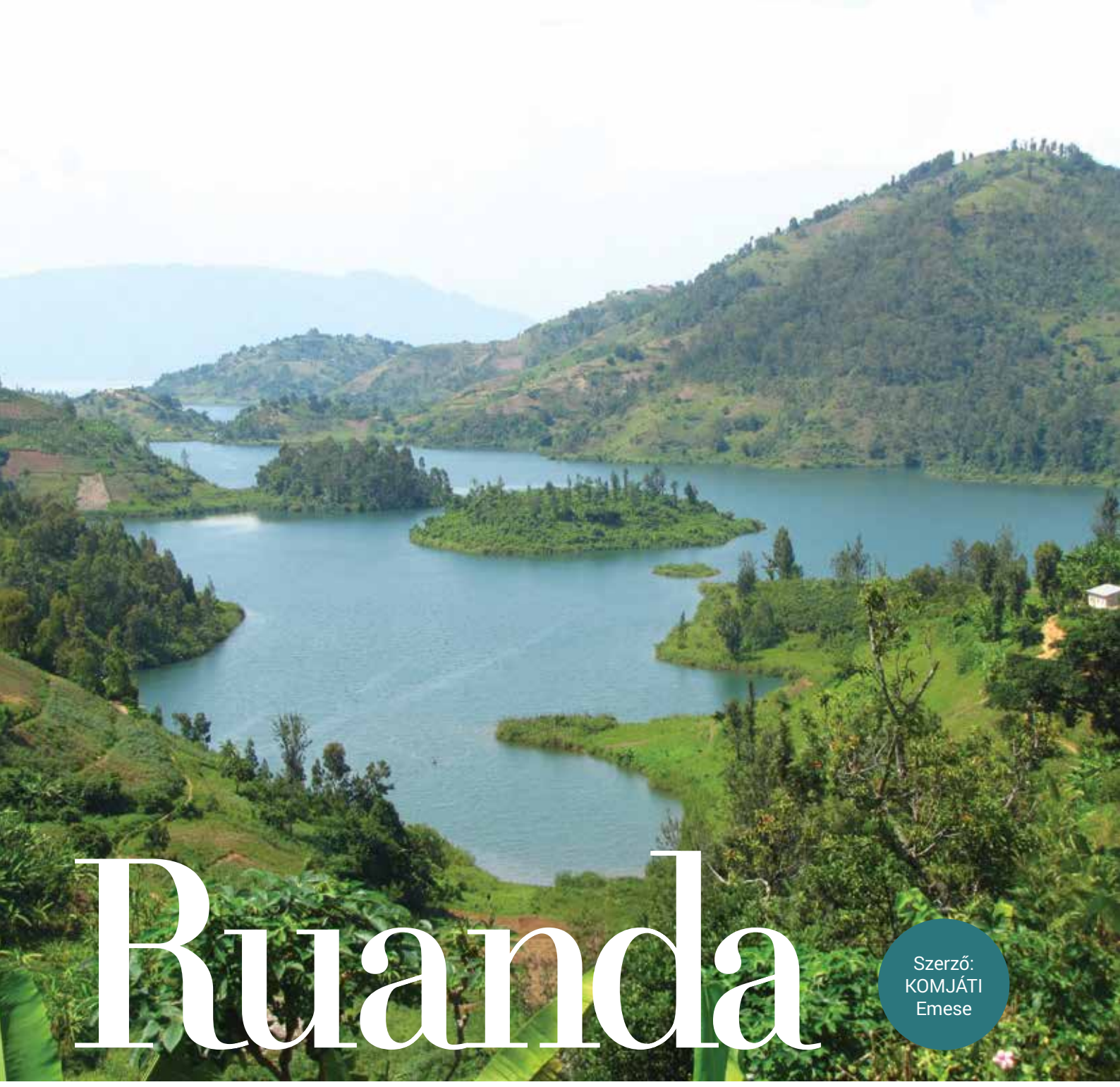

Ruanda

Szerző:
KOMJÁTI
Emese

Az egykori német gyarmat 1920 és 1962 között belga fennhatóság alá tartozott. Függetlenségét 1962-ben kiáltotta ki. Az európai gyarmatosítás hatására azonban az addig stabil társadalmi rendszer felborult, és ennek következményeként a főleg földművelésből élő hutuk és az állattenyésztő vagy értelmiségi tuszik között az 1930-as években viszály keletkezett. 1990-ben véres polgárháború tört ki Ruandában, a tuszi kisebbség meg akarta dönteni a hutuk hatalmát. Az ellentét 1994-ben népirtásig fajult, ami több százezer ember halálával zárult. A népirtást főleg két hutu milícia követte el. Körülbelül 100 nap alatt csaknem egymillió embert mészároltak le. A harcok 1994-ben véget értek, 2003 márciusában pedig új alkotmányt fogadtak el, amely egyenlő jogokat biztosít a két népnek. A lakosság 50%-a római katolikus vallású, és főleg mezőgazdálkodásból él, de Ruanda szeretne parfümhatalommá válni. Ennek érdekében gerániumot kezdtek el termeszteni és exportálni. Mivel Ruandában nincs tél, így évente akár négyszer is hozhat termést a növény, amire nagy szükség is van. A lakosság legnagyobb része a létminimum alatt él. Kicsiny házaik sárból és vályogból épülnek, s hullámlemez fedi őket. A házak zömében nincs se villany, se gáz, sőt víz sincs. A ruandai ember szemében az életnek a közösség ad értelmet. Az afrikai kultúra a „mi” kultúrája, szemben az európai „én” kultúrájával. Az emberek élete a nagycsaládban válik teljessé, Ruandában a túlélésre akkor van esély, ha a család nagy és erős.

Gazdaság és fejlesztés – Ruanda a világ egyik legszegényebb országa, ahol a lakosság majd 90%-a él a mezőgazdaságból. Az évtizedekig húzódó polgárháború teljesen romba döntötte az ország gazdaságát. Az 1994-es tragikus genocídium a lakosság gazdasági szempontból legproduktívabb részét sújtotta, a tömeggyilkosságok, illetve az azok elől menekülés súlyos munkaerőgondokat okozott Ruandának a későbbi évek során. A tea- és kávétermesztés adja az ország kivitelének 85%-át. A másik jelentős bevételi forrás a hegyigorilla-trekkingre épülő turizmus.

Természet – Az ország nagy része 1500 m felett fekszik. A trópusi éghajlatot a jelentős tengerszint feletti magasság enyhíti. A Vulkán Nemzeti Parkban él a világon máig megmaradt hegyigorilla-állomány egy része.

Turizmus – praktikus tanácsok – A húsz évvel ezelőtti borzalmak után talán meglepő, de Ruanda ma Afrika egyik legrendezettebb, legtisztább és legbiztonságosabb országa. A kormány nagy erőfeszítéseket tett arra, hogy az ország megtépázott hírnevét helyreállítsa, és visszacsalogassa a turistákat Ruandába. Ennek legfőbb eszköze a gorillatrekking. A hegyi gorillák vadon élő, de az emberek közelségéhez szoktatott csoportjai jelentik a turizmus legfőbb bevételi forrását. A néhány órás kaland messze nem olcsó mulatság, jelenleg 750 dollárba kerül. Arra figyelmeztetnek, hogy ne dőljünk be az olcsóbb ajánlatoknak, alkalmi vételeknek, csak szervezett csoporttal közelítsük meg a gorillákat, mert különben (így vagy úgy) veszélybe kerülhetünk. Magyar külképviselet nincs az országban, a bajba jutott magyar turisták a német nagykövetséghez fordulhatnak segítségért.

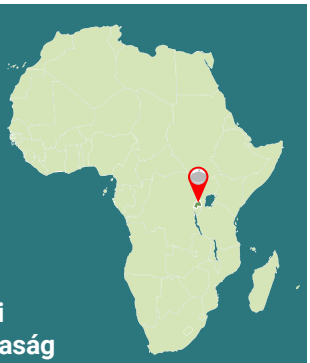

Ruandai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Paul Kagame (2000-től)
Miniszterelnök: Edouard Ngirente (2017-től)
Függetlenség: 1962. július 1. (belga vezetésű ENSZ-igazgatás alól)
Terület: 26 338 km²
Népesség: 11 910 000 fő
Etnikai összetétel: hutu 84%, tuszi 15%, twa (pigmeusok) 1%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: kinyarwanda, francia, angol
• egyéb beszélt nyelv: szuahéli
Vallás: római katolikus 56,5%, protestáns 26%, adventista 11,1%, muzulmán 4,6%, törzsi vallású 0,1%, nem vallásos 1,7%
Főváros: Kigali
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 24,63 milliárd USD
• egy főre jutó: 2100 USD
Pénznem: ruandai frank (RWF)
1 RWF = 0,33 HUF

São Tomé és Príncipe

Szerző:
Dr. FODROS
István

São Tomé és Príncipét a helyiek a világ közepének tartják, és valóban az 1001 négyzetkilométernyi szigetcsoport az Egyenlítő mentén fekszik, a Guineai-öbölben. Kakaóbab-ültetvényeik gazdagsága miatt „csokoládészigetként" is emlegetik a kicsiny szigetországot. Az ott termett kakaó csúcsminőségű, a legjobb csokoládék készítéséhez használják. A kakaó az ország szimbóluma, gazdaságilag és kulturálisan is meghatározó szerepet tölt be.

„Leve leve", azaz a „szívélyesség és békesség" mottó jegyében élik életüket a szigetország lakói. Bár a lakosság nagy része még mindig a szegénységi küszöb alatt él, mégsem látni annyi aggodalmat és stresszt, mint a fejlett országokban. Az emberek értékelik az életüket és egymást. Az időseket bölcsességük miatt különösen tisztelik.

A barátságos, nyitott hozzáállás egyébként mindig is jellemző volt az ország történelmében. És ez a fogadtatás nemcsak a közösség tagjait, hanem a szigetre látogató turistákat is ugyanúgy megilleti.

A szigetország gasztronómiája a portugál, az angolai, a brazil, a zöld-foki és az afrikai konyha elemeit ötvözi. Az egzotikus zöldségek, gyümölcsök és a fűszerek teszik igazán jellegzetessé. Az egyik legkedveltebb helyi specialitás a friss zöldségeket feldolgozó, főzőbanánnal tálalt sült hal, a con-con. São Tomé és Príncipe neve az utóbbi évtizedben a turisztikai fejlesztéseknek, a kétoldalú kapcsolatok folyamatos ápolásának és a tudatos kommunikációs stratégiának köszönhetően egyre kevésbé hallatszik ismeretlenül a magyar turisták számára. A vízum igénylésében a 2002 óta működő budapesti konzulátus tud segítséget nyújtani.

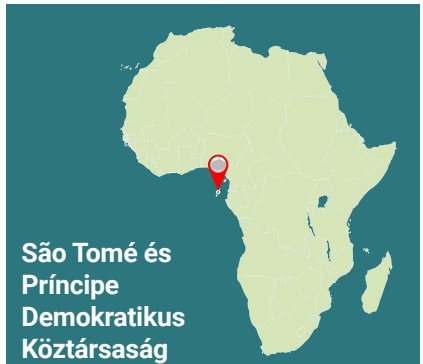

São Tomé és Príncipe Demokratikus Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Everisto Carvalho (2016-tól)
Miniszterelnök: Patreice Emery Trovoada (2014-től)
Függetlenség: 1975. július 12. (Portugáliától)
Terület: 1001 km²
Népesség: 201 000 fő
Etnikai összetétel: meszticek, angolaiak, forroszok, európaiak
Nyelv:
hivatalos nyelv: portugál
Vallás: katolikus 70,3%, evangélikus 3,4%, egyéb keresztények 2%, adventisták 1,8%, egyéb 3,1%, nem vallásos 19,4%
Főváros: São Tomé
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 676 millió USD
• egy főre jutó: 3200 USD
Pénznem: Sao Tomé-i dobra (STD)
1 STD = 0,124 HUF

Gazdaság és fejlesztés Sao Tomé és Principé gazdasága – a földrajzi adottságokból következően – elsődlegesen a kókusztermeléstől, valamint a halászattól függ. Az ország valamennyi energiaforrás és nyersanyag tekintetében importra kényszerül, a kereskedelmi kapcsolatok jelentős mértékben fejlődtek a függetlenné válás óta. A Világbank és a Nemzetközi Valutaalap szubvenciói, tervezési segítségnyújtásai alapján jelentős stratégiai átalakulások kezdődtek, a nagy reményekkel várt olaj- és turisztikai beruházások azonban eleddig nem sok eredményt produkáltak.

Természet – Az Egyenlítő közelségének következményeként a szigetország éghajlata trópusi esőerdei. Az évi középhőmérséklet a parti síkságokon 24-26 °C, a hegyvidéki területeken 19-21 °C. A szeptembertől május közepéig tartó esős évszakban bőséges csapadék hull a szigetekre, az éves csapadékmennyiség helyenként eléri a 4000–7000 mm-t is.

Turizmus – praktikus tanácsok – Kristálykék vízű tengerével, homokos partjával, békés oldott hangulatával Sao Tomé a világ egyik utolsó, még felfedezésre váró édenkertje – állítják azok a kevesek, akik már jártak a szigeteken. Az idegenforgalom ugyanis minimális, alig néhány turista látogat el Sao Toméra évente.

Egy érdekes ember,
egy különleges életút.

GLOBO PORTRÉ

Hetente új adás kedden
18 órakor a Globo Televízióban.

GLOBO TV®
www.globotv.hu

A műsor kiemelt támogatója:

SZERENCSEJÁTÉK ZRT.

Seychelle-szigetek

Szerző:
KOMJÁTI
Emese

A Seychellhe-szigetekről a legtöbb embernek a gyönyörű, fehér homokos, pálmafákkal övezett, vakítóan kék vizű tengerpart jut eszébe, pedig több rekorddal és érdekességgel is büszkélkedhet ez a kis ország. A kicsit szó szerint értsük, a maga 90.000 lakosával a világ egyik legkisebb népességű országáról és a világ legapróbb fővárosáról beszélünk. Az első partra szállás Vasco da Gama nevéhez köthető, de a szigetet a 18. század végéig – az első francia telepesek megjelenéséig – nem lakták, nem élt itt semmilyen törzs. A kalózok viszont gyakran látogatták, hogy itt rejtsék el a zsákmányolt kincseiket. Sokan úgy tartják, hogy az egyik híres kalóz körülbelül 100.000 euró értékű kincse még mindig az egyik szigeten van elrejtve. Sőt mi több, a Moyenne-szigeten a legenda szerint egy elrejtett kincset őrző szellem is kísért. Ha a kincsért nem is kerekedünk útra azonnal, már csak azért is érdemes meglátogatni a szigetet, mert sokáig úgy tartották, hogy a misztikus Vallee de Mai trópusi őserdeje a Praslin-szigeten maga az eredeti Édenkert. Az ellenkezőjét sosem bizonyították be, így mindenképp látnunk kell a saját szemünkkel! Egyébként az „édenkertelmélet" mellett szól az is, hogy olyan élőlényekkel találkozhatunk, amelyek sehol máshol nem élnek a Földön. Ilyenek például a Coco de Mer, a világ legnagyobb csonthéjas gyümölcsét termő fa vagy a fekete papagáj, hogy csak néhányat említsünk a számtalan máshol nem honos faj közül.

SEYCHELLE-SZIGETEK

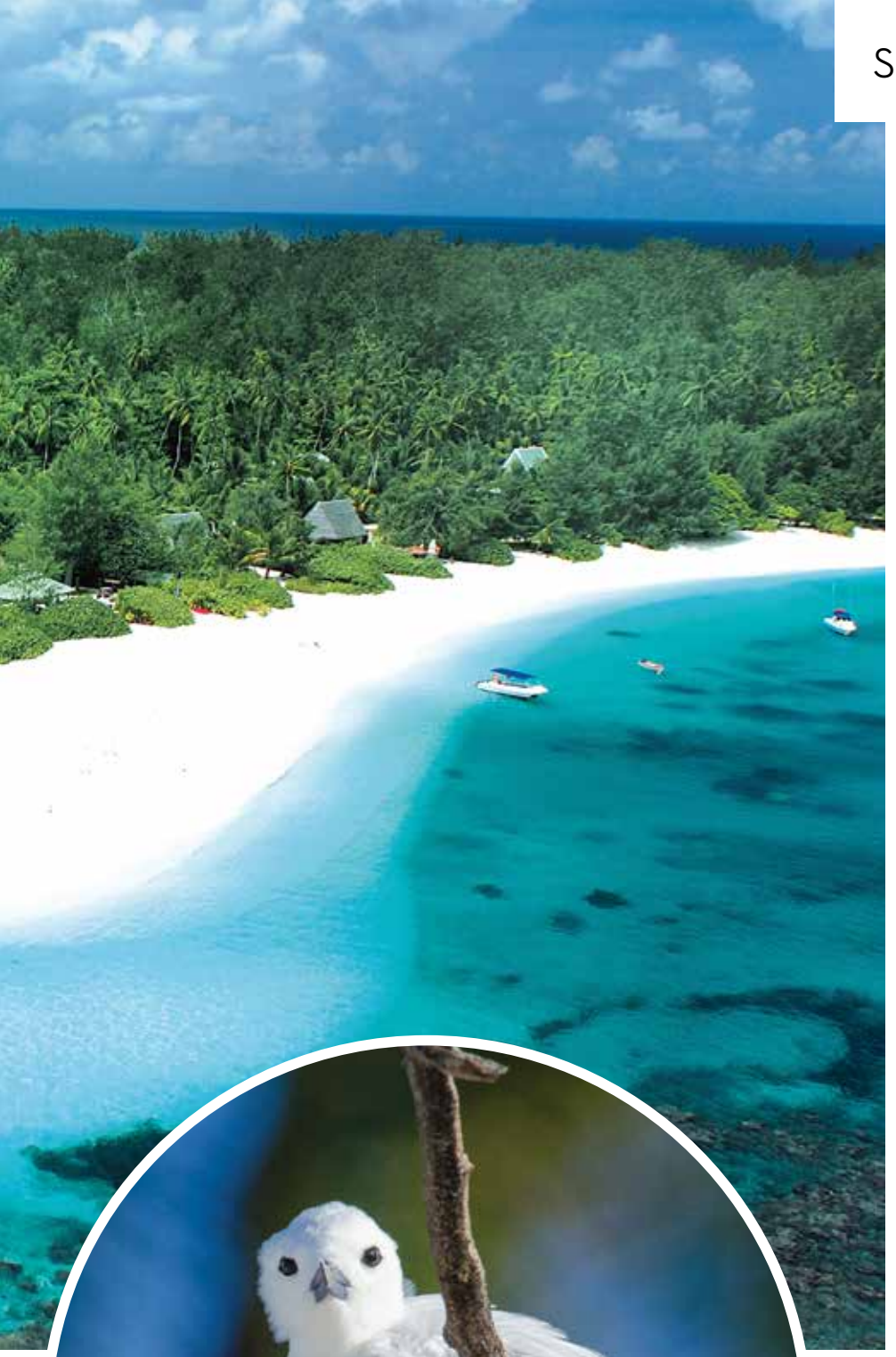

Seychelle Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Danny Faure (2016-tól)
Függetlenség: 1976. június 29. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 455 km²
Népesség: 93 920 fő
Etnikai összetétel: francia, afrikai, ázsiai, indiai, kínai, arab
Nyelv:
hivatalos nyelv: francia, angol és seselwa
Vallás: római katolikus 82,3%, anglikán 6,4%, adventista 1,1%, egyéb keresztény 3,4%, hindu 2,1%, muzulmán 1,1%, egyéb nem keresztény 1,5%, meghatározatlan 1,5%, nem vallásos 0,6%
Főváros: Victoria
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 2,178 milliárd USD
• egy főre jutó: 28 900 USD
Pénznem: seychelle-i rúpia (SCR)
1 SCR = 18,27 HUF

Gazdaság és fejlesztés – A Seychelle Köztársaság gazdasága az idegenforgalomra és a halászatra épül. Nagymértékben függ ettől a két területtől az ország jövedelme, a foglalkoztatottak száma, az építkezési beruházások mennyisége, valamint a bankszektor és a kereskedelem intenzitása. Az elmúlt évek GDP-jének közel 70%-a szolgáltatásból származik, kiemelten a közlekedésből, a távközlésből, a kereskedelemből és az idegenforgalomból. Az ipari termelés a GDP 15-20%-a, ez évről évre a konzervtonhal termelésével változik. Az egy főre eső GDP messze a legmagasabb a szubszaharai Afrikában. A Seychelle Köztársaság adóparadicsom, ezért nagyon sok vállalatot jegyeznek be a szigeteken. A Seychelle Köztársaság a világ legkisebb olyan állama, amely saját fizetőeszközt bocsát ki.

Természet – A Seychelle-szigetek éghajlata mindig kellemesen meleg és kiegyenlített. A hőmérséklet ritkán esik 24 °C alá, vagy emelkedik 32 °C fölé.

Turizmus – praktikus tanácsok – A szigetek kormánya még a hetvenes években kötelezte el magát a minőségi turizmus tudatos fejlesztése mellett. A sűrű fillér helyett – tekintve az ország kis területét és azt, hogy igyekeztek megőrizni a természet szépségét és a szigetlakók életformáját – a ritka forint mellett döntöttek. Így lett a Seychelle-szigetek a világ egyik kiemelt luxusüdülőhelye. Az idilli környezethez így kiváló szolgáltatás jár. A strandolás és napozáson túl érdemes kipróbálni a madárnézést, sétát tenni a természetben (pl. Valéé de Mai, az óriáskókuszok völgye), vagy lemerülni a tengerbe. Seychelle-hez tartozik a világ legnagyobb atollja, az Aldabra-atoll, ahol óriásteknősök élnek. A világörökségi helyszín meglátogatása csak különleges engedéllyel lehetséges.

Előfizetési kedvezmény

1 évre 10.440 Ft • 2 évre 19.600 Ft*

Név:

Cím:

Tel.:

☐ 1 évre 10.440 Ft ☐ 2 évre 19.600 Ft Befizetés: ☐ csekk ☐ átutalás

☐ Visszamenőleg, az első lapszámtól kérem az előfizetést

Tropical
Travel & Lifestyle

Előfizetések megrendelése:
info@tropicalmagazin.hu • +36 30 851 0000
facebook.com/tropicalmagazin • www.tropicalmagazin.hu

www.tropicalmagazin.hu

*** A nagykövetségek, turisztikai ügynökségek, és utazási irodák 40% előfizetési kedvezményre jogosultak.**

Sierra Leone

Szerző:
KOMJÁTI
Emese

1462-ben Pedro de Sintra portugál felfedező térképezte fel azokat a dombokat, amelyek a mai Freetown – a főváros – kikötője körül vannak, és a Serra de Leão, azaz „Oroszlánhegylánc” nevet adta nekik. Ennek spanyol megfelelője Sierra Leona, amely helytelen írásmóddal Sierra Leoneként rögzült az angolban, ahonnan elterjedt a többi nyelvbe is. Később portugál kereskedők jöttek, majd a kikötőben 1495-ben erőd épült a kereskedelmi állomás védelmére. Ehhez csatlakoztak a hollandok, az angolok és a franciák, hogy a rabszolga-kereskedelem támaszpontjaként hasznosítsák Sierra Leonét. A nyugat-afrikai köztársaság szép lassan a rabszolgák földjévé vált, egészen 1961-ig, amikor kivívta függetlenségét. Az angol hatalom mély nyomokat hagyott, ami a nyelvben és a jobb oldali közlekedésben is meglátszik. Sierra Leone hivatalos nyelve ugyan az angol, de a legtöbben a krio nyelvet beszélik, ami a britnek egy „korcs” változata. Dacára annak, hogy Sierra Leone újjáépítése előre halad, a polgárháború – amely 1991-től 2000-ig sújtotta az országot – hatásai és következményei még mindig jelen vannak a mindennapokban. Sierra Leone nyersanyagban gazdag ország – az egyik legnagyobb gyémántkitermelő –, ám mégis a világ legszegényebb államai közé sorolható. Turisztikai infrastruktúra vidéken egyáltalán nincs, a lakosságának kétharmada írástudatlan, és sajnos rendszeresen előfordul kolerajárvány is.

Gazdaság és fejlesztés – Sierra Leone Afrika egyik legszegényebb országa, a hosszú polgárháború a korábbi szegényes infrastruktúrát is szinte teljesen elpusztította. Az elmúlt évtizedben azonban, ahogy stabilizálódott a politikai helyzet, és megnőtt a kereslet az ország nyersanyagai (gyémánt, titánérc, bauxit, vasérc, arany, króm) iránt, gyors ütemű fejlődés indult meg. Annak ellenére, hogy az ország újjáépítése folyik, a polgárháború hatásai és következményei jelen vannak a mindennapokban.

Természet – Az ország klímája folyamatosan forró, erősen csapadékos. A sűrűn lakott, szinte teljesen beépült tengerparti sávon túl áthatolhatatlan, sűrű trópusi őserdők fekszenek.

Turizmus – praktikus tanácsok – A Sierra Leonéban élő külföldiek túlnyomó többsége különböző humanitárius társaságok/szervezetek alkalmazásában áll. A turisztika mint fogalom vidéken egyáltalán nem létezik, csak a fővárosban, Freetownban vannak külföldi látogatók érkezésére felkészülve. Az utazás a fővároson, Freetownon kívül mindenekelőtt a nagyobb városokba, úgymint Bo, Kenema, Makeni és Kambia és Guinea határának irányába lehetséges. Pedig akik jártak ott, állítják, az ország tengerpartjai – Lakka Beach, Sussex Beach, River Number 2 Beach, Burrey Beach, Tokey Beach, Mamma Beach – a legjobb üdülőhelyekkel is felvehetnék a versenyt.

Sierra Leone Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Julius Maada Bio (2018-tól)
Függetlenség: 1961. április 27. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 71 740 km²
Népesség: 6 163 000 fő
Etnikai összetétel: mende 30,6%, temne 29,4%, limba 8,4%, kono 5,2%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: angol
• egyéb beszélt nyelvek: mende, temne, krio (angolalapú keol)
Vallás: muzulmán 60%, keresztény 10%, törzsi vallású 30%
Főváros: Freetown
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 11,6 milliárd USD
• egy főre jutó: 1600 USD
Pénznem: Sierra Leone-i leone (SLL)
1 SLL = 0,05 HUF

Szenegál

Szerző:
SZILASI Ildikó

Szenegál az afrikai kontinens egyik legbiztonságosabb, legbarátságosabb országa. Ráadásul Magyarországról hét és fél órás repülőúttal, vízum és kötelező oltás beszerzése nélkül érhető el. Az is csábító, hogy a teranga, azaz vendégszeretet országaként ismert legnyugatibb országban évi 360 napot süt a nap, és Magyarországról a szubszaharai régió tekintetében ide lehet a legkönnyebben és a legolcsóbban eljutni. Az Atlanti-óceán által körbeölelt Dakarból kezdhetjük utazásunkat, melynek belvárosában kiváló művészeti piacokat és szép koloniális épületeket láthatunk. Itt található Afrika legmagasabb szobra és a Gorée-sziget is (UNESCO), mely a transzatlanti rabszolga-kereskedelemnek állít emléket. Északra haladva muszáj útba ejteni az egyedülálló Rózsaszín-tavat, és egy éjszakát berber sátorban tölteni a természetben, a Lompoul-sivatag elképesztő dűnéi közt tevegelve, barangolva. Még északabbra Saint-Louis történelmi szigete (UNESCO) vár bennünket a világ harmadik legjobb madármegfigyelő helyével, a Djoudj Nemzeti Parkkal, három millió madár otthonával. Saly a szenegáli riviéra legfelkapottabb üdülővárosa 4-5 csillagos szállodák sorával, kiváló gasztronómiával várja, esténként fergeteges dob- és táncshow-val szórakoztatja az utazót. A Ballet Camara tánccsoport már két ízben turnézott Magyarországon is, így nem meglepő, ha néhányan sziával köszönnek vissza a magyaroknak. Salyból egyik nap a kobantilopokban, zebrákban, zsiráfokban és struccokban bővelkedő Bandia Vadasparkot, másnap Leopold Sedar Senghor szülőföldjét, a baobaberdőkkel és termeszhangyavárakkal tarkított serer földet és a mangróvékkal teli Saloum Delta Nemzeti Parkot érdemes megcélozni. Szenegál változatos tájaival, hagyományőrző kultúrájával, világörökségi helyszíneivel rengeteg felfedezni való élményt kínál.

Gazdaság és fejlesztés – Szenegál Nyugat-Afrika egyik prosperáló gazdaságú országa, fejlődése az 1994-es kormányzati gazdaságprogrammal vette kezdetét (pénzdevalváció, piacosítás, beruházásösztönzés, privatizáció több ágazatban is). A szűkös természeti erőforrásokból fakadóan Szenegál a szomszédos országokban kitermelt ásványok, ércek, illetve az ott termesztett mezőgazdasági produktumok feldolgozására, valamint az azokkal való kereskedésre szakosodott, így erősítve a szekunder és a tercier szektort. A gazdasági-társadalmi szerkezetváltás ennek ellenére még várat magára, főként a halászat számít meghatározó mezőgazdasági jellegű megélhetési forrásnak. A Szenegál környékén levő vizek a világ halban leggazdagabb tengereinek számítanak. A szenegáli garnélarákot az egész világba exportálják.

Természet – Területének zöme szavannával borított síkság, amelyet délnyugaton mocsarak tarkítanak. Éghajlata – különösen a tengerparti részeken – igen kellemes, nyáron sem túl meleg.

Turizmus – praktikus tanácsok – Dakart jó nemzetközi légi kapcsolatai, kellemes éghajlata, jó infrastruktúrája arra predesztinálja, hogy kiindulópontja legyen minden, a frankofón Nyugat-Afrikába induló körutazásnak. Szenegál turizmusa nem túl jelentős, de dinamikusan fejlődik. Az ország bővelkedik történelmi (St. Louis, a Gorée szigete) és természeti (Djoudj, madárrezervátum, Rózsaszín-tó) látnivalókban. A halban gazdag vizek kedveznek a mélytengeri horgászturizmusnak is. A vízumkötelezettséget eltörölték, és Algíron keresztül immár jó áron el lehet érni az országot, így egyre több magyar turista is eljut Szenegálba.

Szenegáli Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Macky Sall (2012-től)
Miniszterelnök: Mohammed Abdallah Boun Dionne (2014-tól)
Függetlenség: 1960. április 4. (Franciaországtól). A teljes függetlenséget a Malitól való leválás hozta meg (1960. augusztus 20.).
Terület: 196 190 km²
Népesség: 14 668 000 fő
Etnikai összetétel: volof 44%, fulbe 24%, szerer 15%, diola 4%, malinke 3%, szoninke 1%, francia 1%, egyéb 8%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: volof, pular, jola, mandinka
Vallás: muzulmán 94%, keresztény 5%, törzsi vallású 1%
Főváros: Dakar
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 43,24 milliárd USD
• egy főre jutó: 2700 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Szomália

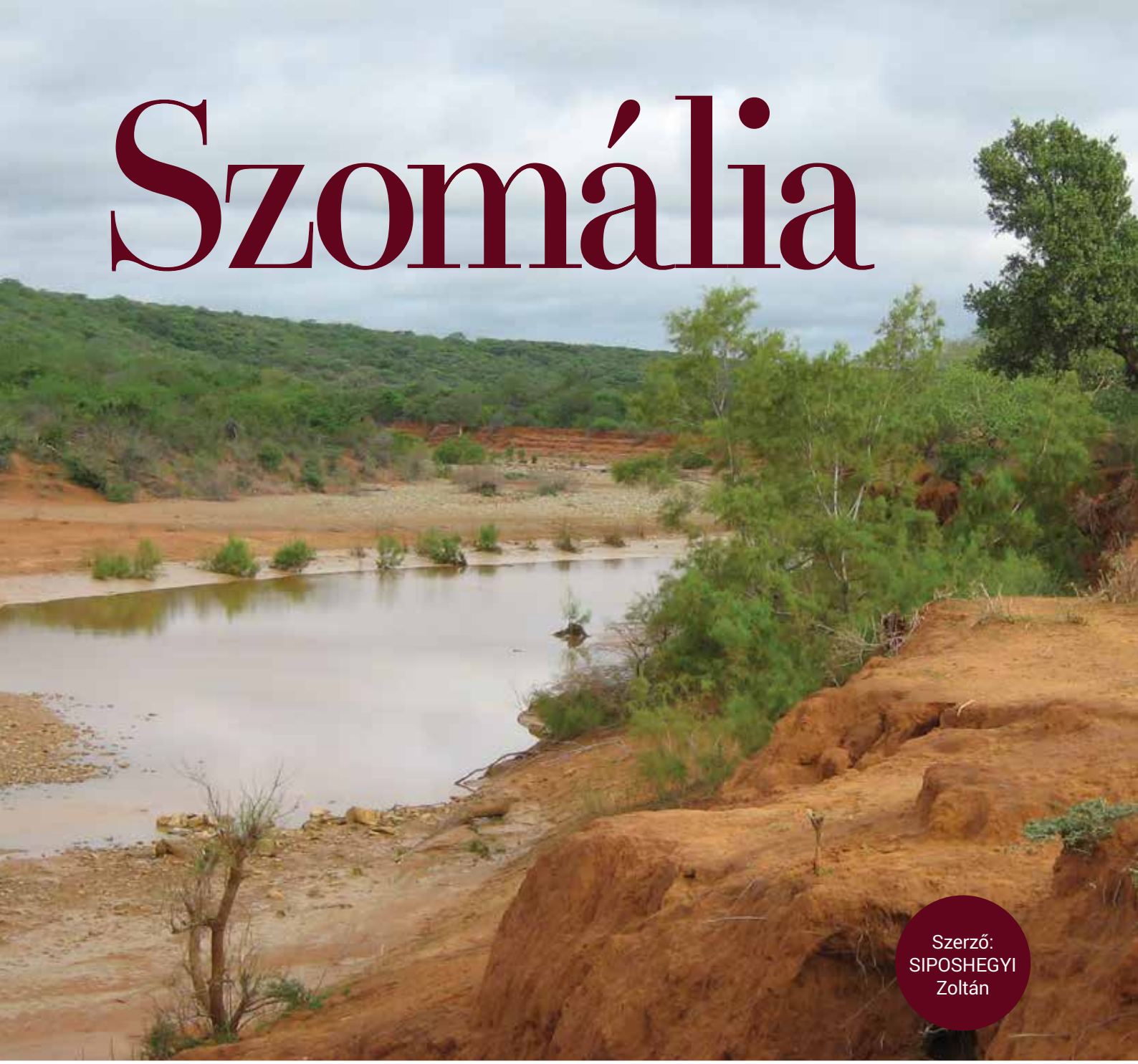

Szerző:
SIPOSHEGYI
Zoltán

Szomália nemcsak a világ egyik legszegényebb országa, hanem a legveszélyesebb is. A hazánknál nyolcszor nagyobb kelet-afrikai államban a kormányzat hatásköre mindössze a fővárosra és környékére terjed ki. Az Afrika szarvától nyugatra eső, korábbi brit gyarmati területek lényegében a szakadár Szomáliföld államához tartoznak, ráadásul a félsziget csücskében fekvő Putföld is függetlenséget követel magának. A káosz tökéletes melegágya a különböző fegyveres milíciák és iszlamista csoportok kialakulásának. Az Al-Shabaab terrorszervezet is innen támadja rendszeresen Kenyát és az ENSZ békefenntartóit. A leghírhedtebbek mégis a szomáliai kalózok, akik a kilencvenes évek óta tartják rettegésben a Szuezi-csatorna felé tartó kereskedőhajókat. Így nem meglepő, hogy Szomáliában az idegenforgalom fogalma szinte ismeretlen. Akik mégis bemerészkednek az országba, csak szervezett, fegyveres konvojokkal tudnak mozogni. A rossz állapotú utakon egymást követik a fegyveres ellenőrző pontok, a főváros elhagyásához pedig külön engedély kell. Mogadishu fő látványossága a Sanghaj névre keresztelt óváros. A kolonialista épületekkel szegélyezett tengerparti rész a polgárháború előtt még a gazdagok pihenőhelye volt, bárokkal és boltokkal. Manapság már csak a romos katedrális őrzi régi fényét.

A Dzsibuti határához közeli Berbera tengerpartja vagy a Laas Geel-i sziklarajzok azonban megérnek egy kis ügyintézést.

Gazdaság és fejlesztés – Az országban 1991-ben megszűnt a központi hatalom, az ország politikailag és gazdaságilag teljesen összeomlott. Az utóbbi években az átmeneti kormány valamelyest stabilizálni tudta a helyzetét az ország központi részein. Itt kezdődött a helyreállítás, a gazdaság kezd magára találni. Mogadishu komoly fejlődésen ment keresztül az elmúlt években, bár a biztonsági helyzet még mindig rossz, így a külföldi befektetők közül csak a hazatérő szomáliak száma jelentős. Azokon a területeken, ahová nem terjed ki a központi kormány hatalma, továbbra is teljes a káosz, gyakoriak a nagy kiterjedésű éhínségek.

Természet – Az ország területének legnagyobb része sivatag vagy félsivatag.

Turizmus – praktikus tanácsok – Az ország területén a turizmus jelenleg ismeretlen. A Külügyminisztérium nem javasolja, hogy bárki Szomáliába utazzon. A szakadár Szomáliföld sokkal biztonságosabb, rendezettebb, és minimális számú turistát már fogad. A fővárost, Hargeysát csak külön engedéllyel, kísérettel lehet itt is elhagyni, akik jártak ott, azt mondják, Berbera tengerpartja vagy a Laas Geel-i sziklarajzok megérik a kalandokat.

Szomáli Szövetségi Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Mohamed Abdullahi Mohamed „Farmaajo” (2017-től)
Miniszterelnök: Hassan Ali Khayre (2013-tól)
Függetlenség: 1960. július 1. (brit és olasz irányítású ENSZ-mandátum alól)
(Az ország északi része 1991-ben kikiáltotta függetlenségét Szomáliföld néven. Ez a terület de facto nem tartozik a mogadishui kormány fennhatósága alá, a függetlenséget azonban a nemzetközi közösség nem ismerte el. A mogadishui kormány valós fennhatósága azonban még ennél is kisebb területre, a főváros közvetlen körzetén kívül néhány városra és környékükre terjed ki.)
Terület: 637 657 km²
Népesség: 11 031 000 fő
Etnikai összetétel: szomáli 85%, egyéb 15%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: szomáli
• egyéb beszélt nyelv: arab
Vallás: szunnita iszlám
Főváros: Mogadishu
Nemzeti jövedelem:
• összesen: nincs adat
• egy főre jutó: nincs adat
Pénznem: szomáli shilling (SOS)
1 SOS = 4,46 HUF (A hazai pénz mellett kiterjedt az amerikai dollár használata. Szomáliföld saját pénzt nyom szomáliföldi shilling néven.)

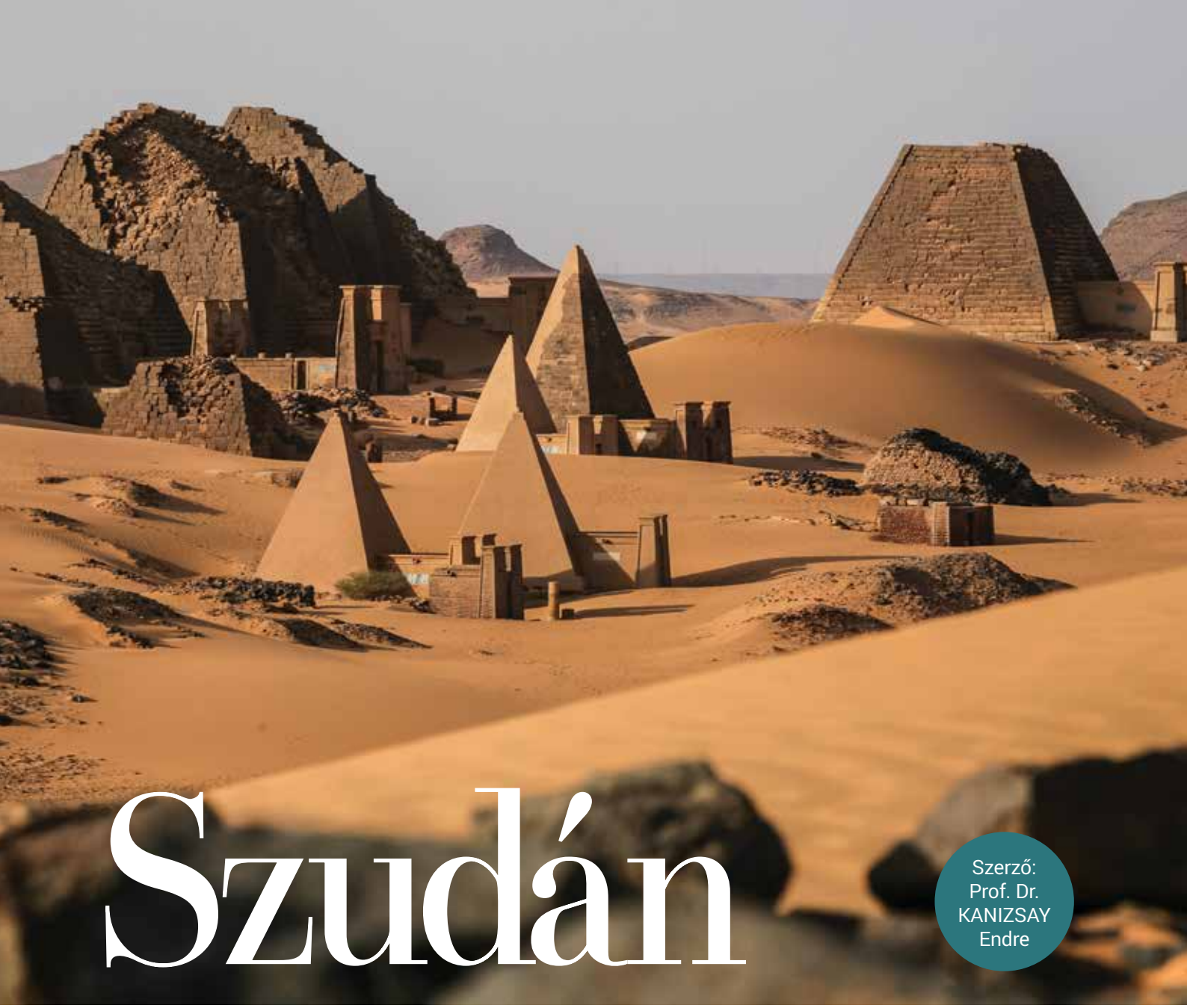

Szudán

Szerző:
Prof. Dr.
KANIZSAY
Endre

Az Északkelet-Afrikában fekvő Szudán a 2011-es szétválás előtt a földrész legnagyobb országa volt. Dél-Szudán a 2,5 millió- km^2-nyi terület mintegy egyharmadával, illetve a 40 milliós lakosságból 8-9 millió fővel rendelkezett. Összességében 9 országgal volt határos. Államformája köztársaság tartományi államokkal. 1956 óta független, 1989-től a Katonai Hunta a Kongresszus Párttal közösen kormányoz. Fővárosa Khartoum (8,5 millió lakossal), az etnikai csoportok száma több mint 500. Khartoum a két Nílus találkozásáról, az „Omdurmáni Piacáról" ismert. Hivatalos nyelv az arab, illetve az angol. Vallási megoszlás: 70% szunnita muzulmán, 25% törzsi, 5% keresztény (1972). Magyar szempontból lényeges a magyarabok gazdasági tevékenysége, néhány honfitársunk a magyar kultúrát is népszerűsíti. Öt fő éghajlati tájra osztható, a sivatagtól az őserdőig minden megtalálható. Sokan mondják, hogy aki ismeri Szudánt, ismeri Afrikát. A nemzetgazdaság alapja a mezőgazdaság. A GDP 40-50%-át adja, s mivel a lakosság 80%-a kapcsolódik az ágazathoz, így egyben jelentős társadalmi tényező is. Az exportban is domináns. Az állattenyésztés főként nomád, amely az esős évszakot követi. Gazdaságilag kiemelkedő szerepe van még az olajnak, ami a több évtizedes háborúk miatt (pl. Darfur) állandó vita tárgyát képezi. Nagy súlyt fektetnek a mezőgazdaság fejlesztésére (a Gezira Scheme 1926 óta üzemel). A jó ökológiai adottságú Jebel Marra projekt (FAO) zajlik Darfurban, de mind a társadalmi, mind a gazdasági helyzet gátja a fejlesztésnek (első köves út 1200 km.) Szudán életét a Nimeri elnöksége alatt kezdődő, majd a Hunta, illetve a 2011-es szétválás után is folytatódó háborúk és puccsok nehezítik. Elmondható, hogy az igen különböző történelmi tradíciójú szudáni emberek békeszeretőek. A békés Szudán a Közel-Kelet, a FAO szerint egész Afrika éléskamrája lehetne. Ezzel szemben a gyarmatosítók által vonalzóval megrajzolt határok eleve háborús tűzfészekként szolgálnak, amelynek következménye: több százezer halott (Darfur), több százezer éhező és éhen halt ember (Dél-Szudán). A permanens háborúk mögött a legtöbb esetben a korábbi, illetve az új gyarmatosítók állnak.

Gazdaság és fejlesztés – A déli országrész kiválását megszenvedte Szudán gazdasága, mivel a korábban a gazdaság hajtóerejének számító olajipar jelentős részben délre került. Az olaj árának csökkenése is szerepet játszott abban, hogy az elmúlt években jelentősen elmaradt a fejlődés a várakozásoktól. Pozitív fejlemény viszont, hogy az ország ellen érvényben lévő amerikai szankciók jelentős részét feloldották 2017-ben, így szabadabban áramolhat be a külföldi tőke Szudánba. Az olaj mellett fontos a mezőgazdaság, a Nílus völgyében kiváló földek vannak, és megfelelő hasznosítással hatalmas termésátlagokat lehetne elérni.

Természet – Az ország területének legnagyobb része sivatag vagy félsivatag. Az ország 20%-át erdő borítja, az egyetlen fontos erdei termék a gumiarábikum. Ezt az illatszerekben, édesipari termékekben és ragasztókban felhasznált anyagot az akáciából nyerik ki, amely nagy területen nő a közép-szudáni szavannákon. A világtermelés 4/5-ét adja az ország. Ennek hasznosításával, illetve további vízkészletek megmozgatásával hatalmas földterületeket lehetne termővé tenni az országban.

Turizmus – praktikus tanácsok – A polgárháború, a belső bizonytalanság nem kedvezett a turizmus fejlődésének. Ma is kevés turista látogat csak el Szudánba, pedig az ország gazdag történelmi múltja számos látványosságot kínál. Itt vannak a világ legnagyobb piramismezői, Dzsebel Barkal és Meroé ókori emlékei már fel is kerültek a világörökségek listájára, de a várományos listán ott van például a titokzatos Suakin-sziget is. A Vörös-tenger partja kiváló búvárhelyszíneket kínál.

Szudáni Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Omar al-Basír (1989-től)
Függetlenség: 1956. január 1. (az Egyesült Királyságtól és Egyiptomtól)
Terület: 1 886 068 km²
Népesség: 37 345 000 fő
Etnikai összetétel: szudániak 70%, egyéb (núbiai, nuba, nuer, bedzsa, dinka, fellata/fulbe, külföldi) 30%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: arab, angol
• egyéb beszélt nyelvek: núbiai, ta bedavi
Vallás: szunnita iszlám
Főváros: Khartoum
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 187 milliárd USD
• egy főre jutó: 4600 USD
Pénznem: szudáni font (SDG)
1 SDG = 38 HUF

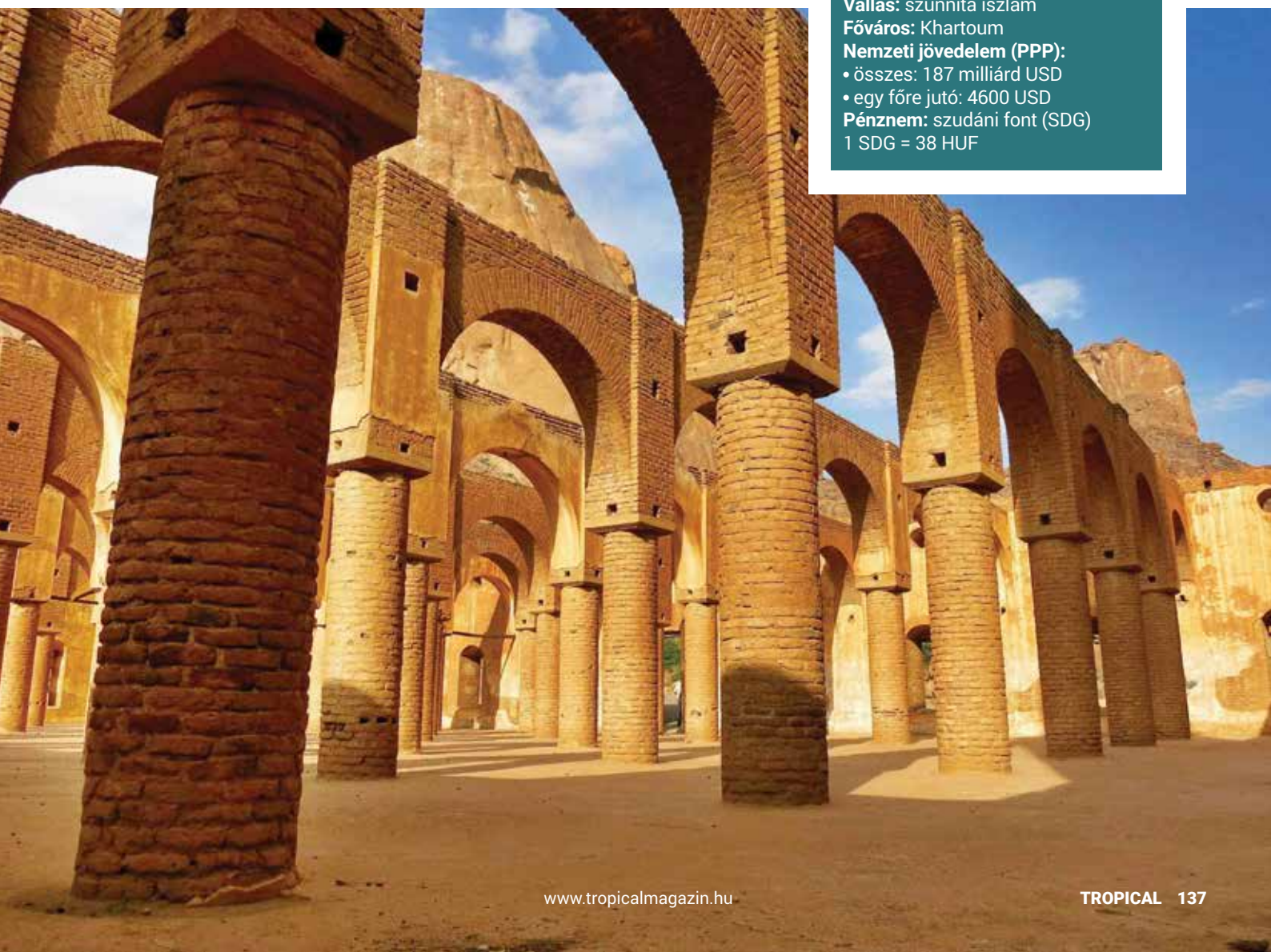

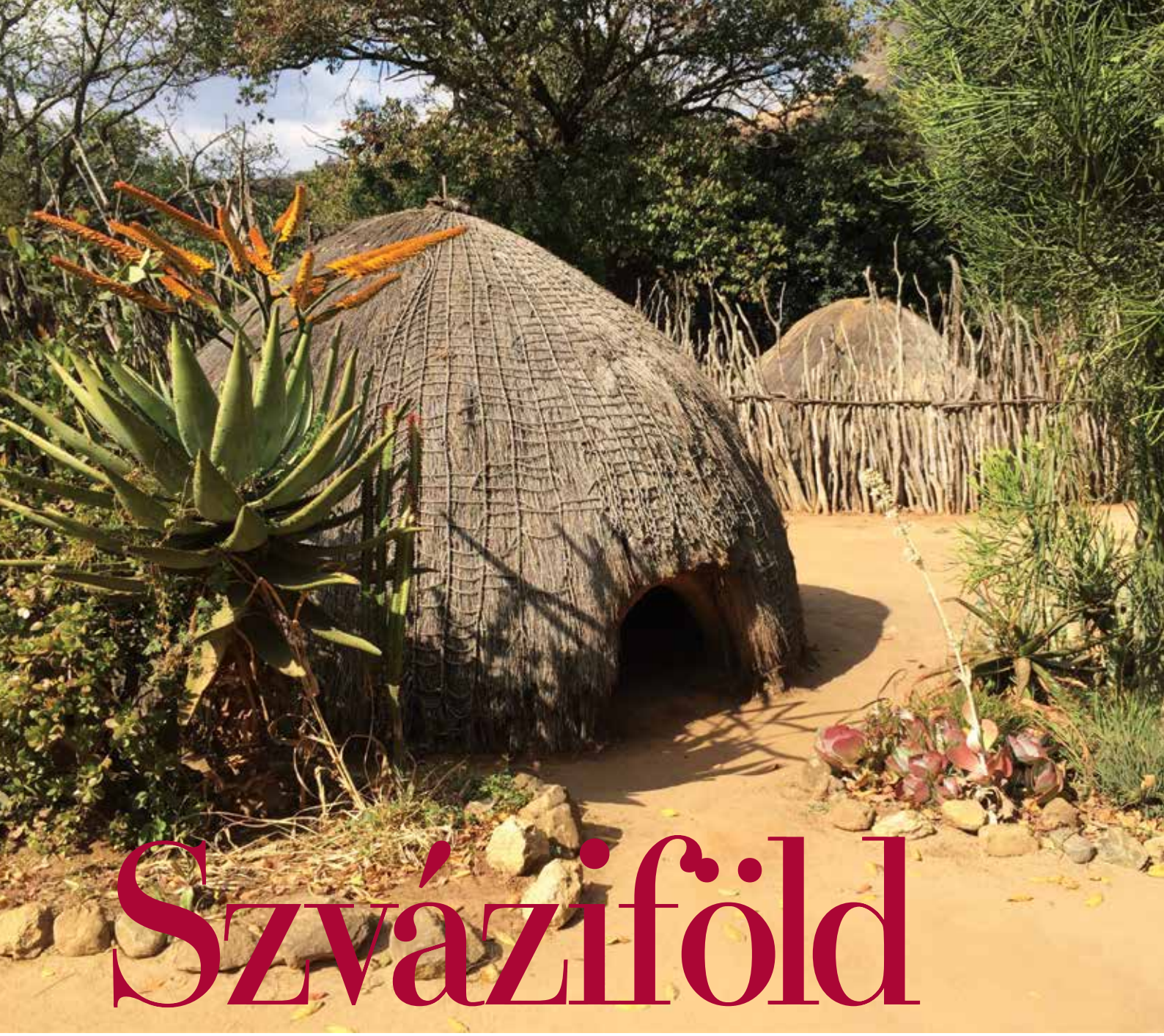

Szváziföld

Valószínűleg még nem sokan hallottak Eswatiniről, pedig nem egy új afrikai állam. A dél-afrikai Szváziföld nevét idén áprilisban, a britektől való függetlenedés ötvenedik évfordulóján változtatta meg III. Mswati király. Ezzel az uralkodó a törzsi gyökerekhez kívánt visszanyúlni. A Dél-afrikai Köztársaság és Mozambik közé beékelődött királyság a kontinentális Afrika második legkisebb országa, mégis hatalmas különbségek feszítik szét. Autóval érkezve egyből szembe tűnik, hogy az utak jó minőségűek, a települések rendezettek, és a turistalátványosságok jobban ki vannak táblázva, mint Európában. Eswatini a Johannesburg és Maputo közti úton fekszik, így kiváló egy rövid pihenésre, ráadásul a Krüger Nemzeti Park is egy órán belül elérhető. Magyaroknak még vízum sem kell a belépéshez, és a határátkelés meglepően olajozott. Szváziföld legnagyobb vonzereje mégis az, hogy olcsó. A szafariparkokat többnyire az állam tartja fenn, és a belépő mindenhol 2000 forint körül van. A legegyszerűbben autóba pattanva leshetjük meg a zebrákat, az impalákat és a vízilovakat természetes környezetükben. Főleg, hogy itt a legkönnyebb az autóbérlés is. A szabályok lazításával a király és kabinetje egyre több turistát próbál az országba csalogatni. A főváros, Mbabane egy üde színfolt azok számára, akik megcsömörlöttek az inkább Amerikára hasonlító Dél-afrikai Köztársaságtól, de még nem állnak készen az igazi harmadik világbeli kalandra. A látogatók táncbemutatókon és kiállításokon keresztül ismerhetik meg a törzsi hagyományokat. Ugyanakkor a monarchiának árnyoldala is van. Idén szeptemberig nem voltak szabad választások, és a király máig megőrizte teljhatalmát. Az 50 éves Mswatinak 16 feleségétől eddig 35 gyermeke született. A magasan fekvő és elzárt állam kifejezetten belterjes, így a vérfertőzés mellett a nemi betegségek is gyorsan terjednek. Eswatini jelenleg az AIDS-szel leginkább fertőzött ország a világon. Minden negyedik lakosban kimutatható a vírus.

Gazdaság és fejlesztés – A bányászat és a fakitermelés radikális visszaszorulása nyomán az ország legfőbb bevételi forrásai mérséklődtek, a tercier szektorra (turizmus, szolgáltatóipar) való átállás – számos ok következtében – csak lassan halad. Eswatini gazdasága, hasonlóan a lakosság élelmezéséhez, döntő hányadban a Dél-afrikai Köztársaságtól függ. A kormányzat stabilizáló és beruházásösztönző lépései eleddig csak mérsékelt sikerrel jártak, bár az országnak sikerült elkerülnie az államcsődöt.

Természet – Az ország éghajlata a magasabb fekvés miatt az afrikai átlaghoz képest hűvösebb és csapadékosabb.

Turizmus – praktikus tanácsok – A turizmus Eswatini egyik legsikeresebb ágazata. Fejlesztését még az apartheid idején kezdték el. Ekkor sokan azért jártak át Szváziföldre, mert ott sok olyan dolgot lehetett csinálni, látni, amit a szigorúan szabályzott Dél-Afrikában nem – engedélyezték például a szerencsejátékot, ami igen jelentős bevételt hozott a királyságnak. Bár az apartheidnek húsz éve vége, a turizmus sikere folytatódik. Ma elsősorban a sajátos szvázi kultúrát és azt a tényt hangsúlyozzák, hogy Eswatini Afrika utolsó független törzsi királysága, így a királyi ünnepségeknek kiemelt szerepük van a turizmusban, de egyre többen látogatják a királyság termálfürdőjét, illetve állatrezervátumait, ahová visszatelepítették az oroszlánokat.

Eswatini (korábban Szváziföldi Királyság)

Államforma: abszolút monarchia
Államfő: III. Mswati király (1986-tól)
Miniszterelnök: Barnabas Sibusiso Dlamini (2008-tól)
Függetlenség: 1968. szeptember 6. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 17 363 km²
Népesség: 1 467 000 fő
Etnikai összetétel: szvázi 84%, zulu 10%, tsonga 3%, indiai 2%, egyéb 1%.
Nyelv:
hivatalos nyelv: swati és angol
Vallás: cioni keresztény 40%, római katolikus 20%, muzulmán 10%, egyéb (köztük anglikán, bahai, metodista, mormon, zsidó) 30%
Fővárosok:
Mbabane – adminisztratív
Lobamba – királyi
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 11,34 milliárd USD
• egy főre jutó: 9900 USD
Pénznem: szvázi lilangeni (SZL)
1 SZL = 21,51 HUF

Szerző:
SIPOSHEGYI Zoltán

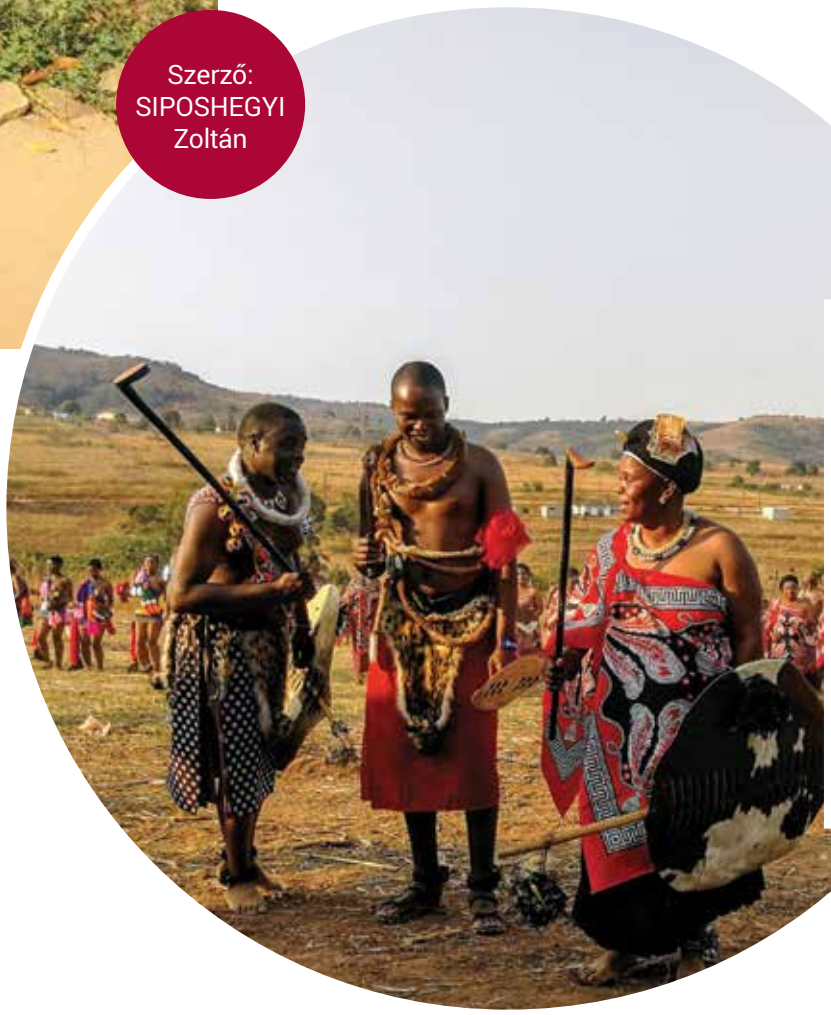

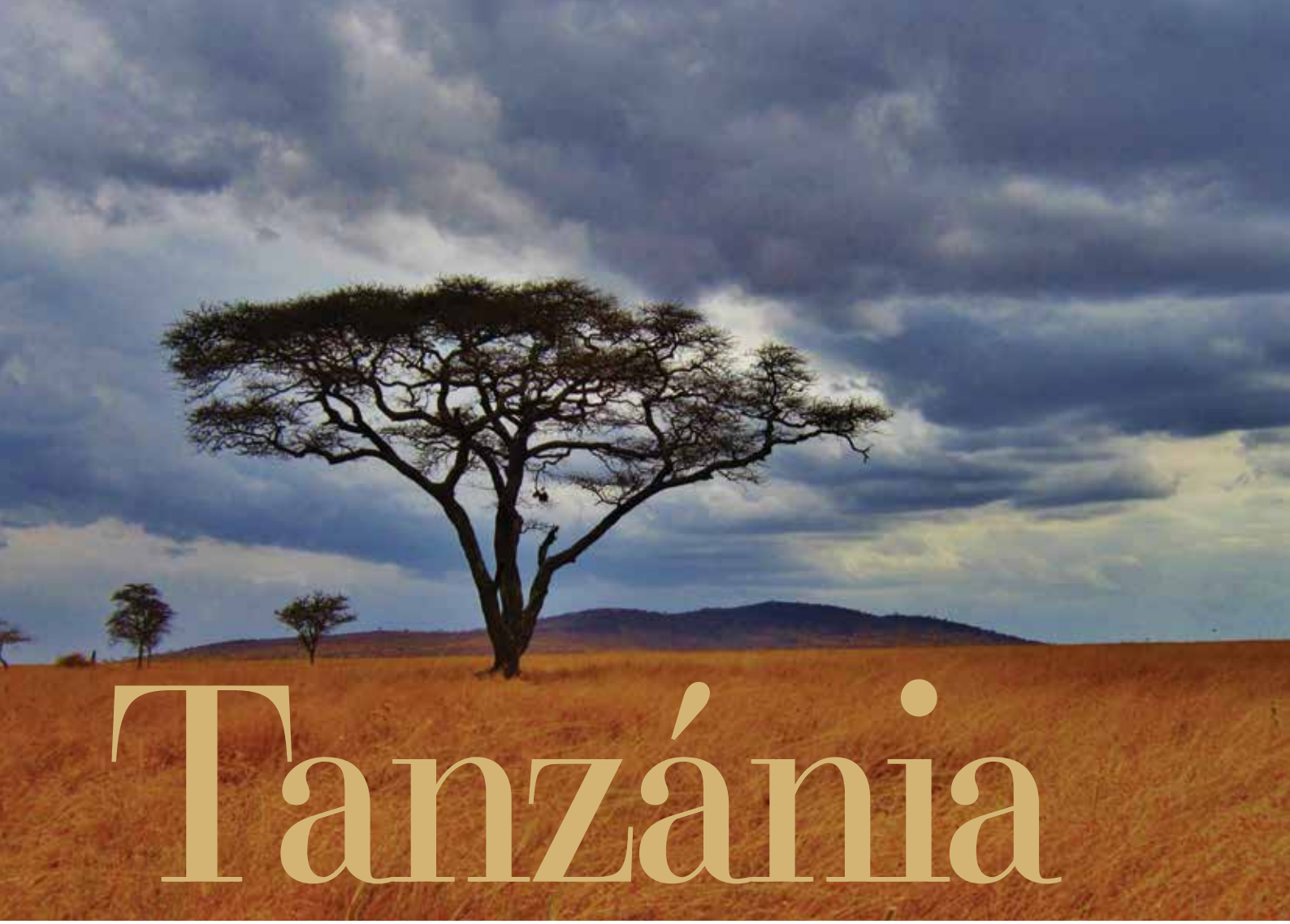

Tanzánia

Egy színes-szagos természetfilmhez hasonlít leginkább Tanzánia, ez a meseszerű kelet-afrikai ország a vadállatok és a madarak millióival teli nemzeti parkjaival. Egy lélegzetelállító vidék az Indiai-óceán partján, amit minden szavanna- és szafarimegszállott Afrika-kedvelőnek látnia kell. Az óceán partszakaszán forró, párás, trópusi a klíma, amit valamelyest enyhít a tenger közelsége.

Az ország két szövetségi állama egykor brit mandátumterület volt: Tanganyika 1961-ben nyerte el függetlenségét, és 1964-ben egyesült Zanzibárral.

Ha vakítóan fehér, puha homokkal borított strandok türkizkék vizére és fürdésre vágyunk, irány Zanzibár szigete és a kőváros, a híres Stone Town promenádja és piaca, ahol barátságos, vendégszerető helyiek várnak minket.

Ha viszont maradnánk a klasszikusabb értelemben vett Tanzánia-élménynél, mindenképp látnunk kell a Kilimandzsárót, Afrika legmagasabb hegyét, melynek oldalát trópusi őserdők szegélyezik, és a mocsarakkal tarkított Serengeti Nemzeti Parkot, amely elképesztő gazdag élővilágával, vadrezervátumaival mindenkit lenyűgöz. Sehol máshol a Földön nem látható ennyi gnú, zebra és antilop sem. Az Olduvai-árok területén régészeti lelőhelyekre bukkanhatunk, a Manyara-tó erdős-mocsaras körzete viszont a flamingó-, elefánt-, csimpánz- és vadmacskaőrültek kedvenc helye lehet. Az UNESCO kulturális világörökségének része Zanzibár kővárosa (az egyetlen ma is működő ősi város Kelet-Afrikában, amely a világörökség része), a Kilwa Kisiwani romjai és Songo Mnara romjai. Az UNESCO természeti világörökségeinek részei pedig a Ngorongoro Természetvédelmi Terület, a Serengeti Nemzeti Park, a Selous Vadrezervátum és a Kilimandzsáró Nemzeti Park.

Szerző:
BRECZ Judit

Gazdaság és fejlesztés – Az ország gazdaságának alapja a mezőgazdaság (kávé, tea, szizál, gyapot, kukorica, dohány, manióka, szegfűszeg). A mezőgazdaság foglalkoztatja a munkaerő túlnyomó többségét, és termeli meg a nemzeti jövedelem negyedét, illetve az export 85%-át. Kis mennyiségben aranyat, ónt és drágaköveket bányásznak. Az országban még mindig nagy a szegénység, de a stabil politikai rendszer mellett az utóbbi években jelentős növekedést tudtak elérni. Jelentős infrastrukturális – vasút, kikötő – projektek indultak el.

Természet – Tanzánia védjegyei: Afrika legmagasabb csúcsa a Kilimandzsáró (5895 m), a Serengeti Nemzeti Park, (a kenyai Masai Mara másik oldala), a Ngorongoro-kráter. Esős évszakok: március közepétől májusig és a november, december. Az utazásra a legkellemesebb a június végétől októberig terjedő időszak, igaz az árak ilyenkor nagyon magasak.

Turizmus – praktikus tanácsok – A turizmus Tanzánia egyik legjobban teljesítő iparága, igen kedvező adottságait kihasználja az ország több régiója is. Az országban 14 nemzeti park található, köztük a világ legismertebb, vadban leggazdagabb területei.
– Zanzibár. A sziget a tanzániai nyaralóturizmus központja. Fővárosa, Stonetown világörökségi színhely, Kelet-Afrika legkellemesebb történelmi hangulatot árasztó települése.
– Az „északi szafariútvonal". Itt találhatók a világ legismertebb, vadban leggazdagabb nemzeti parkjai (Serengeti, Nogrongoro Kráter, Manyara, Arusha).
A „déli szafariútvonal" az északinál kevésbé látogatottabb, ugyanakkor éppen ezért gyakran kevésbé zsúfolt – legfontosabb része a Selous Vadrezervátum, a közelében találhatók Kilwa Kisiwani romjai.

Tanzániai Egyesült Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: John Magufuli (2015-től)
Miniszterelnök: Kassim Majaliwa (2015-től)
Függetlenség: 1964. április 26. (brit igazgatású ENSZ-mandátum alól). Tanganyika 1961-ben, Zanzibár pedig 1963 decemberében vált függetlenné. A két terület 1964. április 26-án lépett unióra.
Terület: 945 090 km²
Népesség: 53 950 000 fő
Etnikai összetétel: Tanganyika: afrikai 99% (köztük bantu 95%, illetve 130 különböző lélekszámú kisebb törzs), egyéb (európaiak, arabok és ázsiaiak) 1%; Zanzibar: főként arabok és afrikaiak
Nyelv:
hivatalos nyelv: szuahéli, angol
Vallás: Tanganyika: keresztény 30%, muzulmán 35%, törzsi vallású 35%; Zanzibar: több mint 99% muzulmán
Főváros: Dodoma (gazdasági központ: Dar es-Salaam)
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 162,2 millió USD
• egy főre jutó: 3200 USD
Pénznem: tanzániai shilling (TZS)
1 TZS = 0,13 HUF

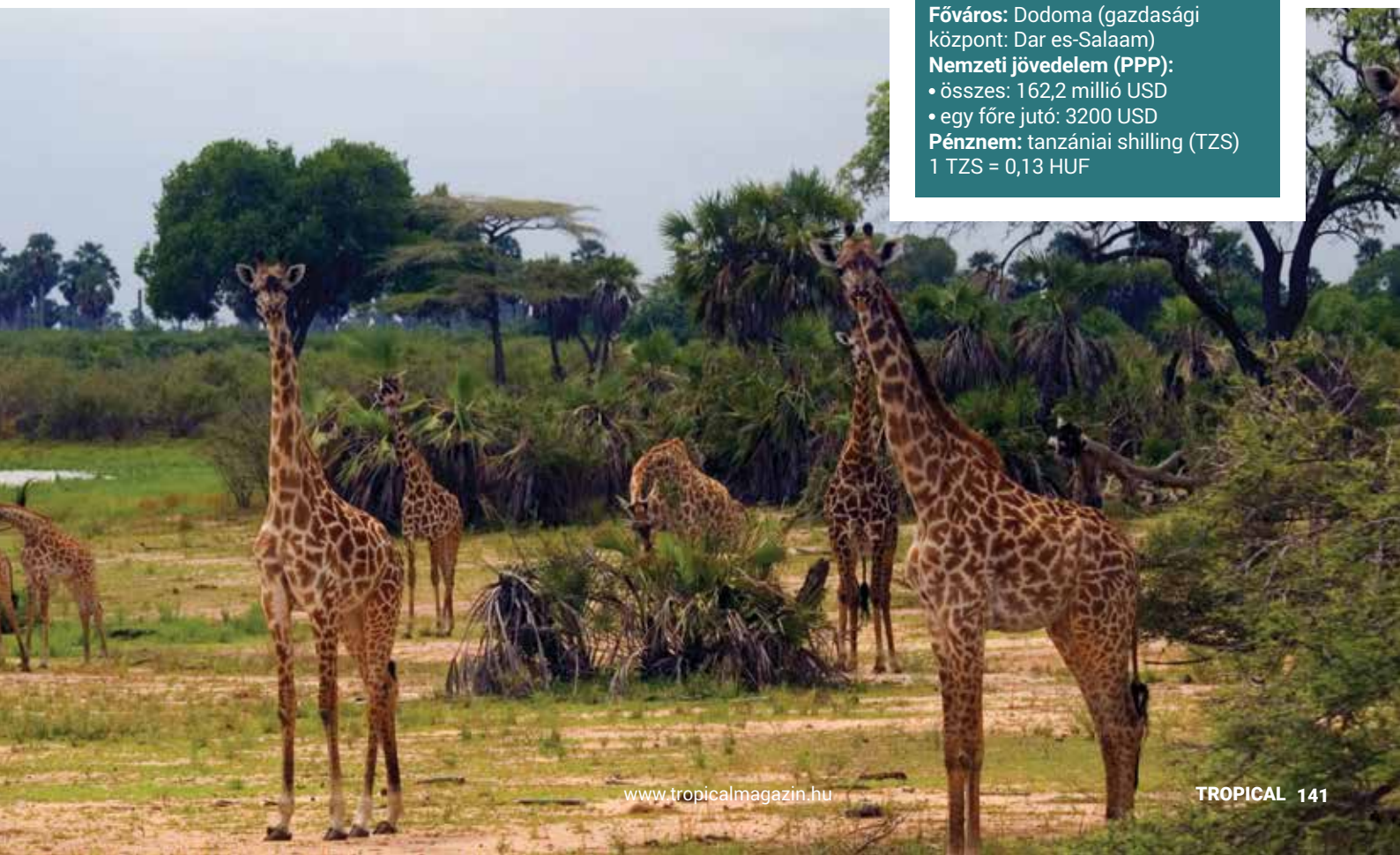

Togó

Szerző:
BRECZ Judit

Togó vagy Togói Köztársaság – neve ewe nyelven annyit jelent, hogy „a tenger háza”, hiszen 56 kilométer hosszú partszakasszal rendelkezik. Az ország legmagasabb pontja a Mont Agou (986 méter).

Nyugat-Afrika országai közül a legkisebb és kevéssé ismert, pedig történelme igen változatos – érdekesség például, hogy annak idején először a németek foglalták el a nagy tó vidékét. Az első világháborút követően azonban őket leváltották a franciák, Togó francia gyarmat lett, hivatalos nyelve mai napig ez. A kései fehér elnyomásnak vagy az igen erős gyökerű tradícióiknak köszönhetően a nemzeti vallást sem az iszlám, sem a kereszténység nem tudta háttérbe szorítani – máig a vudu maradt. 37 nép él itt, köztük a legnagyobb az ewe, akik a beszámolók szerint nagyon kedvesek és mosolygósak, annak ellenére, hogy életszínvonaluk igen alacsony. Az ország évtizedek óta épít a turizmusra. Fővárosa Lomé, itt, illetve Togoville-ben fejlett, modern infrastruktúra vár minket, ami kontrasztban áll egyedi, nagy vonzerejű, úgynevezett fétispiacaikkal, ahol megannyi bizarr csodaszerüket látva rögtön szemünk elé tárul a vudu törzsi hiedelemvilága. Itt a tehénfaroktól kezdve a lófejig és vuduszobrokig mindent megvásárolhatunk, ha pedig úgy tetszik, gyógyító sámánok segítségét is kérhetjük, akik garantálják számunkra akár a biztonságos utazásunkat, akár a sikeres szerelmi életünket.

Koutammakou, a batammaribák vidéke, az ország egyetlen világörökségi helyszíne. Itt találhatóak a tambera népcsoport erődítményszerű, tornyos kis házai. Az alsó szinten tartják az állatokat, a középső szint a konyha, a tetőteraszról pedig kis alvókuckók nyílnak. A tornyok gabonatárolók – a gabona és az élő állatok gyakorlatilag az itt élők megélhetési forrásai. A fiatal fiúk felnőtté avató szertartása is itt zajlik, amelyek során nem ritkán állatáldozatot is bemutatnak, hiszen a hiedelem szerint az ősök szelleme átjárja és vigyázza otthonaikat.

Gazdaság és fejlesztés – Togó lakosságának döntő hányada az agrárszektorban dolgozik, amely az ország fő bevételi és kereskedelmi forrásának tekinthető. A kókusz-, a kávé- és a gyapottermesztés terén különösen produktív a togói gazdaság, e termékek adják a külkereskedelem 40%-át. A különböző helyekről érkező nemzetközi segélyek és gazdaságépítő szubvenciók, beruházások hatására Togó fokozatos fejlődési szintet képes tartani az elmúlt évek során. Foszfátbányászat terén az ország beverekedte magát a négy legjelentősebb exportőr közé, Ázsiában és Európában is kiterjedt piaca van a Togóban található ásványnak. A növekvő és differenciálódó kereskedelmi kapcsolatok egyre több bevételi forráshoz segítik hozzá a kormányzatot, amely a nemzetközi kéréseknek eleget téve hatékonyan próbál fellépni a korrupció ellen, egyúttal szélesíteni szándékozik a piaci liberalizációt.

Természet – Az ország déli, nedvesebb területei igen sűrűn lakottak, északra, ahogy csökken a csapadék mennyisége, csökken a népsűrűség is. Ott találhatók az ország nemzeti parkjai. Az éghajlat trópusi, folyamatosan forró, az esős évszak rövid.

Turizmus – praktikus tanácsok – Togo már a hetvenes évektől igyekezett felkerülni a nemzetközi turizmus térképére, így a fővárosban, Loméban, illetve Togoville-ben jó, nemzetközi színvonalú ellátást várhatunk. Az ország más részein az infrastruktúra gyengébb. Az ország első számú vonzereje a sajátos kultúrája, a hagyományos vallásossága, a vuduhiedelmek világa. Ebbe már akkor betekintést nyerhetünk, ha elmegyünk a loméi fétispiacra, ahol a legvalószínűtlenebb varázsszereket árulják, de még érdekesebb, ha eljutunk Koutammakouba, a battamaribák földjére, az ország egyetlen világörökségi helyszínére.

Togói Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Faure Gnassingbé (2005-től)
Miniszterelnök: Komi Klassou (2015-től)
Függetlenség: 1960. április 27. (francia igazgatású ENSZ-mandátum alól)
Terület: 56 785 km²
Népesség: 7 965 000 fő
Etnikai összetétel: 21 etnikumból tevődik össze: we-adja 40,1%, temba-kabre 23,1%, akebou 13,2%, gurma 9,7%, ana-ife 6,8%, nem afrikai 0,99%, egyéb 6%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: ewe és mina (a leginkább használt afrikai nyelvek), kabje, dagombe (főként az északi területeken elterjedtek).
Vallás: keresztény 29%, muzulmán 20%, törzsi vallású 51%
Főváros: Lomé
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összesen: 12,94 milliárd USD
• egy főre jutó: 1700 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

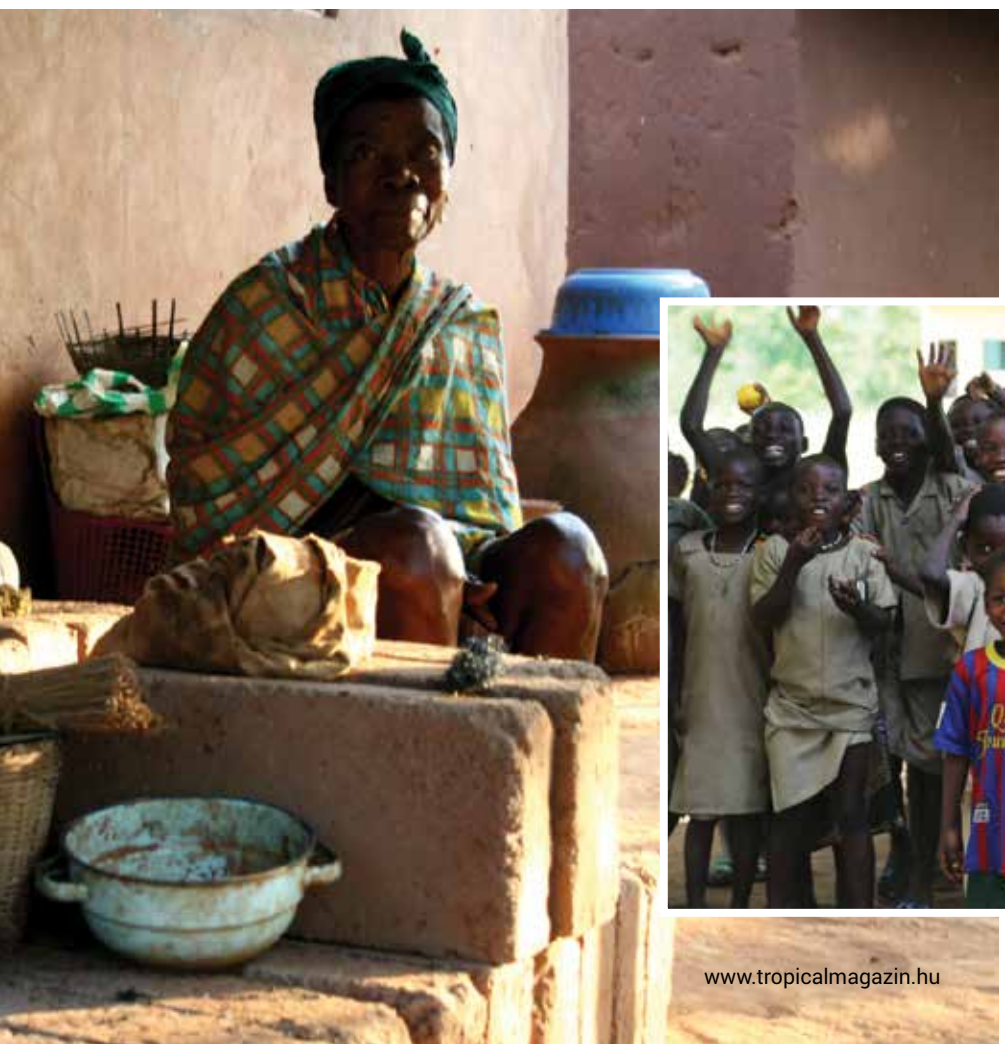

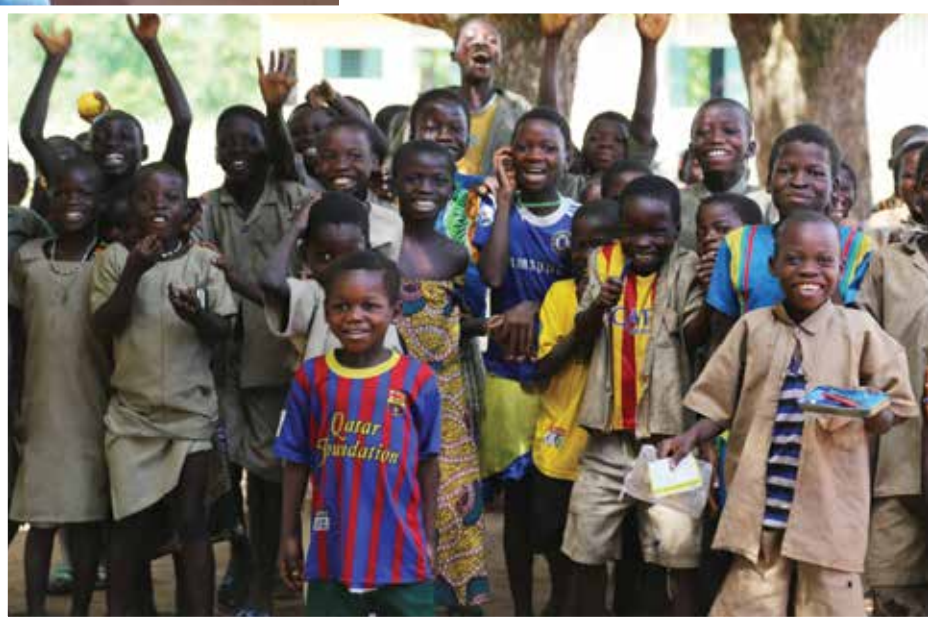

Tunézia

Szerző:
TIKÁSZ
Cseperke
Orsolya

„Egyébként azt gondolom, hogy Karthágót el kell pusztítani!" – Cato hiába hangoztatta óhaját minden egyes beszéde végén a Római Köztársaságban, az ókori állam területe bő kétezer évvel később is lakott. Sőt, közkedvelt célpontja a turistáknak. Igaz ez a 2015-ös terrortámadások ellenére is, az idei vendégforgalmon már nem érződött a három évvel ezelőtti félelem. Aki Tunéziába látogat, a legkülönfélébb élményekből mazsolázhat: elles-i megalitsírok, karthágói romváros, római színházak és villák, iszlám erődök, mecsetek, piacok, francia városrészek. Bár sokan a több mint ezer kilométeres tengerpartja miatt érkeznek az észak-afrikai országba, a fürdőzés egyéb formái is kipróbálhatók. A mórok a hammamban fürödtek a Korán előírásai alapján, ez a szokás a mai napig él. Nem egy olyan hammam van, amely több mint 50 fokos forrásból táplálkozik. Állítólag még Róma nagyhatalmú ura, Ceasar is élvezte ezek áldásait. A különböző hódítók ellenére Tunézia őslakosai, a hegyekbe visszahúzódó berberek ma is őrzik hagyományaikat sziklákba vájt kunyhóikban. Az arab hódításkor ugyan felvették az iszlámot, de szellemhitüket idomították az újhoz. A berber zenate csoport egyik nyelvjárását ma is beszélik az ország déli és nyugati vidékein. Tunézia 8 százaléka természetvédelmi terület, 17 nemzeti parkkal. Például az északi Iskul-tó mentén a mi gólyáink is megpihennek sok más költözőmadárral együtt. Az ország északi területei buják és termékenyek, a déli felét pedig a Szahara borítja. Itt találhatók a mélyen fekvő óriás sóteknők, a chottok, amelyek nyáron teljesen szárazak, télen pedig összegyűjtik a környék hegyeiből lefolyó vizet. A sivatagi vidéket a filmrajongók is szeretik, a Star Wars-filmek több jelenetét is itt forgatták.

Tunéziai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Beji Caid Essebsi (2014-től)
Miniszterelnök: Youssef Chahed (2016-tól)
Függetlenség: 1956. március 20. (Franciaországtól)
Terület: 163 610 km²
Népesség: 11 403 000 fő
Etnikai összetétel: arab 98%, keresztény 1%, egyéb 1%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: arab
• egyéb beszélt nyelv: francia
Főváros: Tunisz
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 135,4 milliárd USD
• egy főre jutó: 11 800 USD
Pénznem: tunéziai dínár (TND)
1 TND = 137 HUF

Gazdaság és fejlesztés – Tunézia gazdasága változatos, egyaránt megtalálható benne a mezőgazdaság, a bányászat, az ipar és a szolgáltatás is. Az utóbbi időben a privatizáció növekedett, a magánszféra jelentősége nőtt. A kormányzat egyszerűsítette az adózási rendszert, és barátságosabb a hozzáállása az adósságokhoz. A szilárd gazdaságban a kereskedelem és a turizmus jelentősége nagy. 1998. március 1-jén hatályba lépett egy olyan egyezmény Tunézia és az Európai Unió között, amely értelmében az ország a következő évtizedben fokozatosan meg fogja szüntetni a kereskedelmi akadályokat közte és az EU között. Tunézia a déli nyitás egyik sikerországa. Az elmúlt években dinamikusan fejlődik az áruforgalom hazánk és az észak-afrikai ország között.

Természet – Az ország déli, nedvesebb területei igen sűrűn lakottak, északra, ahogy csökken a csapadék mennyisége, csökken a népsűrűség is. Ott találhatók az ország nemzeti parkjai. Az éghajlat trópusi, folyamatosan forró, az esős évszak rövid.

Turizmus – praktikus tanácsok – Tunézia az 1970-es években nyitott a turizmus előtt. Az észak-afrikai méretekben kis ország a legjelentősebb turizmussal rendelkező afrikai országok közé emelkedett. Az idegenforgalom túlnyomó része a tengerpartra koncentrálódik. A Földközi-tenger partjának teljes hosszában turisztikai zónákat alakítottak ki. A tömegturizmusra alapozva szállodaláncok épültek. Tunézia a rendszerváltás óta folyamatosan jelen van a magyar piacon is, a magyarok egyik legkedveltebb nyaralóhelye. A forradalom, majd a líbiai összeomlást követő terrorhullám jelentősen visszavetette az ország turizmusát, amelyben komoly átrendeződés következett be – a nyugat-európaiak mellett egyre nagyobb számban jelennek meg az orosz turisták az országban. 2017-18-ra viszont sikerült megfordítani a trendet, és az ország már a forradalom előttihez mérhető számban fogad turistákat.
Tengerparti üdülőhelyek: Sousse, Monasztir (Monastir), Hammamet, Dzserba (Djerba) szigete.

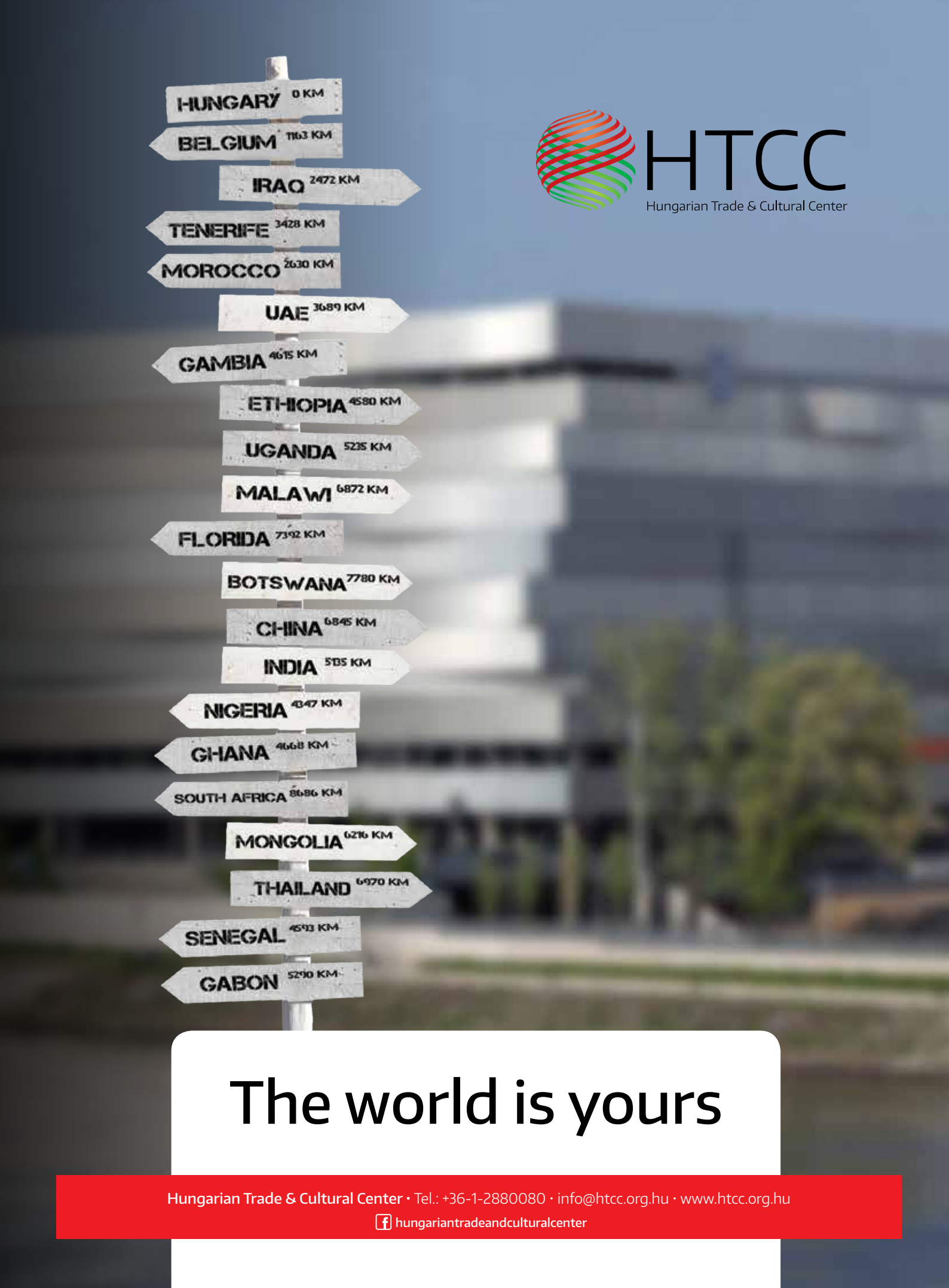

HTCC
Hungarian Trade & Cultural Center

The world is yours

Hungarian Trade & Cultural Center • Tel.: +36-1-2880080 • info@htcc.org.hu • www.htcc.org.hu
hungariantradeandculturalcenter

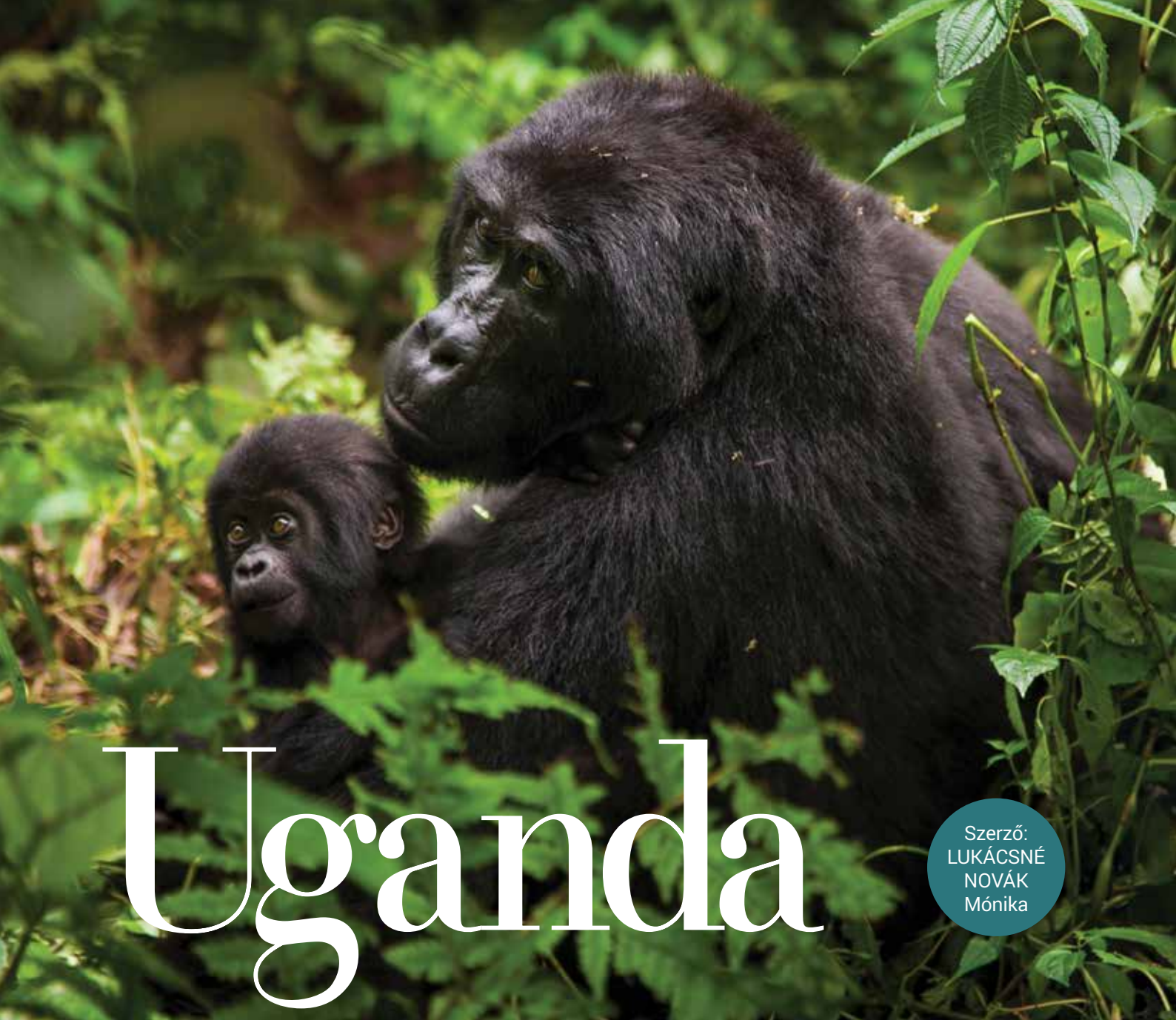

Uganda

Szerző:
LUKÁCSNÉ
NOVÁK
Mónika

Egyedülálló természeti adottságokkal, magával ragadó kultúrával és könnyed életérzéssel szembesültünk Ugandába érkezésünkkor. Ahhoz, hogy otthonról indultunk és hazaérkeztünk ebbe a földi paradicsomba, biztosan hozzájárult az is, hogy az egész emberiség erről a vidékről származik.
Aki már régóta szeretne egy emléket a szafariparkból egy elefánt, víziló, zsiráf vagy akár egy oroszlán társaságában a háttérben a végtelen szavannákkal, annak számára egy ilyen utazás maga a megvalósult álom. Régi vágyunk vált valóra, amikor új lakhelyként Ugandát választottuk. A hihetetlenül változatos tájon a kelet-afrikai síkságoktól, hasadékvölgyektől egészen a buja trópusi esőerdőkig minden megtalálható.
Az északi Murchison Falls mintegy 5700 négyzetkilométernyi természetvédelmi területét a Fehér-Nílus és az Albert-tó határolja. A lélegzetelállító tájat a Murchison-vízesés koronázza meg, miközben útközben szemlélődve érezzük, hogy a krokodilok foga között valódi rettegés lakozik. Belekukkanthatunk a vízilovak és az elefántcsordák mindennapjaiba, kafferbivalyok és vaddisznók dagonyázását figyelhetjük meg, különféle majmok bolondozásaiban örömködhetünk, miközben antilopok szökellnek a közelünkben, színes madarak és pillangók repkednek körülöttünk. Ha kellő odafigyeléssel közelítjük meg a területüket, az állatok királyát is szemügyre vehetjük.
Az érintetlen természet megcsodálható a híres Bwindi Nemzeti Parkban is, a Nagy-hasadékvölgy nyugati szélén fekvő áthatolhatatlan erdőben, ahol szigorú felügyelet mellett a hegyi gorillák életébe nyerhetünk betekintést. Az UNESCO Világörökségének része a park, amely Afrika egyik leggazdagabb ökoszisztémáját rejti. A fajok sokszínűségét kolobuszmajmok, csimpánzok, különböző madarak, lepkék, gekkók, kaméleonok, békák, fafajták, páfrányok jellemzik.
A megfáradt utazók megpihenhetnek az európai kényelemmel felszerelt lodge-okban, felfrissülhetnek a medencékben, mielőtt Kampalába, a túlzsúfolt, zajos, fejlődő metropoliszba visszatérnek.

Gazdaság és fejlesztés – Uganda természeti erőforrásaira építve alapvetően agrárország. Az utóbbi évek ipari fejlesztései nyomán azonban jelentős mértékű külföldi tőke áramlott az országba, melynek hatására egyes területeken átfogó infrastrukturális beruházások kezdődtek. Az 1986-os fordulat óta tőke- és szakember-csalogató gazdaságpolitikát folytató kormányzat a kereskedelem területén is átfogó terjeszkedési lépésekkel próbálkozik, a cukor- és kávéexport mellett előtérbe került az építkezési elemek és a szerszámok, alkatrészek gyártása is. A befektetők erősödő szerepvállalása lemérhető a leggyorsabban növekvő gazdasági ágazatokban, úgymint: pénzügyi szolgáltatások, építőipar, feldolgozóipar, szállítás, távközlés, energia, infrastruktúra, és az utóbbi időben az olaj- és a gázszektor. Magyarország és Uganda gazdasági kapcsolatai az utóbbi években rohamosan fejlődnek, vannak már sikerrel futó közös programok, ugyanakkor széles tere nyílhat az együttműködésnek a mezőgazdaságban, a feldolgozóipar fejlesztésében vagy az oktatásban.

Természet – Uganda nagy része 1000 méternél magasabban fekszik. Az állam területét a Kelet-afrikai-magasföld szavannával borított tája uralja A Viktória-tónak olyan hatása van a környezetére, mint a tengereknek a partvidékekre: enyhíti a hőmérsékletingadozást, megnöveli a felhőzetet és a csapadékmennyiséget, így Uganda éghajlata kellemesebb, mint a környező országoké.

Turizmus – praktikus tanácsok – Uganda az utóbbi években a kelet-afrikai turizmus egyik sikerországa. Legfőbb vonzereje a Bwindi erdő, ahol még élnek és látogathatóak a hegyi gorillák. A néhány órás gorillatrekking ugyan nem olcsó mulatság, de életre szóló élményt ad a hatalmas emberszabásúakkal történő találkozás. A Bwindi erdő mellett sok turistát vonz a Rwenzori-hegység vagy a Bunyonyi-tó is. Kelet-Afrika országaiban – Tanzániában, Kenyában, Ugandában –, a repülőtéren és a szárazföldi határon is meg lehet venni a vízumot, ami 50 dollárba kerül.

Ugandai Köztársaság

Államforma: köztársaság:
Államfő: Yoweri Museveni (1986-tól)
Miniszterelnök: Ruhakana Rugunda (2014-től)
Függetlenség: 1962. október 9. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 236 040 km²
Népesség: 39 570 000 fő
Etnikai összetétel: baganda 16,9%, banyakole 9,5%, basoga 8,4%, bakiga 6,9%, iteso 6,4%, langi 6,1%, acsoli 4,7%, bagisu 4,6%, lugbara 4,2%, bunyoro 2,7%, egyéb 29,6%
Nyelv:
hivatalos nyelv: angol
Vallás: római katolikus 41,9%, protestáns 42%, muzulmán 12,1%, egyéb 3,1%, nem vallásos 0,9%
Főváros: Kampala
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 88,64 milliárd USD
• egy főre jutó: 2400 USD
Pénznem: ugandai shilling (UGX)
1 UGX = 0,08 HUF

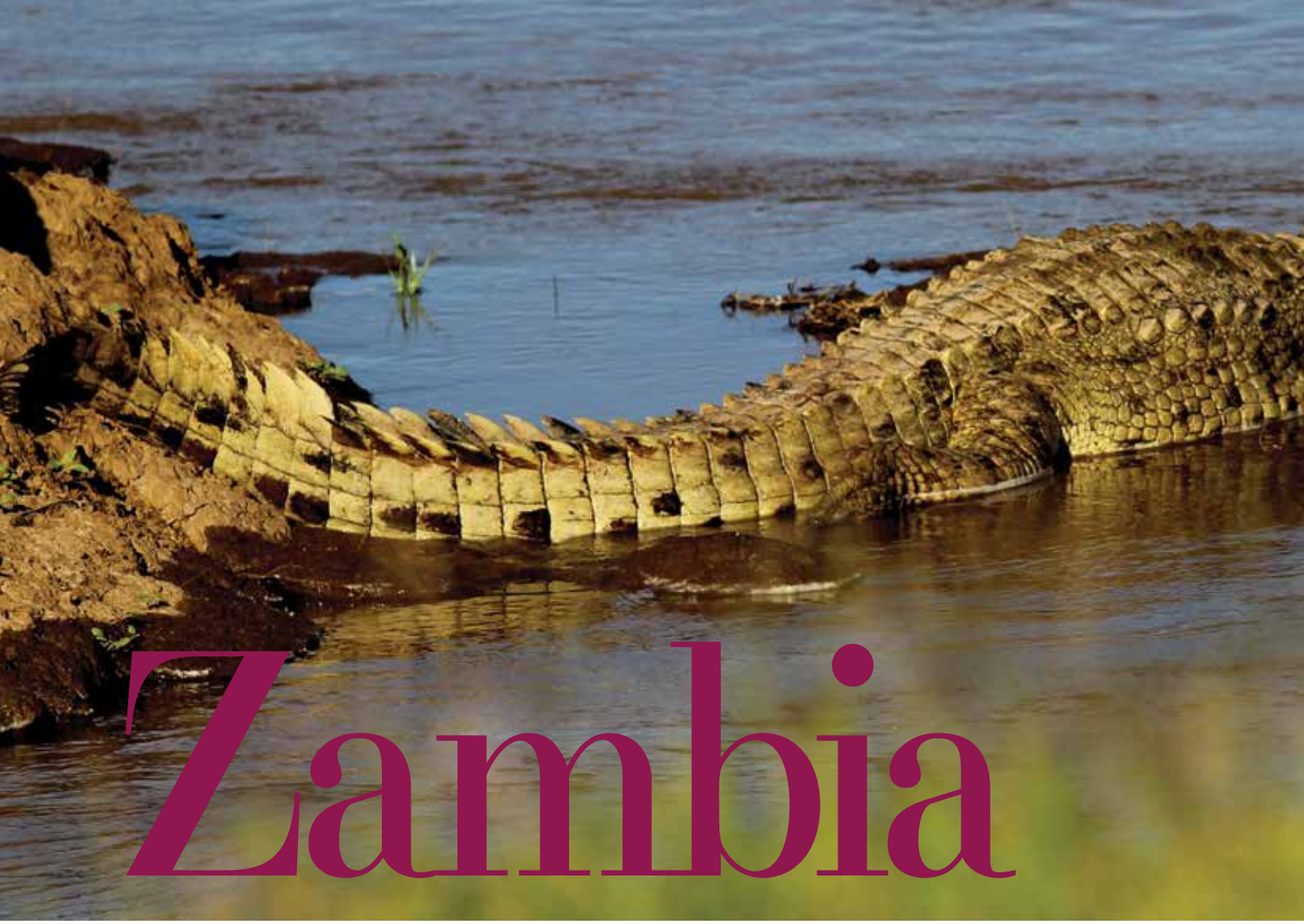

Zambia

Az eldugott paradicsom, ami még mentes a tömegturizmustól. Zambia a tengerpart nélküli délkelet-afrikai ország, volt angol gyarmat, a lenyűgöző Viktória-vízesés őshazája, a turizmustól kevésbé befolyásolt szafarik otthona és megannyi csodálatos nemzeti park rejteke. Fővárosa Lusaka. Általánosságban elmondható, hogy az infrastruktúra Zambiában nem túl fejlett, néhány kereskedelmileg fontos, kiépített útszakaszon kívül rengeteg rossz állapotú, kalandos földút vár ránk – itt tényleg a természetre kell fektetni a hangsúlyt, mert az viszont valódi érintetlen területeket tartogat. A Tanganyika-tó környékén például a civilizációtól elzárt kicsi falvakra lelhetünk, amelyekről az útikönyvek sem írnak. A Viktória-vízesés Zambia fő nevezetessége, látványáról már az első európai, Henry Livingstone is így írt 1855-ben, mikor megpillantotta: „Olyan gyönyörű, hogy még az angyalok is elámulnának, ha felette elrepülve megpillantanák."

A vízesés 1708 méter széles, a legszélesebb vízesés a világon, Zambia és Zimbabwe határán található. Helyi elnevezése Mosi-oa-Tunya, melynek jelentése „mennydörgő gőzölgés." 1989 óta az UNESCO Világörökség része. Kötelező látnivaló itt az úgynevezett „Ördög úszómedencéje" vagy a „Fortyogó üst", amely egy természetes módon kialakult medence, amelyben a bátrabbak úszhatnak is. A vízesést alulról raftingolva, felülről pedig kisrepülővel csodálhatjuk, bungee jumpingolva pedig akár testközelből is élvezhetjük a látványt. A zuhatag talán legpozitívabb (és ritka) vonása, hogy a mai napig megőrizték szinte érintetlen mivoltában – se parkolók, se turistaközpontú vívmányok nem csúfítják el, szivárványt kergetni viszont megengedett.

Érdekesség, hogy a vízesés közelében található a világ egyik legidősebb baobabfája, ami régen az itt megforduló kereskedők és utazók találkozási pontja, útmutatója volt.

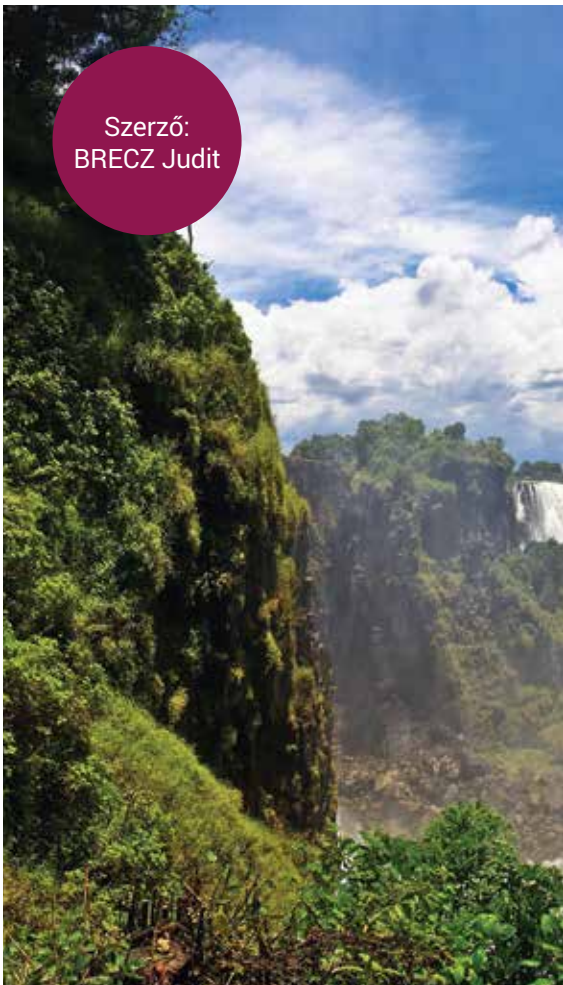

Szerző:
BRECZ Judit

Zambiai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Edgar Lungu (2015-től)
Függetlenség: 1964. október 24. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 752 614 km²
Népesség: 15 972 000 fő
Nyelv:
• hivatalos nyelv: angol
• egyéb beszélt nyelvek: bemba, kaonda, lozi,
Vallás: keresztény 50%-75%, muzulmán és hindu 24%-49%, törzsi vallású 1%
Főváros: Lusaka
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 68,89 milliárd USD
• egy főre jutó: 4000 USD
Pénznem: zambiai kwacha (ZMW)
1 ZMW = 33 HUF

Gazdaság és fejlesztés – Az utóbbi években a réz világpiaci árának emelkedésével Zambia gazdasága rohamosan növekszik. A kormányzat még a 90-es években privatizálta a rézbányákat, amelyek most jelentős részt kínai és indiai tulajdonban vannak. Az országban több mint 300 kínai vállalat működik. Zambia jelenleg első a világ réztermelésében. A kormány ugyanakkor az utóbbi évek jelentős gazdasági fejlődésére alapozva igyekszik diverzifikálni a gazdaságot, a bányászat mellett más ágazatokat is fejleszt. A fejlesztésekben komolyan számítanak a magyar cégek, vállalkozások részvételére is. A bányászaton kívül jelentős lehetőségek vannak az építő- és feldolgozóiparban, a mezőgazdaságban és vízgazdálkodásban.

Természet – Az ország legnagyobb részén két fő évszak van: az esős nyár – általában novembertől áprilisig – és a száraz évszak az év többi részében. A száraz évszak maga is két szakaszra oszlik: a hűvös száraz évszak májustól augusztusig tart, a forró pedig szeptember és október hónapokban. Legkellemesebb a hűvös száraz évszak időjárása. Hideg ekkor sincs. A magas füvű szavannákon ma is nagyon sok vad él, akár a nemzeti parkok határain kívül is.

Turizmus – praktikus tanácsok – Zambia a kelet-afrikai szafari-turizmus új felfedezettje. Számos nemzeti parkja van, és – mivel egyelőre kevésbé látogatottak – sokkal háborítatlanabbul láthatjuk itt az állatvilágot, mint a zsúfolt, ismert kelet-afrikai parkokban. A gyors vizű folyókon lehetőség van raftingolásra, és természetesen az ország legnagyobb látványossága maga a Viktória-vízesés.

Zimbabwe

Bár néhány kilométer híján 7300 km-re van Budapesttől, mégis érdemes elutazni, hiszen a Viktória-vízesés mellett négy UNESCO világörökségi helyszín, Afrika legnagyobb elefántpopulációi és egy kulturális programoktól vibráló város, Harare is várja az idelátogatókat. A legtöbben azok közül, akik Zimbabwét választják, a nemzetközi repülőtérrel is rendelkező Viktória-vízeséshez utaznak, vagy kombinálják más dél-afrikai (Botswana, Namíbia, Dél-afrikai Köztársaság) szafarival. Pedig Zimbabwe önmagában is megér egy utazást. A Magyarországnál négyszer nagyobb országba a beutazás vízumköteles, és a választott itiner fényében érdemes tájékozódni a maláriamegelőzésről és egyéb egészségügyi előírásokról, mert ezek régiók szerint változhatnak. A közel 17 millió lakosú országban jól lehet boldogulni az angollal, amit igencsak választékosan beszélnek már az iskoláskorú fiatalok is. Nyolc nemzeti park közül választhat az utazó, a legnagyobb a Hwango, a Matobo pedig a vízilovairól híres. A legtöbb költőpénzt érdemes a Viktória-vízesésre hagyni, itt ugyanis több tucat fakultatív program közül választhatunk a raftingtól a sziklaugráson át. Az 1708 méter széles és 108 méter magas óriászuhatag látványa lenyűgöző, morajlása 40 km távolságra elhallatszik! Az adrenalinhajhászást este is folytathatjuk, ha a vízesés melletti Boma éttermet választjuk. Itt a dresszkód a vállon átvetett vagy szoknyaként viselt afrikai textil, amit minden vendég megkap a megérkezésekor. Az étlap rendkívüli, az impalapatétól a varacskosdisznó-pörköltig számos vadhúst megízlelhetünk, de a legbátrabbak az óriás hernyót is megkóstolhatják. Bátorságukat pedig oklevéllel jutalmazzák.

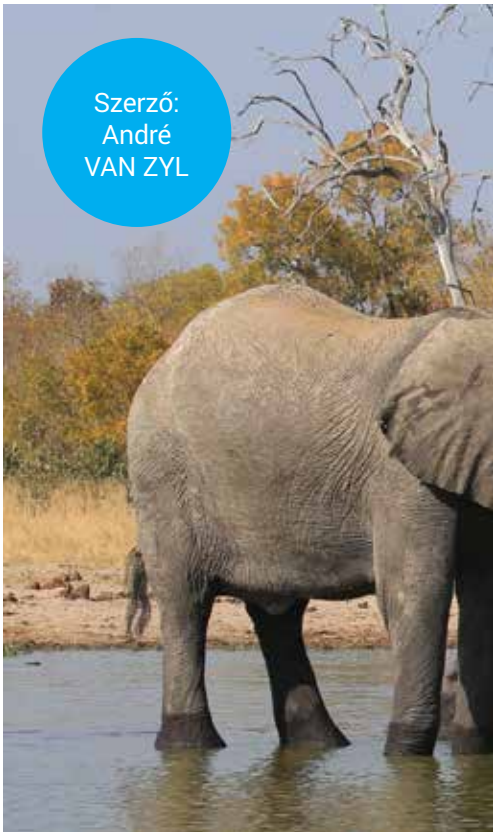

Szerző:
André
VAN ZYL

Gazdaság és fejlesztés – Az ország még közvetlenül a függetlenség elnyerése után is a térség egyik legjobban teljesítő gazdasága volt: piacra termelő mezőgazdasága (dohány- és kukoricatermesztés, tejgazdaság) és bányászata ugyan a fehér kisebbség kezében volt, de prosperált. A földosztás és a belpolitikai bizonytalanság azonban több mint egy évtizedes recesszióba taszította Zimbabwét. Az utóbbi években azonban – hála a nyersanyagok (réz, króm, nikkel, azbeszt) növekvő árának és a kínai befektetéseknek – az ország ismét növekedni tudott. A szegénység és az instabilitás azonban továbbra is jelen van, hatalmas mértékű a munkanélküliség, a foglalkoztatáson kívüliek aránya 70–80% között mozog.

Természet – Zimbabwe az egyik legkellemesebb éghajlatú afrikai ország. Fennsíkján a száraz évszak alatt az éghajlat mérsékelt. A hűvösebb, szárazabb évszakban (májustól októberig) az éghajlat mediterrán jellegű, napos, meleg nappalokkal és hűvös éjszakákkal, amikor a hajnali fagyok sem ritkák.

Turizmus – praktikus tanácsok – Zimbabwe Afrika egyik történelmi, kulturális és természeti értékekben leggazdagabb országa. Itt virágzott a gyarmatosítás előtti Afrika legfejlettebb civilizációja, amelynek emlékei (Nagy-Zimbabwe) máig lenyűgözőek. Nemzeti parkjai, állatrezervátumai (Mana-Pools Nemzeti Park, Sapi és Chewore Szafariövezet) vadakban gazdagok, és az ország határán található a világ második legnagyobb vízesése, a Viktória-vízesés. A folyamatos társadalmi instabilitás, a katasztrofális közbiztonság (különösen a városi övezetekben), az áramkimaradások és a krónikus üzemanyaghiány azonban a korábban virágzó turizmust jelentősen visszavetették. A Külügyminisztérium most sem tanácsolja a Zimbabwéba utazást, ha viszont mégis utaznak, akkor javasolják, hogy folyamatosan kövessék figyelemmel a médiatudósításokat a helyi belpolitikai eseményekről, kerüljék a tömeges csoportosulásokat, az esetleges megmozdulások, tüntetések, politikai gyűlések színhelyeit, amennyiben veszélyben érzik biztonságukat, azonnal hagyják el a helyszínt! Álljanak készen egy esetleges „menekülési útvonalterv" kidolgozásával az ország mielőbbi elhagyására!

Zimbabwei Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Emmerson Dambudzo Mnangagwa (2017-től)
Függetlenség: 1980. április 18. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 390 757 km²
Népesség: 11 392 629 fő
Etnikai összetétel: feketék 98% (sona 71%, ndebele 16%, egyéb 11%), fehér 1%, ázsiai és egyéb 1%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: angol
• egyéb beszélt nyelvek: sona, ndebele
Vallás: keresztény törzsi hiedelmekkel vegyítve 50%, keresztény 25%, törzsi vallású 24%, muzulmán és egyéb 1%
Főváros: Harare
Nemzeti jövedelem:
• összes: 33,96 milliárd USD
• egy főre jutó: 2300 USD
Pénznem: 2009-ben a hiperinfláció miatt a zimbabwei dollárt kivezették a piacról. Az országban jelenleg az amerikai dollár a hivatalos fizetőeszköz, de nyomnak helyi pénzt is kis mennyiségben, amelynek értéke megegyezik az amerikai dollaréval.

Zöld-foki – szigetek

Szerző: SZERBIN Éva

A Zöld-foki Köztársaság igazán furcsa hely. A lakosság túlnyomórészt fekete, afrikai, és földrajzilag is Afrikához tartozik a szigetcsoport. Ez kétségtelen. De azok az afrikai jellegű ajándéktárgyak, amelyekkel a szigetek turistásabb helyei telides-teli vannak – maszkok, dobok, faragványok –, itt tulajdonképpen idegen kultúrát mutatnak be. A szárazföldről – jórészt Szenegálból – frissen érkezett emberek árulják azokat. Ahogy az afrikai táncokat is idegenek mutatják be, mert a helyi lakosság, bármennyire is fekete – részint fekete, részint portugál ősöktől származik –, teljesen elvesztette kapcsolatát a kontinentális kultúrával. Ez érthető is. Nem együtt hoztak el családokat, törzseket, hanem teljesen eltérő kultúrájú, nyelvű emberek kerültek egy helyre, akik között az összekötő kapocs a portugál nyelv és kultúra lett – és ennek is már vagy fél évezrede. A jellegzetesen szomorú dalok, amik a halászok és az otthon maradottak magányosságát írják le, sokkal több kapcsolatot mutatnak a fadóval, mint az afrikai őshonos zenével. Így Zöld-fok – ha szeretjük, ha nem, mintha kicsit mi magunk lenne – egy távoli szeglete a világnak, ahol az európai hagyományokat elsajátító nem európai népesség él. Furcsa felemás helyzet ez, akárcsak az, hogy több zöld-foki él már külföldön, mint otthon, mert a szigetek, amelyek mindig is mostoha életkörülményeket biztosítottak, ma sem tudnak túl sok embert eltartani. Az éghajlat száraz, ez nem kedvez a mezőgazdaságnak, viszont jó adottságot jelent a turizmushoz, ami elsősorban Sal szigetére korlátozódik. Sal szigete a sóbányáiról kapta a nevét, amelyek a múlt században a világ minden pontjára termeltek. Manapság ezek a bányák már csak turistalátványosságok. A sziget bevételeinek nagy részét a turizmusból szerzi. Ennek megfelelően számos programot kínálnak az ide-látogatóknak. A búvárkodástól a hajózáson át egészen a boogie-túrákig élvezhetjük a kristálytiszta óceánt, a homokos partot és a napsütést.

ZÖLD-FOKI-SZIGETEK

Zöld-foki Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Jorge Carlos Fonseca (2011-től)
Miniszterelnök: Ulisses Correia e Silva (2016-től)
Függetlenség: 1975. július 5. (Portugáliától)
Terület: 4033 km²
Népesség: 560 000 fő (ennél jóval nagyobb számban élnek zöld-fokiak diaszpórában Portugáliában és az Egyesült Államokban).
Etnikai összetétel: kreol-mulatt 71%, afrikai 28%, európai 1%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: portugál
• egyéb beszélt nyelv: criulot (portugálalapú kreol)
Vallás: római katolikus
Főváros: Praia
Nemzeti jövedelem:
• összes: 600 millió USD
• egy főre jutó: 1400 USD
Pénznem: zöld-foki escudo (CVE)
1 CVE = 2,8 HUF

Gazdaság és fejlesztés – Az ország legfőbb bevételi forrása a turizmus, a halászat és a külföldön (elsősorban Portugáliában) dolgozó zöld-fokiak hazautalása. Mivel a szigetek igen szegények bármiféle természeti erőforrásokban, szinte mindenből importra szorulnak, még az élelmiszernek is négyötödét külföldről hozzák. Ez hatalmas deficitet termel évente, amelyet az Európai Unió segélyeiből finanszíroznak. A szigetek különleges kapcsolatot ápolnak az Unióval, és kiemelt fejlesztési partnernek számítanak a térségben. Ezt a magyar cégek eddig kevéssé tudták kihasználni, de számos üzleti lehetőséget rejt magában.

Természet – Éghajlata meleg, száraz, óceáni. Az éves középhőmérséklet 20 °C, a tenger vize 20–25 °C között váltakozik, fürdőzésre egész évben alkalmas. Két évszakot lehet megkülönböztetni: november és július között száraz és enyhébb (hűvösebb), augusztus és október között melegebb és kissé csapadékosabb. A csapadék azonban elég kiszámíthatatlan, ezért a szigetek földje mezőgazdasági művelésre jórészt alkalmatlan.

Turizmus – praktikus tanácsok – A szigetek legfőbb bevételi forrása a nyaralóturizmus, amely elsősorban Sal szigetére koncentrálódik. Ott, hála a nagy európai befektetéseknek, mára kiváló infrastruktúra várja a tengerparti pihenésre vágyó turistákat. Az éghajlat kiváló, egész évben jó idő van, és – aminek a helyi mezőgazdaság nem örül – szinte sosem esik az eső. Aki a tömegturizmuson túl a szigetek sajátos kultúráját, érdekes természeti szépségeit is szeretné megismerni, annak érdemes más szigetekre is elrepülnie: a Fogo sziget vulkánja, Sao Vicente a szigetvilág legszebb kisvárosa, a fő sziget, Santiago a fővárossal és Cidade Velhával egyaránt érdekes kirándulás lehet. A szigeteket legegyszerűbb Lisszabonon keresztül megközelíteni, a vízum a határon felvehető. Az esetleg bajba jutott magyar turisták a portugál követséghez fordulhatnak problémáikkal.

LILLAFÜREDI
MINERAL WATER

rejtvény

A helyes megfejtést beküldők közül 3 szerencsés nyertes 5000 Ft értékű Lillafüredi vízcsomagot nyerhet! Nem kell mást tenni, mint a Facebookon bejelölni a Lillafüredi ásványvíz Facebook-oldalunkat, és a helyes megfejtést elküldeni. a **lillafuredi@lillafuredi.hu** e-mail-címre.
Beküldési határidő: 2019. január 10.

3 x 5000 Ft értékű nyeremény!

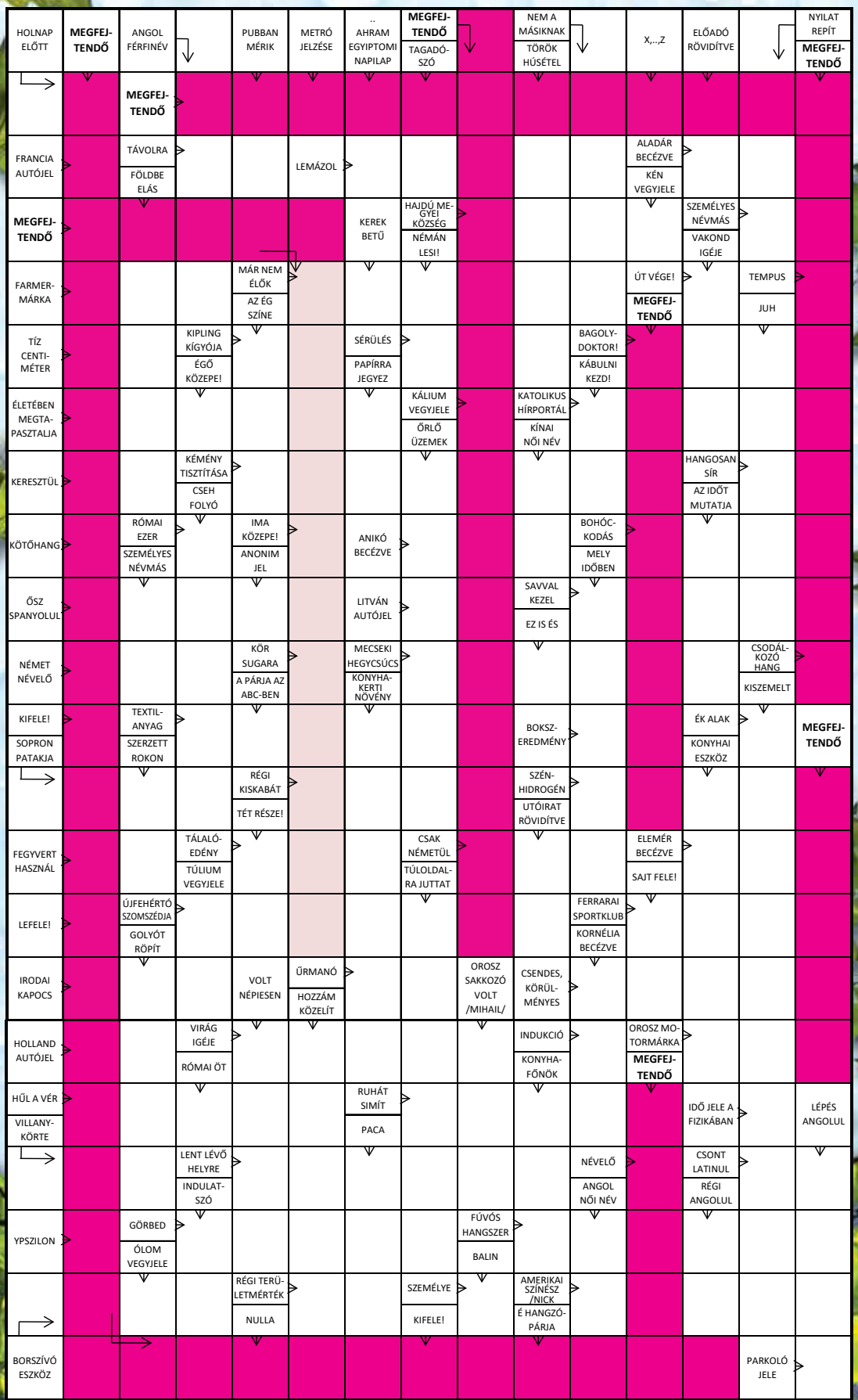

A nigériai nagykövet,
H.E. Dr. Ms. Eniola Olaitan Ajayi

INTERJÚ A NIGÉRIAI NAGYKÖVETTEL,

H.E. DR. MS. ENIOLA OLAITAN AJAYI-VAL

Szerző: NÉMETH Dávid

– Nagyon kíváncsi vagyok, hogy érzi magát Magyarországon, és mit gondol az országunkról?
– Szerintem Magyarország nagyon gyönyörű, tiszta és békés. Itt nagyon fontos a kultúra, gyönyörűek a tájak, és nagyon fejlett vidék.

– Nagykövet asszony, Nigériát az afrikai óriásnak is nevezik, hatalmas ország, gyakorlatilag korlátlan erőforrásokkal és dinamikus gazdasággal. Melyek azok a területek, ahol jobban együtt tudnánk működni?
– Az ország Afrika legnépesebb országa, és itt él a legtöbb fekete is a földön. Jelenleg valóban nagyon erős a gazdaság, és számos természeti erőforrásunk van. Olaj, gáz, ásványi erőforrások, mezőgazdaság, turizmus, megannyi lehetőség. Az egyik terület, ahol Nigéria a leginkább partnere lehet Magyarországnak, az a mezőgazdaság. A mezőgazdaság volt az egyik legfontosabb eleme a nigériai gazdaságnak az 1970-es években lezajlott olajbumm előtt. Az elmúlt években kezdtük el felismerni a szektor fejlődésének a valódi értékét. Észrevettem, hogy a magyaroknak fejlettek az eszközei a gépesített mezőgazdasághoz. Ez például egy olyan dolog, amiben remélem, mélyíteni tudjuk a kapcsolatokat az önök országával.

– Mit gondol Magyarország és Nigéria kapcsolatáról?
– Nos, azt gondolom, hogy lehetne jobb. Ha jobban figyelünk egymásra, és jobban megértjük egymást és azt, amit képviselünk, és kicsit pozitívabbak és optimistábbak vagyunk, a kapcsolatunk sokkal jobb lehet.

– Nigéria a Szaharától délre fekvő afrikai országok egyik vezetője. Mi Nigéria üzenete a többi afrikai országnak? Hogyan lehet megoldani a problémáikat?
– Való igaz, hogy Nigéria az egyik vezető ország Afrikában, és vezető szerepet tölt be sok területen. De Nigéria népe hisz a szuverenitásban és persze abban is, hogy együtt tudunk működni másokkal. Hiszünk abban, hogy minden ország tud önállóan is működni, képes megállni a saját lábán. Amit igazából mi próbálunk tenni, az az, hogy megkérdezünk mindenkit arról, hogy szerintük mi lehet a legjobb módszer arra, hogy a világ minden pontján versenyképesek legyünk. Az az üzenetem a többi afrikai országnak: mindenki találja meg azt, amiben a legsikeresebb tud lenni! Szóval azt gondolom, hogy az afrikaiaknak fel kell állniuk, és saját kezükbe kell venniük a sorsukat.

– Nigéria hosszú és fárasztó küzdelmet folytatott az iszlám szélsőséges szervezetek ellen a saját területén, és a küzdelem eredményei nagyon ígéretesek. Mit tapasztal, hogyan küzdhetünk ezzel, és hogyan érhetünk el vallási békét sikerrel?
– Azt kell, hogy mondjam, általánosságban nem csak a vallási szélsőségek azok, amikkel Nigériának vagy bármelyik más országnak küzdenie kell. Ott van például a Niger-delta-válság, mellyel hamarosan valamit kezdenünk kell. Igazából jelen pillanatban nem mondanám azt, hogy Nigéria a vallási szélsőségek ellen küzd, kivéve azt a pár kakukktojást, mint például a Boko Haram. Ők azzal okoztak problémát, hogy egy másfajta Nigériát próbáltak építeni. A jelenlegi kormánynak most három fő célja van: az emberek biztonsága, a vágy, hogy Nigériát megszabadítsák a korrupciótól, és egy olyan gazdasági környezet teremtése, amelyben minden

nigériai jól boldogul. A Boko Haramot sikerült nagyrészt felszámolni. Muhammadu Buhari 2015-ben lett újra Nigéria elnöke, majd amikor átvette a hivatalt, segítséget keresett. Tevékenysége arra irányult, hogy megerősítse a hadsereget, illetve hogy képesek legyünk felvenni a harcot a lázadással. Ebben volt sikerünk.

– Mint tudja, a migráció jelenleg a magyar diplomácia középpontjában áll. Mit gondol, Nigéria szempontjából mi lenne az illegális bevándorlás elleni küzdelem legjobb módja?

– Először is szeretném leszögezni, hogy Nigéria nem támogatja az illegális bevándorlást, nem támogatjuk abban az embereket, hogy elhagyják Nigéria határait és az országukat legális bevándorlási dokumentumok nélkül. De figyelembe kell azt is venni, hogy a bevándorlás, legyen legális vagy illegális, mindig az aktuális körülmények miatt alakul úgy, ahogy. Mint például a háború, klímaváltozás vagy természeti katasztrófák esetén. Amikor bármelyik ország állást foglal a bevándorlással kapcsolatban – akár legális vagy illegális –, vagy amikor hosszú távú döntéseket hoz, az érme másik oldalát is meg kellene néznie, hogy mit jelent az ő döntése azokra az emberekre nézve, akikkel kapcsolatban a döntést meghozza. Ha egy ország háborúban áll, és van egy szomszédja, azt gondolom, hogy a civileknek, nőknek és gyerekeknek szüksége van egy helyre, ahová mehetnek, ahol menedéket kaphatnak. A másik dolog, hogy – úgy érzem – nem kellene olyan helyre mennie senkinek, ahol nem látják őket szívesen. Apámtól azt tanultam, hogy sose látogassam meg azt a bácsikámat, aki nem hív meg magához. Szóval az országunk álláspontja, hogy nem támogatjuk az illegális bevándorlást, de ennek ellenére nem fordítunk hátat azoknak, akiknek segítségre van szükségük.

– Magyarországon egyre növekvő és élénk nigériai közösség van. Milyen a kapcsolat köztük és a nagykövetség között. Hogyan segíthet ez az Európa és Afrika közötti távolság áthidalásában?

– Azt mondanám, hogy a kapcsolatunk barátságos. Először is célunk a kapcsolatépítés, és a nyitott ajtó elvét valljuk. Úgy gondoljuk, hogy minden nigériainak lehetősége kell legyen arra, hogy érezze, tartozik valahová. Néhány nigériai itt él már 20-30 éve, mégis csak most találkoztak egymással először. Az itteni közösség nagyon jó és barátságos. Az itt élő honfitársaink jól teljesítenek a szakmájukban Magyarországon. Van köztük megbízott igazgató egy városi bankban, sokan multinacionális cégnél dolgoznak, konzultánsok, etimológusok stb. Ők mind azon dolgoznak, hogy jól beilleszkedjenek.

– Beszéljünk egy kicsit a kultúráról! Mit kell tudnunk Nigériáról, ha oda szeretnénk utazni?

– Először is Nigéria nagyon szép ország, nagyon sokszínű. A nigériaiak divatkövetők, úgy öltöznek az utcán, mintha partira mennének. Úgy érzem, hogy Magyarország közel áll ahhoz a bulis mentalitáshoz, ami ránk is jellemző. Például, hogy késő éjszakáig szórakoznak az emberek. Élvezzük a zenét, sokat táncolunk, ezért van nagyon sok népszerű nigériai zenész. Gazdag a konyhaművészetünk, amit érdemes kipróbálni. A magyarok szeretik a paprikát, így nem fogja őket sokkolni a nigériai ételek fűszeressége. De amit azonnal érezni fog az utazó: az a barátságosság. A nigériaiak nagyon vendégszeretők. Nigéria egy olyan hely, hogy ha elmegy valaki oda, és később beszélni akar róla, csakis mosolyogva lesz képes mesélni arról, amit ott tapasztalt.

– Mit tudott Magyarországról mielőtt idejött?

– Nem sokat. Amikor ide jöttem, az egyik első dolog, amit csináltam, hogy felszálltam egy turistabuszra, hogy a városról többet is megtudjak. Azóta folyamatosan tanulok, próbálok többet megtudni.

– Milyen a benyomása jelenleg Magyarországról?

– Amit szeretek, hogy minden nagyon szép, mert például mindenhová fákat ültetnek. Az ország annyira környezettudatos, hogy engem teljesen lenyűgöz. Bárhová nézek, zöldet látok. Nagyon tetszik, ahogy az ország a természetes vizeit használja, és ahogy felhasználja ezeket a természeti erőforrásokat. Tetszik, hogy minden nagyon tiszta, békés és nyugodt.

– Van üzenete a magyar emberek számára?

– Csak annyit mondanék, hogy legyenek nyitottabbak mindenkivel, akivel találkoznak, mert nem tudhatják, hogy mikor látják egymást újra. Bárkikkel találkozunk az utunk, az emberi létünk során, elsősorban emberi lényként kell tekintenünk rájuk, mielőtt a színüket nézzük. Azt kellene látni, hogy milyenek az emberek belül, milyen a személyiségük, és az alapján kellene megítélni őket.

A HTCC AFRIKAI TEVÉKENYSÉGE

A **Magyar Kereskedelmi és Kulturális Központ (HTCC)** elsősorban azoknak a vállalkozásoknak nyújt segítő kezet, akik távoli célpiacokon szeretnék értékesíteni termékeiket, szolgáltatásaikat, technológiáikat. A HTCC 2018 utolsó negyedévében immár 21 országban van jelen, amelyek mindegyikében rezidenciát tart fenn, vagy partnere által üzemeltet irodát. Ezeken a jellemzően afrikai és ázsiai területeken elengedhetetlen az állandó jelenlét, a biztos háttér, a helyismeret, no és persze a kapcsolati tőke a sikeres üzletek nyélbe ütésének érdekében. Ami egy európainak természetes „alapfelszereltség" egy iroda esetében, az nem biztos, hogy az afrikai kontinensen is alapvető és elérhető. Ezért szem előtt tartottuk, hogy irodáinkban biztosítva legyen az európai követelményeket kielégítő infrastruktúra, többek között stabil elektromos ellátás, internet-hozzáférés, műholdas televízió, irodai gépek stb. A fárasztó munka után pedig összkomfortos rezidenciáinkban közösségi helyiség, kényelmes hálószobák, jól felszerelt konyha, néhol medence szolgálja a zavartalan pihenést a HTCC partnerei számára.

A HTCC irodái az alábbi szolgáltatásokat nyújtják az érdeklődőknek:

- üzleti és befektetési tanácsadás, exportlehetőségek feltérképezése,
- vállalatok és termékeik megismertetése és bevezetése a helyi piacra, marketingtevékenység (pl. termékbemutatók, piackutatás, PR-tanácsadás),
- kapcsolatépítés, hálózatfejlesztés, közvetítés az üzleti partnerek között,
- lobbi, helyi képviselet,
- projekttervezés a helyi piacra, részvétel a kivitelezésben és az ellenőrzésben,
- pályázati lehetőségek és források nyomon követése, pályázatírás,
- telephely, gyártókapacitás létesítésében való közreműködés,
- közreműködés technológia-transzferben,
- konferenciák, kiállítások és vásárok szervezése,
- ingatlanbérleti szolgáltatások,
- weboldal és PR-anyagok nemzetköziesítése,
- naprakész információk,
- jogi szolgáltatások (pl. cégalapítás, okiratsablonok, ingatlan-nyilvántartási ügyintézés, jogügyletek),
- pénzügyi szolgáltatások (pl. finanszírozási modellek kidolgozása, tanácsadás, joint ventures).

HTCC
Hungarian Trade & Cultural Centre

Marokkó

Marokkóban, Rabat városában nyílt meg 2013-ban az első HTCC-ház. Azóta a kedvezőbb közlekedési szempontoknak eleget téve átköltöztettük Marrakechbe a képviseletek zászlóshajójának számító rezidenciát.
A HTCC országigazgatója, prof. dr. Steier József kitűnően ismeri az országot, és nagy segítségére tud lenni azoknak a magyar vállalkozóknak, akik Marokkó vagy a térség irányába kacsintgatnak. Üzleti kapcsolatai átfogják a marokkói gazdaságot, miközben nagy álmán, a Szahara zöldítésének megvalósításán is dolgozik. Az iroda ötéves fennállása során rengeteg delegációt – miniszteri és üzleti küldöttségeket egyaránt – küldtünk vagy fogadtunk, számos kiállításon, konferencián, szakmai eseményen vettünk részt.

HTCC Marokkó
Prof. Dr.József STEIER
conseiller du president

Villa No 17. Agdar 2.
Douar BELAARBI
El Ouidane, 40000 Marrakech
Mobile: + 212 663 320 69
e-mail: sj@htcc.org.hu
www.htcc.org.hu

Ghána

A HTCC accrai irodája elsősorban azoknak a magyar és külföldi vállalkozásoknak, üzletembereknek nyújt támogatást, akik Ghánában kívánnak érvényesülni.
A legkülönfélébb megkeresések futnak be az országigazgatóhoz, mivel rengetegen szeretnék kipróbálni szerencséjüket az óriás léptékkel fejlődő nyugat-afrikai országban.
A HTCC kiterjedt partnerhálózatának köszönhetően széles spektrumban tud versenyképesen működni az adott külpiacon, így az irodák tevékenysége is sokszínű. Jelenleg is zajlik néhány projekt előkészítése számos szektor bevonásával. A teljesség igénye nélkül megemlíthető egy energetikai beruházás, amely három vidéki városban német és kínai partnerek közreműködésével valósulhat meg a HTCC közvetítésével Ghánában. Továbbá – mivel Ghánában adott a kiváló minőségű talaj és a kedvező időjárási feltételek – a HTCC érdemesnek tartja az agrár irányába történő aktivitás előremozdítását is. Ezért kilátásban van egy mezőgazdasági pilotberuházás megvalósítása Koforidua városában, ahol egy 20 hektáros területen speciális termények innovatív módon való termesztésének elindítása a cél.
A magyar kormány a tavalyi évben a déli nyitás keretében újra megnyitotta a ghánai fővárosban, Accrában a hosszú évekkel ezelőtt bezárt magyar külképviseletet. Ennek keretében 2017. március 15. köré magyar hetet rendezett az accrai magyar nagykövetség, amelyre a HTCC kiutazott, és támogatta a rendezvénysorozatot. Egy tízfős üzleti delegáció élén mentünk akkor Accrába, ahol nagyon eredményes hetet töltöttünk el. 2017 nyarán részt vettünk a Water Africa & West Africa Building & Construction kiállításon, majd ugyanez év októberében szponzoráltuk a Miss Ghana szépségkirálynő-választást, amely azért is volt különleges, mert az ország éppen a függetlenségének 60. évfordulóját ünnepelte. A rendezvényen a HTCC két képviselője is részt vett, ennek margóján pedig üzleti megbeszéléseket folytattak Accrában.
Az esemény első három helyezettje egy magyarországi utazást nyert, melynek során a HTCC színes programokat, megjelenéseket biztosított a szépségeknek. Továbbá az év végén a hivatalos követségmegnyitón, valamint az ezzel egybekötött III. ghánai–magyar üzleti fórumon is képviseltette magát a HTCC.

HTCC Ghana
Kálmán Béla KÉPES
office manager

Teshie Nungua Estate 7th Avenue n. 45. Grader Road
Accra, Ghana
Telefon: +233-5439-74-784
e-mail: ghana@htcc.org.hu
web: www.htcc.org.hu

Botswana – Dél-Afrika

A gaborone-i iroda egyfajta szubszaharai iroda funkcióját látja el. Tevékenysége átnyúlik Botswana határain, ezáltal Afrika déli részét látja el magyar jelenléttel, ezek közül is kiemelhető a Dél-afrikai Köztársaságban mutatott aktivitása.
Ez utóbbi ország gazdasága a legfejlettebb az afrikai földrészen, ezáltal számos lehetőséget rejt akár a magyar vállalkozások számára is. Legyen szó szinte bármelyik szektorról, érdemes a térségben történő megjelenést fontolóra vennie annak, aki Afrika irányába tervez nyitni.

HTCC Botswana
Andre Van Zyl
office manager

Tapologo Estate 13080, Broadhurst
Gaborone, Botswana
Mobil: +27 (82) 8258-615
e-mail: botswana@htcc.org.hu
web: www.htcc.org.hu

Gambia

Gambia egy kis nyugat-afrikai ország, gyakorlatilag Szenegálba beékelődve található meg a térképen. Az ország a maga kis mérete ellenére komoly, példaértékű szereplője a térségnek, ahol demokratikus választások eredményeképp stabil politikai helyzet áll fönn. Komolyságát megerősíti, hogy tagja a Nyugat-afrikai Gazdasági Közösségnek, az ECOWAS-nak. Az országban a turizmus rohamtempóban fejlődik, magas igényeket kielégítő szolgáltatások várják a látogatókat. Szervezett utak jellemzően Hollandiából, Belgiumból, valamint az Egyesült Királyságból érhetőek el. A turizmus fejlettségét jól tükrözi, hogy több fapados légitársaság is üzemeltet közvetlen járatot Banjulba. A gambiai HTCC-iroda vezetője egyben az EU-ban is képviseli Gambiát, ezáltal új dimenziókban képes a cég gondolkodni, segíteni a magyar vállalkozások, beruházások előmenetelét az országban.

HTCC Gambia
Dr. Gulyás Gáspár
Country manager

Mobil: + 36 20 314 3019
e-mail: gambia@htcc.org.hu

Uganda

Ugandában elsősorban a Magyar Afrika Társaság (AHU) révén van aktivitás. Az ő projektjük keretében egészségközpont épül Kampalában, valamint mezőgazdasági pilotberuházás van előkészítés alatt. A HTCC legnagyobb volumenű delegációs útját éppen Ugandába szervezte 2015. november közepén, melyen dr. Seszták Miklós, az akkori fejlesztési miniszter úr is részt vett. A küldöttség tagjai különgéppel utaztak Kampalába, a HTCC szervezésében.

HTCC Uganda
Balázs LUKÁCS
country manager

Plot 1068, Njuki Way Muyenga
Kampala, Uganda
Telefon: +256 784 659 740
Mobil: +36 70 622 9122
e-mail: lb@htcc.org.hu
www.htcc.org.hu

Szenegál és Gabon

A HTCC dakari és libreville-i irodái 2018 szeptemberében nyíltak meg a cég franchise hálózatfejlesztési stratégiájának keretén belül. Szenegál a nyugat-afrikai térség egyik legjobban teljesítő országa. Piaca tőkeerős, rengeteg lehetőséget rejt. Kedvező, hogy Szenegál is tagja a nyugat-afrikai országokat felsorakoztató Nyugat-afrikai Gazdasági Közösségnek, rövidített nevén az ECOWAS-nak. A HTCC ezen a területen elsősorban a kereskedelmi és feldolgozóipari vonalon tervezi az érvényesülést, főleg az élelmiszerek területén.
A közép-afrikai országokat tömörítő ECCAS gazdasági közösség központjában, Gabonban is megnyílt hivatalosan a HTCC képviselete. A térségben főleg oktatási és agrárterületen kínál a HTCC együttműködési lehetőségeket. Az iroda távlati célja, hogy 2020 szeptemberére megérkezzenek az első hallgatók a magyarországi egyetemekre.

HTCC Szenegál, Gabon
Manfred Mbell
(Country Manager, HTCC Gabon)

136 Quartier Louis
BP 25262 Libreville, Gabon
Tel: +241 07877 935
Mobile: + 44 7918 665 934
e-mail: gabon@htcc.org.hu

Etiópia

Etiópia fővárosában, az Afrikai Unió székhelyén, Addisz-Abebában 2017 őszétől működik HTCC-iroda. A képviseletet Dr. Eyassu Tadesse végzi el, aki – bár etióp származású – kiválóan beszél magyarul a Magyarországon végzett iskoláinak köszönhetően. Az ország gazdasága kinyílóban van, mintegy 100 millió főt számláló piacot jelenthet a magyar vállalkozások számára.

Eyassu TADESSE

Addisu Gebeya
Addis Ababa,
Etiópia
e-mail: ethiopia@htcc.org.hu
Mobil: +36 70 703 5387

Malawi

A HTCC malawi kirendeltsége elsősorban a Magyar Afrika Társaság (AHU) orvosi misszióinak helyszínéül szolgál. Remek kapcsolatot ápol az AHU és testvérszervezete, a HTCC néhány helyi alapítvánnyal, egészségügyi intézménnyel. Ez utóbbiak mindig lelkesen várják, hogy újra megérkezzenek a magyar orvosok, és gyógyítsák a helyi betegeket.
A gyógyításon túl a közösségi élet szervezésében is aktívan részt vesz a két szervezet. A kint tartózkodások alkalmával megtapasztalhatják a helyiek a magyar ízeket, gyermeknapot tartanak nekik, illetve alapvető higiéniai oktatásban részesítik a gyermekeket. A missziókat már-már hagyományosan a HTCC malawi országigazgatója, Szeremley Csaba vezeti. Önkéntes orvosi munkára, adományok leadására vegyék föl vele vagy a Magyar Afrika Társasággal a kapcsolatot!

SZEREMLEY Csaba
Country manager, HTCC Malawi
e-mail: malawi@htcc.org.hu
Mobil: + 36 70 639 7337

Nigéria

Afrika legnagyobb populációja él Nigériában, lakossága közel 200 millió főre rúg. Csak a fővárosban, Lagosban (beleértve a külterületeket is) egyes becslések szerint 21 millió fő lakik.

A HTCC-iroda 2018 májusában nyitotta meg kapuit, a képviseletet Omotunde Komolafe látja el. Fő feladata a kereskedelmi aktivitáson túlmutatva a magyar kultúra terjesztése Nigéria-szerte.
A lagosi iroda ún. magyar klubként is működik, ahol a helyi vállalkozók ismerkedhetnek a magyar termékekkel, az üzleti lehetőségekkel. Aki szeretne Afrika legnagyobb gazdasága felé nyitni, keresse föl bátran a HTCC nigériai irodáját!

Érdekli egy FRANCHISE-lehetőség?
Legyen a partnerünk!

Előnyök:

- HTCC-képviselet az ön országában
- Tagság a folyamatosan bővülő hálózatunkban (több mint 20 iroda világszerte)
- Hozzáférhetőség a magyar és európai termékek széles skálájához
- Új lehetőségek a kereskedelem, oktatás és a kultúra terén az ön országában
- Kedvező működési költség

The world is yours

Hungarian Trade & Cultural Center · Tel.: +36-1-2880080 · info@htcc.org.hu · www.htcc.org.hu

hungariantradeandculturalcenter

ANNO 1916
LILLAFÜREDI
MINERAL WATER
A LILLAFÜREDI ÁSVÁNYVÍZ ELISMERT, TERMÉSZETES ÁSVÁNYVÍZ, ÖSSZETÉTELÉVEL ÜDÍTŐEN FRISSÍTŐ HATÁST NYÚJT.
+36 46 501 378
lillafurediasvanyviz
lillafurediasvanyviz
www.lillafuredi.hu
LILLAFÜREDI
0,5 l

HONDA

Új

CR-V

Az autózás élménye

A bemutatott modell egy CR-V 1.5 VTEC TURBO Executive felszereltségben, Premium Crystal Red Metallic színben. A CR-V sorozat üzemanyag-fogyasztása WLTP: alacsony-magas 6,4-11,8 l/100 km, NEDC: 5,6-8,6 l/100 km és CO_2-kibocsátása WLTP: 166-201 g/km, NEDC: 143-162 g/km. Az adatok az EU szabályozásainak megfelelő tesztekből származnak, összehasonlítási célt szolgálnak, a valós adatok eltérőek lehetnek.